

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 11

**தந்தை துரோணரும்
தனயன் அஸ்வத்தாமாவும்**

ஆதிரா

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 11

**தந்தை துரோணரும்
தனயன் அஸ்வத்தாமாவும்**

ஆதிரா

துரோணாசானியார்

பக்க எண்

1. ஆதி பருவம்

10

- 1.1 துரோணரின் பிறப்பு
- 1.2 பரசுராமரிடம் தனுர் வேதம் கற்றல்
- 1.3 துரோணர் துருபதனைப் பழிவாங்கச் சபதம் செய்தல்
- 1.4 துரோணர் அரசகுமாரர்களிடம் தன் ஆற்றலை வெளிப்படுத்துதல்
- 1.5 துரோணர்-பீஷ்மரைச் சந்தித்தல்; அரச குமாரர்களின் குரு ஆதல்
- 1.6 துரோணர் ஏகலவ்யனிடம் கட்டை விரலைக் குருதட்சிணையாகப் பெறுதல்
- 1.7 துரோணர் அர்ஜுனனிடம் அன்பு கொள்ளுதல்
- 1.8 அரச குமாரர்களின் அரங்கேற்றம்
- 1.9 அர்ஜுனன் மூலம் துரோணரின் சபதம் நிறைவேறுதல்
- 1.10 துரோணர் துருபதனுக்குப் பாதிராஜ்யம் வழங்குதல்
- 1.11 த்ருஷ்டத்யும்னன் பிறத்தல்; துரோணரிடம் வித்தை கற்றல்
- 1.12 பாண்டவர்-திரௌபதி திருமணம் குறித்து துரோணர் கூறுவது.
- 1.13 கர்ணன்-துரோணர் விவாதம்

2. சபாபருவம்

17

- 2.1 ஹஸ்தினாபுர நிகழ்ச்சிகள்; கௌரவர் துரோணரைச் சரணடைதல்; துரோணரின் ஆறுதல்.

3. விராட பருவம்

19

- 3.1 துரோணர் துரியோதனனிடத்தில் கூறும் அறிவுரை.
- 3.2 விராட தேசத்தில் துரோணர் அர்ஜுனனின் பராக்கிரமத்தைப் புகழ்ந்துரைத்தல்
- 3.3 அர்ஜுனனின் தேர் ஓசையையும், சங்கநாதத்தையும் கேட்டு துரோணர் கூறுவது.
- 3.4 கர்ணன் துரோணரை நிந்தித்துப் பேசுதல், அஸ்வத்தாமா கிருபர் கோபம்; பீஷ்மர் சமாதானம் செய்தல்.
- 3.5 அர்ஜுனனின் தேரைக்கண்டு துரோணர் கூறுதல்.

3.6 துரோணர் அர்ஜுனன் போர், ஆசாரியார் போர்க்களத்தில் இருந்து வெளியேறுதல்.

4. உத்தியோக பருவம்

25

4.1 திருதராஷ்டிர சபையில் துரோணர் துரியோதனனுக்கு எடுத்துக் கூறுதல்.

4.2 குந்தி தன் புதல்வர்களுக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் செய்தி அளித்ததைக் கேட்டுத் துரோணர் துரியோதனனுக்கு அறிவுரை கூறுதல்.

5. பீஷ்ம பருவம்

29

5.1 போரின் தொடக்கம்; யுதிஷ்டிரர் துரோணரிடம் வருதல் ஆசி பெறுதல்.

5.2 மகாபாரத யுத்தக் களத்தில் துரோணர்.

5.3 துரோணர் - த்ருஷ்டத்யும்னன் போர்.

5.4 ஏழாம் நாள் போரில் துரோணர் விராடர் புதல்வனைக் கொல்லுதல்.

5.5 துரோணர்சாரியார் அஸ்வத்தாமாவிற்கு அசுப சகுனங்களை அறிவுறுத்தல்.

5.6 துரோணர் அஸ்வத்தாமாவிடம் பீஷ்மரைப் பாதுகாக்குமாறு கூறுதல்.

5.7 பீஷ்மர் வீழ்த்தப்பட்டதைத் துச்சாதனன் துரோணருக்குத் தெரிவித்தல்.

6. துரோண பருவம்

37

6.1 பீஷ்மர் வீழ்த்தப்பட்ட பின் கௌரவ சேனையின் நிலை.

6.2 துரியோதனன் துரோணரைச் சேனாபதியாகுமாறு வேண்டிதல்.

6.3 துரோணாச்சாரியார் சேனாபதியாக அபிஷேகம் செய்யப்படுதல்.

6.4 துரோணர் வியூகம் அமைத்தல், துரியோதனனுக்கு வரம் அளிக்க விரும்புதல்.

6.5 துரோணரின் வினாவும் துரியோதனன் பதிலும்.

6.6 துரோணாச்சாரியார் துரியோதனனிடம் ஒரு நிபந்தனையைத் தெரிவித்தல்.

6.7 இருதரப்பினருக்கிடையே போர் தொடங்கியமை; துரோணாச்சாரியாரின் பராக்கிரமம்.

6.8 துரோணர் சாரதியிடம் பாண்டவர்கள் இருக்கும் இடம் செல்லக் கூறுதல்.

6.9 துரோணர் யுதிஷ்டிரருடன் போர் செய்தல்.

6.10 துரோணர் துயரத்துடன் துரியோதனனிடம் கூறுதல்.

- 6.11 பன்னிரண்டாம் நாள் போர்; துரோணர் வியூகம் அமைத்தல்.
- 6.12 துரோணாசாரியார் பாஞ்சால வீரன் 'சத்யஜித்' தைக் கொல்லுதல்.
வ்ருகன் வதம்.
- 6.13 துரோணர் யுதிஷ்டிரரின் உதவிக்கு வந்த வீரர்களைக் கொல்லுதல்.
- 6.14 மீண்டும் துரோணரின் அற்புதமான போர்.
- 6.15 பதின்மூன்றாம் நாள் போர்; துரியோதனன் பழிச்சொல்.
- 6.16 துரோணரின் மறுமொழியும், சபதமும்; துரோணர் வியூகம்
அமைத்தல்.
- 6.17 கௌரவ சேனை வீரர்கள் அபிமன்யுவால் கொல்லப்படுதல்.
- 6.18 துரோணர்-கர்ணன் உரையாடல்.
- 6.19 ஐயத்ருதனின் கவலையும், துரோணரின் வாக்குறுதியும்.
- 6.20 பதினான்காம் நாள் போர் தொடக்கம்; துரோணர் சக்ர, சகட வியூகம்
அமைத்தல்.
- 6.21 போர்க்களத்தில் துரோணர் - அர்ஜுனனுக்கிடையிலான உரையாடல்.
- 6.22 துரோணர் அர்ஜுனனுடன் போரிடுதல்.
- 6.23 துரியோதனன் துரோணரைக் குறை கூறுதல்.
ஐயத்ருதனைக் காப்பாற்ற வேண்டுதல்.
- 6.24 துரோணர் தான் யுதிஷ்டிரைப் பிடிக்க விரும்புவதைக் கூறித்
துரியோதனனையே அர்ஜுனனோடு போரிடச் சொல்லுதல்.
- 6.25 துரியோதனன் அச்சம் கொள்ளுதல்; துரோணர் அவனுக்குக்
கவசமளித்தல்.
- 6.26 துரோணர் - த்ருஷ்டத்யும்னனின் பயங்கரப் போர்.
- 6.27 துரோணர் - சாத்யகி போர்
- 6.28 துரோணர் - யுதிஷ்டிரர் போர்
- 6.29 துரோணாசாரியார் சாத்யகி போர்
- 6.30 சாத்யகி துரோணரிடம் வருதல்; துரோணர் தடுத்தல்; சாத்யகி விலகிச்
செல்லுதல்.
- 6.31 மீண்டும் துரோணர் சாத்யகி போர்; துரோணரின் தோல்வி.
- 6.32 துரோணர் சாத்யகியிடம் செல்ல விரும்புதல்; கௌரவ சேனை
துரோணரிடம் வருதல்.
- 6.33 ஆசாரியார் துச்சாதனனை ஏசுதல்.
- 6.34 துரோணர் பாஞ்சாலர்களுடனும், பாண்டவர்களுடனும் போர் புரிதல்;
வீரகேது மரணம்

- 6.35 துரோணர் சித்ரகேது, சுதன்வா, சித்ரவர்மா, சித்ரரதன் ஆகிய பாஞ்சாலர்களை வதைத்தல்
- 6.36 துரோணர் - த்ருஷ்டத்யும்னன் போர்
- 6.37 துரோணர் ப்ருகத்ஷத்ரன், த்ருஷ்டகேது, ஜராசந்தன் புதல்வன் சகதேவன், த்ருஷ்டத்யும்னன் குமாரன் ஷத்ரதர்மா ஆகியோரை வதம் செய்தல்
- 6.38 துரோணர் பீமனைத் தடுத்தல்; பீமன் - துரோணர் உரையாடல்
- 6.39 பீமசேனன் - துரோணர் போர்
- 6.40 துரியோதனன் துரோணரைக் குறை கூறுதல்
- 6.41 துரோணரின் பதிலுரையும், ஆணையும்
- 6.42 ஐயத்ருத வதம் நிகழ்தல்; துரியோதனன் துயரத்துடன் துரோணரைக் குறை கூறுதல்
- 6.43 துரோணாசாரியார் துரியோதனனுக்குப் பதிலளித்தல்
- 6.44 துரோணர் பாண்டவ சேனையுடன் போரிடுதல்
- 6.45 துரோணர் சிபிமன்னனை வதம் செய்தல்
- 6.46 துரோணாசாரியார் பாண்டவ சேனையுடன் மீண்டும் போர் புரிதல்
- 6.47 யுதிஷ்டிரர் - துரோணர் போர்; யுதிஷ்டிரர் வெற்றி பெறுதல்
- 6.48 துரோணர் பீமன், அர்ஜுனனுடன் போரிடுதல்
- 6.49 துரோணர் - த்ருஷ்டத்யும்னனுடன் போர்
- 6.50 துரியோதனின் கோபச் சொற்கள்; துரோணர் மீண்டும் போரைத் தொடங்குதல்.
- 6.51 துரியோதனன் துரோணரிடம் சென்று குற்றம் கண்டு குறை கூறுதல்
- 6.52 துரோணாசாரியார் துரியோதனைக் கிண்டல் செய்து பதிலுரைத்தல்
- 6.53 துரோணர் பெரும்போர் புரிதல்; துருபதன், விராடர் முதலியோர் வதைக்கப்படுதல்
- 6.54 15 ஆம் நாள் போர்
- 6.55 துரோணாசாரியார் - அர்ஜுனன் போர்; தேவர்களின் புகழ்ந்துரை
- 6.56 துரோணாசாரியரின் கோரயுத்தம்; பாண்டவர்களின் கவலை
- 6.57 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆலோசனைப்படி பீமசேனன் துரோணரிடம் கூறுபவை
- 6.58 துரோணர் பீமசேனனின் சொற்களை நம்பாமல் பாஞ்சாலர்களைத் தாக்குதல்
- 6.59 ரிஷிகளின் வருகை; அவர்கள் துரோணரிடம் ஆயுதம் துறக்கும்படிக் கட்டளையிடுதல்

- 6.60 துரோணர் யுதிஷ்டிரரிடம் தன் ஐயத்தைக் கேட்டல் யுதிஷ்டிரரின் சொற்கள்
- 6.61 துரோணர் - த்ருஷ்டத்யும்னன் போர்
- 6.62 இருதரப்பு வீரர்களின் பரஸ்பரப் போர்
- 6.63 துரோணரிடம் பீமசேனன் கூறுபவை
- 6.64 துரோணர் பிரம்ம லோகம் அடைதல்
- 6.65 த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணரின் உடலில் இருந்து தலையைத் துணித்தல்
- 6.66 அஸ்வத்தாமா பழி தீர்த்தல்.

அஸ்வத்தாமா

1.	ஆதி பருவம்	96
1.1	அஸ்வத்தாமாவின் பிறப்பு	
2.	விராட பருவம்	97
2.1	அஸ்வத்தாமா தன் உள்ளத்து உணர்வுகளைக் கர்ணனிடத்தில் வெளிப்படுத்தியமை	
2.2	பீஷ்மர் கூற்று	
2.3	அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனன் போர்	
3.	பீஷ்ம பருவம்	101
3.1	அஸ்வத்தாமா - அர்ஜுனன் போர் - அர்ஜுனன் புகழ்ச்சி	
3.2	ஏழாம் நாள் போரில் சிகண்டி அஸ்வத்தாமாவை எதிர்த்தல்	
3.3	எட்டாம் நாள் போர்; அஸ்வத்தாமா நீலன் மற்றும் கடோதகஜனுடன் போரிடுதல்.	
3.4	ஒன்பதாம் நாள் போர்	
3.5	பத்தாம் நாள் போர்; பீஷ்மரின் வீழ்ச்சி	
4.	துரோண பருவம்	107
4.1	அஸ்வத்தாமா நீல மன்னனை வதம் செய்தல்	
4.2	அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனனிடமிருந்து கர்ணனைக் காப்பாற்றியது.	

- 4.3 அஸ்வத்தாமா - கடோத்கஜன் போர்
- 4.4 அஸ்வத்தாமா - அஞ்சனபர்வா போர்; அஞ்சன பர்வா வதம்.
- 4.5 கடோத்கஜன் அஸ்வத்தாமாவை எதிர்க்க வருதல்.
- 4.6 அஸ்வத்தாமா - கடோத்கஜன் கடும்போர்
- 4.7 அஸ்வத்தாமா கோபம்; கர்ணனைக் கொல்ல விரைதல்;
துரியோதனனும், கிருபரும் தடுத்து விடுதல்
- 4.8 கிருபாசாரியார் துரியோதனனைப் போரிலிருந்து தடுக்குமாறு
அஸ்வத்தாமாவிடம் கூறுதல்
- 4.9 அஸ்வத்தாமாவின் வாக்குறுதி
- 4.10 துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவிடம் பாஞ்சாலர்களை வதம் செய்யக்
கட்டளை
- 4.11 அஸ்வத்தாமாவின் மறுமொழி
- 4.12 அஸ்வத்தாமா - திருஷ்டத்யும்னன் போர்
- 4.13 இரவுப்போர் தொடக்கம், அஸ்வத்தாமா கடோத்கஜனை வெல்லுதல்
- 4.14 துரோணரின் மரணம்; அஸ்வத்தாமாவின் வினா
- 4.15 கிருபர் கூறிய துரோணரின் மரணச் செய்தி
- 4.16 அஸ்வத்தாமாவின் கோபம்; துரியோதனனிடம் சபதம் உரைத்தல்
- 4.17 அஸ்வத்தாமா நாராயணாஸ்திரத்தைத் தோற்றுவித்தல்
- 4.18 நாராயணாஸ்திரத்தின் விளைவுகள்
- 4.19 அஸ்வத்தாமா மீண்டும் துரியோதனனிடம் சபதம் உரைத்தல்
- 4.20 அஸ்வத்தாமா நாராயணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தல்
- 4.21 ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் ஆலோசனையால் நாராயணாஸ்திரம்
அமைதியடைதல்
- 4.22 துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவிடம் மறுபடி நாராயணாஸ்திரத்தைப்
பிரயோகிக்கக் கூறுதல்
- 4.23 அஸ்வத்தாமாவின் இயலாமை; மீண்டும் போருக்குத் துணிதல்
- 4.24 அஸ்வத்தாமா - சாத்யகி போர்
- 4.25 அஸ்வத்தாமாவின் அறைகூவல்
- 4.26 அஸ்வத்தாமா மகாரதிகள் மூவரை அழித்தல்
- 4.27 அஸ்வத்தாமா - பீமசேனன் போர்; அஸ்வத்தாமா வெற்றி
- 4.28 அர்ஜுனன் - அஸ்வத்தாமா போர்; ஆக்னேயாஸ்திரப் பிரயோகம்.
- 4.29 அஸ்வத்தாமா ஆயுதம் துறத்தல்; மகரிஷி வியாசரிடம் பேசுதல்
- 4.30 வியாசர் சிவ-கிருஷ்ணர்; நர-நாராயணன் மகிமையைக் கூறுதல்

5. கர்ண பருவம்

- 5.1 துரியோதனனின் ஆலோசனை; அஸ்வத்தாமாவின் கருத்து
- 5.2 அஸ்வத்தாமா பீமன் போர்; இருவரும் மயக்கம்
- 5.3 அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனனுடன் போரிடுதல்
- 5.4 அஸ்வத்தாமாவின் தோல்வி
- 5.5 அஸ்வத்தாமா பாண்டிய மன்னனுடன் போர் புரிதல்
- 5.6 அஸ்வத்தாமா மலயத்துவச பாண்டியனை வதைத்தல்
- 5.7 17-ஆம் நாள் போர்
- 5.8 அஸ்வத்தாமாவின் கோரப் போர்
- 5.9 அஸ்வத்தாமா - யுதிஷ்டிரர் போர்; யுதிஷ்டிரர் தோல்வி
- 5.10 அஸ்வத்தாமா - அர்ஜுனன் போர்; அஸ்வத்தாமா தோல்வி
- 5.11 அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னைக் கொல்லச் சபதம் ஏற்றல்
- 5.12 அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னன் போர்
- 5.13 அர்ஜுனனிடம் தோல்வி
- 5.14 மீண்டும் அர்ஜுனனிடம் போரிட்டுத் தோல்வியடைதல்
- 5.15 அஸ்வத்தாமா துரியோதனனிடம் சமாதானம் செய்து கொள்ளுமாறு கூறுதல்.
- 5.16 துரியோதனனின் மறுமொழியும் மறுப்பும்
- 5.17 கர்ணவதம்; அஸ்வத்தாமாவின் ஆலோசனை

6. சல்ய பருவம்

பதினெட்டாம் நாள் போர்

- 6.1 அஸ்வத்தாமா - அர்ஜுனன் போர்; அஸ்வத்தாமா சுரதனை வதம்புரிதல்
- 6.2 அஸ்வத்தாமா கிருபர், க்ருதவர்மாவுடன் துரியோதனனைத் தேடுதல்
- 6.3 மூவரும் சஞ்ஜயனைச் சந்தித்தல்
- 6.4 ராஜகுலப் பெண்கள் அஸ்தினாபுரம் புறப்படுதல்
- 6.5 அஸ்வத்தாமா கிருபர், க்ருதவர்மாவுடன் துரியோதனனிடம் உரையாடுதல்
- 6.6 அஸ்வத்தாமாவின் சபதம்
- 6.7 பாண்டவர்கள் வருகை; அஸ்வத்தாமா முதலியோர் விலகுதல்
- 6.8 மூவரும் மீண்டும் துரியோதனனிடம் வருதல்; அவன் நிலை கண்டு துயரம் கொள்ளுதல்

- 6.9 அஸ்வத்தாமா துரியோதனன் உரையாடல்
 6.10 அஸ்வத்தாமாவின் சபதமும், சேனாபதி அபிஷேகமும்

7. ஸௌப்திக பருவம்

153

- 7.1 மூன்று மகாரதிகளும் ஒரு காட்டில் ஓய்வெடுத்தல்
 7.2 ஆந்தை காகங்களைத் தாக்குதல்; அஸ்வத்தாமா சங்கல்பம்
 7.3 அஸ்வத்தாமா கிருபர், க்ருதவர்மா இருவரிடமும் ஆலோசனை கேட்டல்
 7.4 கிருபாசாரியார் அறிவுரை கூறுதல்
 7.5 அஸ்வத்தாமாவின் பதிலும், குரூரமான தீர்மானமும்
 7.6 கிருபாசாரியார் காலையில் போரிடக் கூறுதல்
 7.7 அஸ்வத்தாமா இரவில் உறங்கும் பகைவர்களைக் கொல்லப் பிடிவாதம்
 7.8 கிருபாசாரியார் மீண்டும் அஸ்வத்தாமாவைத் தடுக்க முயற்சி
 7.9 அஸ்வத்தாமா மீண்டும் பிடிவாதத்தை விடாமல் பேசுதல்
 7.10 அஸ்வத்தாமா கூடாரத்தின் வாசலில் ஒரு அற்புத புருஷனைத் தாக்குதல்
 7.11 அஸ்வத்தாமா சிவபிரானைச் சரணடைதல்
 7.12 அஸ்வத்தாமாவின் சிவஸ்துதி
 7.13 அஸ்வத்தாமாவின் முன் அக்னிவேதியும் பூத கணங்களும் தோன்றுதல்
 7.14 அஸ்வத்தாமா தன்னையே யக்ஞத்தில் அர்ப்பணித்தல்
 7.15 சிவபெருமான் வாக்கும், அஸ்வத்தாமாவிற்கு வாள் அளிப்பதும்
 7.16 அஸ்வத்தாமா கூடாரங்களில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த அனைவரையும் வதம் செய்தல்
 7.17 மூவரும் துரியோதனனிடம் வருதல்; அழுது புலம்புதல்
 7.18 துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவிடம் மகிழ்ந்து பேசி உயிர் விடுத்தல்
 7.19 அஸ்வத்தாமா பாண்டவர்களிடம் தன் உடன் தோன்றிய மணியை அளித்தல்
 7.20 வியாச மகரிஷி அஸ்வத்தாமாவிடம் கூறுபவை
 7.21 அஸ்வத்தாமா ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சாபத்தைப் பெற்றுக் காட்டிற்குச் செல்லுதல்
 7.22 வியாசர் அஸ்வத்தாமா உரையாடல்.

துரோணாசாரியார்

1. ஆதி பருவம்

1.1 துரோணரின் பிறப்பு

கங்காத்வாரத்தில் கடுமையான தவம் மேற்கொண்டு வந்த பரத்வாஜர் என்ற முனிவர் ஒருநாள் கங்கையில் நீராடச் சென்றார். அங்கே நீராடி ஆடைமாற்றிக்கொண்டிருந்த ‘க்ருதாசி’ என்ற அப்சரஸ் பெண்ணைக் கண்டார். அவளைக் கண்ட முனிவரின் மனம் தடுமாறியது. அதனால் வழுவிய அவரது வீரியத்தை (த்ரோணம்) யக்ஞகலசத்தில் வைத்தார். அது புதல்வனானது. த்ரோணத்திலிருந்து தோன்றியதால் ‘துரோணர்’ என்று அழைக்கப்பட்டார். வேத வேதாங்கங்களைப் பயின்றார். பரத்வாஜர் அக்னியின் மகனான அக்னிவேச முனிவருக்கு ஆக்னேய அஸ்திரம் கற்பித்திருந்தார். அக்னிவேசன் தன் குருவின் மகனான துரோணருக்கு ஆக்னேயாஸ்திரக் கல்வியைக் கற்பித்தார். பரத்வாஜரின் நண்பனான “ப்ருஷத்” என்ற மன்னனின் மகன் துருபதன் தினமும் ஆசிரமம் சென்று துரோணரோடு விளையாடி கல்வி பயின்று வந்தான்.

1.2 பரசுராமரிடம் தனுர்வேதம் கற்றல்

துருபதன் தன்குருவின் மகனான துரோணரிடம் தன் தந்தைக்குப்பின் தான் மன்னனானதும் தனது போகம், வைபவம் சுகம், ராஜ்ஜியம் எல்லாவற்றிலும் துரோணருக்கும் பங்களிப்பதாக வாக்களிக்கிறார். ‘ப்ருஷத்’ இறந்ததும் துருபதன் பாஞ்சால நாட்டு மன்னன் ஆகிறான். இடையில் துரோணர் கிருபரின் சகோதரி கிருபியை மணம் செய்துகொள்கிறார். இவர்களுக்கு ‘அசுவத்தாமா’ என்ற மகன் பிறக்கிறான். அதன் பின் துரோணர் தன் சிஷ்யர்களுடன் பரசுராமர் வாழ்ந்த மகேந்திரமலைக்குச் சென்றார். பரசுராமரிடம் தான் பரத்வாஜருக்கு அயோநிஜனாகப் பிறந்த புதல்வன் என்பதைத் தெரிவித்து அவரை வணங்கி தனுர் வேதத்தினைக் கற்றுத் தருமாறு பணிவுடன் வேண்டுகிறார். அதனை ஏற்றுக்கொண்ட பரசுராமர் துரோணர் கேட்டவாறே தனுர்வேதத்தை அவருக்கு உபதேசித்தார்.

1.3 துரோணர் துருபதனைப் பழிவாங்கச் சபதம் செய்தல்

துரோணர் தன் மனைவி கிருபியோடும், மகன் அசுவத்தாமனுடனும்

மிகுந்த ஏழ்மையில் வாழ்ந்து வந்தார். குழந்தை அஸ்வத்தாமனுக்குப் பால் கிடைக்கவில்லை. பால் கிடைக்கும்படி துரோணருக்கு யாரும் பசுவினையும் தானமளிக்கவில்லை. பசுவின் பால் குடித்த மற்ற அந்தணச் சிறுவர்கள் கோதுமை மாவினைக் கரைத்து அதைப் பால் என்று அசுவத்தாமனிடம் கொடுத்தனர். அதனைப்பால் என்று குடித்து மகிழ்ந்த தன்மகனைக் கண்டும் தன் ஏழைமையாலும் துரோணர் மிகுந்த வேதனையடைந்தார். தன் இளம்பருவத்தில் தன்னோடு விளையாடிய பாஞ்சாலன் துருபதன் அப்போது தன்னிடம் அளித்த வாக்கினை நினைவு கூர்ந்தார். பாஞ்சாலம் சென்று துருபதனைக் கண்டு செல்வம் பெற்றுத் தன் வறுமையைப் போக்கிக் கொள்ளத் தீர்மானித்தார். மனைவி மகனோடு முன்பிருந்த சினேகத்தை எண்ணித் துருபதனிடம் செல்லுகிறார். துருபதனை நண்பனைப்போல நினைத்து ஏற்கனவே அவன் கூறிய சொற்களை நினைவு கூறுகிறார், ஆனால் துருபதன் துரோணரை நீசபுருஷனாகக் கருதி கேலி செய்கிறார். உன் போன்ற தரித்திரனிடம் ஒரு மன்னன் நட்புக்கொள்ள முடியுமா என்று கூறி துரோணரை அவமதிக்கிறான். துருபதனுடைய கொடிய சொற்களால் மனதில் காயம்பட்ட துரோணர் அங்கிருந்து திரும்பும்போது துருபதனைப் பழிவாங்குவதாகச் சபதம் செய்கிறார்.

1.4 துரோணர் அரச குமாரர்களிடம் தன் ஆற்றலை வெளிப்படுத்துதல்

நல்லவீரர்களும், குணவான்களும், மன்னர்களும் ஆன சீடர்கள் மூலம் தன் சபதத்தை நிறைவேற்ற விரும்புகிறார் துரோணர். எனவே ஹஸ்தினாபுரம் வருகிறார். மனைவி கிருபியின் சகோதரரான கிருபரது இல்லத்தில் மறைந்து வாழ்கின்றார். ஒரு நாள் கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் நகருக்கு வெளியே வந்து ‘கில்லி’ விளையாடலாயினர் அப்போது அக்குச்சி கிணற்றில் விழுந்துவிட்டது. சிறுவர்கள் அதனை எடுக்கமுயன்றனர். ஆனால் அவர்களால் இயலவில்லை. அப்போது கரிய நிறமும், உடல் மெலிந்தும், நரைத்த தலைமுடியோடும் கூடிய துரோணரை கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் கண்டு அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அப்போது துரோணர் சிறுவர்களது கில்லி விழுந்த கிணற்றிலேயே தன் மோதிரத்தையும் போட்டு, “நான் மோதிரத்தையும் கில்லியையும், இந்த துரும்பால் எடுத்திட முடியும். நீங்கள் என் வாழ்விற்கு வழி செய்ய வேண்டும்” என்று கூறினார். பிறகு ஒரு பிடி துரும்பில் அஸ்திர மந்திரத்தை ஜபித்து ஒரு துரும்பால் கில்லியைத் துளைத்துப் பின் ஒவ்வொரு

துரும்பையும் துளைத்து ஒன்றாக இணைத்துக் கில்லியை வெளியே எடுக்கிறார். வில்லில் அம்பைப்பூட்டி மோதிரத்தையும் கிணற்றிலிருந்து வெளியே எடுக்கிறார். துரோணரது அற்புதமான அஸ்திரத்திறமையைக் கண்ட சிறுவர்கள் அவரை வணங்கி அவர் யார் என அறிய விரும்புகின்றனர். துரோணரோ தன் ரூபத்தையும், செயலையும் பீஷ்மரிடம் தெரிவிக்குமாறு அவர்களிடம் கூறுகிறார்.

1.5 துரோணர் - பீஷ்மரைச் சந்தித்தல்

அரண்மனைக்கு திரும்பிய சிறுவர்கள் பீஷ்மரிடம் சென்று தங்களுக்கு உதவிய அந்தணரின் அற்புத வித்தையைப் பற்றிக் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் கூறியதைக் கேட்டு அந்தணர் துரோணரே என்று யூகித்த பீஷ்மர் சிறுவர்களுக்கு துரோணரே சிறந்த குரு என்று யோசித்து, தானே நேரில் சென்று துரோணரை கௌரவத்தோடு அழைத்து வருகிறார். பீஷ்மர் சாதாரியமாக துரோணரிடம் அவர் வந்த காரணத்தைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்கிறார். துரோணரிடம் ஹஸ்தினாபுரத்தில் இருந்துகொண்டு அரச குமரர்களுக்கு அனைத்து வித்தைகளையும் கற்பிக்குமாறு வேண்டுகிறார். இங்கிருந்து பெரும் செல்வமும் போகமும் பெற்றுப் பயனடையுங்கள். தாங்கள் கேட்டது, தங்களின் சபதம் நிறைவேறியதாகவே கருதுங்கள் என்று கூறித் துரோணருக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறார்.

1.6 துரோணர் ஏகலவ்யனிடம் கட்டை விரலைக் குருட்சிணையாகப் பெறுதல்

இவ்வாறு பீஷ்மரால் கௌரவர்களுக்கும், பாண்டவர்களுக்கும் குருவாக நியமிக்கப்பட்ட துரோணர் அனைவருக்கும் வில்வித்தையினைக் கற்பித்து வருகிறார். கௌரவர்களுடன் துரியோதனனின் நண்பனான கர்ணனும் துரோணரிடம் வில்வித்தை பயின்று வருகிறான். துரோணரும் பெரும் செல்வம் பெற்று எல்லா சாதனங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட உயர்ந்த மாளிகையில் வாழ்ந்து வரலானார். சில நாட்களில் பல்வேறு அரச குமாரர்களும் துரோணரை நாடி வரலானார்கள். இந்நிலையில் ஏகலவ்யன் என்ற வேடனின் வில் பயிற்சிக்கு அனுமதி அளிக்க மறுத்த துரோணர் அவன் தன் உருவச்சிலை முன் பயிற்சி பெற்றுச் சிறந்த வில்லாளியாக இருப்பதை அர்ஜுனன் மூலம் அறிகிறார். அவனிடம் தன்னை மானசீக

குருவாக ஏற்றுப்பயிற்சி பெற்றதற்காக அவனது வலதுகை கட்டைவிரலைக் குருதட்சிணையாகக் கேட்டுப்பெறுகிறார்.

அதனால் அர்ஜுனனுக்கு இணை யாருமில்லை என்ற நிலையை ஏற்படுத்துகிறார். மரத்தின் உச்சியில் வைக்கப்பட்ட பறவையின் தலையை வேறு எந்த அரச குமாரனும் அடித்து வீழ்த்த முடியாத நிலையில் அதனை வெற்றிகரமாக அடித்து வீழ்த்திய அர்ஜுனனின் திறமை கண்டு பெரும் மகிழ்ச்சியடைகிறார். அர்ஜுனன் மூலம் துருபதனை வெற்றி கொள்வது நிச்சயம் எனத் துரோணர் தீர்மானிக்கிறார்.

1.7 துரோணர் அர்ஜுனனிடம் அன்பு கொள்ளுதல்

ஒரு நாள் துரோணர் கங்கையில் சீடர்களுடன் நீராடச் சென்ற போது முதலை ஒன்று அவரது காலைக்கவ்வியது தானே தன்னை விடுவித்துக் கொள்ளமுடியும் என்றாலும் துரோணர் தன்னைக் காப்பாற்றுமாறு சீடர்களிடம் வேண்டுகிறார். அர்ஜுனன் அக்கணமே ஐந்து அம்புகளைச் செலுத்தி முதலையைக் கொன்றார். மகிழ்ந்த துரோணர் எல்லா அஸ்திரங்களையும் விட உயர்ந்ததான பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்கவும் மீண்டும் பெறவும் அர்ஜுனனுக்குக் கற்பிக்கிறார்.

1.8 அரச குமாரர்களின் அரங்கேற்றம்

கௌரவ, பாண்டவ அரச குமாரர்கள் அனைவரும் போர்ப்பயிற்சியில் தேர்ச்சி பெற்றதும் துரோணர் அதனைத் திருதராஷ்டிரருக்குத் தெரிவிக்கிறார். அவர் அனுமதி பெற்று விதுரரின் உதவியுடன் அரங்கம் அமைத்து அரங்கேற்றத்துக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறார். மன்னன், பீஷ்மர், அமைச்சர்கள், அரச குலப்பெண்கள், குடிமக்கள் அனைவரின் முன்னும் கௌரவரும், பாண்டவரும் தத்தம் ஆற்றலை வெளிப்படுத்திய நேரத்தில் அரங்கில் நுழையும் கர்ணனும் அதனைத்து வித்தைகளையும் செய்து காட்டுகிறான். கிருபரால் கர்ணனின் குலம் பற்றிய வினா எழுப்பப்பட்டபோது துரியோதனன் கர்ணனுக்கு அங்கதேசத்து மன்னனாக திருதராஷ்டிரன், பீஷ்மரின் அனுமதியுடன் அபிஷேகம் செய்விக்கிறான்.

1.9 அர்ஜுனன் மூலம் துரோணரின் சபதம் நிறைவேறுதல்

நிகழ்ச்சி முடிந்ததும், தனது சீடர்களான அரச குமாரர்களைத்

துரோணர் அழைக்கிறார். இதுவே குருதட்சிணை கேட்கும் சமயம் என்பதால், பாஞ்சால மன்னன் துருபதனைக் கைது செய்து கொண்டு வாருங்கள். இதுவே உத்தமான குருதட்சிணை என்று கூறுகிறார். அரச குமாரர்கள் அனைவரும் தேரிலேறி தமது படையுடன் பாஞ்சாலம் சென்றனர். அர்ஜுனன் துரோணரிடம் முதலில் கௌரவர்கள் போரிட்டும் என்று கூறி நகருக்கு வெளியே சற்று தொலைவில் தனது சகோதரர்களுடன் தங்கினார். கௌரவருக்கும், பாஞ்சால மன்னன் துருபதனுக்கும் கடும்போர் நடைபெற்றது. கௌரவ சேனையும், கர்ணனும் பாஞ்சால வீரர்களால் தாக்கப்பட்டுப் பெரும் காயங்களுடன் ஓடி வந்தனர். இந்நேரத்தில் யுதிஷ்டிரரைத்தடுத்து அர்ஜுனன், பீமன், நகுலன், சகாதேவன் நால்வரும் போருக்குப் புறப்பட்டனர். பீமனுடைய கதைப்போரினால் பாஞ்சாலனின் சேனை சின்னா பின்னமானது. துருபதன் தனது சகோதரன் சத்யஜித்துடன் அர்ஜுனனை எதிர்த்துப் போரிட்டான். சத்யஜித்துடன் கடும்போர் புரிந்த அர்ஜுனனின் அம்புமழையால், படுகாயமடைந்த சத்யஜித் போர்க்களத்தை விட்டு ஓடிவிடுகிறார். அர்ஜுனன் துருபதனின் வில்லை அறுத்து, கொடியை வீழ்த்தி துருபதனைக் கைது செய்தார். துருபதனின் படையை அழிக்காமல் நாட்டையும் சிதைக்காமல் அவனைத் துரோணரிடம் ஒப்படைத்தார். இவ்வாறு துரோணருக்கு அவர் விரும்பிய குருதட்சிணையைப் பாண்டவர் அளித்தனர். துருபதனின் கர்வம் அழிந்தது. செல்வம் பிடுங்கப்பட்டது. துரோணரின் சபதம் நிறைவேறியது.

1.10 துரோணர் துருபதனுக்குப் பாதி ராஜ்யம் வழங்குதல்

இவ்வாறு துருபதனை வென்று பழிதீர்த்துக் கொண்ட துரோணர் துருபதனிடம், “மன்னா, நான் உனக்கு வரமளிக்கிறேன் நீ பாதி அரசை என்னிடமிருந்து பெற்றுக்கொள். அரசன் அல்லாதவனிடம் அரசன் நட்புக் கொள்ள முடியாது என்று கூறியதால் உன் நாட்டை முயன்று எடுத்துக் கொண்டேன். கங்கையின் தென்பகுதி உனக்கு. வடபகுதி என்னுடையது. உசிதமென்று கருதினால் என்னை நண்பனாக ஏற்றுக்கொள்” என்று கூறினார். துருபதன் துரோணரிடம் தங்களோடு எப்போதும் அன்பையும் நட்பையும் விரும்புகிறேன் என்று துரோணரது கூற்றை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறான். துரோணர் அஹிச்சத்ரமென்னும் வடக்கு பாஞ்சாலத்தை தன் அதிகாரத்தில் வைத்துக்கொண்டார்.

1.11 த்ருஷ்டத்யுமன்ன பிறத்தல், துரோணரிடம் வித்தை கற்றல்

துருபதன் யாஜர், உபயாஜர் உதவியுடன் துரோணரை அழிக்கக்கூடிய

மகனை யாகத்தீயில் இருந்து பெறுகிறார். த்ருஷ்டத்யும்னன் என்னும் அவன் தன்னை அழிக்கப் பிறந்தவன் என்பதைத் துரோணர் உணர்ந்து கொள்ளுகிறார். ஆனாலும் விதியின் வலிமையையும், எதிர்காலச் சட்டத்தையும் கருதித் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தன் சீடனாக ஏற்று அவனுக்கு அஸ்திர வித்தைகளையும் கற்பிக்கிறார்.

1.12 பாண்டவர் - திரௌபதி திருமணம் குறித்து துரோணர் கூறுவது

பாண்டவர்கள் வாரணாவதம் சென்று அரக்குமாளிகை அழிவில் இருந்து தப்பி, பாஞ்சாலம் சென்று திரௌபதிக்கான சுயம்வரத்தில் கலந்துகொண்டு, வெற்றிபெற்றுத் திரௌபதியை மணக்கின்றனர். துரியோதனன் பாண்டவர்களை அழிக்க விரும்புகிறான். திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர் ஆகியோரின் ஆலோசனையைக் கேட்க பீஷ்மர் பாண்டவர்களுக்குப் பாதிராஜ்யம் அளிக்ருமாறு கூறுகிறார். துரோணர் பீஷ்மருடைய கருத்துக்கு உடன்படுகிறார். “இனிமையாகப் பேசக்கூடிய தூதன் துருபதனிடத்தில் விரைவாக அனுப்பப்பட வேண்டும். துருபதனுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் உயரிய பரிசுகளையும், செல்வங்களையும் எடுத்துச் செல்லவேண்டும். திருதராஷ்டிரரும் துரியோதனனும் இத்திருமண சம்பந்தத்தால் மிகவும் ஆனந்தம் அடைந்தனர் என்று கூறவேண்டும். பாண்டவர்களுக்கு ஆறுதல் கூறி இத்திருமணம் தங்களுக்குப் பிரியமானது என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும். பாண்டவரும் துருபதனும் நம்பிக்கை கொள்ளும் வகையில் பேசி இறுதியில் ஹஸ்தினாபுரம் வருமாறு அழைக்க வேண்டும். துருபதன் பாண்டவர் ஹஸ்தினாபுரம் வர அனுமதித்ததும் துச்சாதனனும், விகர்ணனும் பெரும் சேனையுடன் சென்று அவர்களை அழைத்து வரட்டும். இங்கு வந்த பின் பாண்டவர்கள் நன்கு உபசரிக்கப்பட்ட பின் தங்கள் தந்தையின் அரசில் பங்கு பெறட்டும். பீஷ்மரோடு நானும் இதுவே செய்ய வேண்டியது என்று கருதுகிறேன்” எனத் துரோணர் தெரிவித்தார்.

1.13 கர்ணன் விவாதம்

கர்ணன் குறுக்கிட்டு திருதராஷ்டிரரிடத்தில், “தாங்கள் எப்போதும் பீஷ்மருக்கும், துரோணருக்கும் செல்வமும் மதிப்பும் அளிக்கிறீர்கள். இவர்களை நம்பிக்கைக்குரியவர்களாகக் கருதி எல்லாக் காரியங்களிலும்

யோசனை கேட்கிறீர்கள். ஆனாலும் இவர்கள் தங்களின் நன்மையைக் கருதுவதில்லை. இவர்களின் நல்ல தீய இயல்பை அறிந்து கொள்ளுங்கள் இவர்கள் பாண்டவர்களின் பக்கம் பேசுபவர்கள்” எனக்கூறுகிறான்.

கர்ணன் பேச்சைக் கேட்ட துரோணர், கர்ணனிடம், “ பாண்டவரிடம் ஏற்பட்டுள்ள துவேஷத்தால் நீ என்பேச்சில் குறை கூறுகிறாய்? நான் குருகுலத்தின் விருத்திக்கான நன்மையைக் கூறுகிறேன். நான் மிக நல்ல வார்த்தை கூறுகிறேன். எது கௌரவர்களுக்கு நன்மை என நீ கூறு. எனது சொல்லுக்கு விரோதமாக எதேனும் செய்யப்பட்டால் கௌரவர் விரைவில் அழிந்துவிட நேரும் என்பது என் கருத்து” எனக் கூறுகிறார்.

2. சபா பருவம்

2.1 ஹஸ்தினாபுர நிகழ்ச்சிகள், கௌரவர் துரோணரைச் சரணடைதல், துரோணரின் ஆறுதல்

துரோணர், பீஷ்மர் அறிவுரைப்படி திருதராஷ்டிரர் பாண்டவர்க்குப் பாதி ராஜ்ஜியம் அளிக்கிறார். காண்டவப்பிரஸ்தம் என்ற இந்திரப்பிரஸ்தத்தை தலைநகராகக் கொண்டு பாண்டவர் ஆட்சி புரிகின்றனர். நாரதர் கூறியவாறு தன் தந்தையின் மேன்மைக்காக யுதிஷ்டிரர் ராஜகூடியாகம் செய்கிறார். துரியோதனன் பாண்டவரின் மேன்மை கண்டு பொறாமை கொள்ளுகிறான். பாண்டவர்களைச் சூதினால் வெல்ல சதி செய்கின்றனர். அதன்படி இருமுறை பந்தயம் வைத்துச் சூதாட்டம் நடைபெறுகிறது. முதல்முறை தோற்றுப்பின் திருதராஷ்டிரரால் திரும்ப ராஜ்யம் வழங்கப்படும் பாண்டவர்கள் மீண்டும் சூதில்தோற்று வனவாசம் செல்லுகின்றனர். வஞ்சகமாகத் தங்கள் நாடு தங்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டது என்பது தெரிந்தாலும், தந்தந்தையின் சகோதரர் திருதராஷ்டிரர் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட வேண்டும் என்ற தருமத்தை பாண்டவர்கள் கடைப்பிடிக்கின்றனர், 12 ஆண்டு வனவாசம் ஓராண்டு அஞ்ஞாதவாசம் முடிந்ததும் பெரும்போர் உறுதி என்று விதுரர் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கிறார். இந்நிலையில் கௌரவர்கள் தமது குருவும் பெரும் வீரருமான துரோணரைச் சரணடைகின்றனர். துரோணர் அவர்களுக்கு ஆறுதலான சொற்களைக் கூறுகிறார்.

கௌரவர்கள் துரியோதனன், சகுனி, கர்ணன் மற்றவர்களிடமும் துரோணர் கூறுகிறார். “பாண்டவர்கள் தேவர்களின் புதல்வர்கள், எனவே அவர்கள் வெல்ல முடியாதவர்கள் என்று பிராமணர்கள் கூறுகின்றனர். ஆனாலும் என்னைச் சரணடைந்த உங்களைக் கைவிட மாட்டேன். நான் என்னால் முடிந்த வரை முழுமனதோடு உங்களுக்கு அனுகூலமானதைச் செய்வேன். தெய்வம் எல்லோரைக்காட்டிலும் பலம் உள்ளது. பாண்டவர்கள் சூதினை விரும்பி ஏற்றுத் தோற்று தர்மப்படி காட்டிற்குச் சென்றுள்ளார்கள். இங்கு மீண்டும் வரும்போது நிச்சயம் பழிக்குப் பழிவாங்குவார்கள். அவர்களுடைய பழிவாங்குதல் நமக்குப் பெரும் துக்கத்தைத் தரும். நான் துருபதனோடு நட்பு கொண்டிருந்தேன். ஆனால் பகை பாராட்டி அர்ஜுனன் உதவியோடு துருபதனுடைய ராஜ்ஜியத்தை அபகரித்தேன். அதனால் பெரும் துயர்கொண்ட துருபதன் என்னை வெல்லுவதற்காக திருஷ்டத்யும் னனையும், அர்ஜுனனை மணப்பதற்காக திரௌபதியையும் பெரும் யாகம்

செய்து யாகத்தீயிலிருந்து பெற்றார். த்ருஷ்டத்யும்னன் பாண்டவர்களுக்கு மைத்துனன். அவனிடமே எனக்குப் பயம் உள்ளது. அவன் தேவதைகளால் அளிக்கப்பட்டவன். வில் அம்பு கவசத்துடன் பிறந்தவன். அவன் இப்போது பாண்டவர்களின் பக்கம் உள்ளான். அர்ஜுனன் த்ருஷ்டத்யும்னனுக்காகப் பெரும் போரில் உயிரையும் கொடுப்பான். கௌரவர்களே! அர்ஜுனனோடு போர்புரிவதைவிட பெரும் துக்கம் எனக்கு உலகில் வேறு ஒன்று இல்லை. த்ருஷ்டத்யும்னன் எனது (துரோணரின்) மரணத்திற்குக் காரணமாவான் என்பது உலகறிந்தது. த்ருஷ்டத்யும்னன் இருக்கும் வரை உனக்கு நன்மை கிடைக்காது. பாண்டவர் வனவாசம் சென்றதால் உன் எண்ணம் ஈடேறாது. இப்போது உங்களுக்கு நன்மையளிக்கும் மிகப்பெரிய யாகங்களைச் செய்யுங்கள். விரும்பிய தானங்களை அளியுங்கள். போகங்களை அனுபவியுங்கள். இன்றிலிருந்து 14 ஆம் ஆண்டு நீங்கள் மிகப்பெரும் போரை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும்” என்று கூறுகிறார்.

3. விராட பருவம்

3.1 ஹஸ்தினாபுர நிகழ்ச்சிகள்

பாண்டவர்களின் வனவாசமும் முடிந்து அஞ்ஞாத வாசத்தில் அவர்கள் மறைந்திருந்த சமயத்தில் துரியோதனன் அவர்களைக் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியில் தீவிரமாக ஈடுபடுகிறான். அவையில் பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், சகோதரர்கள் கர்ணன் ஆகியோருடன் ஆலோசனையில் ஈடுபடுகின்றான். அப்போது துரோணர் துரியோதனனிடம் தெரிவிக்கலானார். “பாண்டவர் பெரும் வீரர்கள் புலன்களை வென்றவர்கள், தர்மம் அறிந்தவர்கள், நன்றியுள்ளவர்கள், மூத்த சகோதரர் யுதிஷ்டிரை அனைவரும் மதித்து அவருடைய கட்டளையை அனைவரும் எற்பவர். அத்தகையவர்கள் எப்போதும் நஷ்டமடைவதும் இல்லை, யாராலும் திரஸ்கரிக்கப்படுவதும் இல்லை. தர்மராஜர் சகோதரர்களால் தந்தையைப்போல மதிக்கப்படுபவர். தர்மராஜரும் சகோதரர்களிடம் மிகுந்த பாசம் உடையவர். தம் ஆணைக்குக்கட்டுப்படும் வினயம் மிகுந்த தம்பிகளுக்கு நீதியறிந்த தர்மராஜர் நன்மையே செய்வர். ஆகவே எனது அறிவின்படியும், அனுபவத்தின் படியும் பாண்டவர் தமக்கு அனுகூலமான சமயத்திற்காகக் காத்திருக்கின்றனர் என்று கருதுகிறேன். அவர்களை அறிய முடியாது. இப்போது செய்ய வேண்டியதை நன்கு யோசித்தும், விரைந்தும் செய்ய வேண்டும். தாமதம் கூடாது. அவர்கள் வாழுமிடத்தைச் சரியாகக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அவர்களும் தவம் மிக்கவர்கள். எனவே, கண்டுபிடிப்பது கடினம். யுதிஷ்டிரை தூய உள்ளமும், நற்குணங்களும் கொண்ட சத்தியவான், நீதிமான், எனவே அவரைப்புரிந்து கொள்ளுவது கடினம். கண்ணுக்குத் தென்படமாட்டார். தென்பட்டாலும் மனிதனை மயக்கி விடுவார். ஆகவே, இவை அனைத்தையும் நாம் யோசித்து ஏதேனும் செய்ய வேண்டும். பிராமணர், ஒற்றர், சித்தர் அல்லது அவர்களைப் புரிந்து கொண்டவர் மூலம் மறுபடியும் அவர்களைத் தேட வேண்டும்” என்றார். துரியோதனனுக்கு ஆதரவான கருத்துக்களையே துரோணர் தெரிவிக்கிறார்.

3.2 விராட தேசத்தில் துரோணர் அர்ஜுனனின் பராக்கிரமத்தைப் புகழ்ந்துரைத்தல்

துரியோதனன் சபையில் முடிவெடுத்தவாறு முதலில் திரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மா விராடதேசத்தின்மீது தென்திசையிலிருந்து தாக்கிப் பசுக்களைக் கவர்ந்தான். விராடர் அவனை நோக்கிப் படைகொண்டு

சென்றார். மறுநாள் நகரில் மன்னரும் சேனையும் இல்லாத நேரத்தில் கௌரவர்களின் கடல் போன்ற பெரிய சேனை, துரியோதனன், கர்ணன், பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர் முதலிய மஹாரதிகளோடு வடதிசையில் இருந்து தாக்கி விராடரின் 60000 பசுக்களைக் கவர்ந்தது. உத்தரன், விராட இளவரசன் அலியின் ரூபத்தில் இருந்த அர்ஜுனனாகிய பிரகன்னளாவைச் சாரதியாக்கித் தனியே போருக்கு வந்தான். கௌரவரின் பெரும் சேனையைப் பார்த்து அஞ்சிய அவன் பயந்து தேரைவிட்டு இறங்கி ஓடினான். பிரகன்னளையாகவிருந்த அர்ஜுனன் அவனுக்கு தைரியம் அளித்து மீண்டும் தேரில் எற்றினார். கௌரவர்கள் இதைக்கண்டு அலிரூபத்தில் இருப்பது அர்ஜுனனோ என ஐயுற்றனர். இச்சமயம் உத்தரனைத் தேரில் சாரதியாக்கி ஷம் விருஷத்திற்கருகில் சென்ற அர்ஜுனனைப் பீஷ்மர், துரோணர் முதலியோர் கண்டு உற்சாகம் இழந்தனர். அப்போது தோன்றிய சில இயற்கை நிகழ்வுகளைக் கண்டு துரோணர் கூறலானார்.

“இப்போது சிறுகற்களுடன் வறண்ட காற்று வீசுகிறது வானம் இருளால் மூடப்படுகிறது. வானில் மேகங்கள் புலப்படுகின்றன. திசைகளில் தீப்பற்றியுள்ளது பயங்கரமான நரிகள் ஊளையிடுகின்றன. குதிரைகள் கண்ணீர் பெருக்குகின்றன. தேர்க்கொடிகள் தாமாக அசைகின்றன. எனவே, இங்கு ஒரு பயம் உண்டாகப் போகிறது. அனைவரும் எச்சரிக்கையாக இருங்கள். படைவியூகத்தை அமைத்துக்கொள்ளுங்கள். போரில் மிகப்பெரிய மனித அழிவு உண்டாகப் போகிறது. அலியின் வேஷத்தில் இருப்பவர் அர்ஜுனன்தான் என்பதில் ஐயமில்லை. கொடியில் அனுமன் எழுந்தருளியுள்ள இந்திரனுடைய புதல்வனாகிய கிரீடதாரி தனஞ்ஜயனே பெண் வேஷம் தரித்து இங்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார். பசுக்களை அழைத்துச் செல்ல விரும்பி வந்துள்ள இவரிடமிருந்து துரியோதனனைக் காப்பாற்றுங்கள். இவர் சாக்ஷாத் இந்திரனைப்போன்ற பராக்கிரமத்தைக் காட்டுகிறார். இவரை எதிர்க்கும் எந்தவீரனும் எனக்குத் தென்படவில்லை. நீங்கள் இந்த வீரனுக்குக் காட்டில் துயரம் அளித்துள்ளீர்கள். இமய மலைமீது கிராத வேஷத்தில் வந்த சிவபெருமானையே அர்ஜுனன் போரில் வென்றார் என்ற செய்தி பேசப்படுகிறது” என்றார். அப்போது கர்ணன் எப்போதும் நீங்கள் அர்ஜுனனையே புகழ்கிறீர்கள். அவன் என்னுடைய கலைக்கு ஈடாக மாட்டான் என்றான். துரியோதனன் இவன் அர்ஜுனன் என்றால் நல்லது. இன்னும் 12 ஆண்டுகள் காட்டில் அலைய வேண்டிவரும் வேறுமனிதன் என்றால் கொன்று வீழ்த்துவேன் என்றான்.

3.3 அர்ஜுனனின் தேர் ஓசையையும், சங்கநாதத்தையும் கேட்டு துரோணர் கூறியது.

விராட தேசத்தில் பசுக்களைக் கவர்ந்து இருந்த கௌரவர்கள் போர்க்களத்திற்கருகில் பிரகன்னளா வேடத்தில் இருந்தது அர்ஜுனனா என்று சந்தேகம் கொண்டனர்.

இச்சமயம் தன் சுய உருவிற்குத் திரும்பிய அர்ஜுனன் வில்லின் நாணை இழுத்து டங்காரம் செய்தார். தனது தேவதத்தம் என்ற சங்கினை முழங்கினார். துரோணர் இவ்வொலிகளைக் கேட்ட அளவிலேயே போர்க்களத்திற்கு வருவது அர்ஜுனனே என்று தெளிந்தார். “பசுக்கள் சூரியனைப் பார்த்து அழுகின்றன; தேர்க்கொடிகளில் காகங்கள் மறைந்து கொள்ளுகின்றன. பறவைகள் இடதுபுறம் பறக்கின்றன. நரி சேனையின் நடுவிலிருந்து கிளம்பி அழுதபடி ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. கௌரவர்களே! உங்கள் மெய் சிலிர்ப்பதைக் காண்கிறேன். துரியோதனா? இங்கு நமது அழிவை அறிவிக்கும் அபசகுனங்கள் உண்டாகின்றன. உன்சேனை மீது எரி நகூஷத்திரங்கள் விழுகின்றன. சேனையின் நாற்புறமும் நரிகள் உட்கார்ந்திருந்தன. இவை சேனை அர்ஜுனனின் அம்புகளால் துன்புறுத்தப்படுவதை நீ காணப் போகிறாய் என அறிவிக்கின்றன. படைவீரர்கள் உற்சாகமின்றி உள்ளனர். ஆகவே நாம் பசுக்களை ஹஸ்தினாபுரம் நோக்கி அனுப்பிவிட்டு வியூகம் அமைத்துப் போரிடத் தயாராவோம்” என்று கூறினார்.

3.4 கர்ணன் துரோணரை நிந்தித்துப் பேசுதல், அஸ்வத்தாமா கிருபர் கோபம்; பீஷ்மர் சமாதானம் செய்தல்

துரோணரின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் போர்க்களத்தில் ஆசார்யார்களிடம், சூது சமயத்தில் பாண்டவர்கள் ஏற்றுக் கொண்ட சபதத்தை நினைவூட்டினான். நாம் மத்ஸ்யநாட்டுக்கு போர் புரிய சுயநலத்துடன் வரவில்லை; த்ரிகர்த்தர்களுக்கு உதவுவதற்காகவே வந்துள்ளோம். இப்போது நம்முடைய சிறந்த மகாரதிகளான பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா முதலியோர் இப்போது பிரமை கொண்டு என் தேரில் பேசாமல் அமர்ந்திருக்கிறார்கள்? யமராஜனே வந்தாலும் போரைக் கைவிட்டுவிட்டு அஸ்தினாபுரம் செல்ல யார் விரும்புவார் என்று கேட்டான். கர்ணன், துரியோதனனுக்கு ஆதரவளிக்கும் வகையில்

துரோணரை நிந்தித்துப் பேசலானான். “துரோணர் அர்ஜுனனிடம் அதிக அன்பு கொண்டு பேசுகிறார். இயற்கையாக நிகழும் நிகழ்வுகளை அசுப சகுனங்கள் எனக் கூறுகிறார். நம்மிடம் த்வேஷம் கொண்டு அர்ஜுனனுக்கு நன்மை விரும்பிப் பேசுகிறார். இவரைப் போன்ற பண்டிதர்கள், சுபமுகூர்த்த வேளைகளைக் கணிப்பதிலும், வீடுகளிலும், நகரங்களிலும் மங்களக் காரியங்களைச் செய்வதிலும் விசித்திரமான கதைகளைக் கூறுவதிலும் புகழ் பெறுபவர்கள். பகைவர்களைப் பாராட்டும் இப்பண்டிதர்களைப் படையின் பின்னால் நிறுத்தித் தான் ஒருவனே அர்ஜுனனை வென்றுவிட முடியும்” என்று கர்வத்துடன் பேசினான்.

இதனைக் கேட்ட கிருபர் கர்ணனை அதட்டி இதுவரை அவன் எத்தகைய அர்ஜுனன் செய்தது போன்ற வீரச் செயலைத் தனியாளாகச் செய்துள்ளான் என்று வினவினார். அஸ்வத்தாமா இத்தகைய நிந்தனையைக் கேட்டு தான் அர்ஜுனனுடன் போர் செய்யமாட்டேன் என்று அறிவிக்கிறார். இவ்வாறு கர்ணனின் சொற்களைக் கேட்டு ஆசாரியார்கள் கோபம் கொண்டதை உணர்ந்து அவர்களைப் புகழ்ந்து, பாராட்டி, சமாதானத்திற்குரிய சொற்களைக் கூறினான் துரியோதனன். அனைவரிடமும் மன்னிப்பை வேண்டினான். பீஷ்மரின் சொற்களால் ஆறுதல் அடைந்து, துரியோதனன் மன்னிப்பு கேட்டதால் மகிழ்ந்த துரோணர். “இந்தப் போரில் அர்ஜுனனிடமிருந்து துரியோதனனைப் பாதுகாக்க வேண்டும். துரியோதனன் அருகில் கூட அர்ஜுனன் வரக்கூடாது என்ற உறுதியோடு செயல்பட வேண்டும். வனவாச தவணை நிறைவேறாமல் அர்ஜுனன் தன்னை வெளிப்படுத்த முடியாது.. இத்தகைய நிலையில் அவர் எந்த வகையிலும் கௌரவர்கள் மீது போர் தொடுக்க முடியாது. துரியோதனன் முதலில் பாண்டவர்களின் அஞ்ஞாதவாசம் நிறைவேறியதில் ஐயம் உள்ளது என்று கூறினான். ஆதலால் பீஷ்மரே! தாங்கள் பாண்டவர்களுடைய அஞ்ஞாதவாச காலம் முடிந்ததா இல்லையா? என்று நிர்ணயம் செய்யுங்கள்” என்றார். அதன்பின் பீஷ்மர் கணக்கிட்டு வனவாச காலம் முடிந்துவிட்டதைத் தெரிவித்தார். அத்துடன் துரியோதனனைக் கால்பங்கு சேனையுடன் அஸ்தினாபுரம் திரும்பச் செய்தார். கால்பங்கு சேனையுடன் பசுக்களைப் பாதுகாப்பாக அனுப்பி வைத்தார். அரைபங்கு சேனையுடன், கிருபர், துரோணர், கர்ணன் ஆகியோரும் வியூகம் அமைத்து அர்ஜுனனோடு போருக்குத் தயாரானார்கள்.

3.5 அர்ஜுனனின் தேரைக்கண்டு துரோணர் கூறுதல்.

அர்ஜுனனின் வருகையைக் கண்ட துரோணர் கூறலானார். “அர்ஜுனனுடைய கொடியின் மேற்பகுதி தூரத்திலேயே பிரகாசிக்கிறது. இது அவருடைய தேரின் கடகட ஒலியாகும். அர்ஜுனன் காண்டிவத்தின் கயிற்றை இழுப்பதால் இடிஇடிப்பதைப் போல ஒலி ஏற்படுகிறது. இரண்டு பாணங்கள் ஒன்றாக வந்து என் கால்களுக்கு முன்னால் விழுந்துள்ளன. இருபாணங்கள் என் இரு காதுகளையும் தொட்டுச் சென்றுவிட்டன. இவர் முதல் இரு பாணங்களால் என்னை வணங்குகிறார். மற்ற இரு பாணங்களால் காதுகளில் போருக்கு அனுமதி கேட்கிறார். சகோதரர்களுக்குப் பிரியமான, அறிவுடைய அர்ஜுனனை நாம் இன்று நீண்ட காலத்திற்குப் பின் பார்க்கிறோம். திவ்ய லக்ஷ்மியால் பிரகாசமாக இருக்கிறார். தேரில் அமர்ந்து பாணம், அம்புகள், அழகிய கையுறைகள், தூணிகள், சங்கம், கவசம், கிரீடம் மற்றும் வில்லைத் தரித்துள்ளார். தேரின் மீது வானரக்கொடி பறந்து கொண்டிருக்கிறது” என துரோணர் தனது பிரதம சிஷ்யனான அர்ஜுனனைக் கண்டு மகிழ்ச்சியுடன் கூறுகிறார்.

3.6 துரோணர் அர்ஜுனன் போர், ஆசாரியார் போர்க்களத்தில் இருந்து வெளியேறுதல்.

அர்ஜுனன் முதலில் கிருபரோடு போரைத் தொடங்கி அவரைப் போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடச் செய்தார். அதைக் கண்டு, துரோணாசாரியார் சிவப்பு குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் ஏறி அர்ஜுனனோடு போரிட முன் வந்தார். தன் குரு வருவதைக் கண்டு அர்ஜுனன் உத்தரனை நோக்கி பரத்வாஜரின் மைந்தர் துரோணரை நோக்கித் தேரைச் செலுத்தக் கட்டளையிட்டார். அறிவில் சுக்கிராச்சாரியாரையும், நீதியில் பிருகஸ்பதியையும் நிகர்த்தவரும், பொறுமை, புலனடக்கம், சத்தியம், மென்மை, எளிமை ஆகிய நற்குணங்கள் நிரம்பியவருமான ஆசாரியாருக்கருகில் உத்தரன் தேரைச் செலுத்தினான். துரோணர் பார்த்தனை நோக்கி கஜராஜனைப் போல வேகமாக வந்தார். தன் சங்கை எடுத்து முழக்கினார். வீரமும் பலமும் மிக்க துரோணரும், அர்ஜுனனும் வெல்ல முடியாதவர்கள். போர்க்களத்தில் குருவும் சிஷ்யனும் தத்தம் தேரில் இருந்தவாறே ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டனர். பிறகு பார்த்தன் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு ஆசிரியரின் தேரோடு தன் தேரை மோதி, இனிய குரலில், “ஆசாரியரே! போரில் உங்களை வெல்வது கடினமாகும். நாங்கள் பல

ஆண்டுகளாகக் காட்டில் வாழ்ந்து கஷ்டங்களை அனுபவித்து வருகிறோம், இப்போது பகைவரை பழிவாங்கும் விருப்பத்துடன் வந்துள்ளோம். ஆதலால் தாங்கள் எங்களிடம் கோபிக்க வேண்டாம். பாவமற்றவரே தாங்கள் என்னை முதலில் அடித்தால்தான் நான் உங்களை அடிப்பேன். இது என்னுடைய தீர்மானமாகும். எனவே முதலில் என்மீது அடியுங்கள்” என்று கூறினார்.

துரோணர் அர்ஜுனன் மீது 21 அம்புகளைச் செலுத்தினார். அவற்றை அர்ஜுனன் வெட்டி வீழ்த்தினார். துரோணர் அர்ஜுனனுக்குக் கோபமூட்டும் வகையில் எல்லையற்ற பாணங்களைப் பொழிந்தார். போரில் அர்ஜுனனைத் தவிர வேறு யாராலும் துரோணாசாரியாரை எதிர்க்க முடியாது. துரோணர் அம்புகளைச் செலுத்தி தேரினை வலைபோல முடிவிட்டார். அர்ஜுனன் ஆசாரியரின் அம்பு மழையை அழித்தார். அர்ஜுனன் துரோணரின் தேரைப் பாணங்களால் முடிப் பனியால் மூடப்பட்டதைப் போலாக்கினார். துரோணர் அவற்றையெல்லாம் அழித்தார். இவ்விருவரும் பொழிந்த அம்புகள் வானம் எரிநகூத்திரங்களால் மறைக்கப்பட்டதைப் போல நிறைந்தன. துரோணாசாரியார் அர்ஜுனனோடு செய்த போர் அவர் அர்ஜுனனோடு விளையாடியதைப் போலவே தோன்றியது. துரோணர் விடுத்த ஜந்திர, வாய்வய, ஆக்னேய அஸ்திரங்களை அவற்றின் எதிர் அஸ்திரங்களால் அர்ஜுனன் அழித்தார். இந்திரன்-பலியின் போரைப் போல இருவருக்கும் இடையே போர் நடைபெற்றது. காண்டபத்தில் இருந்து விநாடிநேரம் கூட இடைவெளி இல்லாமல் துரோணர் மீது அர்ஜுனன் அஸ்திரப் பிரயோகம் செய்தார். சேனை முழுவதும் அர்ஜுனனின் ஆற்றலைக் கண்டு ஹாஹாகாரம் செய்தது. தேவர்கள் அர்ஜுனனின் பராக்கிரமத்தைப் புகழ்ந்தனர். ஆசாரிய புத்திரன் அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனனைச் சூழ்ந்து கொண்டான். அர்ஜுனன் தன் கவனத்தை அஸ்வத்தாமாவின் மீது திருப்பி, துரோணர் போர்க்களத்திலிருந்து வெளியேற வாய்ப்பளித்தார்.

4. உத்தியோக பருவம்

4.1 திருதராஷ்டிர சபையில் துரோணர் துரியோதனனுக்கு எடுத்துக் கூறுதல்.

விராடதேச நிகழ்வுக்கு பின் பாண்டவர்கள் வெளிப்பட்டனர். பாண்டவர்கள் தூதர் ஹஸ்தினாபுரம் வந்தார். பாண்டவர்க்குரிய ராஜ்யத்தை அளிக்குமாறு கூறினார். திருதராஷ்டிரன் சார்பில் சஞ்சயன் பாண்டவரிடம் தூதுவனாகச் சென்று ராஜ்யம் அளிப்பது இயலாது என்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்தினார். பின் சாக்ஷாத்தபகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே பாண்டவர்களின் தூதராக வந்து பாண்டவர்களின் பங்கு ராஜ்யத்தை அளிக்கக் கூறினார். துரியோதனன் ஏற்கவில்லை. திருதராஷ்டிரன் வேண்டிக் கொண்டபடி ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துரியோதனனிடம் நேரடியாக இனிய சொற்களால் அறிவுரை கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் தொடர்ந்து பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர் ஆகியோரும் துரியோதனனிடத்தில் எடுத்துரைத்தனர். துரோணர் துரியோதனனிடம் கூறினார்.”குழந்தாய்! பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், பீஷ்மரும் தர்மம் அர்த்தம் நிறைந்த விஷயங்களைக் கூறியுள்ளனர். மன்னா! நீ அதை ஏற்றுக்கொள். இவ்விருவரும் மகாபுருஷர்கள்; அறிஞர்கள் புலன்களை வென்றவர்கள். எல்லா சாஸ்திரங்களையும் அறிந்தவர்கள். இவர்கள் உன் நன்மைக்கான விஷயங்களையே கூறியுள்ளனர். இவர்களின் சொற்களை ஏற்றுக் கொள். அறிவில்லாதவர்களின் பேச்சில் நம்பிக்கை வைக்காதே. உன் அறிவின் மீது நம்பிக்கை கொண்டு மாதவனை அலட்சியம் செய்யாதே. உன்னைப் போருக்குத் தூண்டுபவர்கள். அதன் சமையை ஏற்க மாட்டார்கள். மக்களையும், புதல்வர்கள், சகோதரர்களையும் கொல்லச் செய்யாதே. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் இருக்கும் பக்கமே வெற்றிபெறும். உன்னுடைய நன்மையை விரும்பி பீஷ்மரும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் கூறியதை ஏற்கவில்லை என்றால் பின்னால் வருத்தப்படுவாய். பரசுராமர் கூறியவாறு அர்ஜுனன் அவரைவிடப் பெரியவர். தேவர்களாலும் வெல்ல முடியாதவர். மேலும் கூறுவதால் என்ன லாபம்? கூற வேண்டிய அனைத்தையும் கூற வேண்டும் என்பதால் கூறிவிட்டேன். மேலும் பேசுவதில் எனக்கு உற்சாகமில்லை” என்றார். இதற்கிடையில் விதுரரும் துரியோதனனிடம் பேசினார். திருதராஷ்டிரரும் மீண்டும் அறிவுரை கூறினார். திருதராஷ்டிர மன்னரின் பேச்சைக் கேட்டு பீஷ்மரும் துரோணரும் மறுபடியும் துரியோதனனிடத்தில் எடுத்துரைத்தனர்.

“குழந்தாய் துரியோதனா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும் போருக்காக கவசம் தரிக்காதவரைதான் மக்கள் அழிவின்றி வாழ முடியும். பீமசேனன் கையில் கதையை ஏந்தும் முன் சமாதானத்தை ஏற்றுக் கொள். நகுல-சகாதேவன், த்ருஷ்டத்யும்னன், விராடன், சிகண்டி, த்ருஷ்டகேது ஆகியோர் சேனைக்குள் புகுவதற்கு முன் நீ சமாதானத்தை ஏற்க வேண்டும். எதிர்ப்படையினரின் அஸ்திரங்கள் உன் சேனையின் மார்பினைத் துளைக்கும் முன் போர் ஆலோசனையைத் துறந்துவிடு. தர்மராஜன் யுதிஷ்டிரன் உன்னைத் தலைவணங்கி மரியாதை செலுத்துவதை உன் இரண்டு கரங்களாலும் பிடித்து ஏற்றுக் கொள். யுதிஷ்டிரர் அன்புடன் அமைதியை நிலைநாட்ட உன் தோள்கள் மீது தன் கரங்களை வைக்கட்டும். உன்னை அருகில் அமர்த்திக் கொண்டு தன் சிவந்த கரங்களால் உன் முதுகை வருட்டும். சாலமரம் போன்ற பீமசேனன் உன்னை மார்புடன் தழுவிக்கொள்ளட்டும். அர்ஜுனன், நகுலன், சகாதேவன் மூவரும் உன்னை வணங்கட்டும். நீ அவர்களை அன்புடன் உச்சி முகர்ந்து மகிழ்ச்சியுடன் உரையாடு. மக்கள் இதைக்கண்டு ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்கட்டும். மன்னர்கள் தங்கள் தலைநகரங்களில் கௌவர-பாண்டவர்களின் சச்சரவு தீர்ந்து பரஸ்பரம் அன்பு நிலவுகிறது என்று அறிவிக்கட்டும். பிறகு நீயும் யுதிஷ்டிரரோடு சகோதர பாவத்துடன் இந்த ராஜ்யத்தைச் சமமாக அனுபவியுங்கள்” என்று கூறினார்.

4.2 குந்தி தன் புதல்வர்களுக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் செய்தி அளித்ததைக் கேட்டுத் துரோணர் துரியதனனுக்கு அறிவுரை கூறுதல்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் கௌரவ சபையில் விஸ்வரூப தரிசனம் அளித்துப் பின் சபையில் இருந்து வெளியேறினார். தன் அத்தை குந்தியை சந்தித்தார். மன்னர்களும், மற்றவரும் பின் தொடர்ந்தனர். குந்தி போரை விரும்பி, போர் செய்து ராஜ்யத்தைப் பெற வேண்டும் என்ற செய்தியை யுதிஷ்டிரருக்கு தெரிவிக்குமாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறுகிறாள். இதனைக் கேட்ட பீஷ்மரும் துரோணரும் இறுதியாக துரியோதனனுக்கு சமாதானத்தை ஏற்குமாறு எடுத்துக் கூறினர். பூமியை அழிக்க வேண்டாம் என்று வேண்டுகின்றனர். இதைக் கேட்டு துரியோதனன் மனம் சலித்தான். ஓரக்கண்ணால் பார்த்து முகத்தைக் கவிழ்த்துக் கொண்டான்.

இதைக்கண்டு பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரோடு நாம் யுத்தம் செய்ய நேரப்போகிறது என்பதை விடப் பெரிய துயரமான விஷயம் வேறு என்ன

இருக்க முடியும் என்று மனம் தளர்ந்து பேசினார். துரோணர் துரியோதனனிடம் கூறினார்; “மன்னா! எனக்கு என் மகன் அஸ்வத்தாமாவிடம் உள்ள மரியாதையை விட அதிக மரியாதை அர்ஜுனனிடம் உள்ளது. அர்ஜுனனிடம் நான் போர் செய்ய நேரும். அர்ஜுனன் என்னிடம் மிகுந்த பணிவு கொண்டவர். என் அருளாலேயே அர்ஜுனன் மிகச் சிறந்த வில்லாளியாகியுள்ளார். இப்போது புவியில் அவருக்குச் சமமான வில்லாளி வேறு யாருமில்லை. நண்பனுக்குத் துரோகம் செய்பவனும், தீய கருத்துடையவனும், நாஸ்திகனும், போக்கிரியும் நல்லவர்களிடையே ஒருபோதும் கௌரவம் பெறுவதில்லை. பாவாத்மாவான மனிதனைப் பாவங்களில் இருந்து தடுத்தாலும் அவன் பாவத்தையே செய்ய விரும்புகிறான். புண்ணியவான் பாவம் செய்யத் தூண்டப்பட்டாலும் நல்ல செயல்களையே செய்ய விரும்புகிறான். துரியோதனா? நீ பாண்டவர்களுக்கு எப்போதும் தீமையே செய்தாய். ஆனால் அவர்கள் உன் நன்மைக்கானதையே செய்தார்கள். உன்னுடைய எண்ணம், அகூயை முதலிய குற்றங்கள் உனக்கே தீங்கு விளைவிப்பனவாகும். பிதாமகர் பீஷ்மர், நான், விதுரர் மற்றும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூட உன் நன்மைக்கான விஷயங்களையே கூறினோம். ஆனாலும் அதனை நீ ஏற்கவில்லை.

விவேகமற்றவன் மழைக்காலத்து கங்கையை நீந்திக் கடக்க விரும்புவதைப் போல நீ உன்னிடம் பலம் இருப்பதாகக் கருதி பாண்டவ சேனையை வெல்ல விரும்புகிறாய். மற்றவன் விற்ற ஆடையை அணிந்து கொண்டு அதைத் தன்னுடையது என்று கருதுவதைப் போல யுதிஷ்டிரருடைய ராஜ்யலக்ஷ்மியைச் சூதால் அபகரித்து உன்னுடையதாகக் கருதுகிறாய். யுதிஷ்டிரர் காட்டில் வசித்தாலும் அரியணையில் அமர்ந்த மனிதன் அவரைப் போரில் வெல்ல முடியாது. தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் குபேரனைச் சந்தித்து இருக்கிறார், குபேர பவனம் சென்று அவரிடமிருந்து பலவகை ரத்தினங்களைப் பெற்றுள்ளார். நானும், பீஷ்மரும் தானமும், யக்ஞமும் ஸ்வாத்யாயமும் செய்துள்ளோம். செல்வத்தால் பிராமணர்களைத் திருப்தி செய்துவிட்டோம். இப்போது எங்களுடைய ஆயுள் முடிந்துவிட்டது. ஆனால் நீ பாண்டவர்களோடு யுத்தத்தை விரும்பி, சுகம், ராஜ்யம், நண்பர்கள், செல்வம் அனைத்தையும் இழந்து மிகப் பெரிய ஆபத்தில் சிக்கப் போகிறாய். தவம் மற்றும் கோர விரதங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் சத்தியவாதினியான திரௌபதி யுதிஷ்டிரருடைய வெற்றியை விரும்புகிறாள். அந்த யுதிஷ்டிரனை நீ எவ்வாறு வெல்லமுடியும்? பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் யாருக்கு மந்திரியோ,

வீரர்களில் சிறந்த அர்ஜுனன் யாருடைய சகோதரனோ, அந்த யுதிஷ்டிரனை நீ எவ்வாறு வெல்ல முடியும்? தன் நண்பர்கள் ஆபத்து என்னும் கடலில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கும்போது, நன்மையை விரும்பும் ஒரு நண்பனின் கடமையை நான் செய்கிறேன். முதலிலேயே உனக்கான நன்மை தரும் விஷயம் கூறப்பட்டு விட்டாலும் நான் மறுபடியும் கூறுகிறேன். மன்னா! போரால் உனக்கு எந்த லாபமும் இல்லை. நீ குருகுலத்தின் விருத்திக்காகப் பாண்டவர்களோடு சமாதானம் செய்து கொள். புதல்வர்களோடும், சேனைகளோடும் யமனுலகு செல்ல விரும்பாதே,” என்று இறுதியாக தன் அறிவுரையைத் துரியோதனனிடத்தில் எடுத்துரைத்தார்.

5. பீஷ்ம பருவம்

5.1 போரின் தொடக்கம்; யுதிஷ்டிரர் துரோணரிடம் வருதல்; ஆசி பெறுதல்.

கௌரவருக்கும் பாண்டவருக்குமான போரைத் தடுத்து அமைதியை நிலைநாட்ட பிதாமகரும், குருமார்களும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், இன்னும் பல மகரிஷிகளும் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் அனைத்தும் வெற்றி பெறவில்லை. போருக்காக இருதரப்பு சேனைகளும் குருக்ஷேத்திரத்தில் குவிந்தன; அணிவகுத்து நின்றன. போர் தொடங்கும் முன் தர்மபுத்திரர் யுதிஷ்டிரர் தன் கவசங்களைக் களைந்து, ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்து, தேரில் இருந்து இறங்கிக் கால்நடையாகவே பீஷ்ம பிதாமகரை அணுகி அவரின் ஆசியைப் பெற்றார். குரு துரோணாசாரியரிடம் வந்தார். சேனை முழுவதும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்களுடன் துரோணரை அடைந்தார். அவரை வணங்கி வலம் வந்து தன்னுடைய நன்மைக்கான விஷயத்தைக் கேட்டார். “பகவான்! நான் தங்களுடைய ஆலோசனையைக் கேட்கிறேன். நான் எவ்விதம் குற்றமற்றவனாகப், பாவமற்றவனாக உங்களோடு போர் புரிவேன்? உங்களுடைய ஆணையால் பகைவர் அனைவரையும் எவ்வாறு வெல்லுவேன்?” என்று கேட்டார். துரோணர் கூறினார். “மன்னா! போர் தீர்மானிக்கப்பட்டதும் நீ என்னிடம் வராதிருந்தால் நான் உனக்குத் தோல்வியடையுமாறு சாபமளித்திருப்பேன். பாவமற்றவனே! நான் உன்னிடம் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நீ என்னைப் பெரிதும் மதித்துள்ளாய்.

நான் உனக்கு அனுமதி அளிக்கிறேன். பகைவரோடு போரிடு. வெற்றி பெறுவாய். மகாராஜா? நான் உன்னுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவேன். உன் விருப்பம் என்ன? இந்தச் சூழ்நிலையில் நான் உன்பக்கம் இருந்து போரிட இயலாது. அதைத் தவிர நீ எதை விரும்புகிறாயோ, அதைக்கூறு. மனிதன் பொருளின் அடிமை. பொருள் யாருக்கும் அடிமை கிடையாது. நான் கௌரவர்கள் மூலம் பொருளால் கட்டுண்டுள்ளேன். அதனாலேயே இன்று பேடியைப் போல உன் விருப்பத்தைக் கேட்கிறேன். நான் துரியோதனனுக்காகப் போர் புரிவேன். ஆனால் உன்னுடைய வெற்றியையே விரும்புவேன்” என்றார்.

யுதிஷ்டிரரும் துரோணரது சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டார். தன்னுடைய நன்மைக்கான ஆலோசனையை வரமாகத் தருமாறு வேண்டினார். துரோணர் கூறலானார், “மன்னா! உன்னுடைய வெற்றி

தீர்மானமானது. ஏன் எனில் சாக்ஷாத் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் உன்னுடைய மந்திரியாக இருக்கிறார். எங்கு தர்மம் இருக்கிறதோ, அங்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இருக்கிறார். எங்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இருக்கிறாரோ அங்கேயே வெற்றி இருக்கிறது. கௌந்தேயா? நான் உனக்கு அனுமதி அளிக்கிறேன்; போ; போர்புரி: இன்னும் கேள். உனக்கு என்ன கூறட்டும்” என்றார். யுதிஷ்டிரர் “சிரேஷ்டரே! தாங்கள் யாராலும் தோல்வி அடைபவரல்ல; பிறகு தங்களை நான் எவ்வாறு போரில் வெல்ல முடியும்?” என்று கேட்டார். துரோணர் “நான் போர்க்களத்தில் யுத்தம் செய்யும் வரை உனக்கு வெற்றி உண்டாகாது. நீ உன் சகோதரர்களோடு விரைவில் எனக்கு மரணம் உண்டாகும்படியாக முயற்சி செய்” என்று கூறினார்.

துரோணரின் சொற்களைக் கேட்டு யுதிஷ்டிரர் கூறினார். “ஆசாரியரே தாங்கள் தங்களுடைய வதத்திற்கான உபாயத்தை இப்போது என்னிடம் கூறுங்கள். நான் தங்களுடைய பாதங்களில் வணங்கி இதைக் கேட்கிறேன்” என்றார். துரோணர் பதிலுரைத்தார்; “மன்னா! நான் தேரில் அமர்ந்து அம்பு மழை பொழிந்து போர் செய்யும் வரை என்னை யாராலும் வெல்ல முடியாது. நான் ஆயுதங்களைத் துறந்துவிட்டு உணர்வற்றவன்போல் சாகும் வரை உண்ணாவிரதம் இருக்க உட்காரும் நிலையிலேயே என்னை ஒரு வீரன் கொல்ல முடியும். நான் உன்னிடம் உண்மையைக் கூறுகிறேன். நான் நம்பத்தகுந்த புருஷனால் போர்க்களத்தில் மிகவும் பிரியமற்ற செய்தியைக் கேட்பேனாகில் ஆயுதத்தைக் கீழே போட்டுவிடுவேன். இது உண்மை: இதனை உன்னிடம் கூறுகிறேன்” என்றார். குரு துரோணாசாரியார் தான் எவ்வாறு கொல்லப்பட முடியும் என்று தெரிவித்ததைக் கேட்டு யுதிஷ்டிரர் அவரை வணங்கி வலம் வந்தார். அவருக்கு மரியாதை அளித்த பின் அவரிடம் விடைபெற்றார். இவ்வாறு துரோணாசாரியாரை வெல்லும் உபாயத்தை யுதிஷ்டிரரிடம் அவரே தெரிவிக்கிறார்.

5.2 மகாபாரத யுத்தக் களத்தில் துரோணர்.

முதல் நாள் போரில் கௌரவ சேனை முன்னேறியது. பாண்டவர் பக்கம் விராட இளவரசர்கள் உத்தரன் சல்யனாலும், ச்வேதன் பீஷ்மராலும் கொல்லப்பட்டனர். இரண்டாம் நாள் போரில் பாண்டவர் க்ரௌஞ்சப்பறவை வடிவில் வியூகம் அமைத்தனர். கௌரவர்களும் அதை எதிர்க்கத் தகுந்த வகையில் வியூகம் அமைத்தனர். இரண்டாம் நாள் போரில் பாண்டவர்

சேனாதிபதி த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணாசாரியாருடன் கடும் போர் புரிந்தார். துருபத குமாரன் செலுத்திய சக்தியைத் துரோணர் உடைத்துவிட்டார். துரோணர் த்ருஷ்டத்யும்னனின் கவசத்தைப் பிளந்துவிட்டார். தேர், குதிரைகளை அழித்தார். சாரதியையும் கீழே தள்ளினார். த்ருஷ்டத்யும்னன் வீசிய கதையைப் பொடிப் பொடியாக்கினார். கேடயத்தையும் கத்தியையும் ஏந்தி த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணரை நோக்கி முன்னேறினார். ஆனால் தன் அற்புதமான கை லாகவத்தால் துரோணர் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தடுத்து, அவரைத் தன் பாணங்களால் தாக்கலானார். பீமன் த்ருஷ்டத்யும்னனின் உதவிக்கு வந்து அவரைக் காப்பாற்றினார்.

ஐந்தாம் நாள் போரில் மகாவியூகம் வகுத்த பீஷ்மர் பாண்டவர்களை மிகப்பெரிய அஸ்திரங்களால் தாக்கினார். அர்ஜுனன் அவற்றை விலக்கிவிட்டார். இதனைக் கண்ட துரியோதனன் துரோணரிடம் சென்றான். முதல் நாளன்று தன் சகோதரர்கள் கொல்லப்பட்டதை நினைத்து அவரிடம் “நாங்கள் தங்களையும் பீஷ்மரையும் சரணடைந்து தேவர்களையும் வெல்ல விரும்புகிறோம். தாங்கள் பாண்டவர்கள் கொல்லப்படும் முயற்சியைச் செய்யுங்கள்” என்றான். துரோணாசாரியார் மிகுந்த கோபத்துடன் துரியோதனனிடம் கூறினார். “நீ அறிவற்றவன். பாண்டவர்களுடைய பராக்கிரமம் எத்தகையது என்பதை நீ அறியவில்லை. பலமிகுந்த பாண்டவர்களைப் போரில் வெல்வது முடியாது என்றாலும் நான் என் பராக்கிரமத்தின்படி உன்னுடைய காரியத்தைச் செய்கிறேன்” என்றார். இவ்வாறு கூறிய துரோணர் சாத்யகியின் எதிரில் பாண்டவ சேனையைப் பிளக்கலானார். சாத்யகி முன் வந்து துரோணாசாரியாரைத் தடுத்தார். துரோணர் சினத்துடன் சாத்யகியின் விலா எலும்பின் மீது பாணங்களால் அடித்தார். அச்சமயம் பீமசேனன் சாத்யகியைக் காப்பாற்றித் துரோணரைத் தாக்கினார். துரோணர், பீஷ்மர், சல்யன் மூவரும் சினத்துடன் பீமசேனனை அம்பினால் மூடினர். அச்சமயம் துரோணரையும் பீஷ்மரையும் தாக்க சிகண்டி முன்னால் வந்தான். பீஷ்மர் சிகண்டியுடன் போர் செய்ய விரும்பவில்லை. துரோணர் சிகண்டியைத் தாக்க ஓடினார். பிரளயகால அக்னியைப் போல வந்த துரோணரைக் கண்டு சிகண்டி ஓடிவிட்டான்.

ஆறாம் நாள் போரில் கௌரவர்கள் க்ரௌஞ்ச வியூகமும், பாண்டவர்கள் மகரவியூகமும் வகுத்தனர். முதலில் பீமசேனன் துரோணருடன் போரிட விரும்பி அவரைத் தாக்கலானார். துரோணாசாரியார் பீமசேனனின்

மர்மஸ்தானங்களை இரும்பாலான ஒன்பது பாணங்களால் அடித்துக் காயப்படுத்தினார். பீமசேனன் துரோணரின் சாரதியைக் கொன்றுவிட்டார். இச்சமயம் துரோணாசாரியார் தீ பஞ்சக் குவியலைச் சாம்பலாக்குவது போல் பாண்டவ சேனையை அழித்தார். பாண்டவர்கள் துரோணர், பீஷ்மரின் அடியைத் தாங்க முடியாமல் ஓடலாயினர்.

5.3 துரோணர் - த்ருஷ்டத்யும்னன் போர்.

பீமனைச் சூழ்ந்து தாக்கிய த்ருதராஷ்டிர புதல்வர்கள் மீது த்ருஷ்டத்யும்னன் 'ப்ரமோஹன்' அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். கௌரவர்கள் இந்த அஸ்திரத்தால் உணர்விழந்து இறந்தவரைப் போலாயினர். இதனைக் கண்ட துரோணர் பீமனும் த்ருஷ்டத்யும்னனும் போரிட்டுக் கொண்டிருந்த இடத்திற்கு விரைந்து வந்தார். கௌரவர்கள் நிலையை உணர்ந்தார். உடனே 'ப்ரக்ஞா' அஸ்திரத்தைச் சொல்லி த்ருஷ்டத்யும்னன் பிரயோகித்த மோகனாஸ்திரத்தை விலக்கிவிட்டார். அதனால் த்ருதராஷ்டிர புதல்வர்கள் சுயநினைவு அடைந்தனர். துரோணர் பீமனையும், த்ருஷ்டத்யும்னனையும் நோக்கிச் சென்றார். இச்சமயம் யுதிஷ்டிரரும் அபிமன்யு உள்ளிட்ட பன்னிரு ரதிகளைப் பீமனின் உதவிக்காக அனுப்பினார். துரோணர் இச்சமயம் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தாக்கலானார். பீமசேனனை கேகயர்களின் தேரில் அமரவைத்த த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணருடன் போரிடலானார். துரோணர் துருபத குமாரனின் வில்லை வெட்டிவிட்டார். த்ருஷ்டத்யும்னன் வேறு வில்லைத் தாங்கி துரோணர் மீது இருபது பாணங்களைத் தொடுத்தார். மீண்டும் த்ருஷ்டத்யும்னனின் வில்லை வெட்டிய துரோணர் அவரது குதிரைகளையும், சாரதிகளையும் கொன்றுவிட்டார். த்ருஷ்டத்யும்னன் குதிரைகளும், தேரோட்டியும் கொல்லப்பட்டதால் தேரில் இருந்து குதித்து அபிமன்யுவின் பெரிய தேரில் ஏறிக் கொண்டார். துரோணாசாரியார் செலுத்திய அம்புகளால் பாண்டவசேனை முழுவதும் நடுங்கியது. அந்தப் பாண்டவ மஹாரதிகளால் துரோணரைத் தடுக்க முடியவில்லை. துரோணாசாரியாரின் அம்புகளால் துன்புறுத்தப்பட்ட பாண்டவசேனை பெரும் கடலைப்போலச் சுழலத் தொடங்கியது. பாண்டவசேனை பயந்து ஓடுவதைக் கண்ட கௌரவ வீரர்கள் துரோணாசாரியாரைப் பெரிதும் புகழ்ந்தனர்.

5.4 ஏழாம் நாள் போரில் துரோணர் விராடர் புதல்வனைக் கொல்லுதல்.

ஏழாம் நாள் போரில் துரோணர் மதஸ்ய மன்னர் விராடருடன் போர் புரிந்து அவரைக் காயப்படுத்தினார். துருபதருடைய கொடியையும் வில்லையும் வெட்டிவிட்டார். விராடரும் துரோணரைத் தாக்கினார். துரோணரின் குதிரைகளைக் கொன்று, கொடியை வெட்டிச் சாரதியையும் அடித்தார். இதனால் துரோணர் பெரும் சினம் கொண்டார். விராடரின் குதிரைகளையும், சாரதியையும் கொன்றுவிட்டார். தேரில் இருந்து குதித்த விராடர் தன் மகன் சங்கனின் தேரில் ஏறிக் கொண்டார். தந்தையும் மகனும் ஒரே தேரில் இருந்து துரோணரைப் போரில் முன்னேறாமல் தடுத்துப் போரிட்டனர். துரோணர் கோபத்துடன் ஓர் கொடிய அம்பைச் செலுத்திச் சங்கனைக் கொன்றுவிட்டார். மகன் இறந்ததைக் கண்ட விராடர் துரோணரை விட்டு ஓடிவிட்டார்.

எட்டாம் நாள் போரில் துரியோதனன் கடோத்கஜனால் துன்புறுத்தப்படுகிறான். பீஷ்மர் துரோணாசாரியாரிடம் துரியோதனன் உதவிக்குச் செல்லுமாறு கூறினார். துரோணர் மகாரதிகளுடன் துரியோதனனிடம் சென்றார். கடோத்கஜனுடன் போர் புரிந்தார். கடோத்கஜன் துரோணரின் வில்லை வெட்டிவிட்டான். திருதராஷ்டிர புதல்வர்கள் பீமசேனனால் கொல்லப்பட்ட போது துரோணர் பீமனைத் தடுத்து தாக்கினார். பீமசேனன் மீது துரோணர் 26 பாணங்களைச் செலுத்திக் காயப்படுத்தினார். பீமசேனன் பத்து பாணங்களால் துரோணாசாரியார் இடது விலா எலும்பில் காயம் செய்தார். வயது முதிர்ந்தவரான துரோணர் காயத்தால் துன்புற்றுத் தேரின் பின்பகுதியில் அமர்ந்து கொண்டார்.

ஒன்பதாம் நாள் போரில் அஸ்வத்தாமாவைச் சாத்யகியிடம் இருந்து பாதுகாத்த துரோணாசாரியார் சாத்யகியுடன் போரிடலானார். சாத்யகியும் துரோணரைப் பாணங்களால் காயமுறச் செய்தார். இச்சமயம் சாத்யகியுடன் அர்ஜுனனும் போரில் இணைந்தார். துரோணாசாரியாருக்கும் அர்ஜுனுக்கும் போர் தொடங்கியது. புதனும் சுக்கிரனும் ஒருவர் மீது ஒருவர் தாக்குவது போல இருவரும் தாக்கிக் கொண்டனர். துரோணாசாரியார் பார்த்தனை தனக்கு பிரியமான சீடனாகக் கருதவில்லை. அர்ஜுனனும் துரோணாசாரியாரை பிரியமான, மரியாதைக்குரிய குருவாக எண்ணவில்லை. இருவரும் ஒருவர் மீது ஒருவர் கடுமையாகத் தாக்கிக் கொண்டனர். இந்நிலையில் துரோணருக்கு உதவியாக த்ரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மா வந்தான். சுசர்மாவிற்கும்

அர்ஜுனனுக்கும் போர் தொடங்கியது. திரிகர்த்த நாட்டு வீரர்கள் மீது அர்ஜுனன் வாயுவாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். வேகமான காற்று தோன்றி படைவீரர்களை அழிக்கலாயிற்று. இதனைக் கண்ட துரோணாசாரியார் பர்வத அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து அர்ஜுனனின் வாயுவாஸ்திரத்தை விலக்கிவிட்டார்.

பத்தாம் நாள் போர் தொடங்கியது. பீஷ்மரே பாண்டவர்களின் குறிக்கோளாக இருந்தார். கௌரவர்கள் பீஷ்மரைக் காப்பாற்றவும் அர்ஜுனனைக் கொல்லவும் முயற்சித்தனர். பெரும் வில்லாளியும், வீரரும், பலமுடையவரும் சுப, அசுப காரணங்களை அறிந்தவரும், சக்திசாலியுமான, துரோணாசாரியார் பெரும் வில்லைக் கையில் ஏந்தி அதை இழுத்துப் பாண்டவர்களை விரட்டலானார்.

5.5 துரோணாசாரியார் அஸ்வத்தாமாவிற்கு அசுப சகுனங்களை அறிவுறுத்தல்.

துரோணர் பாண்டவ சேனையில் பிரவேசிக்கும்போது எல்லா இடங்களிலும் தீய சகுனங்களைக் கண்டு அஸ்வத்தாமாவிடம் கூறலானார். “மகனே! பலசாலியான அர்ஜுனன் பீஷ்மரைக் கொன்றுவிடும் விருப்பத்துடன் பெரும் முயற்சி செய்யும் நாள் இதுவேயாகும். என்னுடைய பாணங்கள் தானாகவே தூணிரிலிருந்து எழும்பிவிடுகின்றன. வில் துடிக்கிறது. அஸ்திரங்கள் தானே வில்லில் இணைகின்றன. என் மனத்தில் கொடிய செயலைச் செய்யும் சங்கல்பம் உண்டாகிறது. திசைகள் அனைத்திலும் பறவைகள் அமைதியின்றி ஒலி எழுப்புகின்றன. கழுகுகள் கீழே வந்து கௌரவ சேனையின் அடியில் மறைந்துள்ளன. திசைகள் சிவந்து காணப்படுகின்றன. பூமி நடுங்குவது போல் காணப்படுகிறது. நரிகள் அமங்கலமாகச் சூரியனை நோக்கிக் கத்துகின்றன.

சூரியனின் மையப் பகுதியில் இருந்து மிகப்பெரிய எரி நகூத்திரங்கள் விழுந்துள்ளன. சந்திர-சூரியரைச் சுற்றிப் பயங்கர வட்டம் தெரிகிறது. அது கூடித்திரியர்களின் அழிவிற்கான கோர பயத்தை அறிவிப்பனவாகும். திருதராஷ்டிரரின் ஆலயங்களில் தேவ மூர்த்தங்கள் அசைந்தும், சிரித்தும், நடனமாடியும், அழுதும் காணப்படுகின்றனர். கிரகங்கள் சூரியனை இடப்புறமாகச் சுற்றி வருகின்றன. மன்னர்கள் பலஹீனர்களாகத்

தென்படுகின்றனர். இருசேனைகளிலும் பாஞ்சஜன்யத்தின் கம்பீர ஒலியும், காண்டீவ வில்லின் டங்காரமுமே கேட்கிறது. இதனால் அர்ஜுனன் யுத்த பூமியில் மற்ற வீரர்களை விலக்கி, பீஷ்ம பிதாமகரை வென்று விடுவார் என்றே தெரிகிறது.

மகனே! பீஷ்ம அர்ஜுனனின் போரினை எண்ணி நான் மெய் சிலிர்க்கிறேன். மனம் தளருகிறது. அர்ஜுனன் சிகண்டியை முன்வைத்துப் பீஷ்மரோடு போரிடச் சென்றுள்ளார். பெண்ணாகப் பிறந்து ஆணான சிகண்டியைக் கொல்ல மாட்டேன், என்று பீஷ்மர் முதலிலேயே கூறிவிட்டார். இவற்றை யோசிக்கும்போது என்னுடைய அறிவு தளர்ச்சியடைகிறது. இன்று அர்ஜுனன் தகுந்த ஏற்பாடுகளுடன் முழு முயற்சியோடு பீஷ்மருடன் போரிடுகிறார். யுதிஷ்டிரரின் கோபம், பீஷ்மர் அர்ஜுனனுடைய போர், என்னுடைய அஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்க நான் முயற்சி செய்ய வேண்டியிருப்பது ஆகிய மூன்று விஷயங்களும் அமங்கலத்தை அறிவிக்கின்றன.

5.6 துரோணர் அஸ்வத்தாமாவிடம் பீஷ்மரைப் பாதுகாக்குமாறு கூறுதல்.

இவ்வாறு அசுபங்கள் தென்படுவதால் பீஷ்மருக்கு ஆபத்து நேரலாம் என்பதை யுகித்த துரோணர் அஸ்வத்தாமாவிடம் மேலும் சொன்னார், “பாண்டுகுமாரன் அர்ஜுனன் பலமும் தைரியமும் உடையவர். அஸ்திர வித்தையில் பண்டிதர். இந்திரனோடு தேவரும் கூட அவரைப் போரில் வெல்ல முடியாது. உத்தம விரதங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் மகனே! நீ விரைவில் பீஷ்மரைக் காப்பாற்றுவதற்காகச் சென்றுவிடு. போர்க்களத்தில் அனைத்தும் அர்ஜுனன் மூலம் சின்னாபின்னமாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒருவரைச் சார்ந்து வாழ்க்கை நடத்தும் மனிதனுக்குத் தன் உயிரைக் காத்துக் கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் கிடையாது. நீ சொர்க்கத்தை விரும்பிப் புகழையும் வெற்றியையும் பெறுவதற்காகப் பீஷ்மருக்கு அருகில் செல். இந்தப் போர் மகா பயங்கரமான கடக்க முடியாத நதியைப் போன்றது. இங்கு குந்தி மைந்தன் யுதிஷ்டிரரிடம் மட்டுமே பிராமணர்களிடம் பக்தியும், புலனடக்கமும், தானமும், தவமும், சிறந்த நன்னடத்தையும் ஆகிய நற்குணங்கள் காணப்படுகின்றன. அதன் பலனாக அவருக்கு அர்ஜுனன், பீமன், நகுல-சகதேவர் போன்ற நல்ல சகோதரர்கள் கிடைத்துள்ளனர். பகவான் வாசுதேவன் ரக்ஷகனாகவும், உதவியாளராகவும் எப்போதும் கூடவே இருக்கிறார். துர்புத்தியுடைய துரியோதனனுடைய சரீரம்

யுதிஷ்டிரரின் தவத்தால் தகிக்கப்பட்டது போலாகிவிட்டது. இவனுடைய சேனையை யுதிஷ்டிரரின் கோபத்தீயே எரித்துச் சாம்பலாக்கி விடுகிறது.

நீ துருபத குமாரன் திருஷ்டத்யும்னனை எதிர்ப்பதற்காகச் செல். நான் தருமராஜர் யுதிஷ்டிரர் மீது தாக்குவேன். யுதிஷ்டிரரைச் சுற்றிலும் சாத்யகி, அபிமன்யு, த்ருஷ்டத்யும்னன், பீமசேனன், நகுல-சகதேவர் அனைவரும் நின்று அவரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அபிமன்யு இரண்டாவது அர்ஜுனனைப் போலச் சேனைக்கு முன் செல்வதைப் பார். த்ருஷ்டத்யும்னனையும், பீமசேனனையும் எதிர்த்துப் போரிடு. என் அன்பு மகனாகிய நீ எப்போதும் உயிரோடு இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினாலும் கூடித்திரிய தர்மத்தை நினைத்து நான் உன்னை இந்தக் காரியத்தில் நியமிக்கிறேன்.” தன் மகன் அஸ்வத்தாமாவுக்கு இவ்வாறு கட்டளையிட்ட துரோணாசாரியார் யுதிஷ்டிரரை நோக்கிச் சென்று போரிடலானார்.

5.7 பீஷ்மர் வீழ்த்தப்பட்டதைத் துச்சாதனன் துரோணருக்குத் தெரிவித்தல்.

அறிவாளியான துரோணாசாரியர் யுகித்தவாறே நடந்தது. தன் மகன் கொல்லப்படலாம் என்ற நிலையிலும் பீஷ்மரைக் காப்பாற்ற அஸ்வத்தாமாவை துரோணர் அனுப்புகிறார். ஆனாலும் அர்ஜுனனால் மகாத்மா பீஷ்மர் வீழ்த்தப்பட்டு விடுகிறார். துரியோதனனால் அனுப்பப்பட்ட துச்சாதனன் விரைந்து வந்து இச்செய்தியை துரோணாசாரியாரிடம் தெரிவித்தான். பீஷ்மர் அடிக்கப்பட்ட செய்தியைக் கேட்டதுமே துரோணாசாரியார் மூர்ச்சையுற்றுவிட்டார். பின் சற்றுநேரம் கழித்து உணர்வு பெற்று, தன் சேனையைப் போரிலிருந்து நிறுத்தினார். பின்னர் முக்கிய கௌரவரனைவரும் போரில் இருந்து திரும்பினர். அனைவரும் பீஷ்மரைக் காண விரைந்தனர்.

6. துரோண பருவம்

6.1 பீஷ்மர் வீழ்த்தப்பட்ட பின் கௌரவ சேனையின் நிலை.

பீஷ்மர் அம்புப் படுக்கையில் படுத்துவிட்டார். பாண்டவர்களும், கௌரவர்களும், தனித்தனியாகக் கவலைப்பட்டனர். பீஷ்மரை வணங்கி மீண்டும் போருக்குப் புறப்பட்டனர். கௌரவர்கள் சேனாபதி இன்றிக் கலங்கினர். கௌரவ சேனை காற்றில்லா வானம் போலவும் பயிரின்றி வாடிய பூமியை போலவும் ஆயிற்று. விதவைப் பெண்ணைப் போலவும், நீரின்றி வறண்ட நதியைப் போலவும் பொலிவிழந்துவிட்டது. இச்சமயம் அனைவரும் கர்ணனை நினைத்தனர். கர்ணனே தங்களைப் பாதுகாக்க முடியும் என்று நம்பினர். கர்ணனும் கௌரவ சேனையைப் பாதுகாப்பது தன் கடமை என்பதை உணர்ந்து போருக்கு ஆயத்தமானான். பீஷ்மரிடம் சென்று ஆசி பெற்றான். பிறகு துரியோதனனிடம் வந்தான். துரியோதனன் கர்ணனிடம் சேனைக்குரிய சேனாபதியைத் தெரிவு செய்ய வேண்டினான். கர்ணன் துரியோதனனிடம் துரோணர் சேனாபதியாகத் தகுந்தவர் என துரியோதனனுக்கு ஆலோசனை அளித்தான். துரியோதனனும் கர்ணனின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டான்.

6.2 துரியோதனன் துரோணரைச் சேனாபதியாகுமாறு வேண்டதல்.

பின்னர் துரியோதனன் துரோணாசாரியாரிடம் வந்தான். ஆசாரியாரைப் புகழ்ந்து பேசத் தொடங்கினான். “பிராமணர்களில் சிறந்தவரே! தாங்கள் உத்தமவர்ணம், குலப்பிறப்பு, சாஸ்திர ஞானம், வயது, அறிவு, பராக்கிரமம், போர்த்திறமை, பொருளாதார அறிவு, நீதி, வெற்றி, தவம், நன்றி முதலிய அனைத்து நற்குணங்களும் நிரம்பியவர். அத்தகைய குணங்கள் பெற்ற அனைவரிலும் சிறந்தவர். இச்சமயத்தில் தங்களைத் தவிர எங்களைக் காப்பவர் யாரும் இல்லை. ஆகவே இந்திரன் தேவர்களைக் காப்பாற்றுவதைப் போல எங்களைக் காப்பாற்றுங்கள். உங்களுடைய தலைமையின் கீழ் நாங்கள் பகைவரை வெல்ல விரும்புகிறோம்.

ருத்ரர்களில் சங்கரன், வசுக்களில் அக்னி, யக்ஷர்களில் குபேரன், தேவர்களில் இந்திரன், பிராமணர்களில் வசிஷ்டர், ஒளியுடையவற்றில் சூரியன், பித்ருக்களில் யமதர்மராஜன், நீரில் இருப்பவரில் வருணன், நட்சத்திரங்களில் சந்திரன், தைத்யர்களில் சுக்ராசாரியார் போல, சேனைத் தலைவர்களில் தாங்கள் சிறந்தவர் ஆவீர். எனவே எங்களின் சேனாபதி

ஆகுங்கள். குற்றமற்றவரே! என்னுடைய 11 அக்ஷௌஹிணி சேனைகள் தங்களின் ஆணைக்குட்பட்டவை. நீங்கள் வியூகம் அமைத்து இந்திரன் தைத்யர்களை அழித்ததுபோல் பகைவர்களை அழித்து விடுங்கள். கார்த்திகேயன் தேவர்களுக்கு முன்னால் செல்வதுபோல் எங்களுக்கு முன்னால் செல்லுங்கள். கன்றுகள் பசுவின் பின்னால் வருவதைப் போல நாங்கள் உங்கள் பின்னால் வருவோம். நீங்கள் சேனாதிபதியாக முன்னால் நின்றால் அர்ஜுனன் தன் வில்லை எடுத்து அடிக்க மாட்டான். தாங்கள் எனக்குச் சேனாபதியானால் நான் நிச்சயம் யுதிஷ்டிரரை வென்றுவிடுவேன்” என்று கூறினார். மன்னர்கள் அனைவரும், “ஆசாரியாரே! உங்களுக்கு வெற்றி உண்டாகட்டும்” என்று வாழ்த்தினார்கள். சிம்மநாதம் செய்து அவரைப் புகழ்ந்து உற்சாகமுட்டினார்கள்.

6.3 துரோணாசாரியார் சேனாபதியாக அபிஷேகம் செய்யப்படுதல்

துரியோதனனின் பணிவான சொற்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்த துரோணாசாரியார் தான் சேனாபதியாகச் சம்மதம் தெரிவித்தார். துரியோதனனுக்கு அனுமதி அளித்தார். அவர் துரியோதனனிடம், “மன்னா! நான் ஆறு அங்கங்களோடு வேதத்தையும், மனுவின் அஸ்திர சாஸ்திர அறிவையும், சிவபிரான் அளித்த அம்பு வித்தையையும் பலவகை அஸ்திர-சஸ்திரங்களையும் அறிவேன். நீங்கள் கூறியவாறு அனைத்து உத்தம குணங்களையும் பெற்றுள்ள நான் மிகுந்த விருப்பத்துடன் பாண்டவர்களோடு போர் புரிவேன். மன்னா! நான் என்னுடைய வதத்திற்காகத் தோன்றிய திருஷ்டத்யும்னனைத் தவிர மற்றவர்களோடு போர் புரிவேன். ஆனால் பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் என்னைப் போரில் எதிர்க்க மாட்டார்கள்.” என்று கூறினார். துரோணர் சேனாபதியாக ஓப்புக் கொண்டதும் துரியோதனனும் மற்ற மன்னர்களும் அவரை சேனாபதி பதவியில் அபிஷேகம் செய்தனர்.

6.4 துரோணர் வியூகம் அமைத்தல், துரியோதனனுக்கு வரம் அளிக்க விரும்புதல்.

சேனாபதியாக நியமிக்கப்பட்ட பின் துரோணர் தனது சேனையைக் கருட வியூகத்தில் அமைத்தார். கர்ணன் சேனையின் முன் அதன் உற்சாகத்தை அதிகப்படுத்தியவாறு நின்றான். துரோணாசாரியாரை கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா. சித்திரசேனன், விவிம்சதி, துச்சாதனன் முதலியோர் கவனத்துடன்

பாதுகாத்தனர். கர்ணன் கௌரவ சேனையில் இணைந்து விட்டதால், யாருக்கும் பீஷ்மர் கொல்லப்பட்ட துயரம் இல்லை. இச்சமயம், துரோணர், துரியோதனனிடம் “மன்னா! நீ கங்கை மைந்தன் பீஷ்மருக்குப் பிறகு என்னை இன்று சேனாபதியாக நியமித்துள்ளாய். இதற்காக நீ விரும்பும் ஒன்றினை என்னிடம் கேட்டுக் கொள்” என்று கூறினார். துரியோதனன் துரோணரின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டான். துரியோதனன் கர்ணன் ஆகியோருடன் ஆலோசனை மேற்கொண்ட பின் துரோணரிடம் கூறினான். “ஆசாரியாரே! தாங்கள் எனக்கு வரமளிப்பதானால் யுதிஷ்டிரரை உயிரோடு பிடித்து என்னிடம் தாருங்கள்” என்று கேட்டான்.

6.5 துரோணரின் வினாவும் துரியோதனன் பதிலும்.

துரியோதனன் இவ்வாறு கேட்டதும் துரோணாசாரியார் அவனிடம் வினவலானார்; “மன்னா! யுதிஷ்டிரரை நீ உயிரோடு பிடிக்க விரும்புகிறாய். நீ ஏன் அவரை வதம் செய்யும்படி என்னிடம் கேட்கவில்லை. நீ என் மூலம் யுதிஷ்டிரரைக் கொல்ல விரும்பவில்லையா? அல்லது உலகில் அனைவராலும் விரும்பப்படும் யுதிஷ்டிரரைக் கொல்லாமல் உன் குலத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள விரும்புகிறாயா? அல்லது போரில் அவர்களை வென்ற பிறகு ராஜ்யத்தைத் திருப்பியளித்து முன்பு போல சகோதர பாவத்துடன் இருக்க விரும்புகிறாயா, அவர் உத்தமமான பிறப்புடையவர். அஜாத சத்ரு என்று கூறப்படுபவர். நீ கூட அவரிடம் அன்பு வைத்துள்ளாய் போலும்” என்று கேட்டார்.

துரோணர் இவ்வாறு கேட்டதும், துரியோதனனின் மனத்தில் உள்ள உண்மையான எண்ணம் வெளிப்பட்டுவிட்டது. அவன் ஆசாரியாரிடம் கூறினார். “ஆசாரியாரே! போரில் யுதிஷ்டிரர் கொல்லப்படுவதால் எனக்கு வெற்றி கிடைக்காது. ஏன் எனில் யுதிஷ்டிரர் கொல்லப்பட்டால் ஏனைய பாண்டவர் நிச்சயம் நம் அனைவரையும் கொன்று விடுவார்கள். தேவர்களாலும் வெல்லப்பட முடியாத பாண்டவர்கள் ஒரு வேளை கொல்லப்பட்டு விட்டாலும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இந்த செழிப்பான பூமி முழுவதையும் வென்று திரௌபதிக்கோ, குந்திக்கோ கொடுத்து விடுவார். அல்லது பாண்டவர்களில் யார் உயிரோடு இருந்தாலும் அவன் நம்மை உயிரோடு விடமாட்டான்.

வீரரும் சத்தியவாதியுமான யுதிஷ்டிரரை உயிரோடு பிடித்து வந்து, மறுபடியும் அவரைச் சூதில் வென்றுவிட்டால் அவரிடம் அன்புடைய பாண்டவர்கள் அனைவரும் மீண்டும் காட்டிற்குச் சென்று விடுவார்கள்.

இவ்வாறு என்னுடைய வெற்றி நீண்டகாலம் தொடரும். அதனாலேயே நான் தர்மராஜரை வதம் செய்ய விரும்பவில்லை” என்றான். துரோணர் துரியோதனனின் வஞ்சக எண்ணத்தை அறிந்து கொண்டார். மனத்திற்குள் சிறிது நேரம் யோசித்தார். பின் துரியோதனனுக்கு ஒரு நிபந்தனையைக் கூறினார்.

6.6 துரோணாசாரியார் துரியோதனனிடம் ஒரு நிபந்தனையைத் தெரிவித்தல்.

துரோணர், துரியோதனனிடம், “மன்னா! வீரம் மிக்க அர்ஜுனன் போரில் யுதிஷ்டிரைக் காப்பாற்றவில்லை என்றால், யுதிஷ்டிரர் உன்னிடம் சிறைப்பட்டதாகவே கருதிக் கொள். போரில் அர்ஜுனனை இந்திரனும் வெல்ல முடியாது. அவன் என்னுடைய சிஷ்யன்; என்னிடமே வித்தை பயின்றவன்; அவன் வாலிபன்; பல புண்ணியச் செயல்களைச் செய்துள்ளான். வெற்றி அல்லது வீரமரணத்தைத் தீர்மானித்துள்ளவன். ஏராளமான திவ்யாஸ்திரங்களைப் பயின்றுள்ளான். ஆதலால் நான் அவனோடு போர் செய்ய விரும்பவில்லை.

நீ ஏதாவது உபாயத்தால் அர்ஜுனனைப் போர்க்களத்தில் இருந்து தொலைவில் விலக்கிவிடு. பார்த்தன் போர்க்களத்தை விட்டு நீங்கிவிட்டால் நீ தர்மராஜனை சிறைப் பிடித்ததாகவே எண்ணிக்கொள். இந்த உபாயத்தால் இரு நாழிகைக்குள்ளாகவே நான் யுதிஷ்டிரரைப் பிடித்து உன் முன் நிறுத்து வேன்” என்று துரியோதனனிடம் துரோணர் கூறினார். துரோணாசாரியார் அர்ஜுனன் இருக்கும் வரை யுதிஷ்டிரர் சிறைப்பிடிக்கப்பட முடியாதவர் என்ற கருத்தை மறைத்துக் கூறினார். முட்டாளான துரியோதனன் இதனைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. எனவே தான் செய்த சபதத்தைத் துரோணர் நிறைவேற்றியே ஆக வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் சேனை முழுவதிலும் துரோணர் செய்த சபதம் பரவுமாறு செய்துவிட்டான். போர் வீரர்கள் தங்கும் இடத்திலும், சேனை ஓய்வெடுக்கும் இடங்களிலும் துரோணாசாரியார் யுதிஷ்டிரரைச் சிறைப்பிடிக்கச் சபதமிட்ட செய்தியே வீரர்களால் பேசப்பட்டது. ஒற்றர்கள் மூலம் இதனை யுதிஷ்டிரரும் அறிந்து கொண்டார்.

6.7 இருதரப்பினருக்கிடையே போர் தொடங்கியமை துரோணாசாரியாரின் பராக்கிரமம்.

இதன்பிறகு இருதரப்பிலும் சேனைகள் ஒன்றை ஒன்று நெருங்கின.

கடும்போர் தொடங்கியது. துரோணருக்கும் த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் இடையே மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் போர் நடைபெற்றது. சிருஞ்ஜயர்கள் துரோணரின் சேனையை அழிக்க முயன்றபோதும் வெற்றியடையவில்லை. அதேபோல கௌரவர்களால் அர்ஜுனனால் காப்பாற்றப்பட்ட பாண்டவசேனையை வெல்ல முடியவில்லை. ஆயிரம் கிரணங்களை உடைய சூரியனைப் போலக் காணப்பட்ட துரோணர் திருஷ்டத்யும்னனின் சேனையை அழிக்கத் தொடங்கினார். அக்னி தேவனைப் போலச் சேனையை எரித்துக் கொண்டிருந்தார். ஆடி மாதத்திற்குப் பின் மேகம் கர்ஜனையோடு மழை பொழிவது போல் பாண்டவர்கள் மீது அம்பு மழை பொழிந்து கொண்டிருந்தார். பாண்டவ சேனை துரோணரைக் கண்டு பயத்தால் நடுங்கியது. துரோணர் பாஞ்சாலனைத் தாக்கிக் காயப்படுத்தினார்.

6.8 துரோணர் சாரதியிடம் பாண்டவர்கள் இருக்கும் இடம் செல்லக் கூறுதல்.

இருதரப்பு முக்கிய வீரர்களுக்கிடையே த்வந்தயுத்தம் நடைபெற்றது. பீமசேனன் சல்யனுடன் போர் செய்து சல்யனைத் தோல்வியுறச் செய்தார். இரு சேனையின் வீரர்களும் போர் விருப்பத்துடன் வானத்தில் திரண்ட கருட, நாகர்களைப் போலக் காணப்பட்டனர். பயங்கர யுத்தம் நடைபெற்றது. யுதிஷ்டிரருடைய சேனை துரியோதனனின் சேனையை அழிக்கலாயிற்று. கௌரவ சேனை பயந்து ஓடுவதைக் கண்டு துரோணர் அவர்களை ஓட வேண்டும் என்று கூறியிருந்தார்.

மிகுந்த கோபம் கொண்ட துரோணாசாரியார் வில்லையும், பாணத்தையும் எடுத்தார். சாரதியிடம் கூறலானார்; “சாரதியே! தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் இருக்கும் இடம் செல். திருதராஷ்டிரரின் சேனை சின்னா பின்னமாகிப் பிரிந்து கிடக்கிறது. நான் யுதிஷ்டிரரைத் தடுத்துச் சேனையை ஒன்று திரட்டுவேன். பாண்டவர்கள், மத்ஸ்யர், பாஞ்சாலர், சோமகர் யாரும் என் மீது அம்பு மழை பொழிய முடியாது. அர்ஜுனன் என்னுடைய அருளாலேயே மிகப்பெரிய அஸ்திரங்களை அடைந்துள்ளார். பீமசேனனும், சாத்யகியும் கூட என்னோடு போரிடத் துணிய மாட்டார்கள். அர்ஜுனன் என்னுடைய அருளாலேயே பெரும் வில்லாளியாகியுள்ளார். திருஷ்டத்யும்னனும் என்னையே குருவாகக் கொண்டு அஸ்திரஞானம் பெற்றவன். சாரதி! வெற்றியை விரும்பும் வீரர்கள் அஞ்சாமல் சொர்க்கத்தை அடையும் நோக்கத்துடன் முன்னேற வேண்டும். நீ தேரைச் செலுத்து” என்று கட்டளையிட்டார்.

6.9 துரோணர் யுதிஷ்டிரருடன் போர் செய்தல்.

துரோணர் யுதிஷ்டிரரைத் தாக்கியபோது பாஞ்சால வீரன் குமாரன் யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் துரோணர் யுதிஷ்டிரரை நெருங்காமல் தடுத்துவிட்டான். குமாரன் துரோணரைத் தடுத்ததால் பாண்டவர் மகிழ்ந்து சிம்மநாதம் செய்தனர். குமாரன் துரோணாசாரியாரின் மார்பில் காயம் ஏற்படுத்தினான். ஆனால் அஸ்திரக் கலையில் நிபுணரான துரோணாசாரியார் சூர, ஆர்யவ்ருதி, மந்தராஸ்திரங்களைச் செலுத்திக் குமாரனைத் தோற்கடித்தார். துரோணர் பாண்டவர் சேனையில் பிரவேசித்து, சிகண்டி, உத்தமௌஜா, நகுல-சகதேவர், யுதிஷ்டிரர், திரௌபதியின் புதல்வர்கள், சாத்யகி, விராடர் அனைவரையும் எண்ணற்ற பாணங்களால் துளைத்துத் துன்புறுத்தினார். முக்கிய வீரர்கள் அனைவரையும் காயமுறச் செய்தார்.

துரோணர் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிப்பதற்காக அவரை வேகமாகத் தாக்கினார். அப்போது ஆசாரியாரை யுகந்தர மன்னன் தடுத்துவிட்டான். துரோணர் ஒரு ஷூரப்ரத்தால் யுதிஷ்டிரரைக் காயப்படுத்தினார். பல்லத்தால் யுகந்தரனைத் தேரில் இருந்து வீழ்த்தினார். உடனே, விராடர், துருபதன், கேகயர், சிபி, சாத்யகி, பாஞ்சால நாட்டு வ்யாக்ரதத்தன், சிம்மசேனன் முதலியோர் யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் துரோணருடைய வழியைத் தடுத்து நின்று கொண்டனர். துரோணரைத் தாக்கினர். உடனே துரோணர் தன்னுடைய அம்புகளால் சிம்மசேனன், வியாக்ரதத்தன் இருவரது குண்டலங்கள் அணிந்த தலைகளை அம்புகளால் வீழ்த்தி பூமியில் விழச் செய்தார்.

இச்சமயம் துரோணர் யுதிஷ்டிரருக்கு மிக அருகாமையில் வந்துவிட்டார். அதனால் யுதிஷ்டிரரின் சேனை வீரர்கள் குழப்பமடைந்தனர். கௌரவ வீரர்கள் இன்று துரியோதனன் காரியம் அவசியம் கைகூடும் என்றனர். இன்று துரோணர் நிச்சயம் யுதிஷ்டிரரைச் சிறைப்பிடித்து விடுவார்; நம் மன்னர் துரியோதனனிடத்தில் ஒப்படைத்து விடுவார் என்றும் கூறினர். இச்சமயம் குந்தி மைந்தன் அர்ஜுனன் தன் தேரின் ஒலி திசைகளில் எதிரொலிக்குமாறு மிகுந்த வேகத்தோடு அங்கு வந்தார். போர்க்களத்தில் வீழ்ந்து கிடந்த உடல்களை மிதித்துக் கொண்டு வந்த பார்த்தன் துரோணரின் சேனையைத் தாக்கினார். பெரும் அம்புக் கூட்டங்களைத் துரோணர் மீது செலுத்தினார். அவர் அம்பையும், வில்லையும் எடுத்ததையும்,

செலுத்தியதையும் கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் இடைவெளி இன்றிச் செய்தார். தன் பாணங்களால் திசைகள் அனைத்தையும் மூடிவிட்டார். இருள் பரப்பிவிட்டார்.

இந்நேரத்தில் சூரிய பகவான் அஸ்தாசலம் சென்று விட்டார். உலகில் இருள் சூழ்ந்தது. துரோணரும், துரியோதனனும் தம் படையைப் போரில் இருந்து விலக்கிக் கொண்டனர். பதினோராம் நாள் போர் முடிந்தது.

6.10 துரோணர் துயரத்துடன் துரியோதனனிடம் கூறுதல்.

சேனைகள் கூடாரங்களுக்குச் சென்று ஓய்வெடுத்தனர். துரோணர் தான் அளித்த வாக்கினை நிறைவேற்ற முடியாமல் வருத்தமும், வெட்கமும் அடைந்தார். துரியோதனனிடம் கூறினார். “மன்னா! நான் அர்ஜுனன் இருக்கும்போது தேவர்களாலும் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க முடியாது என்று கூறியிருந்தேன். போர்க்களத்தில் அர்ஜுனன் என் சொல்லை நிரூபித்துக் காட்டியுள்ளார். என் சொற்களை நீ சந்தேகிக்காதே. உண்மையில் கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் வெல்ல முடியாதவர்கள் ஆவர். மன்னா! அர்ஜுனனைப் போர்க்களத்தில் யாராவது ஒரு வீரன் போருக்காக வலுவில் அழைத்து வேறு இடத்திற்கு இட்டுச் செல்வானேயானால் பார்த்தன் அவனைத் தோற்கடிக்காமல் யுதிஷ்டிரரிடம் திரும்பமாட்டார்.

இந்த சமயத்தைப் பயன்படுத்தி நான் பாண்டவ சேனைக்குள் புகுந்து யுதிஷ்டிரரைச் சிறைப்பிடித்து விடுவேன். நான் அருகில் செல்லும்போது யுதிஷ்டிரர் போர்க்களத்தில் இருந்து அஞ்சி வெளியேறவில்லை என்றால் நான் அவரைப் பிடித்து வந்துவிடுவேன். ஒருவேளை அவர் போரில் இருந்து பயந்து ஓடிவிட்டால் அது நம் வெற்றியை விடச் சிறந்ததாகும்” என்று சொன்னார். துரோணருடைய சொற்களைக் கேட்ட திரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மா, அர்ஜுனன் தங்களை எப்போதும் அவமானப்படுத்தியுள்ளார் என்றும் அதற்காக இப்போது பழிவாங்க விரும்புவதாகவும் கூறினான். தான் தன் சகோதரர்களுடன் அர்ஜுனனைப் போர்க்களத்தில் இருந்து வெளியே இழுத்துச் சென்றுவிடுவேன் என்று உறுதியளித்தான். இவ்வாறு கூறி திரிகர்த்தன் தன் சகோதரர்களோடு சம்சப்தகம் என்னும் சபதத்தை ஏற்றான்.

6.11 பன்னிரண்டாம் நாள் போர்; துரோணர் வியூகம் அமைத்தல்.

சுசர்மா தன் சகோதரர்களுடனும் சேனையுடனும் ‘சம்சப்தகம்’ என்ற

சபதம் ஏற்று அர்ஜுனனைப் போருக்கு வலிய அழைத்துச் சென்றுவிட்டான். போர்க்களத்தின் மற்றொருபுறம் துரோணாசாரியார் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிப்பதற்காகத் தன் சேனையைக் கருட வியூகத்தில் அமைத்தார். கருடனின் வாயின் இடத்தில் துரோணரும், தலையின் இடத்தில் சகோதரர்களுடன் துரியோதனனும் கண்களின் இடத்தில் கிருபாசாரியாரும், கிருதவர்மாவும் நின்றனர். பலதேசத்தின் நால்வகைப் படையுடன், பூதசர்மா, ஷேமசர்மா, கரகாஷன் முதலியோர் வியூகத்தின் கழுத்துப் பகுதியில் இருந்தனர். பூரிசர்வா, சல்யன், சோமதத்தன், வாஹ்லிகன் ஆகியோர் வியூகத்தின் வலது பக்கத்திலும், விந்த-அனுவிந்தர் காம்போஜ மன்னன் சுதஷிணர் வியூகத்தின் இடது பக்கத்திலும் இடம் பெற்றனர். வியூகத்தின் பின்பகுதியில் அஸ்வத்தாமா பலநாட்டும் படையுடன் நின்றான். கருடனின் வால் பகுதியில் கௌரவர்களின் உற்றார் உறவினர்களோடு கர்ணன் இடம்பெற்றான். வியூகத்தின் இதயப் பகுதியில் ஜயத்ருதன், சம்பாதி, பீமரதன், ரிஷபன், ஜயன், விருஷக்ராதன், நிஷதராஜன் ஆகியோர் பெரும் படையோடு இருந்தனர். வியூகத்தின் மையப் பகுதியில் பிரக்ஜோதிஷ்புரத்து மன்னன் பகதத்தன் முத்து மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெண்குடையின் கீழ், கவசத்துடனும், அணிகலன்களுடனும் பொலிந்த தன் யானை 'சுப்ரதீபன்' மீது சூரியனைப் போல ஒளியுடன் திகழ்ந்தான்.

6.12 துரோணாசாரியார் பாஞ்சால வீரன் 'சத்யஜித்' தைக் கொல்லுதல். வருகன் வதம்.

திரிகர்த்தர்களோடு போரிடச் சென்ற அர்ஜுனன் பாஞ்சால வீரன் சத்யஜித்தினை யுதிஷ்டிரரின் பாதுகாப்பிற்காக நியமித்தார். துரோணரின் கருட வியூகத்தை எதிர்க்க திருஷ்டத்யும்னன் அர்த்த சந்திர வடிவ வியூகத்தை அமைத்தார். திருஷ்டத்யும்னன் தானே துரோணரின் முன் நின்று போரிட்டான். தன்னை வதைப்பதற்காகவே பிறந்த துருபதகுமாரன் திருஷ்டத்யும்னனைக் கண்டு துரோணர் கவலையும் கோபமும் கொண்டார். திருதராஷ்டிரன் புதல்வன் துர்முகன் துரோணரைப் பாதுகாத்தான். திருஷ்டத்யும்னன் துரோணரைத் தாக்க முயன்ற அதேசமயம் துரோணாசாரியார் பாண்டவ சேனையை நாசம் செய்தார். பாண்டவசேனை மேகம் காற்றினால் கலைவதைப் போலக் கலைந்து சிதறியது. போர்க்களம் மிகவும் கோரமாகக் காட்சியளித்தது.

இச்சமயம் துரோணாசாரியார் யுதிஷ்டிரரைச் சிறைப்பிடிக்க விரும்பி

அவர் மீது கடும்போர் தொடுத்தார். யுதிஷ்டிரரும் துரோணரைத் தைரியத்துடன் எதிர்கொண்டார். பாஞ்சால வீரன் யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாத்துத் துரோணர் மீது பாய்ந்தான். சத்யஜித், துரோணாசாரியார் இருவருக்கும் இடையில் இந்திரனுக்கும், மகாபலிக்கும் இடையே நடைபெற்றதைப் போன்ற பெரும் போர் நடந்தது. சத்யஜித் உத்தம அஸ்திரங்களால் துரோணரைக் காயப்படுத்தினான். துரோணர் தேரோட்டியின் மீது அம்புகளைத் தொடுத்து அவனை மயக்கமுறச் செய்தான். துரோணாசாரியாரின் கொடியை வெட்டி, தேர்க்குதிரைகளையும், சாரதியையும் காயப்படுத்தினான். ஆசாரியார் சத்யஜித்தின் வில்லையும் அம்பையும் வெட்டி அவனையும் தாக்கினார். சத்யஜித்தும் அவனுடன் பாஞ்சால வீரன் வருகனும் நூற்றுக் கணக்கான அம்புகளால் துரோணரைத் தாக்கினர். பாண்டவர்கள் மகிழ்ந்தனர். துரோணர் கோபம் கொண்டு அவ்விருவரின் வில்லையும், அம்பையும் வெட்டினார். வருகனை அவனது சாரதி, குதிரைகளுடன் கொன்றுவிட்டார். சத்யஜித் வேறு வில்லை எடுத்துத் துரோணரைத் தாக்கினார். இதனைச் சகிக்காத துரோணாசாரியார் சத்யஜித்தின் குதிரைகள், பாதுகாவலர்களையும் அடித்துக் கொடியையும் வெட்டிவிட்டார். சத்யஜித் சிறிதும் சோர்வடையாமல் துரோணாசாரியாருடன் போர் செய்து கொண்டே இருந்தான். அவன் வேகம் கூடிக் கொண்டே செல்வதைக் கண்ட துரோணர் அர்த்தசந்திர வடிவ அம்பினால் அவன் தலையை வெட்டிவிட்டார். சத்யஜித் கொல்லப்பட்டதும் யுதிஷ்டிரர் துரோணரைக் கண்டு மிகவும் பயம் கொண்டார்.

6.13 துரோணர் யுதிஷ்டிரரின் உதவிக்கு வந்த வீரர்களைக் கொல்லுதல்.

இச்சமயத்தில் பாஞ்சால, கேகய, சேதி, மத்ஸ்ய மற்றும் கோசல தேச வீரர்கள் யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்ற விரைந்தனர். அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாகத் துரோணரைத் தாக்கத் தொடங்கினார். தன்னுடன் போரிட வந்த விராடரின் தம்பி சதானீகரை அவரது குண்டலமணிந்த தலையை வெட்டிக் கொன்றார். இதனால் மத்ஸ்ய தேச வீரர்கள் பயந்து ஓடினர். தொடர்ந்து தன்னுடன் போரிட்ட சேதி, கருஷ. கேகய, பாஞ்சால வீரர்களையும் துரோணர் தோல்வியுறச் செய்தார். துரோணரைக் கண்டு பாண்டவ சேனை நடுங்கியது. ஆசாரியார் கூடம் மன்னனை 9 பாணங்களால் அடித்துத் தேரில் இருந்து வீழ்த்திக் கொன்றார். சிகண்டி, உத்தமௌஜா, கூத்தரவரமா, கூத்தரதேவன் அனைவரையும் அம்புகளால் காயப்படுத்தினார். வசுதானை ஒரே பல்லத்தால் கொன்றுவிட்டார். யுதாமன்யுவையும், சாத்தியகியையும்

அம்புகளால் அடித்துக் காயப்படுத்தி யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க விரைந்தார். யுதிஷ்டிரர் தன் தேரின் மூலம் துரோணரை விட்டு விலகித் தொலைவில் சென்று விட்டார்.

துரோணர் பாஞ்சால, மத்ஸ்ய, கேகய, சிருஞ்ஜய, பாண்டவ வீரர்களைக் கவலையில் ஆழ்த்திவிட்டார். சாத்யகி, சேகிதான், சிகண்டி, திருஷ்டத்யும்னன், சேனாபிந்து, சுவர்சா அனைவரையும் தோல்வியுறச் செய்தார். இந்திரனால் அடிக்கப்பட்ட தானவர்களைப் போல பாண்டவ சேனையின் வீரர்கள் நடுங்கலாயினர். கௌரவ வீரர்கள் துரோணரின் வெற்றியைக் கண்டு, போர் இசைக்கருவிகளை இசைத்துச் சிம்மநாதம் செய்து மகிழ்ந்தனர். பாண்டவர்களைப் போரில் முன்னேறாதவாறு தடுத்து விரட்டினர்.

6.14மீண்டும் துரோணரின் அற்புதமான போர்.

பாண்டவ சேனையின் முக்கிய வீரர்களிடையே த்வந்த யுத்தம் நடைபெற்றது. அர்ஜுனன் பிரக்ஜோதிஷ்புர மன்னன் பகதத்தனைக் கொன்றார். துரோணரின் குமாரன் அஸ்வத்தாமா பாண்டவரின் நண்பரான நீலமன்னனை வதம் செய்துவிட்டான். பாண்டவசேனை துன்புற்றது. கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, துரியோதனன் மூவரும் பீமசேனனுடன் கடும் போர் புரிந்தனர். யுதிஷ்டிரரின் படை பீமனைக் காப்பாற்றியது. தன்னை நோக்கி வந்த சாத்யகி, நகுல-சகதேவருடன் துரோணர் போர் தொடுத்தார். த்ருஷ்டத்யும்னனும் இச்சமயம் துரோணாசாரியாரைக் கொல்ல எண்ணித் தன் சேனையைத் தூண்டினார். அவர்கள் அனைவரும் துரோணரைச் சூழ்ந்து தாக்கலாயினர். அனைவரும் ஒன்றாகத் தாக்கியபோதும் துரோணர் சோர்வடையவில்லை. பாண்டவ சேனையும் துரோணரை விடவில்லை. சினம் கொண்ட துரோணாசாரியார் நூற்றுக் கணக்கான அம்புகளைப் பொழிந்து சேதி, பாஞ்சால, பாண்டவ வீரர்களைச் சம்ஹாரம் செய்யலானார். அவரது வில் நாண் ஒலியே பாண்டவ வீரர்களை அச்சமடையச் செய்தது. அதன்பிறகு அர்ஜுனன் கர்ணனுக்கு இடையே போர் நடந்தது. மாலை வந்தது; சூரியன் மறையத் தொடங்கியதால் போர் நிறுத்தப்பட்டது.

6.15பதின்மூன்றாம் நாள் போர்; துரியோதனன் பழிச்சொல்.

பதின்மூன்றாம் நாள் காலை துரியோதனன் துரோணரிடத்தில் வந்தான். அவர்மீது குற்றம் சுமத்திப் பேசினான். போர்க்களத்தில் துரோணர்

ஒருவரைப் பிடிக்க விரும்பினால் அவனைத் தேவர்களாலும் காப்பாற்ற முடியாது. ஆனால் யுதிஷ்டிரரிடம் கொண்ட அன்பு காரணமாக அவரைப் பிடித்துத் தருவதாக அளித்த வரத்தை மாற்றிவிட்டீர்கள் எனப் புகார் கூறினான்.

6.16 துரோணரின் மறுமொழியும், சபதமும்; துரோணர் வியூகம் அமைத்தல்.

துரோணர் மிகுந்த துயரமடைந்தார். துரியோதனன் தன்மீது பழி சுமத்திப் பேசியதை அவரால் தாங்க முடியவில்லை. அவர் துரியோதனனிடம் கூறலானார், “மன்னா! நீ என்னைச் சபதத்தை மீறுபவன் என்று கருதக்கூடாது. என்னுடைய சக்தி முழுவதையும் பயன்படுத்தி நீ விரும்பியதைச் செய்ய நான் முயன்று கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் ஒரு விஷயத்தை நீ நினைவில் வைக்க வேண்டும். கிரீடியான அர்ஜுனனால் காப்பாற்றப்படுபவனைப் போர்க்களத்தில் தேவ, அசுர, கந்தர்வ, யக்ஷ ஆகிய எல்லா வீரர்களும் ஒன்று சேர்ந்தாலும் வெல்ல முடியாது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருக்கும் சேனையை யார் வெல்ல முடியும்? மகனே! இன்று நான் ஒருபோதும் பொய்யாகாத விஷயத்தைக் கூறுகிறேன். இன்று பாண்டவர் சேனையின் ஒரு மகாரதியை நான் நிச்சயம் கொன்றுவிடுவேன். தேவர்களும் பிளக்க முடியாத வியூகத்தை அமைப்பேன். ஆனால் ஏதாவது ஒரு உபாயத்தால் அர்ஜுனனை இங்கிருந்து தூரத்தில் விலக்கிவிடு. அர்ஜுனன் போர் தொடர்பான விஷயத்தில் அறியாதது ஏதும் இல்லை. அவரால் சாத்தியமாகாததும் இல்லை. அர்ஜுனன் போர் ஞானத்தை பல இடங்களில் இருந்து பெற்றவர் என்றார். துரோணர் இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்ட சுசர்மா முதலிய சம்சப்தக வீரர்கள் போர்க்களத்தின் தென் திசைக்குச் சென்று அர்ஜுனனை வலியப் போருக்கு அழைத்தனர். அர்ஜுனன் அவர்களின் அழைப்பினை ஏற்றார். பார்த்தனுக்கும் சம்சப்தக வீரர்களுக்கும் இடையே கோரமான போர் தொடங்கியது.

இச்சமயம் துரோணர் கௌரவ சேனையை யாராலும் வெல்ல முடியாத சக்கர வியூகத்தில் அமைத்தார். அச்சேனையில் இருந்த மன்னர்கள் அனைவரும் உயிர் உள்ளவரை போர்க்களத்தில் இருந்து விலகுவதில்லை என்று சபதம் ஏற்றிருந்தனர். அனைவரும் சிவப்பு வண்ணத்தில் ஆடை அணிகலன்களை அணிந்திருந்தனர். அனைவரின் தேரின்மீதும் சிவப்பு வண்ணக் கொடிகள் பறந்து கொண்டிருந்தன. சக்கர வியூகத்தில் இந்திரனைப் போன்ற வீரமுள்ள மன்னர்கள் அனைவரும் சேர்ந்திருந்தனர். சக்கர

வியூகத்தின் ஆரங்களின் இடங்களில் சூரியனைப் போன்ற ராஜகுமாரர்கள் இடம் பெற்றிருந்தனர்.

யுதிஷ்டிரர் கேட்டுக் கொண்டவாறு சக்கர வியூகத்தை உடைப்பதற்கு அறிந்த அபிமன்யு துரோணரிடத்தில் போர் புரிய வந்தான். அவனால் கௌரவ சேனை சின்னாபின்னமானது. துரோணர், கிருபர், கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, விவிம்சதி, கிருதவர்மா, ப்ருகத்பலன், பூரிச்ரவா, சல்யன், சகுனி, துரியோதனன் ஆகிய அனைத்து கௌரவ மகாரதிகளும் அபிமன்யுவுடன் ஒன்றாகப் போரிட்டபோதும் அனைவரையும் அபிமன்யு ஒருவனாகவே தனித்தனியாகத் தாக்கிவிட்டான்.

6.17 கௌரவ சேனை வீரர்கள் அபிமன்யுவால் கொல்லப் படுதல்.

அபிமன்யு அஷ்டமக மன்னனின் புதல்வனைக் கொன்றான். கர்ணனையும், சல்யனையும் காயமுறச் செய்தான். சல்யனின் சகோதரனைக் கொன்றான். துரோணரின் தேர்ப்படையை ஓடச் செய்தான். அபிமன்யுவின் வீரத்தைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்த துரோணர் கிருபாசாரியாரிடம் அவனைப் புகழ்ந்து பேசினார். “பார்த்தனின் இந்த பிரசித்தமான வாலிப மைந்தன் தன் நண்பர்களையும், யுதிஷ்டிரர், பீமசேனன், நகுல-சகதேவர் மற்ற சகோதரர்கள் உறவினர்கள் அனைவரையும் மகிழ்ச்சியடையச் செய்து கொண்டிருக்கிறான். நான் வேறு எந்த வில்லாளி வீரனையும் போர்க்களத்தில் இவனுக்குச் சமமாக எண்ணவில்லை. இவன் விரும்பினால் இந்தச் சேனை முழுவதையும் அழிக்க முடியும். ஆனால் அவன் ஏன் அவ்வாறு செய்ய விரும்பவில்லை என்று தெரியவில்லை” என்றார். இதனால் துரியோதனன் கோபம் கொண்டான். துச்சாதனன் தான் அபிமன்யுவுடன் போர் செய்து அவனைக் கொன்று விடுவதாகக் கூறிப் புறப்பட்டான். ஆனால் அபிமன்யுவிடம் தோற்று விட்டான். அதன் பிறகு போரிட வந்த கர்ணனையும் தோல்யுறச் செய்து அபிமன்யு கர்ணனின் சகோதரனைக் கொன்றுவிட்டான்.

இச்சமயம் அபிமன்யு பிளந்துவிட்ட துரோணரின் சக்ரவியூகத்தில் பிரவேசிக்க முயன்ற யுதிஷ்டிரர் உள்ளிட்ட பாண்டவ மகாரதிகளையும், சேனைகளையும் ஐயத்ருதன் தடுத்துவிட்டான். சக்கரவியூகத்தில் தனியாகப் போரிட்டுக் கொண்டிருந்த அபிமன்யு வசாதியர் போன்ற வீரர்களைக் கொன்று கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்தான். சத்தியஸ்ரவா,

ருக்மரதன் மற்றும் கூடித்திரிய கூட்டத்தையும் அபிமன்யு கொன்றுவிட்டான். அபிமன்யு துரியோதனன் மகன் லக்ஷ்மணன் மற்றும் கிராதமன்னனின் புதல்வன் இருவரையும் கொன்றான்.

துரோணர் உள்ளிட்ட ஆறு மகாரதிகள் அபிமன்யுவைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கினர். அவர்களுடன் கடும் போர் புரிந்த அபிமன்யு, பிருந்தாரகனையும், கோசல மன்னன் ப்ருகத்பலனையும் கொன்றுவிட்டான். அஸ்வகேது, போஜன் கர்ணனின் மந்திரி மேலும் சத்ருஞ்ஜயன் உள்ளிட்ட ஐந்து வீரர்களையும் அபிமன்யு கொன்றுவிட்டான். இவ்வாறு அபிமன்யு ஒவ்வொருவராகக் கொன்று கொண்டிருப்பதைக் கண்ட கர்ணன் துரோணரிடம் அபிமன்யுவை எவ்வாறு கொல்லுவது என்று கேட்டான்.

6.17 துரோணர் - கர்ணன் உரையாடல்

கர்ணன் துரோணாசாரியாரிடம் “ஆசாரியாரே! அபிமன்யு நம்மைக் கொன்று விடுவதற்குள் இவனை எவ்வாறு கொல்வது என்பதைக் கூறுங்கள் என்றான். துரோணர் அனைவரிடமும் கூறலானார். “அபிமன்யுவிடம் எங்கேனும் ஏதாவது பலவீனம் உள்ளதா என்று பாருங்கள். திசைகள் அனைத்திலும் சஞ்சரிக்கும் அபிமன்யுவின் சிறிய பலவீனத்தையும் இன்று பாருங்கள். இவன் விரைந்து பாணங்களைத் தொடுக்கும்போது, தேர்களின் வழியில் இவனுடைய வில்லின் மண்டலம் மட்டுமே தென்படுகிறது. அபிமன்யு என் உயிருக்குக் கஷ்டம் அளித்தாலும், என்னை மயக்கமுறச் செய்தாலும் அவனுடைய வீரத்தைக் கண்டு எனக்கு மகிழ்ச்சியே ஏற்படுகிறது. சுபத்ராவின் இந்தப் புதல்வன் என்னை மிகவும் ஆனந்தப்படுத்துகிறான். போர்க்களத்தில் காண்டீபம் ஏந்திய அர்ஜுனனுக்கும் இந்த அபிமன்யுவிற்கும் இடையில் நான் எந்த வித்தியாசத்தையும் காணவில்லை” என்றார்.

கர்ணன் தான் கூடித்திரிய தர்மத்தைக் கருதியே போர்க்களத்தில் நிற்பதாகத் தெரிவித்தான். துரோணர் அட்டகாசமாகச் சிரித்தவாறு, கர்ணனிடம் கூறினார். “கர்ணா? அபிமன்யுவின் கவசம் பிளக்க முடியாதது. நான் இவன் தந்தைக்குக் கவசம் அணியும் முறையைக் கூறியுள்ளேன். இந்த வீரகுமாரன் நிச்சயம் அந்த முறைகள் அனைத்தையும் அறிந்திருக்கிறான். ஆனால் மனோயோகத்தால் பாணங்களைச் செலுத்தி இவனுடைய வில்லையும் நாணையும் வெட்டிவிடு. ராதேயா? முடிந்தால் அபிமன்யுவைப்

போரில் இருந்து விலக்கி பிறகு இவன்மீது அடி, வில்லை ஏந்தியிருக்கும் வரை இவனை தேவாசுரர்களும் வெல்ல முடியாது. நீ இவனைத் தோற்கடிக்க விரும்பினால் இவனுடைய வில்லையும் தேரையும் வெட்டிவிடு” என்றார். அதன்படி கர்ணன் விரைந்து அபிமன்யுவின் வில்லை வெட்டிவிட்டான். கிருதவர்மா, கிருபாசாரியார், கர்ணன், துரோணர், அஸ்வத்தாமா, ப்ருகத்பலன் ஆகிய ஆறுமகாரதிகள் அபிமன்யுவின் தேர், குதிரைகள், சாரதி, வில், அம்பு அனைத்தையும் அழித்தனர். பின் அவன் ஏந்திய கத்தி, கேடயமும் அழிக்கப்பட்டது. சக்ராயுதம் துண்டாடப்பட்டது. அபிமன்யு கதையை ஏந்தினான். துச்சாதனன் மகனும் கதையை ஏந்தி அபிமன்யுவுடன் போரிட்டான். அவன் அபிமன்யுவைக் கதையால் தலையில் அடித்துக் கொன்றுவிட்டான்.

இவ்வாறு துரோணாசாரியாரின் ஆலோசனைப்படியே அபிமன்யு என்ற ஒப்பற்ற வீரன் ஆறுமகாரதிகளால் அதர்மமாகச் சூழ்ந்து தாக்கப்பட்டு கொன்று வீழ்த்தப்பட்டான். இச்செயல் தேவர்களாலும் நிந்திக்கப்பட்டது.

6.19 ஜயத்ருதனின் கவலையும், துரோணரின் வாக்குறுதியும்.

அபிமன்யுவின் மரணச் செய்தியை அறிந்த தனஞ்ஜயன் தன் அன்பு மகனின் மரணத்திற்குக் காரணமான ஜயத்ருதனை மறுநாள் போரில் கொன்று விடுவதாகச் சபதம் உரைத்தார். இதனை அறிந்த ஜயத்ருதன் தான் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டு விடுவோம் என்று பயம் கொண்டான். துரியோதனனிடம் வந்தான். அர்ஜுனனின் சபதத்தைத் தெரிவித்து தான் போரில் இருந்து விலக்கி விடுவதாகக் கூறினான். துரியோதனன் தன் நன்மையை நினைத்தான். ஜயத்ருதனுக்குத் தன்னுடைய கௌரவ சேனைகள் மகாரதிகள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து பாதுகாப்பு அளிப்போம் என்றும் பயப்பட வேண்டாம் என்றும் தைரியம் அளித்தான். துரோணர் மூலம் ஜயத்ருதனைப் பாதுகாப்பதாக உறுதியளித்தான். பின் ஜயத்ருதனும், துரியோதனனும் துரோணரிடம் சென்றனர். ஜயத்ருதன் துரோணரிடம் அம்பு செலுத்துவதிலும் லக்ஷியத்தைத் துளைப்பதிலும், கைகளின் சுறுசுறுப்பிலும், குறி தவறாமல் அடிப்பதிலும் தனக்கும், அர்ஜுனனுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைக் கூறுமாறு கேட்டான்.

துரோணர் ஜயத்ருதனிடம் கூறினார். “மகனே! அர்ஜுனனுக்கும், உனக்கும் சமமாகவே நான் குருவாக இருந்துள்ளேன். ஆனால் அர்ஜுனன்

திவ்யாஸ்திரங்களைப் பெற்று, சிறந்த பயிற்சியுடன் துன்பத்தை சகித்துக் கொள்வதிலும் உன்னை விடச் சிறந்தவர். ஆனாலும் நீ எந்த வகையிலும் அர்ஜுனைக் கண்டு பயப்பட வேண்டாம். நான் உன்னைப் பாதுகாப்பேன். அர்ஜுனன் கடக்க முடியாத வியூகத்தை நான் அமைப்பேன். ஆதலால் நீ பயப்படாதே. உன்னுடைய கூடித்திரிய தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்து உற்சாகத்தோடு போர் செய். நீ வேதங்களை முறைப்படி பயின்றுள்ளாய்; அக்னிஹோத்ரம் மற்றும் பல யாகங்களையும் செய்துள்ளாய், நீ மரணத்திற்குப் பயப்படக் கூடாது. கௌரவ-பாண்டவ வ்ருஷ்ணி வம்சத்து வீரர்களும், மற்ற மனிதர்களும், நானும், அனைவரும் அழியக்கூடியவர்கள் என்பதை நினைத்துக் கொள். முறைப்படி நாம் காலனின் கைகளால் கொல்லப்பட்டு நம் சுப கர்மங்களோடு பரலோகம் செல்லப் போகிறோம். தவசிகள் கடும் தவம் செய்து பெறும் உலகத்தைச் கூடித்திரியர்கள் போரில் கொல்லப்பட்டு அநாயாசமாகப் பெற்று விடுகிறார்கள்” என்று ஜயத்ருதனிடம் கூறினார். இவ்வாறு துரோணர் தன்னைக் காப்பாற்றுவதாக வாக்களித்ததால் ஜயத்ருதன் அர்ஜுனனிடம் கொண்டிருந்த பயத்தை விட்டுவிட்டான். போர் புரிய நினைத்தான்.

6.20 பதினான்காம் நாள் போர் தொடக்கம்; துரோணர் சக்ர, சகட வியூகம் அமைத்தல்.

துரோணாசாரியாரும், துரியோதனனும் ஜயத்ருதனுக்கு உற்சாகமுட்டினர். துரோணர் தான் கூறியவாறு மிகச் சிறந்த வியூகத்தை வகுத்தார். கௌரவ வீரர்கள் மிகுந்த உற்சாகத்தோடு கைகளில் ஆயுதங்களை ஏந்தியவாறு அர்ஜுனன் எங்கே, அர்ஜுனன் எங்கே? என்று கூவிக் கொண்டிருந்தனர். துரோணர் 24 கோசம் நீளமும், 10 கோசம் அகலமும் கொண்ட சக்ர கர்ப சகட வியூகத்தை நிர்மாணம் செய்திருந்தார். அந்த சக்ர வியூகத்தின் பாதி வடிவத்திற்கு பின் ‘பத்மம்’ என்னும் வியூகமும் அதன் நடுப்பகுதியில் ‘சூசி’ என்னும் ரகசிய வியூகமும் இருந்தது. வீரர்கள் அனைவரும் வியூகத்தில் பொருந்தி நின்றனர். அதன்பிறகு துரோணர் ஜயத்ருதனிடம், “மன்னா! நீ பூரிச்ரவா, மகாரதி கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, சல்யன், வ்ருஷ்சேனன், கிருபாசாரியார் லட்சக்கணக்கான குதிரை வீரர்கள் அறுபதாயிரம் தேர்கள், பதினான்காயிரம் மதம் பொழியும் யானைகள், இருபத்தோராயிரம் காலாட்படையோடு என்னிடமிருந்து ஆறுகோச தூரத்தில் துணிவுடன் நில்லுங்கள். சிந்து மன்னா! அங்கு இந்திரன் முதலிய தேவர்களும்

உன்னை எதிர்க்க முடியாது” என்று கூறினார். அவருடைய சொல்லைக் கேட்ட ஜயத்ருதன் கவலை நீங்கப் பெற்று மன்னர்களால் சூழப்பட்டு ரகசியமான சூசிமுக வியூகத்தினருகில் நின்றான்.

ஜயத்ருதனின் அருகில் க்ருதவர்மா, காம்போஜ மன்னர், ஜலசந்தன் அவர்களுக்குப் பின் துரியோதனனும், கர்ணனும் இருந்தனர். வியூகத்தின் முன் பகுதியில், வில்லை ஏந்திய துரோணாசாரியார், வேதியும் கருப்பு மான் தோல் சின்னமும் உடைய கொடி பறக்கும் சிவப்பு நிறக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தன் தேரில் யமராஜனைப் போல நின்றார். அந்த வியூகத்தைக் கண்டு துரோணர் அமைத்த சகட-பத்ம-சூசி வியூகம் இந்த புவியைத் தன் கவளமாக்கிக் கொள்ளும் என்று அனைவரும் பேசிக் கொண்டு இருந்தனர். அந்த அற்புதமான வியூகத்தைக் கண்டு துரியோதனன் மிகவும் மகிழ்ச்சியுற்றான்.

6.21 போர்க்களத்தில் துரோணர் - அர்ஜுனன் இடையிலான உரையாடல்.

இதே சமயம் தன்னுடன் போரிடுவதற்காகப் பெரும் யானைப்படையுடன் வந்த துர்மர்ஷனையும், அவன் பயந்து ஓடிய பிறகு, போருக்கு வந்த துச்சாதனன் மற்றும் அவன் யானைப்படையையும் அடித்து விரட்டிய அர்ஜுனன் ஜயத்ருதனைக் கொல்லும் விருப்பத்துடன் கௌரவ சேனையில் மேலும் முன்னேறினார். அவர் துரோணரின் சேனையைத் தாக்கினார். வியூகத்தின் முனையில் நின்ற துரோணரிடம் வந்த அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் அனுமதியைப் பெற்று துரோணரைக் கைகுவித்து வணங்கிப் பின் கூறலானார். “பிரம்மன்! தாங்கள் என்னுடைய நன்மையை விரும்பி எனக்கு ஆசியளியுங்கள். நான் உங்களுடைய கிருபையால் பிளக்க முடியாத இந்த சேனைக்குள் பிரவேசிக்க விரும்புகிறேன். தாங்கள் எனக்கு தந்தை, சகோதரர் மற்றும் நண்பனைப் போன்றவர். சிறந்தவரே! அஸ்வத்தாமாவைப் போல நானும் உங்களால் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவன். மனிதர்களில் சிறந்தவரே! உங்கள் அருளால் இந்தப் போரில் நான் ஜயத்ருதனைக் கொல்ல விரும்புகிறேன். தாங்கள் என்னுடைய சபதத்தைக் காப்பாற்றுங்கள்” என்று கூறினார்.

அர்ஜுனனின் சொற்களைக் கேட்ட துரோணர் சிரித்தபடி, “அர்ஜுனா! என்னைத் தோல்வியுறச் செய்யாமல் ஜயத்ருதனை வெல்வது நடவாத காரியம்” என்று பதிலளித்தார். பின்னர் அர்ஜுனன் மீது அம்பு மழை

பொழியலானார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனன் இருவரையும் தன் அம்புகளால் காயப்படுத்தினார். துரோணரைத் தாக்க அர்ஜுனன் யோசித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே, துரோணர் அர்ஜுனனின் குதிரைகளையும், கொடியையும், சாரதியையும் துளைத்து அர்ஜுனனையும் காயப்படுத்தினர். இருவரும் பரஸ்பரம் அம்புகளால் தாக்கிப் போரிட்டனர். துரோணர் தன் சிஷ்யன் அர்ஜுனனைக் காட்டிலும் அதிக வீரத்தை வெளிப்படுத்த விரும்பினார். இச்சமயம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம், சபதத்தை மறந்து நாம் அதிக நேரம் இங்கு செலவிடக்கூடாது. துரோணரை விட்டு விட்டு முன்னால் செல்வோம்! என்றார்.

அர்ஜுனனும் அவ்வாறே செய்வதாகக் கூறினார். அர்ஜுனன் துரோணரை வலம் வந்து திரும்பிச் சென்றார். அதைக் கண்ட துரோணர், “பாண்டு குமாரா! நீ எங்கு சென்று கொண்டிருக்கிறாய்? நீ போர்க்களத்தில் பகைவரைத் தோற்கச் செய்யாமல் ஒருபோதும் திரும்பியதில்லையே” என்று கூறினார். அர்ஜுனன் பிரம்மன்! தாங்கள் என்னுடைய குரு. பகைவனல்ல; நான் உங்களுடைய புதல்வனுக்குச் சமமான அன்பு சீடன். இவ்வுலகில் போரில் உங்களைத் தோற்கச் செய்யும் புருஷன் யாரும் கிடையாது” என்று கூறி துரோணரை விட்டு விலகிச் சென்றார். இவ்வாறு கூறியவாறு கௌரவ சேனையை நோக்கி அர்ஜுனன் சென்றார். அர்ஜுனனைச் சூழ்ந்து கொண்ட ஐயன், கிருதவர்த்மா, காமபோஜ சுதகூகிணன், சிருதாயு ஆகியவர்களுடன் துரோணரும் இணைந்து பார்த்தனுடன் போரிடலானார்.

6.22 துரோணர் அர்ஜுனனுடன் போரிடுதல்.

அர்ஜுனன் விலகிச் சென்றபோதும் துரோணர் அவரைப் பின் தொடர்ந்து வந்து அவருடன் போரிடலானார். கௌரவ சேனையைத் தாக்கிக் குதிரைகளையும், யானைகளையும், தேர்களையும் அவற்றின் வீரர்களையும் அர்ஜுனன் கொன்று வீழ்த்தினார். சிவப்பு குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரில் ஏறி இருந்து துரோணரும் அர்ஜுனனும் ஒருவர் மீது ஒருவர் பலமான அம்புகளால் தாக்கிக் காயப்படுத்திக் கொண்டனர். அளவற்ற ஆத்மபலம் நிரம்பிய துரோணர் அர்ஜுனன் விடுத்த பல்லங்களை விட்டுவிட்டுப் பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். துரோணரின் அற்புதமான அஸ்திரப் பயிற்சியின் முன் அர்ஜுனனால் நிற்க முடியவில்லை. துரோணர் என்னும் மேகம் அர்ஜுனன் மீது பாண மழையைப் பொழிந்தது. அர்ஜுனனும்

பிரம்மாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தியே ஆசாரியாரின் பாணங்களைத் தடுத்தார். துரோணாசாரியார் அர்ஜுனன் மீது 25 பாணங்களையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மீது 70 பாணங்களையும் தொடுத்தார். துரோணரால் ஏவப்பட்ட அந்த அம்பு மழையை அர்ஜுனன் தடுத்து அவரை விட்டு வேறிடம் சென்றார்.

6.23 துரியோதனன் துரோணரைக் குறை கூறுதல்.

ஐயத்ருதனைக் காப்பாற்ற வேண்டுதல்.

அர்ஜுனன் துர்மர்ஷனையும், துச்சாதனனையும் தோற்கடித்துச் ச்ருதாயு-அச்யுதாயு மற்றும் மிலேச்சர்களையும் கொன்று குவித்துப் பிறகு துரோணரையும் தாண்டிச் சேனைக்குள் ஐயத்ருதனை நோக்கி முன்னேறியதைக் கண்ட துரியோதனன் மிகவும் கவலையுடன் துரோணரிடம் வந்தான். துரோணரிடம் எவ்வாறாவது ஐயத்ருதன் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்று கூறினான். மேலும், “பிரம்மன்! தாங்கள் பாண்டவர்களின் நன்மையில் ஈடுபட்டவர் என்பதை நான் அறிவேன். பிராமணரே! நான் இயன்ற வரை உங்களுக்காக உத்தம வாழ்க்கை ஏற்பாட்டைச் செய்து வருகிறேன். என்னால் இயன்றவரை உங்களை மகிழ்ச்சியாக வைக்க முயல்கிறேன். ஆனால் இவற்றைத் தாங்கள் நினைப்பதில்லை. தாங்கள் உங்களிடம் பக்தி கொண்டுள்ள எங்களது நன்மையை விரும்பவில்லை. பாண்டவர்களின் மகிழ்ச்சிக்கு ஏற்றதை செய்கிறீர்கள். எங்களால்தான் உங்கள் வாழ்க்கை நடைபெறுகிறது என்றாலும் எங்களுக்குப் பிடிக்காததையே செய்கிறீர்கள்.

தாங்கள் தேனில் தோய்த்த கத்தியைப் போன்றவர் என்பதை நான் அறியவில்லை. தாங்கள் அர்ஜுனனைத் தடுத்துவிடுவேன் என்று எனக்கு வாக்களிக்காவிட்டால் போரில் இருந்து விலக எண்ணிய ஐயத்ருதனை நானும் தடுத்திருக்க மாட்டேன். முட்டாளான நான் எனது நன்மைக்காக சிந்தூராஜனை இங்கேயே நிறுத்திவிட்டேன். அவரை மரணத்தின் கையில் ஒப்படைத்துவிட்டேன். யமராஜனிடமிருந்து மனிதன் தப்பினாலும் போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனிடமிருந்து ஐயத்ருதன் தப்ப முடியாது. நான் துயரத்துடன் புலம்புகிறேன். சினம் கொள்ளாமல் எப்படியாவது சிந்தூராஜனைக் காப்பாற்றுங்கள்” என்றான்.

6.24 துரோணர் தான் யுதிஷ்டிரைப் பிடிக்க விரும்புவதைக் கூறித் துரியோதனனையே அர்ஜுனனோடு போரிடச் சொல்லுதல்.

துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்ட துரோணாசாரியார் அவனிடம் கூறலானார்; மன்னா! நீ கூறியதை நான் தவறாக எண்ணவில்லை. ஏன் எனில் நீ எனக்கு அசுவத்தாமாவிற்குச் சமமானவன். நான் கூறுவதைக் கேள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனின் சிறந்த சாரதி. அவரது குதிரைகளும் விரைந்து செல்பவை. அதனால் சிறிய அவகாசம் கிடைத்தாலும் அர்ஜுனன் சேனையில் நுழைந்து விடுகிறார். நான் செலுத்திய பாணங்கள் அர்ஜுனனின் தேருக்குப் பின்னால் கிடப்பதை நீ பார்க்கவில்லையா? நான் கிழவன். நான் தேரில் விரைந்து செல்லக் கூடியவனல்ல. இங்கு என் சேனைக்கு முன் தர்மராஜரின் சேனை நிற்கிறது. அவரைக் கைது செய்வதாக அனைவரின் முன்னும் வாக்களித்துள்ளேன். ஆகவே வியூகத்தின் வாயிலை விட்டு அர்ஜுனன் பின் நான் செல்ல முடியாது. அர்ஜுனனும் உன்னைப் போன்ற குலமும் பராக்கிரமும் உடையவர்.

இப்போது அவர் தனியாக இருக்கிறார், நீ உதவியாளர்களோடு உள்ளாய். அவர் அரசிழந்தவர். நீயோ ராஜ்யத்தின் தலைவன். ஆகவே பயப்படாதே. போய் அர்ஜுனனோடு போரிடு. நீ மன்னன்; சூரவீரன், போரில் தேர்ந்தவன். நீதான் பாண்டவர்களோடு பகை கொண்டாய். ஆகவே பார்த்தன் சென்றுள்ள இடத்திற்கு விரைந்து சென்று அவரோடு போர் செய்” என்று சொன்னார்.

6.25 துரியோதனன் அச்சம் கொள்ளுதல்; துரோணர் அவனுக்குக் கவசமளித்தல்.

துரோணரின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் அச்சத்துடன் கூறினான்; ‘ஆசார்ய! ஆயுதம் தரித்தவரில் சிறந்தவரான தங்களையே அர்ஜுனன் தாண்டிச் சென்றுவிட்டார். இந்திரனை வென்றாலும் அர்ஜுனனை வெல்ல முடியாது. தேவருக்கு இணையான தங்களையும், கிருதவர்மாவையும் தோல்வியுறச் செய்து, ச்ருதாயு, அச்யுதாயு இவர்களுடன் ஆயிரக்கணக்கான மிலேச்சர்களையும் கொன்ற அர்ஜுனனோடு நான் எவ்வாறு போரிட முடியும்? ஒருவேளை அது தங்கள் விருப்பம் என்றால் நான் தங்கள் ஆணைக்குக் கட்டுப்படுகிறேன்” என்றான்.

துரோணர் துரியோதனின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டார். அர்ஜுனன் வேகத்தைச் சகித்துக் கொள்ளும் உபாயத்தைக் கூறுவதாகவும், இன்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணாஜுனர்களுடன் துரியோதனன் போர் செய்வதை உலகம் காணட்டும் என்று கூறினார். மேலும் துரியோதனனிடம், “மன்னா! நான் உன் உடலில் போரில் விடப்படும் அம்புகளும் ஆயுதங்களும் தாக்க முடியாத தங்கக் கவசத்தைக் கட்டிவிடுகிறேன். மனிதர், தேவர், அசுரர், நாக, ராக்ஷச மூவுலகமும் உன்னோடு போர் செய்தாலும் உனக்கு பயம் உண்டாகாது. இந்தக் கவசம் இருக்கும் வரை ஸ்ரீ கிருஷ்ணாஜுனர்களாலும் மற்றவர்களாலும் உனக்குக் காயம் விளைவிக்க முடியாது. இதை அணிந்து போருக்குச் செல்” என்றும் கூறினார்.

பின்னர், ஆசமனம் செய்தார். துரியோதனனின் வெற்றிக்காக அவனது ஒளி பொருந்திய கவசத்தை மந்திர உச்சாடனத்துடன் அணிவித்து “பரப்பிரம்ம பராத்மா, பிரம்மா, பிராமணர்கள், யயாதி, சந்துமாரன் ஸ்ரீரதன் போன்ற ராஜரிஷிகள், பிராணிகள், ஸ்வாஹா, ஸ்வதா! சசி, லக்ஷ்மி, அருந்ததி போன்ற தேவியர் அசிதர், தேவலர், விஸ்வாமித்ரர், அங்கிரா, வசிஷ்டர், கச்யபர் போன்ற ராஜ, பிரம்மரிஷிகள், தாதா, விதாதா, திசைகள், திக்பாலர், ஆறுமுகன் அனைவரும் உனக்கு மங்களம் அளிக்கட்டும் என்று ஆசியளித்தார். அந்தக் கவசம் விருத்தாசுரனை அழிப்பதற்காகச் சிவனிடமிருந்து இந்திரன் பெற்றது. விருத்தாசுரன் அழிவிற்குப் பின் அது அங்கிராவிற்கு அளிக்கப்பட்டது. அங்கிரா அதனைத் தன் புதல்வன் பிரகஸ்பதிக்கும், பிரகஸ்பதி அதனை ஆக்னிவேஸ்யாவிற்கும் அருளினார். ஆக்னிவேஸ்யா அதனை எனக்கு உபதேசித்தார் என அந்தக் கவசத்தின் வரலாற்றையும் துரோணர் உரைத்தார். கவசம் பெற்ற மகிழ்ச்சியுடன் துரியோதனனும் அர்ஜுனனை நோக்கிச் சென்றான்.

6.26 துரோணர் - த்ருஷ்டத்யும்னனின் பயங்கரப் போர்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாஜுனர்கள் ஐயத்ருதனைப் பிடிக்கக் கௌரவ சேனைக்குள் முன்னேறினர். கவசம் அணியப்பெற்ற துரியோதனனும் அவர்களைப் பின் தொடர்ந்தான். இந்நேரம் பாண்டவர்கள் சோமகர்களுடன் வந்து துரோணரை வேகமாகத் தாக்கினர். த்ருஷ்டத்யும்னன் முதலிய பாண்டவ தரப்பு வீரர்கள் ஆசாரியார் மீது அம்பு மழை பொழிந்தனர். மழைக் காலத்தில் வெள்ளத்தால் பெருகும் கங்கையும், யமுனையும்

சந்திப்பதைப் போலத் துரோணரின் சேனையும், த்ருஷ்டத்யும்னனின் சேனையும் மோதின. பல வகை ஆயுதங்கள் கீழ்க் காற்றைப் போலச் சென்றன. கதைகள் மின்னலைப் போலப் பிரகாசித்தன. போர் மேகம் குழ்ந்தது. அம்பு மழைகள் பொழிந்தன. துரோணாசாரியார் காற்றைப் போல அதை இயக்கினார். துரோணாசாரியார் பாண்டவ சேனையில் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி பாண்டவ, பாஞ்சால, கேகய வீரர்களைத் தடுத்துவிட்டார்.

த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணர் மீது அம்பு மழையைப் பொழிந்தார். துரோணர் பாண்டவர்களின் எந்தெந்த தேர்ப்படையைத் தாக்கினாரோ, அந்த இடங்களில் இருந்து எதிர்த்தாக்குதல் நடந்தது. துரோணரின் சேனை மூன்றாகப் பிரிந்தது. ஒருபகுதி பாண்டவர்களால் தாக்கப்பட்டுச் ஜலசந்தனிடமும், ஒரு பகுதி, கிருதவர்மாவிடமும், ஒருபகுதி துரோணரிடமும் ஓடியது. துரோணர் சிதறிய சேனையை மீண்டும் திரட்டினார். த்ருஷ்டத்யும்னனை சேனையுடன் தாக்கினார். அதேபோலத் த்ருஷ்டத்யும்னனும் கௌரவ வீரர்களைக் காலனுக்கு கவளமாக்கிக் கொண்டிருந்தார். கொடுமையான, தீய மன்னனின் ராஜ்யம் பஞ்சம் பிணி, திருடர்களால் அழிந்துவிடுவதைப் போல பாண்டவ வீரர்களால் விரட்டப்பட்ட கௌரவ சேனை இங்குமங்கும் அடித்து விரட்டப்பட்டது.

தன் சேனை அழிவதைக் கண்டு வெகுண்ட துரோணர் கொழுந்து விட்டு எரியும் அக்னியைப் போல பாஞ்சால சேனையை அழிக்கலானார். துரோணரால் திருஷ்டத்யும்னனின் சேனையும், திருஷ்டத்யும்னனின் பாணங்களால் துரோணரின் சேனையும் தீப்பிடித்த உலர்ந்த காட்டைப் போலத் தடுக்கப்பட்டது. ஆனால் ஒருவரும் போர்க்களத்தை விட்டு வெளியேறவில்லை. தொடர்ந்து இருதரப்பு வீரர்களின் த்வந்தயுத்தம் நடைபெற்றது.

அங்கு மூன்று பகுதியாகப் பிரிந்திருந்த கௌரவ சேனையுடன் பாண்டவர்கள் போரிட்டனர். பீமசேனன்-ஜலசந்தன்; யுதிஷ்டிரர்-கிருதவர்மா, த்ருஷ்டத்யும்னன்-துரோணாசாரியாருக்கிடையே போர் நடைபெற்றது. ஆசாரியர் த்ருஷ்டத்யும்னனுடன் அற்புதமான போர் புரிந்தார். அவ்விருவரும் மனிதத் தலைகளை வெட்டி வீழ்த்தினார். போர்க்களம் முழுவதும் வீரர்களின் ஆடையணிகளும், அஸ்திரசஸ்திரங்களும், கொடி, வில் முதலியனவும் நிரம்பிக் கிடந்தன. இருவருக்கும் இடையிலான போரில் வாட்போரின் பல

யுத்திகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. போர் நியமம் மீறப்பட்டது. திருஷ்டத்யும்னன் தன் குதிரைகளை விரைந்து செலுத்தி ஆசாரியரின் மிக அருகில் வந்தார். தன் வில்லையும் அம்பையும் விட்டு விட்டுக் கத்தியையும் கேடயத்தையும் ஏந்தி மிகக் கடினமான காரியத்தைச் செய்ய விரும்பினார். தன் தேரின் ஈஷா தண்டத்தின் உதவியால் தன் தேரைத் தாண்டி ஆசாரியரின் தேரின் மீது ஏறிக் காலை நுகத்தடிகளின் இடையிலும், குதிரைகளின் பின்பக்கத்திலும் வைத்து நின்றார்.

தன்னுடைய தேரின் மீது நின்ற துரோணருக்குக் கத்தியை எடுத்து அடிக்கச் சமயம் கிடைக்கவில்லை. ஆசாரியாரைக் கொன்றுவிடும் எண்ணத்துடன் அவர்மீது திருஷ்டத்யும்னன் பாய்ந்தார். அதற்குள் துரோணர் நூறு பாணங்களால் திருஷ்டத்யும்னனின் கேடயத்தையும், பத்து பாணங்களால் அவருடைய கத்தியையும் துண்டு துண்டாக்கினார். தன் அம்புகளால் துருபத குமாரனின் குதிரைகளைக் கொன்றார். கொடியையும் வெட்டிவிட்டார். உயிரைப் பறிக்கும் அம்பைத் திருஷ்டத்யும்னன் மீது செலுத்தினார். அப்போது சாத்யகி இடையில் வந்து 14 கூரான அம்புகளால் அம்புகளை வெட்டி அவரிடமிருந்து திருஷ்டத்யும்னனைக் காப்பாற்றினார். சிங்கம் மானைப் பிடிப்பது போல நரசிம்மரான துரோணர் திருஷ்டத்யும்னனைப் பிடித்தார். ஆனால் சாத்யகி அவரைக் காப்பாற்றிவிட்டார். பாஞ்சால ரதிகள் திருஷ்டத்யும்னனைத் தொலைவில் அழைத்துச் சென்றனர்.

6.27 துரோணர் - சாத்யகி போர்

திருஷ்டத்யும்னன் காப்பாற்றப்பட்டதால் கோபம் கொண்ட ஆசாரியார் 26 அம்புகளால் சாத்யகிக்குக் காயம் விளைவித்தார். சீறும் நாகத்தைப் போல வேகமாகப் போரிட்டார். சாத்யகி சாரதியிடம் துரோணரை நோக்கித் தேரைச் செலுத்த கட்டளையிட்டார். துரோணர் அருகில் சென்றதும், சாத்யகி ஆசாரியாருடன் கடும் போர் புரிந்தார். இருவரும் ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளால் தாக்கிக் கொண்டனர். இருவருக்கும் இடையில் பாணங்களைச் செலுத்துவதில் எந்த வேறுபாடும் காணப்படவில்லை. அவ்விருவரின் தேர், சாரதி, குதிரைகள் அனைத்தும் அம்புகளால் தாக்கப்பட்டு விசித்திரமாகக் காட்சியளித்தன.

இருவரின் கொடிகளும் குடைகளும் வெட்டுண்டு விழுந்தன.

இருவரின் உடலிலும் ரத்த தாரை பெருகியது. சேனை முழுவதும் அவ்விருவரின் த்வைரதப் போரை மௌனமாகக் கண்டு கொண்டிருந்தனர். இருதரப்பு சேனை வீரர்களும் அங்கு நின்று துரோணர் சாத்யகியின் போரைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. பிரம்மா, சந்திரன் முதலிய தேவரனைவரும் விமானங்களில் அமர்ந்து அந்த போரைக் காண வந்தனர். மகாவீரர்களான துரோணரும் சாத்யகியும் ஒருவரை ஒருவர் அஸ்திரங்களால் பிளந்து கொண்டிருந்தனர். சாத்யகி துரோணரின் வில்லை வெட்டிவிட்டார். துரோணர் வேறுவில்லை எடுத்தார். அதுவும் சாத்யகியால் வெட்டப்பட்டது. இவ்வாறு தொடர்ந்து துரோணரின் நூறு விற்களைச் சாத்யகி வெட்டிவிட்டார். எப்போது துரோணர் வில்லை எடுக்கிறார். எப்போது சாத்யகி அதனை வெட்டுகிறார் என்று யாராலும் சரியாகக் கணிக்க முடியவில்லை.

துரோணர் சாத்யகியின் இந்த அற்புத ஆற்றலைக் கண்டு மகிழ்ந்தார். வீரத்தை மிகவும் புகழ்ந்தார். பரசுராமர், கார்த்தவீரயார்ஜுனன், பீஷ்மர், தனஞ்ஜயன் இவர்களுக்கிணையாகச் சாத்யகியை நினைத்தார். துரோணர் பிரயோகித்த அஸ்திரத்தையே சாத்யகியும் பிரயோகித்தார். ஆசாரியார் ஆக்னேயாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்தார். சாத்யகி வாருணாஸ்திரத்தை விடுத்தார். அவ்விரு அஸ்திரங்களும் செலுத்தப்பட்டதும் அங்கு பெருங் குழப்பம் ஏற்பட்டது. பீமசேனன், யுதிஷ்டிரர், நகுல-சகதேவர் சாத்யகியைக் காப்பாற்றினர். த்ருஷ்டத்யுமனன், விராடர், மத்ஸ்ய, சால்வ நாட்டு வீரர்கள் ஆசாரியாரைத் தாக்க முற்பட்டனர். இச்சமயம் துச்சாதனனை முன்னிட்டுக் கொண்டு ஆயிரக்கணக்கான அரச குமாரர்கள் பகைவரால் சூழப்பட்ட ஆசாரியாரைக் காப்பாற்ற வந்து சேர்ந்தனர். அங்கு ஒழுங்கற்ற போர் நடைபெற்றது.

6.28 துரோணர் - யுதிஷ்டிரர் போர்

அர்ஜுனன் துரோணரை வலம் வந்து வணங்கி ஜயத்ருதனை நோக்கிச் சென்றுவிட்ட பின் பாண்டவர்கள் கௌரவ சேனையின் வியூகத்தைப் பிளந்துவிட விரும்பி மிகப் பெரிய அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்தனர். இருதரப்பு வீரர்களுக்கிடையில் த்வந்தயுத்தம் நடைபெற்றது. யுதிஷ்டிரர் துரோணரை 90 பாணங்களால் அடித்தார். துரோணர் கோபத்துடன் யுதிஷ்டிரரின் மார்பின் மீது 25 பாணங்கள் செலுத்தினார். யுதிஷ்டிரரின் குதிரை, சாரதி, கொடியினை வெட்டினார். தர்மராஜர் துரோணரின்

அம்புகளைத் தடுத்தார். துரோணர் யுதிஷ்டிரரின் வில்லை வெட்டி ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளால் அவரை மூடினார். அனைவரும் யுதிஷ்டிரர் இறந்துவிட்டதாகவே எண்ணினர். யுதிஷ்டிரர் வேறு வில்லை எடுத்து துரோணரின் பாணங்களை வெட்டிவிட்டார். மேலும், மலையையும் பிளக்கவல்ல அச்சமுட்டும் ஒரு சக்தி ஆயுதத்தைப் பெரும் கர்ஜனையுடன் துரோணர் மீது செலுத்தினார். அதனைக் கண்டு துரோணர் பிரம்மாஸ்திரத்தை விடுத்தார். அந்த அஸ்திரம் சக்தி ஆயுதத்தைப் பொசுக்கி, யுதிஷ்டிரரின் தேரை நோக்கிச் சென்றது. துரோணரது பிரம்மாஸ்திரத்தை யுதிஷ்டிரர் தானும் ஒரு பிரம்மாஸ்திரத்தைச் செலுத்திச் சாந்தப்படுத்தினார். பிறகு பல பாணங்களால் துரோணரைக் காயப்படுத்தி அவரது வில்லையும் வெட்டிவிட்டார்.

ஓடிந்த வில்லை வீசிய துரோணர் ஒரு கதாயுதத்தை யுதிஷ்டிரர் மீது செலுத்தினார். யுதிஷ்டிரரும் ஒரு கதையை விடுத்தார். அவ்விரு கதைகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதி தீப்பொறி பறக்கப் பூமியில் வீழ்ந்தன. கோபம் கொண்ட துரோணர் யுதிஷ்டிரரின் குதிரைகளைத் தன் அம்புகளால் தாக்கிக் கொன்றுவிட்டார். ஒரு பல்லத்தால் அவருடைய வில்லை வெட்டிவிட்டார். கொடியைத் துண்டாக்கினார். மூன்று பாணங்களால் தர்மபுத்திரரைத் தாக்கினார். குதிரைகள் கொல்லப்பட்டதால் தேரில் இருந்து குதித்த யுதிஷ்டிரர் இரு கைகளையும் உயர்த்தியவாறு பூமியின் மீது நின்றார். ஆயுதம் இன்றி இருந்த யுதிஷ்டிரர் மீது பாணங்களைப் பொழிய முற்பட்ட துரோணர் அவரை நோக்கி ஓடினார். பாண்டு சேனையில் மன்னர் கொல்லப்பட்டாரோ என்ற குழப்பம் நிலவியது. யுதிஷ்டிரர் சகதேவனின் தேரிலமர்ந்து அங்கிருந்து விலகிச் சென்றுவிட்டார்.

6.29 துரோணாசாரியார் சாத்யகியின் போர்

இதன் பிறகு கௌரவர் தரப்பில் சலன் கொல்லப்பட்டான். பீமசேனனோடு போரிட வந்த அரக்கன் அலம்புஷன் கடோதகஜனால் வதம் செய்யப்பட்டான். சாத்யகி மீண்டும் துரோணரின் சேனை மீது தாக்கத் தொடங்கினார். துரோணர் தானே சாத்யகியுடன் போரிட முனைந்தார். சாத்யகி மீது துரோணர் செலுத்திய பாணங்கள் சாத்யகியின் கவசத்தைச் சின்னாபின்னம் செய்து பூமியில் வீழ்ந்தன. சாத்யகி 50 நாராசங்களால் துரோணரைத் துளைத்தார். துரோணர் விரைவுடன் பல பாணங்களைச்

செலுத்தி சாத்யகிக்கு ஆழமான காயத்தை விளைவித்தார். சாத்யகியால் ஏதும் செய்ய இயலவில்லை. இதனைக் கண்ட திருதராஷ்டிர புதல்வர்கள் மகிழ்ந்து சிம்மநாதம் செய்தனர். யுதிஷ்டிரர் துரோணரிடம் சிக்கிய சாத்யகியைக் காப்பாற்றத் தன் வீரர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார். த்ருஷ்டத்யும்னனும் பீமசேனனுடன் சென்று சாத்யகியைக் காப்பாற்றத் தன் வீரர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்.

சிங்கம் போன்ற பராக்கிரமம் கொண்ட அவ்வீரர்கள் துரோணர் அருகில் சென்று மயில் சிறகுடைய பாணங்களைப் பொழியலானார்கள். வீட்டிற்கு வந்த அதிதிகளுக்கு ஆசனம் அளித்து நீர் கொடுத்து உபசரிப்பதைப் போலத் துரோணர் தன்னைத் தாக்க வந்த வீரர்களைச் சிரித்தபடி வரவேற்றார். துரோணரின் பாணங்களால் விருந்தினர்கள் கிரகஸ்தனால் திருப்தியடைவதைப் போலப் பாண்டவ வீரர்கள் திருப்தி செய்யப்பட்டனர்.

துரோணரின் பாணங்களால் காயம்பட்ட பாண்டவ வீரர்கள் சேற்றில் சிக்கிய யானையைப் போலானார்கள். துரோணர் பாஞ்சாலர்களின் புகழ் பெற்ற 25 மகாரதிகளைக் கொன்றார். ஆசாரியார், பாஞ்சால, ச்ருஞ்ஜய, மத்ஸ்ய, கேகயர்களின் ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களைத் தோற்கச் செய்தார். பயங்கரக் காட்டில் காட்டுத் தீ பரவியபோது வனவிலங்குகள் அவலக் குரல் எழுப்புவதைப் போல் அவ்வீரர்கள் குரல் எழுப்பினர். போரை வானில் நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்த தேவ, கந்தர்வ, பித்ருக்கள் பாண்டவ, பாஞ்சால வீரர்கள் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றனர். இவ்வாறு போர்க்களத்தில் சோமகர்களை வதம் செய்த துரோணர் முன் யாரும் செல்லவும் முடியவில்லை. அவரைக் காயப்படுத்தவும் முடியவில்லை.

6.30 சாத்யகி துரோணரிடம் வருதல்; துரோணர் தடுத்தல்; சாத்யகி விலகிச் செல்லுதல்.

ஐயத்ருதனை வதம் செய்ய கௌரவ சேனைக்குள் பிரவேசித்த அர்ஜுனனுக்கு உதவுமாறு யுதிஷ்டிரர் சாத்யகிக்குக் கட்டளையிட்டார். சாத்யகியும் தன் தேரில் ஏறி அர்ஜுனன் சென்ற வழியிலேயே கௌரவ சேனைக்குள் நுழைந்து செல்ல நினைத்தார். ஆனால் துரோணர் அவரைத் தடுத்துவிட்டார். யுயுதான் மீது 500 பாணங்களைச் செலுத்தினார். சாத்யகியும் தன் பாணங்களால் துரோணரைக் காயப்படுத்தினார். துரோணர்

சாத்யகியையும், அவரது சாரதி மற்றும் குதிரைகளையும் துன்புறுத்தினார். யுயுதான் இதனைச் சகித்துக் கொள்ள முடியாமல் தொடர்ந்து பாணங்களை அடித்து ஆசாரியாரின் குதிரைகளையும், சாரதியையும் துளைத்துக் கொடியையும் வெட்டிவிட்டார். துரோணர் வெட்டுக்கிளி கூட்டம் போல அம்பு மழை பொழிந்து சாத்யகியை மறைத்துவிட்டார். சாத்யகியும் தன் அம்புகளால் துரோணரை மூடிவிட்டார்.

அப்போது துரோணர் சாத்யகியிடம், “மாதவா! உன்னுடைய குருவான அர்ஜுனன் கோழையைப் போல என்னை விட்டுச் சென்றுவிட்டார். போரிட்டுக் கொண்டிருந்த என்னோடு போர் புரியாமல் என்னை வலம் வந்து விலகிச் சென்றுவிட்டார். நீயும் உன் ஆசாரியாரைப் போல என்னை விட்டுச் செல்லாவிடில் என்னிடமிருந்து உயிரோடு தப்ப முடியாது” என்று கூறினார். சாத்யகி, துரோணரிடம், பிரம்மன்! உங்களுக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். நான் தர்மராஜரின் ஆணையால் தனஞ்ஜயனின் வழியில் சென்று கொண்டிருக்கிறேன். தாங்கள் எனக்குத் தாமதம் ஏற்படாதவாறு செய்யுங்கள். சிஷ்யர்கள் எப்போதும் தாங்கள் ஆசாரியாரின் வழியையே பின்பற்றுகிறார்கள். ஆதலால் என் குரு சென்றவாறே நானும் விரைவில் சென்றுவிடுகிறேன்” என்று கூறித் திடீரென்று துரோணரை விட்டுச் சென்றுவிட்டார். துரோணர் சிறிது தூரம் மட்டுமே அவரைப் பின் தொடர்ந்தார்.

6.31 மீண்டும் துரோணர் சாத்யகி போர்; துரோணரின் தோல்வி.

சாத்யகி கௌரவ சேனைக்குள் நுழைந்து, க்ருதவர்மாவைத் தோல்வியுறச் செய்த த்ரிகர்த்தர்களின் யானைப் படையை அழித்து, ஜலசந்தனையும் வதம் செய்துவிட்டார். தன்னுடன் போரிட வந்த ஆசாரியார் மற்றும் துரியோதனன் அவனுடைய சகோதரர்களையும் வெற்றி கொண்டார். முன்பே தோற்று மீண்டும் போரை விரும்பி வந்த க்ருதவர்மாவையும் தோல்வியுறச் செய்தார். இதனைக் கண்ட துரோணர் மீண்டும் தன்படைகளைத் திரட்டிக் கொண்டு சாத்யகியுடன் போரிட வந்தார். துரோணர் சாத்யகி இடையிலான போர் மீண்டும் தொடங்கியது.

துரோணர் அம்பினால் சாத்யகியின் நெற்றியில் அடித்தார். ஏராளமான அம்புகளைத் தொடுத்தார். சிறந்த அஸ்திரங்களை அறிந்த சாத்யகி துரோணரின் அம்புகளை வெட்டிவிட்டார். சாத்யகியின் சுறுசுறுப்பைக் கண்ட

துரோணர் அவரை மந்தமாக்கி முதலில் 30, பின்னர் 50 பாணங்களால் அடித்தார். புற்றில் இருந்து பாம்புகள் வெளியேறுவதைப் போல் துரோணரின் வில்லில் இருந்து உடலைத் துளைக்கும் பாணங்கள் வெளிவந்தன. யுத்தானின் எண்ணற்ற பாணங்கள் துரோணர் தேர் மீது விழுந்தன. சாத்யகி துரோணருடைய கொடியை வெட்டி அவருடைய சாரதியையும் காயப்படுத்தினார். துரோணரும் சாத்யகியைக் காயப்படுத்தியதுடன், குதிரைகளுக்கும் காயமேற்படுத்தி, வில்லையும் வெட்டிவிட்டார்.

இதனால் சாத்யகி சினத்துடன் ஒரு கதையைத் துரோணர் மீது வீசினார். துரோணர் ஏராளமான அம்புகளால் அதனை விலக்கிவிட்டார். சாத்யகி வேறு வில்லையும் அம்பையும் எடுத்துத் துரோணருக்குக் காயம் ஏற்படுத்திச் சிங்கம் போலக் கர்ஜித்தார். அதனைச் சகிக்காத துரோணர் இரும்பு சக்தி ஆயுதத்தைச் சாத்யகி மீது எறிந்தார். அது சாத்யகியின் தேரைப் பிளந்து பூமியில் உறைந்தது. சினியின் பேரன் துரோணரின் வலது புஜத்தைக் காயப்படுத்தினார். துரோணர் அர்த்த சந்திர வடிவ அம்பால் சாத்யகியின் வில்லை வெட்டிவிட்டார். ரத சக்தியால் சாத்யகியின் சாரதியை அடித்து மூர்ச்சையுறச் செய்தார். அப்போது சாத்யகி குதிரைகளின் கடிவாளத்தை எடுத்ததுடன் போரும் செய்தார். துரோணரை 100 அம்புகளால் காயப்படுத்தினார். துரோணர் சாத்யகியின் கவசத்தை 5 பாணங்களால் பிளந்து குருதி பெருகச் செய்தார். படுகாயமடைந்த சாத்யகி துரோணர் மீது அம்பு மழை பொழிந்தார். அவரது சாரதியை வீழ்த்தினார். சாரதியற்ற தேரின் குதிரைகள் போர்க்களத்தில் தேரை இங்கும் அங்கும் இழுத்துச் சென்றன.

துரோணருடன் இருந்த அரச குமாரர்கள் துரோணரின் தேரைக் கட்டுப்படுத்த ஓடிவிட்டனர். துரோணர் மீண்டும் தன் குதிரைகள் மூலம் வியூகத்தின் வாயிலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டார். சேனையின் வியூகம், பாண்டவ பாஞ்சாலர்களால் பங்கமடைந்ததைக் கண்ட துரோணர் சாத்யகியைத் தடுக்கும் முயற்சியைக் கைவிட்டார். தன் வியூகத்தைக் காப்பாற்றலானார்.

6.32 துரோணர் சாத்யகியிடம் செல்ல விரும்புதல்; கௌரவ சேனை துரோணரிடம் வருதல்.

இச்சமயத்தில் துரியோதனனுடைய சேனை துச்சாதனன் தலைமையில் சாத்யகியைத் தாக்கத் தொடங்கியது. அந்தச் சேனையில் மலைநாட்டுப் பாறைப்போரிடும் வீரர்களும், தரத, சக, லம்பாக, கங்கண, புலிந்த தேசத்து மிலேச்ச வீரர்களும் இருந்தனர். அவர்கள் பாறைகள், இரும்பு குண்டுகள், திரிகூலங்கள் ஆகியவற்றை ஏந்திப் போரிட வந்தனர். அவர்கள் அனைவரையும் சாத்யகி நாராசங்களைச் செலுத்தி அழிக்கலானார். சின்னாபின்னமாக்கினார். கௌரவ சேனையின் நாற்படைவீரர்களும் அஞ்சி ஓடலாயினர். அப்போது கௌரவ சேனையின் வீரர்கள் எழுப்பிய அவலக் குரலை வியூகத்தின் வாயிலில் இருந்த துரோணர் கேட்டார். அவர் சாத்யகி இருந்த இடம் செல்ல விரும்பினார்.

ஆசாரியார் தன் சாரதியிடம், “சாத்யகி போர்க்களத்தில் கௌரவ சேனையைத் தொடர்ந்து பிளந்தபடி காலனைப் போல் சஞ்சரிக்கிறான். அவனிடத்தில் தேரைக் கொண்டு செல்” என்றார். சாரதி ஆசாரியாரிடம் “ஆயுஷ்மன்! கௌரவ சேனை வியூகத்தை உடைத்தவாறு இங்கும் அங்கும் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. பாண்டவர்களும், பாஞ்சாலர்களும் உங்களைக் கொல்லும் விருப்பத்துடன் உங்களுையே தாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கேயே தங்கலாமா? வேறு இடம் செல்லலாமா? சாத்யகியோ வெகுதூரம் சென்றுவிட்டார்” என்று கேட்டான். இதேசமயம் சாத்யகியால் சம்ஹாரம் செய்யப்பட்ட கௌரவ சேனை துரோணரை நோக்கி திரும்பிக் கொண்டிருந்தது. சாத்யகியைத் தாக்குவதற்காகத் துச்சாதனன் திரட்டிச் சென்ற சேனை முழுவதும் பயந்து துரோணரிடம் அடைக்கலம் அடைய ஓடிவந்தன.

6.33 ஆசாரியார் துச்சாதனனை ஏசுதல்.

சாத்யகியுடன் போரிடப் போன துச்சாதனன் சேனையுடன் தன்னிடம் வந்து நிற்பதைக் கண்ட துரோணாசாரியார் அவனிடம் கோபத்துடன் பேசி ஏசலானார். “துச்சாதனா! ரதிகள் அனைவரும் இங்கு ஓடிவந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். துரியோதனன் நலமாக இருக்கிறானா? ஐயத்ருதன் இன்னும் உயிரோடு இருக்கிறான் அல்லவா? நீ மன்னனின் மகன்; மன்னனின் சகோதரன்; மகாரதி வீரன்; யுவராஜ பதவியைப் பெற்ற நீ எதற்காகப் போர்க்களத்தில் இருந்து திரும்ப ஓடுகிறாய்?

துச்சாதனா! நீ திரௌபதியிடம் அவளைச் சூதில் வெல்லப்பட்ட தாசி என்று கூறினாய்; துரியோதனனின் வஸ்திரங்களை சுமக்கச் சொன்னாய். உன்னுடைய கணவர்கள் இல்லாதவர்களாகிவிட்டார்கள் என்றாய். இப்போது போரில் ஏன் ஓடுகிறாய்? தானாகவே பாஞ்சாலர்களுடனும், பாண்டவர்களுடனும் பகையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு தனியாக சாத்யகியை எதிர்க்க ஏன் பயப்படுகிறாய்? முன்பு சூதில் பகடை உருட்டும்போது பாண்டவர்கள் ஒருநாள் விஷமுள்ள பாம்பைப் போலாகி விடுவார்கள் என்று நினைக்கவில்லையா? யுதிஷ்டிரரைக் கடுஞ் சொற்களால் வதைத்தாய், திரௌபதி தேவிக்கு அளிக்கப்பட்ட கஷ்டங்கள் அனைத்திற்கும் நீயே வேராக இருந்தாய். உன்னுடைய கர்வம் எங்கே சென்றது? எங்கே உன்னுடைய பராக்கிரமம்? எங்கே சென்றது உன்னுடைய கர்ஜனை? விஷப்பாம்பைப் போன்ற பாண்டவர்களைக் கோபிக்கச் செய்துவிட்டு எங்கே ஓடிக் கொண்டிருக்கிறாய்?

இந்தக் கௌரவ சேனை, இந்த ராஜ்யம், இந்த மன்னன் துரியோதனன் அனைவரும் வருந்தத் தக்கவர்களாகிவிட்டார்கள். இந்த சேனையைக் காப்பாற்ற வேண்டிய சேனாபதியாகிய நீ இன்று பயந்து ஓடிவந்துவிட்டாய். நீ ஓடினால் மற்ற எந்த வீரன் போர்க்களத்தில் நிற்பான்? சாத்யகியுடன் போரிடும்போது போரில் இருந்து ஓடிவந்துவிட்டாய். இன்னும் காண்டீவதாரி அர்ஜுனன், பீமசேனன் அல்லது நகுல-சகதேவரைப் போர்க்களத்தில் பார்க்கும்போது என்ன செய்வாய்? போர்க்களத்தில் சாத்யகியின் பாணங்கள் அர்ஜுனனின் பாணங்களுக்குச் சமமானவை அல்ல. அக்னியைப் போன்ற அர்ஜுனனின் பாணங்களைப் பார்த்தால் என்ன செய்வாய்? சீக்கிரம் போ. போய் உன் தாய் காந்தாரி தேவியின் வயிற்றில் நுழைந்து கொள். இப்புவியில் உனக்கு வேறு எங்கும் பாதுகாப்பு கிடையாது. நீ ஓடத் தீர்மானித்துவிட்டால் ராஜ்யத்தை அமைதியாக தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரரிடம் ஒப்படைத்து விடு.

தோலுரித்துக் கொண்டு கிளம்பிய பாம்பைப் போன்ற அர்ஜுனனின் பாணங்கள் உன் உடலில் தைப்பதற்குள் நீ பாண்டவர்களுடன் சமாதானம் செய்து கொள். பார்த்தன் உன்னுடைய 100 சகோதரர்களையும் கொன்று இந்த பூமியை உன்னிடமிருந்து பிடுங்கிக் கொள்வதற்குள் பாண்டவர்களுடன் சமாதானம் செய்து கொள். யுதிஷ்டிரரும், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் கோபம் கொள்ளுவதற்குள் பாண்டவர்களுடன் சமாதானம் செய்து கொள். பீமசேனன்

உன் சகோதரர்கள் அனைவரையும் அழுத்திக் கொல்லுவதற்குள் பாண்டவர்களிடம் சமாதானம் செய்து கொள். முன்பு பீஷ்மர் பாண்டவர்களோடு சமாதானம் செய்து கொள்ளுமாறு துரியோதனனிடம் கூறினார். ஆனால் அந்த முட்டாள் அதனைக் கேட்கவில்லை. ஆதலால் இப்போது போர்க்களத்தில் பாண்டவர்களுடன் தைரியத்துடன் போர் செய்.

பீமசேனன் உன் உதிரத்தைப் பருகுவதாகச் சபதம் செய்துள்ளதைக் கேட்டுள்ளேன். அது உண்மையாகப் போகிறது. முட்டாளே! நீ பீம சேனனின் பராக்கிரமத்தை அறியவில்லையா? நீ அவரோடு விரோதம் கொண்டாயே; இப்போது போரில் இருந்து ஓடிக் கொண்டிருக்கிறாயா? இப்போது இதே தேரோடு சாத்யகி நிற்கும் இடத்திற்குச் செல். சாத்யகியோடு போர் செய்” என்று துரோணர் கூறினார். துச்சாதனன் ஆசாரியாரிடம் பதில் ஏதும் கூறவில்லை. சாத்யகி சென்ற வழியிலேயே சென்று, போரில் ஈடுபட்டிருந்த மிலேச்சர்களுடன் இணைந்து சாத்யகியோடு போரைத் தொடங்கினான்.

6.34 துரோணர் பாஞ்சாலர்களுடனும், பாண்டவர்களுடனும் போர் புரிதல்; வீரகேது மரணம்

துச்சாதனன் சென்ற பிறகு துரோணரும் பாஞ்சாலர்களுடனும், பாண்டவர்களுடனும் போரைத் தொடங்கினார். பாண்டவ, மதஸ்ய நாட்டு வீரர்களைச் சம்ஹாரம் செய்தார். அனைவரையும் தோல்வியுறச் செய்த துரோணரைப் பாஞ்சால ராஜகுமாரன் வீரகேது எதிர்த்தான், துரோணரையும், அவருடைய சாரதியையும் அம்புகளால் துளைத்தான். அந்தப் போரில் துரோணரால் வீரகேதுவை எதிர்க்க முடியவில்லை. துரோணர் வீரகேதுவால் தடுக்கப்பட்டதும், பாஞ்சாலர்கள் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அவர்கள் செலுத்திய அஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் துரோணர் துண்டு துண்டாக்கினார். பிறகு அக்னியைப் போன்றதொரு பாணத்தால் வீரகேதுவை அடித்தார். அப்பாணம் வீரகேதுவின் உயிரைப் பறித்துவிட்டது. வீரகேது காற்றால் மலைச் சிகரத்தில் இருந்து விழும் சண்பக மரத்தைப் போலத் தேரில் இருந்து விழுந்துவிட்டான்.

6.35 துரோணர் சித்ரகேது, சுதன்வா, சித்ரவர்மா, சித்ரரதன் ஆகிய பாஞ்சாலர்களை வதைத்தல்

வீரகேதுவின் சகோதரர்களான சித்ரகேது, சுதன்வா, சித்ரவர்மா,

சித்ரரதன் என்னும் நான்கு வீரர்களும் தங்கள் சகோதரனின் மரணத்தால் துயருற்றனர். அவர்கள் ஒன்றாக துரோணரைத் தாக்கினர். மழைக்கால மேகம் போல அம்பு மழை பொழிந்தனர். அவர்களால் காயப்படுத்தப்பட்ட துரோணர் அவர்கள் மீது அம்பு வலையை விரித்தார். அந்த அரச குமாரர்கள் என்ன செய்வது என்று கூட அறியாத அளவு காயமடைந்தனர். துரோணர் சிரித்தவாறு அந்த அரச குமாரர்களின் தேர், சாரதி, குதிரைகள் முதலியவற்றை இழக்கச் செய்தார். பிறகு ஒரு கூரிய பல்லத்தால் அவ்வரச குமாரர்களின் தலைகளை மரத்திலிருந்து பூப்பறிப்பது போல வெட்டி வீழ்த்தினார். அவ்வழகிய அரச குமாரர்கள் ஆசாரியாரால் கொல்லப்பட்டுத் தரையில் விழுந்தனர்.

6.36 துரோணர் - த்ருஷ்டத்யும்னன் போர்

பாஞ்சால மகாரதிகள் ஐவர் கொல்லப்பட்டதால் திருஷ்டத்யும்னன் மிகவும் கலங்கினார். கண்ணீர் பெருக்கியவாறு கோபத்துடன் துரோணரின் தேரை நோக்கிச் சென்றார். துரோணர் மீது அம்புகளைத் தொடுத்துத் தாக்கினார். அதனால் காயம்பட்ட துரோணர் தன் தேரின் பின்பகுதியில் அமர்ந்து முர்ச்சையானார் த்ருஷ்டத்யும்னன் தன் வில்லை வைத்து விட்டுக் கத்தியைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு, தன் தேரில் இருந்து குதித்துத் துரோணரின் தேர்மீது ஏறினார். ஆசாரியாரின் தலையை வெட்ட விரும்பினார். இதேசமயம் நினைவு திரும்பிய துரோணாசாரியார் தன் வில்லைக் கையில் எடுத்துத் தானே வடிவமைத்த 'வைதஸ்திக்' என்னும் பாணங்களால் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காயம் செய்தார். காயத்தால் வேகம் குறைந்த த்ருஷ்டத்யும்னன் மீண்டும் தன் தேரில் ஏறிக் கொண்டார். இருவருக்கும் இடையில் அற்புதமான போர் நடைபெற்றது.

இருவருமே போரின் முறையை நன்கு அறிந்தவர்கள். ஆகவே விசித்திர மண்டலம், யமகம் இன்னும் மற்றவகை வழிகளில் போர் புரிந்தனர். இவ்விருவரின் போரையும் கூடித்திரியர்கள் அனைவரும் புகழ்ந்தனர். துரோணர் நிச்சயம் த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பிடித்து விடுவார் என்று கூறிக் கௌரவ வீரர்கள் ஆரவாரம் செய்தனர். துரோணர் த்ருஷ்டத்யும்னனின் சாரதியைக் கொன்றுவிட்டார். அதனால் த்ருஷ்டத்யும்னனின் தேர்க்குதிரைகள் அவரைத் தொலை தூரத்திற்கு இழுத்துச் சென்று விட்டன. துரோணர் பாஞ்சால, ச்ருஞ்ஜய படை வீரர்களோடு போர் செய்தார். மீண்டும்

அவர்களை வென்று தன் வியூகத்திற்குச் சென்று நின்று கொண்டார்.

6.37 துரோணர் ப்ருகத்க்ஷத்ரன், த்ருஷ்டகேது, ஜராசந்தன் புதல்வன் சுகதேவன், த்ருஷ்டத்யும்னன் குமாரன் ஷத்ரதர்மா ஆகியோரை வதம் செய்தல்

இச்சமயத்தில் பாண்டவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கௌரவ சேனையை அழிக்க முற்பட்டனர். துரியோதனன் அவர்களோடு போரிட்டான். அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாகத் துரியோதனனைத் தாக்க முற்பட்டபோது துரோணர் அவர்களைத் தடுத்துவிட்டார். இருதரப்பினருக்குமிடையே மெய் சிலிர்க்க வைக்கும் போர் நடைபெற்றது.

பிற்பகல் பொழுதில் சோமகர்களோடு துரோணரின் பெரும்போர் தொடங்கியது. துரோணர் அந்தப் போரில் முக்கிய வீரர்களைப் பொறுக்கி எடுத்துத் தாக்கினார். பெரும் வீரனான கேகய மகாரதி ப்ருகத்க்ஷத்ரன் கந்தமாதன மலைமீது மழை பொழியும் மேகம் போலத் துரோணர் மீது அம்பு மழை பொழிந்தார். துரோணர் ப்ருகத்க்ஷத்ரன் மீது 15 பாணங்களைச் செலுத்தினார். அவற்றைப் ப்ருகத்க்ஷத்ரன் வெட்டிவிட்டார். துரோணர் மீண்டும் எட்டு பாணங்களை விடுத்தார். அவற்றையும் கேகய மன்னன் துண்டாடிவிட்டார். துரோணர் ப்ருகத்க்ஷத்ரனை விட அதிகப் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்த எண்ணிப் ப்ரம்மாஸ்திரத்தை ஏவினார். ப்ருகத்க்ஷத்ரன் தானும் பிரம்மாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தித் துரோணரின் பிரம்மாஸ்திரத்தைச் சாந்தப்படுத்திவிட்டார். பிறகு 60 அம்புகளால் துரோணரைக் காயப்படுத்தினார். துரோணர் கேகய மன்னன் மீது ஒரு நாராசத்தைச் செலுத்தி அவரைக் காயம் செய்தார். ப்ருகத்க்ஷத்ரன் மிகவும் சினம் கொண்டு 70 பாணங்களால் துரோணரையும், ஒரு பாணத்தால் துரோணரின் சாரதியையும் காயப்படுத்தினார். துரோணர் மிகக் கூர்மையான அம்புகளால் அந்த மன்னனைத் தாக்கினார். நான்கு அம்புகளால் தேரின் குதிரைகளையும், ஒன்றால் சாரதியையும் கொன்றார். கேகய மன்னனின் கொடியை வெட்டி வீழ்த்தினார். குடையைத் துண்டாக்கினார். பிறகு ஒரு நாராசத்தால் ப்ருகத்க்ஷத்ரனின் மார்பைப் பிளந்து அவருடைய உயிரைப் பறித்து விட்டார்.

கேகய மன்னன் ப்ருகத்க்ஷத்ரன் கொல்லப்பட்டதைப் பார்த்த சிசுபாலனின் புதல்வன் திருஷ்டகேது தன் சாரதியிடம் தேரைத் துரோணாரிடம்

செலுத்தக் கட்டளையிட்டான். விரைவில் துரோணருக்கு அருகில் வந்த சேதிராஜன் திருஷ்டகேது விட்டில் பூச்சி நெருப்பில் பாய்வது போலத் துரோணர் மீது பாய்ந்தான். துரோணர், அவரது தேர் மற்றும் குதிரைகள் மீது 60 பாணங்களைத் தொடுத்தான். ஆசாரியார் திருஷ்டகேதுவின் வில்லை உடைத்துவிட்டார். சேதிராஜன் வேறு வில்லை எடுத்து ஆசாரியார் மீது அம்புமழை பொழிந்தான். இச்சமயம் துரோணர் திருஷ்டகேதுவின் குதிரைகளையும், சாரதியையும் கொன்றுவிட்டார். திருஷ்டகேது தேரில் இருந்த குதித்துக் கதையுடன் துரோணர் மீது பாய்ந்து அடித்தான். சேதிராஜனின் கதையையும் ஆசாரியார் சின்னாபின்னம் செய்துவிட்டார். அதன்பின் திருஷ்டகேது செலுத்திய சக்தி ஆயுதத்தையும், தோமரத்தையும் ஆசாரியார் தூள் தூளாக்கிவிட்டார். பிறகு தன்னை வதம் செய்ய விரும்பிய திருஷ்ட கேதுவை ஒரு கொடிய பாணத்தால் அடித்து ஆசாரியார் வதம் செய்துவிட்டார். சேதிராஜன் திருஷ்டகேது துரோணரால் கொல்லப்பட்டதைக் கண்ட அவரது புதல்வன் துரோணருடன் துணிந்து போரிட வந்தான். அவனையும் துரோணர் பரலோகத்திற்கு அனுப்பிவிட்டார்.

இதன் பிறகு ஜராசந்தன் புதல்வன் வீர சகதேவன் போரை விரும்பித் துரோணரிடம் வந்தான். சகதேவன் ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களைச் செலுத்தியபோதும் ஆசாரியார் அம்புகளைப் பொழிந்து அவனைக் காலனின் வாய்க்குள் அனுப்பிவிட்டார். தனக்கு எதிரில் போரிட வந்த வீரர்கள் அனைவரையும் துரோணர் மரணத்திடம் ஒப்படைத்துவிட்டார். பிறகு தன் பெயரைச் சொல்லி சொல்லி பாண்டவ வீரர்களைத் தாக்கினார். துரோணருடைய அம்புகளில் அவருடைய பெயர் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. பரத்வாஜரின் புதல்வருடைய பாணத்தால் காயமுற்ற பாஞ்சால மகாரதிகள் நினைவிழந்தனர்.

இச்சமயம் சேதி, ச்ருஞ்ஜய, காசி மற்றும் கோசலநாட்டு வீரர்கள் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் துரோணரைக் கொல், துரோணரைக் கொல் என்று கூறியபடி ஆசாரியாரோடு போருக்கு வந்தனர். அவர்கள் தங்கள் முழு சக்தியுடன் போரிட்டுத் துரோணரைக் கொல்ல முயன்றார். அவர்களில் சேதி நாட்டின் முக்கிய வீரர்களைத் துரோணர் கொன்றுவிட்டார். இதனால் நடுங்கிய பாஞ்சால வீரர்கள் பீமசேனையும் த்ருஷ்டத்யும்னனையும் அழைக்கலானார்கள். “இந்த பிராமணன் மிகக் கடுமையான தவம் செய்துள்ளார். அதனால்தான் இந்தப் போரில் கூடித்திரியர்களை அழித்துக்

கொண்டிருக்கிறார். தவம் செய்வதையே தர்மமாகக் கொண்ட பிராமணனாகிய இவர் அஸ்திரவிதையில் வித்வானாகச் கூத்திரியர்களைக் கொல்லுகிறார்” என்று வீரர்கள் பேசிக் கொண்டனர்.

வீரர்கள், துரோணர் நமது சேனைகளைச் சம்ஹாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்று கூறியதைத் த்ருஷ்டத்யும்னன் புதல்வன் ‘ஷத்ரதர்மா’ கேட்டான். அவன் துணிவுடன் ஆசாரியாருக்கு எதிரில் வந்து அர்த்தசந்திர வடிவ பாணத்தால் அடித்து ஆசாரியாரின் வில்லையும், அம்பையும் வெட்டிவிட்டான். துரோணர் வேறு வில்லை எடுத்தார்; பாணத்தைத் தொடுத்தார்; வேகமாக விடுத்தார்; ஷத்ரதர்மாவின் மார்பில் அடித்தார். அவனைக் கொன்றுவிட்டார். ஷத்ரதர்மா கொல்லப்பட்டதைக் கண்ட சேகிதான் துரோணரை எதிர்க்க வந்தார். அவர் துரோணரைத் தாக்கியதுடன், அவரது சாரதியையும் குதிரைகளையும் துளைத்து விட்டார். ஆசாரியார் சேகிதானின் சைகளிலும், மார்பிலும், அம்புகளால் அடித்தார். மூன்று அம்புகளால் சேகிதானின் சாரதியைக் கொன்றுவிட்டார். சாரதி கொல்லப்பட்டதும் சேகிதான் தேரைவிட்டு ஓடிவிட்டார்.

துரோணர் அவரை நாற்புறமும் விரட்டினார். ஒன்று திரண்ட சேதி, பாஞ்சால ச்ருஞ்ஜய வீரர்களைத் துரத்தினார். பகைவர்களை வருத்தினார். காது முடிகள் நரைத்துவிட்ட 400 வயதுடைய கிழவர் துரோணர் போர்க்களத்தில் 16 வயது வாலிபனைப் போலச் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போது துருபத மன்னன், “வேடனைப் போல இந்த பிராம்மணன் கூத்திரிய சிரோமணிகளைச் சம்ஹாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்” என்று கூறிக் கௌந்தேயர்களை முன் வைத்துக் துரோணருடன் போரிட வந்தார்.

6.38 துரோணர் பீமனைத் தடுத்தல்; பீமன் - துரோணர் உரையாடல்

இச்சமயத்தில் மிகத் தொலைவில் பாஞ்சஜன்யம் ஒலித்ததையும், காண்டீவத்தின் த்வனி கேட்காததையும் எண்ணி யுதிஷ்டிரர் கவலை கொண்டார். அவர் அர்ஜுனன், மற்றும் சாத்யகியைப் பற்றிக் கவலையும். துயரமும் கொண்டார். அவர்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள பீமனை அனுப்ப எண்ணினார். பீமனும் அவரது ஆணையை ஏற்று அர்ஜுனன் மற்றும் சாத்யகி இருக்குமிடம் நோக்கிப் புறப்பட்டார்.

அச்சமயம் பீமன் தன்னை எதிர்த்த த்ருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களைத் தாண்டி துரோணர் மீது பாய்ந்தார். தன் எதிரில் நின்ற யானைப் படையைச் சிறிது நேரத்திலேயே அடித்து விரட்டினார். பிறகு ஆசாரியாரின் சேனையை வேகமாகத் தாக்கினார். துரோணர் கரை கடலைத் தடுப்பதைப் போலப் பீமனைத் தடுத்துவிட்டார். துரோணர் சிரித்தவாறு பீமனின் நெற்றியில் நாராசங்களால் அடித்துக் காயம் ஏற்படுத்தினார். பீமனும் அர்ஜுனனைப் போலத் தன்னை வணங்கிப் பூஜிப்பான் என்று துரோணர் கருதினார்.

ஆசாரியார், பீமனிடம், பீமசேனா! இன்று போர்க்களத்தில் என்னை வெல்லாமல் இந்த சேனையில் நுழைய முடியாது. உன் தம்பி அர்ஜுனன் என்னை வணங்கி என் அனுமதியோடு என் சேனைக்குள் பிரவேசித்தார். விருப்பம் இருந்தால் நீயும் அதேபோலப் போகலாம். இல்லாவிடில் என்னுடைய சேனை வியூகத்தில் பிரவேசிக்க முடியாது” என்றார். துரோணரின் சொற்களைக் கேட்டு கண் சிவந்த பீமன் அவரிடம் பயமின்றிப் பேசலானார்; “பிரம்மன்! அர்ஜுனன் உங்கள் அனுமதியோடு இந்த சேனையில் பிரவேசிக்கவில்லை. அவர் வெல்ல முடியாதவர். துரோணரே! நான் அர்ஜுனன் அல்ல; பீமன்; உங்கள் பகைவன். நீங்கள் எங்கள் தந்தை, குரு மற்றும் பந்து ஆவீர். நாங்கள் உங்களைப் பூஜித்து வணங்குகிறோம். ஆனால் இன்று நீங்கள் எங்களிடம் பகைமையுடன் பேசுகிறீர்கள். நீங்கள் தன்னைத்தானே பகைவனாகக் கருதுவதால் நானும் உங்கள் பகைவனைப் போல் நடந்து கொள்ளுகிறேன்” என்று பதிலளித்தார்.”

6.39 பீமசேனன் - துரோணர் போர்

பீமனால் தேரிழந்து விலகிய துரோணர் இதற்குள் வேறு தேர் ஏறிப் பீமனை எதிர்க்கத் தயாராகி அவர் மீது அம்புமழை பொழிந்தார். தன்னை சூழ்ந்து கொண்ட பல மன்னர்களைப் பீமன் முடித்துவிட்டார். இச்சமயம் துரோணர் பீமனோடு போரைத் தொடங்கினார். அவர்கள் இருவருக்கும் இடையே தேவாசுரப் போரைப் போன்ற போர் நடைபெற்றது. பீமசேனன் தன் தேரில் இருந்து குதித்து இரு கைகளையும் கொண்டு மார்பை மறைத்தவாறு துரோணரை நோக்கி வேகமாக ஓடினார். பலசாலியான அவர் துரோணரின் தேருடைய ஈஷா தண்டத்தைக் கையில் பற்றித் தேரைத் தூக்கிச் சுழற்றித் தொலைவில் வீசிவிட்டார். துரோணர் வேறு தேரில் ஏறிக் கொண்டார். பீமன் மீண்டும் துரோணருடைய தேரின் அச்சினைப் பற்றித்

தூக்கி துரோணருடன் அதை வீசி எறிந்தார். ஆனால் இமைப் பொழுதில் துரோணர் வேறு தேரில் அமர்ந்துவிட்டார்.

6.40 துரியோதனன் துரோணரைக் குறை கூறுதல்

அர்ஜுனன் துரோணரை வலம் வந்து சென்றார்; சாத்தியகி துரோணரை விட்டு விலகிச் சென்றார். பீமசேனன் துரோணரைத் தேரோடு வீசியெறிந்து சென்றார். இம்மூவரும் துரோணரைக் கடந்து, சேனையைப் பிளந்து ஐயத்ருதனை நோக்கிச் சென்றதைக் கண்ட துரியோதனன் பலவாறு யோசித்தான். தன் தேரில் ஏறி விரைவாகத் துரோணரிடம் போய்ச் சேர்ந்தான். கோபத்தால் கண் சிவந்தான். பயக்குரலில் துரோணரிடம் கூறலானான். “ஆசாரியாரே! அர்ஜுனன், போரில் தோல்வியடையாத சாத்தியகி, பீமசேனன் இம்மூவரும் என் சேனையைத் தோற்கச் செய்து சிந்துராஜன் ஐயத்ருதன் அருகில் சென்றுவிட்டனர். அவர்களை யாரும் தடுக்க முடியவில்லை.

அர்ஜுனன் குருவான உங்களை வலம் வந்து வணங்கிப் போர்க்களத்தில் முன்னேறி விட்டார் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால், குருதேவா! சாத்தியகியும், பீமசேனனும் எவ்வாறு உங்களைத் தாண்டிச் சென்றனர். சாத்தியகி பீமசேனன், அர்ஜுனன் மூவரிடமும் நீங்கள் தோல்வியடைந்தது ஒரு வியப்பான விஷயம். தனுர் வேதத்தில் ஈடு இணையற்ற ஆசாரியார் போரில் எவ்வாறு தோற்றார்? என்று வீரர்கள் அனைவரும் கேட்கிறார்கள். உங்களுடைய இந்தத் தோல்வி மக்களின் அவநம்பிக்கைக்கு உரியதாகிவிட்டது. என்னுடைய பாக்கியம்தான் தீயது. இந்த மூன்று மகாரதிகளும் உங்களைப் போன்ற புருஷ சிம்மத்தைத் தாண்டி முன்னேறிவிட்டார்கள் என்றால் போரில் என்னுடைய அழிவு தடுக்க முடியாததாகும். நடந்தது நடந்துவிட்டது. இப்போது சிந்துராஜனைக் காப்பாற்ற உடனே தகுந்ததை நன்கு ஆலோசித்து விரைந்து செய்து முடியுங்கள்” என்றான்.

6.41 துரோணரின் பதிலுரையும், ஆணையும்

துரியோதனன் தன்னைக் குறை கூறிப் பேசியதைத் துரோணர் கேட்டார். பின்னர் அவனுக்குப் பதிலுரைக்கலானார். “மன்னா! யோசிப்பதற்கு நிறைய இருக்கிறது. பாண்டவர்களின் மூன்று மகாரதிகள் நம்முடைய சேனையைத் தாண்டி முன்னேறியுள்ளார்கள். ஆனால் எங்கு அர்ஜுனனும்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் இருக்கின்றனரோ, அங்கேயே அதிக பயமும் இருக்கிறது. இப்போது கௌரவசேனை முன்னாலும் பின்னாலும் பகைவரின் தாக்குதலுக்குள்ளாகியுள்ளது. எல்லாவற்றையும் விடச் சிந்துராஜன் காப்பாற்றப்படுவதே அவசியமானதாகும். ஜயத்ருதன் அர்ஜுனனிடம் பயந்துள்ளான். சாத்யகியும், பீமசேனனும் கூட ஜயத்ருதனையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு வந்துள்ளனர்.

மன்னா! முன்பு சகுனியின் அறிவில் சூதாடும் விஷயம் தோன்றியது. அது உண்மையில் இன்று இந்த உருவில் வெற்றியடைந்துள்ளது. அன்று சபையில் எந்தத் தரப்பும் வெற்றியோ, தோல்வியோ அடையவில்லை. ஆனால் இன்று நாம் அனைவரும் உயிரைப் பந்தயமாக வைத்துச் சூதாடிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதில்தான் உண்மையான வெற்றியும் தோல்வியும் உண்டாகப் போகிறது. சகுனிபகடைகளைக் கையில் எடுத்து ஆடினான். ஆனால் அவை கடக்க முடியாத பாணங்களாகும். இந்த சேனையைச் சூதாடியாகவும், பாணங்களைப் பகடைக் காய்களாகவும், சிந்துராஜன் ஜயத்ருதனைப் பந்தயப் பொருளாகவும் கருது.

அவன்மீதே சூதின் வெற்றி தோல்வியின் தீர்ப்பு உண்டாகப் போகிறது. சிந்துராஜனின் உயிரைப் பந்தயமாக வைத்த பகைவரோடு நம்முடைய பெரும் சூதாட்டம் நடைபெறுகிறது. இன்று நீங்கள் அனைவரும் உயிரின் மீது ஆசையை விட்டுப் போர்க்களத்தில் முறைப்படி ஜயத்ருதனைக் காப்பாற்றுங்கள். அவன்மீதே நம்முடைய வெற்றியும் தோல்வியும் உள்ளது. மன்னா! மகாரதிகள் அனைவரும் சிந்துராஜனைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கும் இடத்திற்கு நீயும் விரைந்து செல். அவர்களைக் காப்பாற்று. நான் இங்கேயே இருந்து வியூகத்தைப் பாதுகாப்பேன். உன்னிடம் வேறு உதவியாளர்களை அனுப்பிக் கொண்டே இருப்பேன்” என்று துரோணர் துரியோதனனிடத்தில் ஜயத்ருதனைக் காப்பாற்றச் செல்லுமாறு ஆணையிட்டார்.

6.42 ஜயத்ருத வதம் நிகழ்தல்; துரியோதனன் துயரத்துடன் துரோணரைக் குறை கூறுதல்

துரியோதனனும், ஜயத்ருதனிடம் சென்றான். அவன் உட்பட கர்ணன், கிருபாசாரியார், அஸ்வத்தாமா, சல்யன், துச்சாதனன் அனைவரும்

சூழ்ந்திருக்கும்போது பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் அருளாலும், அர்ஜுனனின் பேராற்றலாலும் ஜயத்ருதன் வதம் நிகழ்ந்தே விட்டது. அர்ஜுனன் சபதம் நிறைவேறியது.

இதனால் மிகவும் துக்கமடைந்த துரியோதனன் கண்ணீரைப் பொழிந்தான். உற்சாகம் இழந்தான்; தன் சேனை பெரும் அழிவிற்குள்ளானதால் தீனனாகி பலமும், ஒளியும் இழந்தான். பலவாறு யோசித்தான். யாருடைய பராக்கிரமத்தைப் பெரிதாகக் கருதி சமாதானத்தை யாசித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை துரும்பைப் போல் நினைத்தானோ அந்தக் கர்ணன் போரில் தோற்றுவிட்டதைக் சிந்தித்தான். இவ்வாறு எண்ணிய துரியோதனன், துரோணரிடம் சென்று ஜயத்ருதனின் வதத்தையும், கௌரவர்களின் பெரும் அழிவையும் ஆசாரியாரிடம் தெரிவித்தான்.

“ஆசாரியாரே! ராஜ்யாபிஷேகம் செய்யப்பட்ட இந்த மன்னர்களின் அழிவைப் பாருங்கள். பிதாமகர் பீஷ்மரிலிருந்து எத்தனையோ மன்னர்கள் இதுவரை கொல்லப்பட்டு விட்டனர். அர்ஜுனன் என் 7 அக்ஷௌஹிணி சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்து ஜயத்ருதனையும் கொன்றுவிட்டார். எனக்கு வெற்றியளிக்க விரும்பி உயிரைத் தியாகம் செய்த மன்னர்களின் கடனை நான் எவ்வாறு அடைக்க முடியும்? நான் கோழை; என்னுடைய நண்பர்களை இவ்வாறு அழித்து ஆயிரம் அஸ்வமேத யாகங்களாலும் என்னைப் புனிதமாக்கிக் கொள்ள முடியாது. பிதாமகர் பீஷ்மர், ஜலசந்தன், காம்போஜ மன்னன், அலம்புஷன் இன்னும் பலர் கொல்லப்பட்டும் நான் உயிருடன் இருந்து என்ன பயன்?

குருதேவா! இன்று நான் யாகம், யக்கும், கிணறு, குளம் அமைத்தல் போன்ற சுபகர்மங்களில் ஈடுபட்டவர் மீது சபதமிடுகிறேன். இன்று நான் பாண்டவர்களையும், பாஞ்சாலர்களையும் போரில் கொன்றே அமைதியடைவேன். போரில் பீஷ்மர் தானே தன்னுடைய மரணத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். தாங்களும் அர்ஜுனன் தங்களுடைய சீடன் என்பதால் எங்களைக் காப்பாற்றவில்லை. உண்மையில் என்னுடைய வெற்றிலை விரும்புகிறவன் கர்ணன் ஒருவனே என்று நான் நினைக்கிறேன். சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமல், ஒருவனை நண்பனாகக் கருதிக் காரியத்தில் ஈடுபடுத்துபவனின் காரியம் கெட்டுவிடுகிறது. என்னுடைய சிறந்த நண்பர்கள்

என்று அழைக்கப்படுபவர்கள் என்னுடைய காரியத்தை நாசப்படுத்திவிட்டார்கள். ஐயத்ருதனும், பூரிச்ரவாவும் கொல்லப்பட்டனர். அபிஷாஹ், சூரசேனன், சிபி, வசாதி கணங்களும் இறந்துவிட்டன. போரில் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டு எந்த உலகை அவர்கள் அடைந்தார்களோ, அந்த உலகிற்கே நானும் செல்வேன். அந்த என் நண்பர்கள் இல்லாமல் நான் இருப்பதில் பயனில்லை. தாங்கள் பாண்டுபுத்திரர்களின் ஆசாரியர். ஆதலால் எனக்குச் செல்ல அனுமதியளியுங்கள்” என்று துரியோதனன் துரோணரைக் குறைகூறிப் பேசினான்.

6.43 துரோணாசாரியார் துரியோதனனுக்குப் பதிலளித்தல்

துரியோதனனுடைய சொற்களைக் கேட்டு துரோணர் மனம் புண்பட்டார். சிறிது நேரம் யோசித்துப் பின்னர் மிகவும் துயரத்தோடு கூறினார். “துரியோதனா! நீ ஏன் உன் சொல்லம்புகளால் என்னைத் துளைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்? நான் எப்போதும் சவ்யசாசி அர்ஜுனன் போரில் வெல்ல முடியாதவர் என்று கூறி வருகிறேன். மூவுலகிலும் எல்லோரையும் விடச் சிறந்த சூர வீரர் என்று கருதப்பட்ட பீஷ்மர் கொல்லப்பட்ட பிறகு நாம் மற்றவர்களை எவ்வாறு நம்ப முடியும்? சூதாட்டத்தின்போது, கௌரவ சபையில், விதுரர் உன்னிடம், “சகுனி வீசிக் கொண்டிருப்பவை பகடைக் காய்கள் என்று கருதாதே. அவை ஒருநாள் பகைவரைத் துன்புறுத்தும் கூரிய அம்புகளாக முடியும்” என்று கூறியிருந்தார். ஆனால் அப்போது விதுரர் கூறிய சொற்களை நீ பொருட்படுத்தவில்லை. அந்தக் காய்களே இன்று அர்ஜுனன் செலுத்தும் அம்புகளாக மாறி நம்மைக் கொன்று கொண்டிருக்கின்றன. துரியோதனா! நீ மகாத்மாவான விதுரர் உன் நன்மையைக் கருதிக் கூறிய மங்களமான சொற்களைக் காது கொடுத்து கேட்கவில்லை. வெற்றி உல்லாசத்தில் அவருடைய சொற்களைக் காது கொடுத்துக் கேட்காமல் அவமதித்ததே இன்று உன்னுடைய கோர அழிவாகக் கிடைத்துள்ளது.

இதைத் தவிர, நீ பாண்டவர்களின் எதிரிலேயே திரௌபதியைச் சபைக்கு அழைத்து வந்து அவளை அவமானப்படுத்தினாய். அது அவளுக்குத் தகுந்ததல்ல. அவள் உத்தம குலத்தில் தோன்றியவள். தர்மங்களை எப்போதும் கடைப்பிடிப்பவள். அத்தகைய திரௌபதியின் அவமானம் என்ற உன்னுடைய அதர்மத்திற்கே இந்தப் பெரும் பலன் கிடைத்துள்ளது. ஒருக்கால் இங்கு இந்தப் பலன் கிடைக்கவில்லை என்றால்

பரலோகத்தில் இந்தப்பாவத்திற்கு இதைவிட அதிக தண்டனையை அனுபவிக்க நேர்ந்திருக்கும் இதுமட்டுமல்ல; நீ பாண்டவர்களைச் சூதில் நாணயமற்ற முறையில் வென்று, மான்தோலாடை அணிவித்து, வனவாசம் அனுப்பியதற்கான பலனை இப்போது அனுபவிக்கிறாய். பாண்டவர்கள் என் புதல்வர்களுக்குச் சமமானவர்கள். எப்போதும் தர்மப்படி நடப்பவர்கள். உலகில் வேறு எந்தப் பிராமணனும் என்னைப் போல அவர்களுக்குத் துரோகம் செய்ய முடியாது.

நீ திருதராஷ்டிர சபையில் மன்னரின் அனுமதியோடு சகுனியின் துணையுடன், பாண்டவர்களின் சினத்தை விலைக்கு வாங்கியுள்ளாய். இதற்குக் கர்ணனும், துச்சாதனும் ஒத்துழைப்பு அளித்தனர். நீ விதுரரின் உபதேசத்தை அவமதித்துத் தொடர்ந்து பாண்டவர்களின் கோபத்தை அதிகரித்தாய். நீங்கள் அனைவரும் கவனத்துடன் சிந்துராஜனைச் சூழ்ந்திருந்தபோதும் அவன் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? நீயும் கர்ணனும் இறக்கவில்லை. கிருபாசாரியாரும், சல்யனும், அஸ்வத்தாமாவும் உயிரோடுதானே இருக்கிறார்கள்? பிறகு சிந்துராஜனின் மரணம் ஏன் நிகழ்ந்தது? உங்களுக்கு நடுவில் அவன் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? ஐயத்ருதன் உன் மீதும் என் மீதும் நம்பிக்கை வைத்து தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளலாம் என்றிருந்தான். அவன் அர்ஜுனனிடமிருந்து காப்பாற்றப்படவில்லை என்றால், எனக்கு என் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவும் இடம் இல்லை.

நான் சிகண்டியையும், பாஞ்சாலர்களையும் வதம் செய்யாமல் திருஷ்டத்யும்னனின் சங்கல்பத்தில் மூழ்கிக் கொண்டிருப்பதைக் காண்கிறேன். ஐயத்ருதனும், பூரிச்ரவாவும் மகாரதிகளுக்கிடையில் கொல்லப்பட்ட பின் யார் பிழைக்க முடியும்? வீரர் கிருபாசாரியார் இன்னும் உயிரோடு இருப்பாராகில் நான் அவருடைய பலத்தையும், சௌபாக்கியத்தையும் புகழ்கிறேன். தேவராலும் கொல்லப்பட முடியாத பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டபோதே இந்த பூமி உன் அதிகாரத்திற்கு வரமுடியாது என்பதையே நினைக்கிறேன். பாரதா! பாண்டவ, சிருஞ்ஜய சேனைகள் என்னிடம் போரிட வந்து கொண்டிருக்கின்றன. நான் அவர்கள் அனைவரையும் கொல்லாமல் என் கவசத்தைக் கழற்ற மாட்டேன்.

மன்னா! நீ என் மகன் அஸ்வத்தாமாவிடம் போரில் அவன் தன்னையும்

காப்பாற்றிக் கொண்டு எந்த வகையிலும் சோமகர்களை உயிரோடு விடக்கூடாது என்று கூறி, அத்துடன் மேலும் நான் கூறுவதை அவனிடத்தில் சொல். தந்தை உனக்களித்த உபதேசத்தைக் கடைப்பிடி. இரக்கம், அடக்கம், சத்தியம், எளிமை முதலிய நற்குணங்களில் நிலைத்திரு. தர்மத்திற்கும், அர்த்தத்திற்கும் துன்பம் அளிக்காமல் தர்மத்தையே கடைப்பிடி 'பிராமணர்களுக்கு மதிப்பளித்து உபசாரம் செய். ஏன் எனில் அவர்கள் அக்னியின் ஜ்வாலை போன்ற தேஜஸ்விகள். இவற்றை நான் கூறியதாக அஸ்வத்தாமாவிடம் சொல்.

மன்னா! நான் உன் சொல் அம்புகளால் தாக்கப்பட்டுப் பெரும் போருக்காக பகைவரின் சேனையில் பிரவேசிக்கிறேன். துரியோதனா! ஒருக்கால் உனக்கு சக்தி இருக்குமானால் உன் சேனையைக் காப்பாற்று. இப்போது கோபம் கொண்ட கௌரவர்களும், ச்ருஞ்ஜயர்களும் இரவில் கூடப் போரிடுவார்கள்" என்று துரியோதனனிடம் கூறிய துரோணர் பாண்டவ ச்ருஞ்ஜயர்களோடு போரிடச் சென்றுவிட்டார்.

6.44 துரோணர் பாண்டவ சேனையுடன் போரிடுதல்

துரியோதனன் துரோணரைக் குறை கூறிவிட்டுப் பாண்டவர்களின் சேனையுடன் போரிடத் தனியாகவே சென்றான். யுதிஷ்டிரரின் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டுத் தேரில் அமர்ந்துவிட்டான். இச்சமயம் துரோணர் அவன் உதவிக்கு விரைந்தார். இதே சமயம் சாத்யகி, அர்ஜுனன், பீமசேனன், யுதிஷ்டிரர், த்ருஷ்டத்யும்னன், விராடர், கேகய ராஜகுமாரர்கள், மத்ஸ்ய, சால்வ தேச வீரர்கள் அனைவரும் தத்தம் சேனையுடன் துரோணர் மீது தாக்குதலைத் தொடங்கினர். துருபத மன்னர், சிகண்டி, கடோதகஜன் அனைவரும் துரோணரை நோக்கித் திரும்பி வந்தனர். அந்த இரவு பயங்கரமாக இருந்தது. வீரர்கள் அனைவருக்கும் அமங்களம் அளிப்பதாக ஆகிவிட்டது. சேனை முழுவதும் ரணபேரிகையின் ஒலியும், மிருகங்களின் ஒலியும், யானைகளின் பிளிறலும், குதிரைகளின் கனைப் பொலியும் பயங்கரமாகக் கேட்டன. இரவு நேரமானதால் யாருக்கும் ஏதும் கண்ணுக்குப் புலப்படவில்லை. இரவில் மூங்கில்காடு எரியும்போது, மூங்கில்களின் வெடிப் பொலியைப் போல ஆயுதங்கள் மோதிக் கொண்ட ஒலி சடசடவெனக் கேட்டது.

அந்தக் கோர இரவில் கோபம் கொண்ட பாண்டவர்களும்

ச்ருஞ்ஜயர்களும் துரோணர் மீது ஒன்றாகத் தாக்கினர். மகாரதியான துரோணருக்கு முன்னால் வந்த முக்கிய மகாரதிகள் அனைவரையும் அவர் போரில் இருந்து விலக்கிவிட்டார். அந்தப் பிரதோஷ நேரத்தில் துரோணாசாரியார் தனியாகவே தன் நாராசங்களால் ஆயிரக்கணக்கான யானைகளையும், தேர்களையும், காலாட்படையின் பெரும் சேனையையும், குதிரை வீரர்களையும் அழித்துவிட்டார்.

6.45 துரோணர் சிபிமன்னனை வதம் செய்தல்

பாண்டவர்களுடன் பயங்கரப் போர் செய்து கொண்டிருந்த துரோணரை எதிர்க்கச் சிபி மன்னன் வந்தார். பாண்டவ தரப்பு மகாரதியான சிபி வருவதைக் கண்ட துரோணர் இரும்பாலமைந்த பத்து கூரான அம்புகளால் அவரைக் காயப்படுத்தினார். சிபி தேச மன்னன் 80 அம்புகளைச் செலுத்தித் துரோணரைப் பழி வாங்கினார். ஆசாரியாரின் சாரதியைக் கொன்று வீழ்த்தினார். ஆசாரியார் உடனே சிபியின் குதிரைகளைக் கொன்று சாரதியையும் வீழ்த்தினார். பிறகு சிபியின் தலையைக் கவசத்துடன் உடலில் இருந்து கொய்துவிட்டார். துரியோதனன் துரோணருக்கு வேறு சாரதியை அளித்தான். சாரதி தேரில் அமர்ந்ததும் துரோணர் மீண்டும் பகைவரோடு போரைத் தொடங்கினார்.

6.46 துரோணாசாரியார் பாண்டவ சேனையுடன் மீண்டும் போர் புரிதல்

இச்சமயம் பூரிச்ரவாவின் தந்தை சோமதத்தன் தன் புதல்வனைக் கொன்ற சாத்யகியுடன் போரிட வந்தார். சாத்யகி முதியவரான சோமதத்தனைத் தாக்கி நினைவிழக்கச் செய்துவிட்டார். இதனைக் கண்ட துரோணர் யதுகுல வீரரான சாத்யகியை வதம் செய்ய விரும்பி விரைந்து வந்தார். யுதிஷ்டிரர் முதலிய பாண்டவர்கள் அவரைக் காப்பாற்ற விரும்பிச் சூழ்ந்து கொண்டனர். முன்பு மூவுலகையும் வெல்ல விரும்பிய பலி, தேவர்களுடன் போரிட்டதைப் போல, துரோணர் பாண்டவர்களுடன் போரிடலானார். தேஜஸ்வியான ஆசாரியார் முதலில் யுதிஷ்டிரரை அம்புகளால் துளைத்தார். பின்னர் சாத்யகியின் மீது 10, திருஷ்டத்யுமன்னன் மேல் 20, பீமன் மீது 9 நகுலனுக்கு 5, சகாதேவன் மேல் 8, விராடருக்கு 8, திரௌபதி புதல்வர் மீது 5, 5 துருபதன் மீது 10, யுதாமன்யுவின் மேல் 3, உத்தமௌஜா மீது 6 என்ற கணக்கில் பாணங்களை அடித்துக் காயப்படுத்தினார். மீண்டும் யுதிஷ்டிரரைக் கடுமையாகத் தாக்கினார்.

ஆசாரியாரின் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட தருமபுத்திரரின் வீரர்கள் துயரக்குரல் எழுப்பியவாறு நாற்றிசைகளிலும் ஓடிவிட்டனர். பாண்டவ சேனை ஆசாரியாரால் அழிக்கப்படுவதைக் கண்ட அர்ஜுனன் துரோணரிடம் வந்து எதிர்க்கலானார். அர்ஜுனன் துரோணரோடு போரிட வந்ததைக் கண்ட பாண்டவசேனை மீண்டும் போருக்குத் திரும்பியது.

ஆனால் துரோணர் தன் வில்லை வளைத்துப் பகைவர்களின் சேனையை, எரிக்கும் சூரியனைப் போலத் தகிக்கத் தொடங்கினார். அவர் முன் எந்தப் பாண்டவ வீரனாலும் நிற்க முடியவில்லை. இரவு நேரத்தில் பாண்டவ சேனை மறுபடியும் பயந்து, சவ்யசாசி பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே ஓடிவிட்டது. அர்ஜுனன் உடனே ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், துரோணரின் தேருக்கு அருகில் செல்லுமாறு கூறினார். பகவானும் அவ்வாறே தேரை துரோணரின் அருகில் செலுத்தினார். அர்ஜுனன் துரோணரை எதிர்ப்பதற்காகச் செல்வதைக் கண்ட பீமனும் தன் சாரதி விசோகனிடம் துரோணரிடம் தேரைச் செலுத்தக் கட்டளையிட்டார். விசோகனும் அர்ஜுனனைப் பின் தொடர்ந்து, தேரைச் செலுத்தினான். அவ்விரு சகோதரர்களும் துரோணருடன் போர் புரியத் தயாரானதைக் கண்டு, பாஞ்சால, ச்ருஞ்ஜய, மத்ஸ்ய, சேதி, க்ருஷ், கோசல மற்றும் கேகய மகாரதிகளும் அவர்களைப் பின்பற்றினார். சாத்யகியும், த்ருஷ்டத்யும்னனும் அங்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

கௌவர சேனையில் பீமனால் பெரும் வதம் நிகழ்ந்தது. திருதராஷ்டிர புதல்வர்கள் பத்துப்பேர், சகுனியின் மகாரதிகள் ஏழு பேர், சகுனியின் சகோதரர்கள் ஐவர் பீமனால் கொல்லப்பட்டனர். இச்சமயம் யுதிஷ்டிரருக்கும் துரோணருக்கும் இடையே போர் தொடங்கியது.

6.47 யுதிஷ்டிரர் - துரோணர் போர்; யுதிஷ்டிரர் வெற்றி பெறுதல்

யுதிஷ்டிரர் அம்பஷ்டர்கள், மாளவர்கள், த்ரிகர்த்தர்கள், சிபிதேச வீரர்கள் உள்ளிட்டோரை மரண உலகு அனுப்பினார். அபிசாக, சூரசேன, வாஹ்லீக, வசாதி தேச வீரர்களையும் அழித்தார். யுதிஷ்டிரர் தன் படையை அடித்து விரட்டுவதைக் கண்டு துரியோதனன் துரோணரைத் தூண்டினான். துரோணர் யுதிஷ்டிரர் மீது வாயவ்யாஸ்திரத்தைச் செலுத்தினார். மேலும் வாருண, யாம்ய, த்வாஷ்ட்ர, சாவித்ர என்னும் திவ்யாஸ்திரங்களையும்

வரிசையாக ஏவினார். யுதிஷ்டிரர் அவை அனைத்தையும் தம் திவ்யாஸ்திரங்களால் நஷ்டமாக்கிவிட்டார். ஆசாரியார் துரியோதனனின் நன்மையைக் கருதித் தர்ம புத்திரரைக் கொல்ல விரும்பினார்.

யுதிஷ்டிரர் மீது ஜந்த்ர, ப்ராஜாபத்ய என்னும் அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்தார். யுதிஷ்டிரர் மகேந்திராஸ்திரத்தின் மூலம் துரோணரின் திவ்யாஸ்திரங்களை நாசப்படுத்திவிட்டார். துரோணர் சினம் கொண்டு பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். யுதிஷ்டிரர் பிரம்மாஸ்திரத்தினாலேயே அதனை விலக்கிவிட்டார். துரோணர் யுதிஷ்டிரர் தனது திவ்யாஸ்திரங்களை விலக்கியதைக் கண்டு அவரை மிகவும் புகழ்ந்தார். பின்பு தருமராஜரை விட்டு விலகி வாயவ்யாஸ்திரத்தின் மூலம் துருபதனின் சேனையை அழிக்கலானார். பாஞ்சால வீரர்கள் பயந்து ஓடினர். பீமனும், அர்ஜுனனும் ஓடிய சேனையைத் தடுத்து நிறுத்தினர். துரோணரின் வலது, இடது பக்கங்களில் நின்று அம்புமழை பொழிந்தனர். அர்ஜுனனிடம் அடிபட்ட கௌரவசேனை சிதறத் தொடங்கியது. அதன்பிறகு அஸ்வத்தாமாவிற்கும், திருஷ்டத்யும்னனுக்கும் பெரும்போர் நடைபெற்றது. துருபத குமாரன் தேரிழந்தான்.

6.48 துரோணர் பீமன், அர்ஜுனனுடன் போரிடுதல்

அஸ்வத்தாமாவால் பாஞ்சால சேனை கலங்குவதைக் கண்ட யுதிஷ்டிரரும், பீமனும் அஸ்வத்தாமாவைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். இச்சமயம் துரியோதனனும் பாண்டவருடன் போரிட வந்தான். பீமசேனன் அம்பஷ்ட, த்ரிகர்த்த, சிபி, வங்க தேச வீரர்களை மரண உலகம் அனுப்பினார். துரோணருக்கு அருகில் பெரும்போர் நடைபெற்றது. அர்ஜுனனும் தன் கூரிய அம்புகளால் யௌதேய, மலைநாட்டு, மத்ரக, மாளவநாட்டு வீரர்களை யமனிடம் சேர்த்தார்.

இச்சமயம் துரோணர் வாயவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். துரோணர் அஸ்திரத்தால் தாக்கப்பட்ட பாஞ்சால வீரர்கள் பீமனும், அர்ஜுனனும் பார்க்கும்போதே பயந்து ஓடினர். அர்ஜுனனும், பீமனும் தத்தம் தேர்ப்படையுடன் துரோணரை நோக்கிச் சென்றனர். பார்த்தன் வலது பக்கமும், பீமன் இடது பக்கமும் இருந்து அம்பு மழை பொழிந்தனர். பாஞ்சாலர்களும், ச்ருஞ்ஜயர்களும், மத்ஸ்ய, சோமகர்களும் அவர்களைப் பின்பற்றினர். கௌரவ சேனையின் சிறந்த ரதிகளும் துரோணரைப்

பாதுகாக்க விரைந்தனர். அப்போது அர்ஜுனனால் அடிக்கப்பட்ட கௌரவசேனை, வாகனங்களையும் விட்டு விட்டுப் பயந்து ஓடலாயிற்று.

6.49 துரோணர் - த்ருஷ்டத்யும்னனுடன் போர்

துரோணருக்கும் த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் ஒருபுறம் தொடர்ந்து போர் நடைபெறலாயிற்று. த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணரை அம்பினால் துளைத்து வில்லையும் வெட்டிவிட்டார். வேறுவில்லை எடுத்த ஆசாரியார் த்ருஷ்டத்யும்னனையும் அவர் சாரதியையும் காயப்படுத்தினார். த்ருஷ்டத்யும்னன் தன் பாணங்களால் ஆசாரியாரைத் தடுத்துக் கௌரவ சேனையை அழிக்கலானார். அந்தப் பயங்கரப் போரில் பெருகிய உதிரத்தால் ஒரு நதியே உருவானது. குதிரைகள், மனிதர், யானைகளின் உடல்களை அது இழுத்துச் சென்றது.

6.50 துரியோதனின் கோபச் சொற்கள்; துரோணர் மீண்டும் போரைத் தொடங்குதல்.

தன் சேனை தைரியம் மிக்க வீரர்களால் அடிபட்டு ஓடுவதைக் கண்ட துரியோதனன் கர்ணனிடமும், துரோணருடனும் கோபத்துடன் பேசத் தொடங்கினான். “அர்ஜுனன் ஐயத்ருதனைக் கொன்றதால் நீங்கள் இருவரும் இரவிலும் இந்தப் போரைத் தொடரச் செய்துள்ளீர்கள். ஆனால் இப்போது என் பெரும் சேனை அழிந்து கொண்டிருக்கிறது. பாண்டவ சேனையை வெல்லக்கூடிய வல்லமை இருந்தும் நீங்கள் பேசாமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், நீங்கள் அப்போது என்னிடம் நாங்கள் பாண்டவர்களைப் போரில் வெல்வோம் என்று கூறியிருக்கக் கூடாது. நான் பாண்டவர்களோடு பகையைச் செய்திருக்க மாட்டேன். நீங்கள் என்னைத் துறக்க விரும்பவில்லையென்றால் உங்களுடைய பராக்கிரமத்தை வெளியிட்டுப் போர் புரியுங்கள்” என்று கூறினான். துரியோதனனுடைய சொற்களாகிய சாட்டையால் அடிக்கப்பட்ட துரோணரும், கர்ணனும் மிகவும் துயரமடைந்தனர். மதிபட்ட பாம்பைப் போலச் சினம் கொண்ட அவ்விருவரும் மறுபடியும் போரைத் தொடங்கினர்.

துரோணர் சினத்துடன் சாத்யகியைத் தாக்கலானார். கர்ணன் 10, துரியோதனன் 7, வ்ருஷசேனன் 10, சகுனி 7 பாணங்களைச் சாத்யகியின் மீது ஏவினர். துரோணர் பாண்டவ சேனையை அழிப்பதைக் கண்டு

சோமகர்கள் துரோணருடன் போரிட்டனர். துரோணர் கூத்திரியர்களில் உயிரைப் பறித்தார். துரோணரால் துயருற்ற பாண்டவசேனை, அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், நகுல-சகதேவன், யுதிஷ்டிரர், த்ருஷ்டத்யும்னன் ஆகியோர் பார்க்கும்போதே போர்க்களத்திலிருந்து ஓடிக் கொண்டிருந்தது. துரோணரும், கர்ணனும் ஓடும் பாண்டவ சேனையைப் பின்னாலிருந்து அடித்தனர்.

அதன்பின்னர் துரியோதனனுக்கு உதவுவதற்காகத் தானாக முன்வந்த அரக்கன் அலம்புஷனும், அலாயுதன் என்ற அரக்கனும் ஒவ்வொருவராகக் கடோத்கஜனால் வதம் செய்யப்பட்டனர். பின்னர் கௌரவ சேனை கடோத்கஜனால் சம்ஹாரம் செய்யப்பட்டது. இச்சமயம் இந்திரன் தனக்களித்த அமோக சக்தியால் கர்ணன் கடோத்கஜனைக் கொன்று வீழ்த்திவிட்டான். தொடர்ந்து கௌரவ சேனை பின்னடைவைச் சந்தித்தது. இச்சமயம் இருதரப்பு சேனையும் தொடர்ந்து போரிட்டதால் நள்ளிரவு கடந்த நேரத்தில் மிகுந்த களைப்படைந்தது. இருதரப்பு சேனைகளும் போரிட முடியாமல் தவித்தனர். அவர்கள் உறக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டு கண் விழித்துப் போரிட முடியாததைக் கண்ட அர்ஜுனன் இருதரப்பு சேனைகளையும் இருநாழிகை நேரம் ஓய்வெடுக்குமாறும், சந்திரன் தோன்றியதும் மீண்டும் போர் புரியமாறும் கூறினார். இருதரப்பு சேனையும் இதனை ஏற்றுக் கொண்டு போர் நிறுத்தம் செய்து போர்க்களத்திலேயே உறங்கலாயினர். ஒரு முகூர்த்த நேரத்தில் கிழக்குத் திசையில் சந்திரன் பிரகாசிக்கத் தொடங்கியது. மீண்டும் போர் தொடங்கியது.

6.51 துரியோதனன் துரோணரிடம் சென்று குற்றம் கண்டு குறை கூறுதல்

சேனை உறங்கிக் களைப்பு நீங்கிப் போரைத் தொடங்கியதைக் கண்டு சினம் கொண்ட துரியோதனன் துரோணாசாரியாரிடம் சென்று பேசத் தொடங்கினான்; “ஆசாரியாரே! போரில் களைத்துப் பகைவர்கள் ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டிருக்கும்போது, அவர்களைத் தாக்காமல் பொறுமையோடு இருந்தது உங்களுக்கு விருப்பமானதைச் செய்வதற்காக மட்டுமேயாகும். இப்போது பாண்டவ வீரர்கள் முழுமையாக ஓய்வெடுத்து மீண்டும் பலமடைந்து விட்டனர். நாம் வீரத்திலும், பலத்திலும் மிகவும் குறைந்து விட்டோம் பாண்டவர்கள் தங்களால் பாதுகாக்கப்பட்டு வளர்ந்து கொண்டே செல்லுகின்றனர். பிரம்மாஸ்திரம் முதலிய பல திவ்யஅஸ்திரங்கள் உங்களிடம் உள்ளன. உலகில் நாங்களோ, பாண்டவர்களோ உங்களுக்கு

சமமாக முடியாது. அஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் அறிந்த தாங்கள் விரும்பினால் இவ்வுலகத்தையும் அழிக்க முடியும். ஆனாலும் நீங்கள் பாண்டவர்களை மன்னித்து விடுகிறீர்கள். அவர்கள் உங்களிடம் பயத்துடன் இருந்தபோதும், அவர்கள் உங்கள் சிஷ்யர்கள் என்பதாலோ, அல்லது என் துர்பாக்கியத்தாலோ தாங்கள் அவர்களைப் பாதுகாக்கிறீர்கள்” என்றான்.

6.52 துரோணாசாரியார் துரியோதனனைக் கிண்டல் செய்து பதிலுரைத்தல்

துரியோதனன் துரோணர் கோபம் கொள்ளுமாறு பேசியவுடன் ஆசாரியார் தானும் வெகுண்டு அவனிடம் பேசலானார். “துரியோதனா! நான் கிழவனாகிவிட்டபோதும், என் முழுச் சக்தியையும் பயன்படுத்திப் போர் புரிந்து உன்னுடைய வெற்றிக்காக முயற்சி செய்கிறேன். உன் வெற்றிக்காக, நான் நீசத்தனமான காரியங்களையும் செய்ய நேரப் போகிறது. திவ்யாஸ்திரங்களை அறியாத இவர்களை நான் அவற்றாலேயே கொல்ல வேண்டும். மன்னா! நான் என் வில்லின் மீது ஆணையிட்டுக் கூறுகிறேன். போரில் பாஞ்சாலர்கள் அனைவரையும் வதம் செய்யாமல் நான் கவசத்தைக் கழற்ற மாட்டேன். ஆனால் பார்த்தனைப் போரில் களைத்தவனாகக் கருதுவது உன் தவறாகும்.

குருராஜா! நான் அவன் பராக்கிரமத்தைக் கூறுகிறேன் கேள். ஸ்வயசாசி அர்ஜுனனைப் போரில் தேவ, கந்தர்வ, ராக்ஷச, யக்ஷர்களாலும் வெல்ல முடியாது. அர்ஜுனன் காண்டவ வனத்தில் மழை பொழிந்த இந்திரனையே எதிர்த்தவர். அச்சமயம் அர்ஜுனன் யக்ஷ, நாக, தைத்ய பலமிக்க வீரர்களைக் கொன்ற விஷயத்தை நீயே அறிவாய். கோஷ யாத்திரையின்போது கந்தர்வர்களிடம் சிறைப்பட்ட உன்னை மீட்டது அர்ஜுனன்தான். தேவர்களாலும் வெல்ல முடியாத நிவாத கவசர் என்ற அரக்கர்களை வென்றவரும் அர்ஜுனன்தான். இத்தகைய வீரத்துடன் அர்ஜுனன் உன் சேனையைத் சம்ஹாரம் செய்ததையும் நீ பார்த்தாய்” என்று துரோணர் அர்ஜுனனின் வீரத்தைப் பாராட்டிப் பேசினார். அர்ஜுனனின் வீரத்தைப் புகழ்ந்து பேசிய ஆசாரியாரிடம் மறுபடியும் சினத்துடன் துரியோதனன் கூறினான். “இன்று நான், துச்சாதனன் கர்ணன் ஆகியோர் கௌரவ சேனையை இரு பகுதியாகப் பங்கிட்டுப் போரில் அர்ஜுனனைக் கொன்று விடுவோம். தாங்கள் பேசாமல் நில்லுங்கள். ஏன் எனில் அர்ஜுனன் உங்களுக்குப் பிரியமானவன்” என்றான்.

துரோணர் மீண்டும் துரியோதனனுக்குப் பதிலுரைத்தார். “மன்னா! தன் தேஜஸால் கொழுந்துவிட்டு எரியும் கூத்திரிய சிரோன்மணி காண்டீவதாரி அவிநாசியை யாரால் கொல்ல முடியும்? குபேரனும், வருணனும், யமராஜனும் அவரை அழிக்க முடியாது. அசுர, நாக, அரக்கரும் கொல்ல முடியாது. நீ கூறும் சொற்களை முட்டாள்களே கூறுவார்கள். நீ நிஷ்டூரன்; பாவமயமான எண்ணம் கொண்டவன். அதனால் நீ எல்லோரையும் சந்தேகப்படுகிறாய். உன் நன்மையை விரும்புபவர்களையும் வேதனைப்படுத்துகிறாய். நீயே செல். உன் நன்மைக்காக அர்ஜுனனைக் கொன்றுவிடு. நீயும் நற்குலத்துச் கூத்திரியன்தானே? உன்னிடம் போர் செய்யும் சக்தி இருந்தால் குற்றமற்ற இந்த கூத்திரியர்கள் அனைவரையும் வீணாக ஏன் வெட்டுகிறாய்?

நீயே இந்தப் பகைக்கு வேராவாய். ஆகவே நீயே சென்று அர்ஜுனனை எதிர்த்து நில். உன் மாமா சகுனியும், கூத்திரிய தர்மம் உடையவர்தானே! இவரும் அர்ஜுனனை எதிர்க்கட்டும். பகடை உருட்டுவதில் நிபுணன், கபடம், போக்கிரித்தனம், வஞ்சகம் அனைத்தும் நிரம்பிய சகுனி போரில் பாண்டவர்களை நிச்சயம் வென்று விடுவார். துரியோதனா! நீ நிறைந்த சபையில் திருதராஷ்டிரர் கேட்குமாறு கர்ணனுடன் மகிழ்ச்சியோடு. நான், கர்ணன், துச்சாதனன் மூவரும் இணைந்து போர்க்களத்தில் பாண்டவர்களை வதம் செய்துவிடுவோம் என்று கூறினாயே! ஒவ்வொரு சபையிலும் தற்பெருமையுடன் நீ கூறிய சொற்களை நானும் கேட்டிருக்கிறேன். அந்த சபதத்தை நிறைவேற்று. அர்ஜுனன் பயமின்றிப் போர்க்களத்தில் உன் எதிரே நிற்கிறார்.

கூத்திரிய தர்மத்தைப் பின்பற்றிப் போரில் வெற்றிக்குப் பதில் அர்ஜுனன் கையால் உன் வதம் ஏற்பட்டாலும் அதுவும் உன் புகழுக்குரிய விஷயமாகிவிடும். நீ மிகுந்த தானம் செய்து விட்டாய். போகங்களை அனுபவித்து விட்டாய். மனம் விரும்பும் அளவு செல்வத்தையும் பெற்று விட்டாய். இப்போது உன் காரியம் கை கூடிவிட்டது. தேவ, பித்ரு, ரிஷிகளின் கடனில் இருந்து விடுதலை பெற்று விட்டாய். ஆகவே பயப்படாமல் அர்ஜுனனோடு போர் செய்” என்று துரோணாசாரியார் துரியோதனனிடம் கூறினார்.

6.53 துரோணர் பெரும்போர் புரிதல்; துருபதன், விராடர் முதலியோர் வதைக்கப்படுதல்

துரோணரிடம் துரியோதனன் கூறியவாறு கௌரவசேனை இரு பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டது. துரோணர் சோமக, பாஞ்சால, பாண்டவர்களுடன் போரிடலானார். துரோணர் புகையற்ற தீயைப் போல கொழுந்துவிட்டு எரிந்தபடி பாண்டவ சேனையைத் தாக்கினார். துரோணரை எதிர்க்க யாரும் துணியவில்லை. சில தேஜஸ்வியான வீரர்கள் தங்கள் உயிரின் மீதுள்ள ஆசையைத் துறந்து ஆசாரியாரைத் தாக்க முற்பட்டனர். வேதனையைச் சகித்தபடி துரோணரை எதிர்த்துப் போரிட்டனர்.

துருபத மன்னரின் மூன்று பேர்களும், சேதிநாட்டு சிறந்த வில்லாளிகளும் துரோணரை எதிர்த்து நின்றனர். ஆசாரியார் மூன்று கூர்மையான அம்புகளால் அடித்துத் துருபதரின் மூன்று பேர்களின் உயிரையும் பறித்துவிட்டார். பின்னர் பரத்வாஜ நந்தனன் சேதி, கேகய, ச்ருஞ்ஜய, மத்ஸ்ய தேச மகாரதிகள் அனைவரையும் தோல்வியுறச் செய்தார். துருபதனும், விராடரும் கோபத்துடன் ஆசாரியார் மீது அம்பு மழை பொழிந்தனர். ஆசாரியார் தன் பாணங்களால் அவற்றை அழித்துவிட்டார். அவ்விருவரும் பெரும் சினத்துடன் தம் அம்புகளால் ஆசாரியாரைக் காயம் செய்தனர்.

இந்நேரம் ஆசாரியார் இரு பல்லங்களால் அவ்விருவரின் வில்லையும் வெட்டிவிட்டார். விராடர் துரோணரை வதைக்க விரும்பி அவர் மீது பத்து தோமரங்களையும் பத்து அம்புகளையும் விடுத்தார். துருபதன் தங்கம் இழைத்த சக்தி ஆயுதத்தை ஆசாரியார் மீது செலுத்தினார். துரோணர் விராடரின் தோமரங்களையும், துருபதனின் சக்தியையும் துண்டு துண்டாக்கிவிட்டார். பிறகு இரு பல்லங்களால், துருபதனையும், விராடரையும் கொன்று வீழ்த்திவிட்டார். விராட, துருபத, கேகய, சேதி, மத்ஸ்ய, பாஞ்சாலர்களும், துருபதனின் மூன்று பேர்களும் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். துரோணரின் அந்தச் செயலால் துயரமும், சினமும் கொண்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் ரதிகளின் இடையில் துரோணரை வதம் செய்யச் சபதம் செய்தார்.

6.54 15-ஆம் நாள் போர்

அப்போது இருள் முழுமையாக விலகியது. புடமிட்ட தங்கம் போல்

சூரிய தேவன் தோன்றினான். உலகில் ஒளி பரவியது. இரவில் போர் செய்து களைத்திருந்த வீரர்கள் வெயில் பட்டுப் பசியாலும், தாகத்தாலும் தவித்தனர். அப்போது தொடங்கிய போரில் துரோணர், அர்ஜுனன் இருவர் மட்டுமே தத்தம் சேனைக்குப் பாதுகாளிப்பவராக இருந்தனர். அந்தப் போர்க்களம் யமராஜனின் விளையாட்டுக்களமாகியது. துரியோதனன்-நகுலன்; துச்சாதனன்-சகதேவன்; கர்ணன்-பீமசேனன், துரோணர்-அர்ஜுனன் என்று கௌரவ மகாரதிகளுக்கும் பாண்டவ மகாரதிகளுக்கும் இடையே ஒருவருக்கொருவர் போரிடலாயினர்.

6.55 துரோணாசாரியார் - அர்ஜுனன்; போர் தேவர்களின் புகழ்ந்துரை

அப்போர் முனையில் ஆசாரியாரும், சீடருமான துரோணரும், அர்ஜுனனும் விசித்திரமாகப் போரிட்டனர். அவ்விருவரின் அபூர்வப் போரைக் கண்டு வீரர்கள் அனைவரும் போரில் இருந்து விலகி அவர்களின் போரை வியப்புடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். மாமிசத் துண்டிற்காக இரு பருந்துகள் சண்டையிடுவது போல் ராஜ்யத்திற்காக அவ்விருவரிடையே பெரும்போர் நடைபெற்றது. துரோணர் பிரயோகித்த அஸ்திரத்தை அர்ஜுனன் அக்கணமே வெட்டிவிட்டார். அஸ்திரங்களை நன்கறிந்த குருதேவன் பிரயோகித்த ஐந்திர, பாசுபத, வாயவ்ய த்வாஷ்டிர, வாருணம் என்னும் அஸ்திரங்களை அவருடைய சீடன் நொடிப் பொழுதிலேயே சாந்தப்படுத்திவிட்டார். இவ்வாறு ஆசாரியாரால் செலுத்தப்பட்ட அஸ்திரங்கள் அனைத்தும் அவருடைய அன்புக்குரிய சிஷ்யனால் அதே அஸ்திரப் பிரயோகத்தால் வீணாக்கப்பட்டன. ஆசாரியார் தன் அன்புக்குரியவரான அர்ஜுனனின் திறமையைக் கண்டு மனத்திற்குள் புகழ்ந்தார்.

வீரர்கள் நடுவில் அர்ஜுனனால் தடுக்கப்பட்ட துரோணர் மகிழ்ச்சியுடன் சிரித்தவாறு, தானும் அர்ஜுனனை முன்னேறாமல் தடுத்துவிட்டார். அவ்விருவரின் போரைக் காண வானில் தேவர், கந்தருவர், முனிவர், சித்தர், யக்ஷ, அப்சரர் கூட்டம் கூடியது. கண்ணுக்குப் புலப்படாத அவர்கள் துரோணரையும் அர்ஜுனனையும் துதித்துப் பேசிக் கொண்டனர். “இந்தப் போர் மனிதருடையதுமல்ல; அரக்க, அசுர, தேவ, கந்தருவர்களுடையதுமல்ல, இது சிறந்த பிராம்மா யுத்தம் ஆகும். இத்தகைய விசித்திர, வியக்கத்தக்க போரை நாங்கள் கண்டதுமில்லை; கேட்டதுமில்லை. சிவபெருமான் தானே இரு உருவங்களைத் தாங்கிப் போரிடுவதுபோல் இப்போர் உள்ளது. துரோணரிடம் ஞானம் முழுவதும் ஒன்றாகச் சேர்ந்துள்ளது. ஆனால்

அர்ஜுனனிடம் ஞானத்துடன் யோகமும் சேர்ந்துள்ளது. இவ்விரு வில்லாளிகளையும் போரில் கொல்ல முடியாது. ஆனால் இவர்கள் விரும்பினால் தேவர்களோடு உலகம் முழுவதையும் அழித்துவிட முடியும்” என்று அவர்கள் பேசிக் கொண்டனர்.

துரோணர் பிறகு பிரம்மாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினார். அதனால், மலை, வனம், மரங்களோடு, பூமி தடுமாறலாயிற்று. புயல் எழும்பியது. கடலில் பேரலைகள் தோன்றின. துரோணர் பிரம்மாஸ்திரத்தை எடுத்ததுமே கௌரவ, பாண்டவ சேனையில் பெரும் பயம் ஏற்பட்டது. அப்போது அர்ஜுனன் தானும் பிரம்மாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தி ஆசாரியாரின் அஸ்திரத்தை அடக்கினார். உடனே பூமியில் ஏற்பட்ட தொல்லைகள் அனைத்தும் அமைதியாயின. இச்சமயம் ஆசாரியார் அர்ஜுனனோடு மட்டுமல்லாமல் பாஞ்சாலர்களுடனும் போரிட்டார். அர்ஜுனனும் ஆசாரியாரை விட்டுவிட்டுக் கௌரவர்களோடு போர் புரியத் தொடங்கினார்.

6.56 துரோணாசாரியரின் கோரயுத்தம்; பாண்டவர்களின் கவலை

துரோணர் மிகுந்த சினத்துடன் போரைத் தொடர்ந்தார். முற்காலத்தில் இந்திரன் தானவர்களை அழித்ததுபோல் பாண்டவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்யலானார். பாஞ்சால, ச்ருஞ்ஜய மகாரதிகள் சிறிதும் பயமின்றி அவரைத் தாக்கலானார்கள். துரோணரின் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு பாஞ்சால வீரர்களின் பயங்கர அவலக்குரல் கேட்கலாயிற்று. ஆசாரியாரின் அஸ்திரங்கள் தொடர்ந்து பொழியப்பட்டன. ரணபூமியில் குதிரைகள் மற்றும் மனிதர்களின் பெரும் அழிவைக் கண்டு பாண்டவர்களின் மனத்தில் மிகவும் பயம் தோன்றிவிட்டது. அவர்கள் தம் வெற்றியில் நம்பிக்கை இழந்துவிட்டனர். உத்தமமான அஸ்திரக்கலை அறிந்த ஆசாரியார் நம் அனைவரையும் நாசமாக்கி விடுவார் என்று யோசித்தனர். அர்ஜுனனைத் தவிர வேறு யாரும் அவரோடு போரிடத் திறமையற்றவராயிருந்தனர். தர்மத்தை அறிந்த அர்ஜுனன் ஒருபோதும் குருவோடு போரிடமாட்டார் என்று எண்ணிக் கவலை கொண்டனர்.

6.57 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆலோசனைப்படி பீமசேனன் துரோணனிடம் கூறுபவை

பாண்டவர்களின் கவலையை அறிந்து, அவர்களின் நன்மையை

விரும்பிய பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் “துரோணரின் கையில் ஆயுதம் உள்ளவரை இவரை எவ்வகையிலும் வெல்ல முடியாது. இவர் ஆயுதத்தைக் கீழே வைத்தால்தான் மனிதர்கள் இவரைக் கொல்ல முடியும். அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டால் துரோணர் போர் புரியாமல் ஆயுதத்தைக் கீழே வைப்பார் என்று நான் நம்புகிறேன். எனவே, பாண்டவர்களே, குருவை வதம் செய்வது உசிதமல்ல என்ற தர்மபாவனையைக் கைவிட்டு அவரை வெற்றி கொள்ள ஏதேனும் முயற்சி செய்யுங்கள். யாராவது ஒருவர் இவரிடம் சென்று அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டுவிட்டான் என்று கூற வேண்டும்” என்றார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் இந்த ஆலோசனையை அர்ஜுனன் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. யுதிஷ்டிரர் மிகவும் கஷ்டத்துடன் அரைமனதோடு இதற்கு ஒப்புக் கொண்டார். அப்போது பீமசேனன் மாளவ மன்னன் இந்திரவர்மாவின் ‘அஸ்வத்தாமா’ என்ற யானையைக் கொன்றார். பின்னர் துரோணர் அருகில் சென்று அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டு விட்டான் என்று உரக்கக் கூறினார். துரோணர் இதைக் கேட்டு உடல் தளர்ந்து திகைத்து நின்றார்.

6.58 துரோணர் பீமசேனனின் சொற்களை நம்பாமல் பாஞ்சாலர்களைத் தாக்குதல்

கணநேரம் கலங்கிய துரோணர், பின்னர் பீமசேனன் கூறுவது பொய்யாக இருக்கலாம் என்று ஐயம் கொண்டார். ஏன் எனில் தன் புதல்வன் அஸ்வத்தாமாவின் பலத்தையும், பராக்கிரமத்தையும் அவர் நன்கு அறிந்தவர். “என் மகன் பகைவரால் வெல்ல முடியாதவன், எனவே அவன் கொல்லப்பட மாட்டான்” என்று ஒரு நொடியில் உணர்வு பெற்றுச் சமாளித்துக் கொண்டார். பிறகு தன் மரணத்தின் வடிவமான த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கொன்றுவிட விரும்பி அவன்மீது ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களைப் பொழிந்தார். ஆசாரியார் மீது 20000 பாஞ்சால வீரர்கள் பாணங்களைப் பொழிந்து மறைத்தனர். அந்த அம்புகளையெல்லாம் அழித்து துரோணர் பிரம்மாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினார். அவரால் கொல்லப்பட்ட பாஞ்சாலர்கள் புயலால் பெயர்க்கப்பட்ட மரங்களைப் போல் தரையில் விழுந்தனர். அப்போது இருபதாயிரம் பாஞ்சால ரதிகளை அழித்த ஆசாரியார், ஒரு பல்லத்தால் வசுதானின் தலையை வெட்டி வீழ்த்தினார். பிறகு மத்ஸ்ய தேச வீரர்களையும், ச்ருஞ்ஜய வீரர்களையும் ஆயிரக்கணக்கான யானைகளையும், குதிரை வீரர்களின் சேனையையும் அழித்து முடித்து விட்டார்.

6.59 ரிஷிகளின் வருகை; அவர்கள் துரோணரிடம் ஆயுதம் துறக்கும்படிக் கட்டளையிடுதல்

இவ்வாறு ஆசாரியார் கூடித்திரியர்களை அடியோடு அழிக்கத் தயாரானதைக் கண்டு, அக்னிதேவனை முன் வைத்து ஏராளமான ரிஷிகள் அங்கு வந்தனர். விசுவாமித்திரர், ஜமதக்னி, பரத்வாஜர், கௌதமர், வசிஷ்டர், கஸ்யபர், அத்ரி ஆகிய ரிஷிகள் அவரைப் பிரம்ம லோகத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதற்காக அங்கு வந்தனர். அவர்களுடன் சித்தர்கள், கர்கர், சூரிய கிரணங்களைப் பருகும் பாலகில்யர்கள் ப்ருகு, அங்கிரா மற்றும் சூக்ஷ்ம ரூபம் தரித்த மகரிஷிகளும் வந்தனர். அவர்கள் போரில் பொலிவு பெற்ற ஆசாரியாரிடம் இவ்வாறு கூறலானார்கள்.

“துரோணா! நீ ஆயுதத்தைக் கீழே போட்டுவிட்டு இங்கு நிற்கும் எங்களைப் பார். இதுவரை நீ அதர்மத்தோடு போரிட்டாய். இப்போது உனது மரணத்திற்கான சமயம் வந்துவிட்டது. இனி இந்தக் குரூரமான காரியதைச் செய்யாதே. நீ வேத-வேதாங்க வித்வான். சத்தியத்திலும், தர்மத்திலும் சிறப்பாக இருக்கும் பிராமணன், உனக்கு இந்தக் கொடிய கர்மம் ஏற்றதல்ல. அஸ்திர-சஸ்திரங்களைத் துறந்து சனாதன மார்க்கத்தில் நிலை பெற்றுவிடு. இம்மனித உலகில் நீ வாழ வேண்டிய நேரம் முடிவுக்கு வந்துவிட்டது. பிரம்மாஸ்திரத்தை அறியாதவர்களையும் நீ பிரம்மாஸ்திரத்தால் தகித்துவிட்டாய். இது உனக்குரிய உத்தமமான செயலல்ல. ரணபூமியில் தாமதம் செய்யாமல் ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்துவிடு என்றனர்.

6.60 துரோணர் யுதிஷ்டிரரிடம் தன் ஐயத்தைக் கேட்டல் யுதிஷ்டிரரின் சொற்கள்

ரிஷிகளின் சொற்களைக் கேட்டும் பீமசேனன் கூறிய செய்தியாலும், ரணபூமியில் தன் எதிரே த்ருஷ்டத்யும்னன் நிற்பதைக் கண்டும் துரோணரின் மனம் கவலை கொண்டது. அவர் அஸ்வத்தாமாவின் மரணம் பற்றிய ஐயத்தில் இருந்தார். எனவே தன்மகன் கொல்லப்பட்டனா இல்லையா என்பதை யுதிஷ்டிரரிடம் கேட்டார். யுதிஷ்டிரர் மூவுலக ராஜ்ஜியத்தைப் பெற்றாலும் பொய் சொல்ல மாட்டார் என்று அவர் உறுதியாக நம்பினார். ஏன் எனில் குழந்தைப் பருவத்தில் இருந்தே தருமபுத்திரர் உண்மையையே பேசி வருகிறார் என்பதில் ஆசாரியாருக்கு நம்பிக்கை இருந்தது.

அந்தப் போரில் பாண்டவர்களை இல்லாமல் செய்துவிடத் தயாராக அவர் இருப்பதைப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அறிந்து கொண்டார். அவர் யுதிஷ்டிரரிடம் துரோணரிடமிருந்து அனைவரையும் காப்பாற்று. இப்போது பொய் கூறுவது சத்தியத்தை விட மேலானது. உயிரைக் காப்பாற்றக் கூறப்படும் பொய்யினால் அதனைக் கூறுபவனுக்கு பாவம் ஏற்படுவதில்லை” என்றார். அதேசமயம் பீமசேனன் தான் அஸ்வத்தாமா என்ற யானையைக் கொன்றதையும், தான் அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டுவிட்டான் என்று துரோணரிடம் கூறியதை அவர் நம்பவில்லை என்பதையும் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார். அத்துடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டு துரோணரிடம் “அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டாகி விட்டது” என்று கூறுங்கள். ஏன் எனில் தாங்கள் மூவுலகிலும் சத்தியவாதி என்று புகழ் பெற்றவர்” என்று உரைத்தார்.

பீமனின் பேச்சைக் கேட்டும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் கட்டளையால் தூண்டப்பட்டும், எதிர்கால நிகழ்வைக் கருதியும் யுதிஷ்டிரர் அந்தப் பொய்யைக் கூறத் தயாரானார். ஒருபுறம் சத்தியத்திடம் பயமும், ஒருபுறம் வெற்றியில் விருப்பமும் கொண்ட யுதிஷ்டிரர் உரக்க, “அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டது” என்றும் யானை வதம் செய்யப்பட்டது என்பதை மெதுவாகவும் கூறினார். இவ்வாறு யுதிஷ்டிரர் பொய்யைக் கூறியதும் பூமியில் இருந்து நான்கு அங்குல உயரத்தில் இருந்து தருமபுத்திரன் தேர் பூமியைத் தொட்டது.

தர்மராஜரின் வாயால் அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டதுமே துரோணர் புத்திர சோகத்தால் வேதனையுற்றார். தன் புதல்வன் கொல்லப்பட்ட செய்தி கேட்டு மஹரிஷிகளின் சொற்படி அவர் தன்னைத்தானே பாண்டவர்களின் குற்றவாளியாகக் கருதலானார். அவரது உணர்வும், சக்தியும் மறைந்துவிட்டன. அப்போது த்ருஷ்டத்யும்னன் எதிரில் வந்தும் அவரால் பழையபடி போரிட முடியவில்லை.

6.61 துரோணர் - த்ருஷ்டத்யும்னன் போர்

துரோணர் சோகத்தால் கலங்கினார். அதனைக் கண்ட துருபதனின் மகன் துரோணரைக் கொல்லுவதற்காகத் தெய்வத்தை ஆராதித்து பாஞ்சால மன்னர் தீயில் இருந்து பெற்ற த்ருஷ்டத்யும்னன் அவரோடு போரிடலானான்.

துரோணரைக் கொல்ல விரும்பித் திவ்யமான வில்லைக் கையில் ஏந்தி தீக்குச் சமமான விஷம் போன்ற அம்பினைத் துரோணர் மீது செலுத்தினான். துரோணரால் அதனைத் தடுக்க முடியவில்லை. தொடர்ந்து நான்கு பகல்களும் இரவுகளும் கழிந்துவிட்டன. ஐந்தாம் நாளின் 15 பகுதிகளில் மூன்றாம் பகுதியிலேயே துரோணருடைய அம்புகள் அனைத்தும் தீர்ந்துவிட்டன.

அதனாலும், புத்திரசோகத்தாலும், திவ்யாஸ்திரங்கள் தோன்றாத தாலும், ரிஷிகள் கூறியபடி அவர் ஆயுதத்தைத் துறக்கத் தயாரானார். ஆனாலும் “ஆங்கிரஸ் என்ற திவ்யமான வில்லை எடுத்து அம்புமழை பொழிந்து த்ருஷ்டத்யும்னனோடு போரிடலானார். துருபத குமாரனின் அம்பு, வில், கொடி ஆகியவற்றை வெட்டியதுடன் சாரதியையும் கொன்றுவிட்டார். த்ருஷ்டத்யும்னன் எடுத்த அனைத்து வில், அம்புகள், துணீர்களையும் ஆசாரியார் வெட்டிவிட்டார். துருபத குமாரனை ஒன்பது தீக்ஷண அம்புகளால் துளைத்தார். மகாரதி த்ருஷ்டத்யும்னன் பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிப்ப தற்காகத் தன் குதிரைகளை ஆசாரியாரின் தேர்க் குதிரைகளின் அருகில் சேர்த்தார். அப்போது துரோணர் த்ருஷ்டத்யும்னனின் தேரின் ஈஷா தண்டம், சக்கரபந்தனம், தேர்பந்தனம் ஆகியவற்றை நாசம் செய்தார்.

பாஞ்சால குமாரன் தேரின்றிக் கதையைக் கையில் எடுத்துச் செலுத்தினார். அதனையும் துரோணர் அழித்துவிட்டார். த்ருஷ்டத்யும்னன் கேடயத்தையும், கத்தியையும் கையில் எடுத்தார். ஆசாரியாரின் வதத்திற்கான சமயம் வந்துவிட்டது எனத் தீர்மானித்தார். தேரின் ஈஷா தண்டத்தில் நின்றவாறு தேர் இருக்கையில் வில் அம்புடன் அமர்ந்திருந்த ஆசாரியாரின் மார்பில் கத்தியைப் பாய்ச்ச நினைத்தார். தேரின் நுகத்தடியில் நின்று கொண்டார். இச்சமயம் துரோணர் த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கு இடையில் வேகமான தாக்குதல்கள் நடந்தன. துரோணர் தன் தேரின் குதிரைகளைக் காத்தவாறு த்ருஷ்டத்யும்னனின் குதிரைகளைக் கொன்றுவிட்டார். த்ருஷ்டத்யும்னன் கையில் கத்தியை எடுத்துக் கொண்டு கருடன் பாம்பின் மீது பாய்வதைப் போலத் துரோணர் மீது பாய்ந்தனர்.

போரில் கத்தியின் 21 வகை வீச்சுக்களையும் த்ருஷ்டத்யும்னன் பிரயோகித்த அந்த சங்கடமான நேரத்திலும் துரோணர் பாணங்களால் த்ருஷ்டத்யும்னனின் கத்தியையும், கேடயத்தையும் வெட்டிவிட்டார். அருகில்

இருந்து போர் புரியும் ‘வைதஸ்திகம்’ என்னும் துரோணரை வடிவமைத்த சிறிய பாணங்கள் அவரிடம் மட்டுமே இருந்தன. அந்த அம்பை வில்லின் மீது வைத்து துருபத குமாரனை துரோணர் கொன்றுவிட விரும்பியபோது அவற்றைச் சாத்யகி தன் பத்து பாணங்களால் வெட்டிவிட்டார். த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காப்பாற்றி விட்டார். சாத்யகியின் செயலை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜனர்கள் பாராட்டினர். அர்ஜுனன் சாத்யகியின் வீரத்தைப் பாராட்டி அவர் தனக்கும் மற்ற பாண்டவர்களுக்கும் ஆனந்தம் அளிப்பதாகப் புகழ்ந்துரைத்தார்.

6.62 இருதரப்பு வீரர்களின் பரஸ்பரப்போர்

சாத்யகியின் செயலைக் கண்டு கோபம் கொண்ட துரியோதனன் முதலியவர்கள் அவரை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டனர். கிருபர், கர்ணன், துரியோதனன் அனைவரும் சாத்யகியுடன் போரிட்டனர். யுதிஷ்டிரர், பீமன், நகுல-சகதேவர் ஆகியோர் சாத்யகியின் உதவிக்கு விரைந்தனர். கர்ண, கிருப, துரியோதனனின் அம்பு மழையைச் சாத்யகி தன் அம்புகளால் தடுத்துவிட்டார். முறைப்படி திவ்யாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்துப் பகைவரின் திவ்யாஸ்திரங்களை விலக்கி விட்டார். மன்னர்களின் அந்தப் போர் தொடங்கியதும், ரணபூமியில் கொடுமை தலைவிரித்தாடியது. வெட்டுண்டு விழுந்த கை, தலை, வில், குடை, சாமரம் ஆகியவை குவியல் குவியலாகத் தென்பட்டன. வெட்டுண்ட வீரர்கள் துடிதுடித்துக் கொண்டிருந்தனர். இச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் தன் தரப்பு கூடித்திரிய வீரர்களிடம் எச்சரிக்கையோடு துரோணரைத் தாக்குமாறு கூறினார். “இன்று த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணரை வதம் செய்துவிடுவார் என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே நீங்கள் அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கும்பத்திலிருந்து தோன்றிய ஆசாரியரோடு போரிடுங்கள்” எனக் கூறினார்.

தருமபுத்திரன் ஆணைப்படி ச்ருஞ்ஜய மகாவீரர்கள் துரோணரைக் கொல்ல விரும்பி எச்சரிக்கையோடு அவர்மீது பாய்ந்தனர். துரோணர் மரணத்தை நாடி அவர்களோடு வேகமாகப் போரிட்டார். அச்சமயம் பூமி நடுங்கியது. இடியின் ஒலியோடு பெரும்புயல் வீசியது. வானில் இருந்து எரி நட்சத்திரம் வீழ்ந்து பெரிய பயத்தை அறிவித்தது. ஆசாரியாரின் ஆயுதங்கள் எரியலாயின. தேர் பேரொலி எழுப்பியது. குதிரைகள் கண்ணீர்விட்டன. துரோணர் ஒளியிழந்து விட்டார். த்ருஷ்டத்யும்னனை எதிரில் கண்டு துயரமுற்றார். பிரம்மரிஷிகளின் சொற்களையும் நினைவு கூர்ந்தார்.

உத்தமமான போரில் தன் உயிரைத் தியாகம் செய்யக் கருதினார். நாற்புறமும் துருபத சேனையால் சூழப்பட்ட துரோணர் பகைவரைத் தகிக்கலானார். அங்கு இருபதாயிரம் கூத்திரியர்களை அழித்து பெரும் யானைக் கூட்டத்தை அம்புகளுக்கு இரையாக்கினார். துரோணரை எதிர்க்க வந்த பீமசேனன் த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் துரோணரது வதத்திற்காக விரைந்து முயற்சி செய்யுமாறு கூறினார். ஆசாரியாரைக் கொல்லும் பொறுப்பு முழுவதும் த்ருஷ்டத்யும்னன் மீதே வைக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் தெரிவித்தார். பீமன் இவ்வாறு கூறியதும் துருபத குமாரன் அம்புகளால் துரோணரை மறைத்துவிட்டார். அங்கு துரோணரும், த்ருஷ்டத்யும்னனும் பிரம்மாஸ்திரம் உள்ளிட்ட பல திவ்யாஸ்திரங்களால் ஒருவரை ஒருவர் தடுத்தனர்.

6.63 துரோணரிடம் பீமசேனன் கூறுபவை

த்ருஷ்டத்யும்னன் ஆசாரியாரின் அஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் அழித்து அவரைப் பெரிய அஸ்திரங்களால் மூடினார். ஆசாரியாரும் த்ருஷ்டத்யும்னனின் வில்லை வெட்டி அம்புகளால் காயப்படுத்தினார். அப்போது பீமசேனன் துரோணரின் தேரருகில் சென்று இவ்வாறு பேசலானார், “பயிற்சி பெற்ற, படித்த பிராமணன் தன் கர்மங்களில் அதிருப்தியுற்று, வேறு தர்மத்தைப் பின்பற்றிப் போரிடாதிருந்தால் கூத்திரியர்களின் இந்தப் பேரழிவு உண்டாகியிருக்காது. பிராணிகளை இம்சை செய்யாமையே அனைத்திலும் சிறந்த தர்மமாகக் கருதப்பட்டுள்ளது. அதன் வேர் பிராமணன். நீங்களோ அந்தப் பிராமணர்களில் கூட எல்லோரையும் விட உத்தமமான பிரம்ம வேத்தா ஆவீர்.

பிரம்மன்! பிரம்ம வேத்தாவாக இருந்தும் தாங்கள் மனைவி, செல்வம், மற்றும் புதல்வனின் ஆசையால் முட்டாளான சண்டாளர்களைப் போல் எத்தனையோ மிலேச்சர்களையும், பல வகையான கூத்திரிய சமுதாயத்தையும் சம்ஹாரம் செய்துவிட்டீர்கள். நீங்கள் உங்கள் ஒரு புதல்வனின் வாழ்க்கைக்காக விபரீதமான கர்மத்தைப் பின்பற்றி ஏராளமான கூத்திரியர்களை வதம் செய்து எவ்வாறு வெட்கப்படாதிருக்கிறீர்கள்? நீங்கள் யாருக்காக ஆயுதம் ஏந்தினீர்களோ, யாருடைய உயிரை விரும்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்களோ? அவன் ரணபூமியில் நிலையாக உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். தங்களுக்கு இது அறிவிக்கப்படவில்லை. தர்மராஜரின் கூற்றில் நீங்கள் ஐயப்படவோ அவநம்பிக்கை கொள்ளவோ கூடாது” என்று கூறினார்.

6.64 துரோணர் பிரம்ம லோகம் அடைதல்

துரோணாசாரியார் பீமனின் சொற்களைக் கேட்டார். வில்லையும் அஸ்திரசஸ்திரங்களையும் துறக்க எண்ணினார். கௌரவ மகாரதிகளை அழைத்தார். “கர்ணா! கிருபாசாரியாரே! துரியோதனா! இனிப் போரில் வெற்றி பெற நீங்களே முயற்சி செய்து கொள்ளுங்கள். இப்போது நான் அஸ்திர-சஸ்திரங்களைத் துறந்து கொண்டிருக்கிறேன்” என்றார். பின்னர் அவ்வத்தாமாவின் பெயரைக் கூறி அழைத்தார். தேரின் பின் பகுதியில் சென்று அமர்ந்தார். சமாதி நிலையில் ஆழ்ந்தார். த்ருஷ்டத்யும்னன் இதனை நல்வாய்ப்பாகக் கருதிக் கத்தியுடன் துரோணர் அருகே சென்றான். சிறந்த ஞான ஸ்வரூபத்தில் நிலைபெற்று, யோகத்தை ஏற்று பரப்பிரம்ம தியானத்தில் ஈடுபட்ட துரோணரிடம் பாஞ்சால ராஜகுமாரன் சென்றதைக் கண்ட அனைவரும் த்ருஷ்டத்யும்னனை நிந்தித்தனர்.

தூய சத்துவத்தில் நிலைத்துக் கண்களை மூடித் தாரணையை மேற்கொண்டு ஓம் என்ற பிரணவ மந்திரத்தில் பிரம்மத்தைச் சிந்தித்த துரோணாசாரியார் மிகச் சிறந்த சந்த்களுக்கும் கிடைத்தற்கரிய பிரம்மலோகத்தை, பரமபதத்தை அடைந்துவிட்டார். அச்சமயம் வானத்தில் இன்னொரு சூரியன் உதித்ததுபோல ஒளி நிறைந்தது. கண் இமைக்கும் நேரத்தில் அவ்வொளி வானில் சென்று மறைந்தது. தேவர்களின் கோலாஹலம் கேட்டது. அச்சமயம், சஞ்ஜயன், அர்ஜுனன், கிருபாசாரியார், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், யுதிஷ்டிரர் ஆகிய ஐவர் மட்டுமே துரோணர் பரமபதத்தை நோக்கிச் செல்வதைக் கண்டனர்.

6.65 த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணரின் உடலில் இருந்து தலையைத் துணித்தல்

போர்க்களத்தில் இருந்த மற்றவர்கள் துரோணரின் மகிமையை நேருக்கு நேர் காணவில்லை. மிகச்சிறந்த, திவ்ய, தேவரகசியமான, பிரம்மலோகத்திற்கு துரோணர் யோகத்தை மேற்கொண்டு சென்றுவிட்டார். அவரது படுகாயமுற்ற உடலில் இருந்து ரத்ததாரை பெருகிக் கொண்டிருந்தது. இச்சமயம் த்ருஷ்டத்யும்னன் அவரது உடலை ஸ்பரிசித்தார். உயிர் பிரிந்துவிட்டதால் துரோணர் அசையவில்லை. இந்நிலையில் இடது கையால் அவரது தலை முடியைப் பற்றிய த்ருஷ்டத்யும்னன் வலது கையால் வாளைக் கொண்டு துரோணரின் தலையைத் துணித்துவிட்டார்.

6.66 அஸ்வத்தாமா பழி தீர்த்தல்

ஆசாரியார் சாமளவண்ணமானவர். 400 வயது ஆனவர். தலை முழுவதும் நரைத்தவர். ஆனாலும் 16 வயது இளைஞனைப் போலப் போர் புரிந்தார். அர்ஜுனனும் மற்ற வீரர்களும் துருபத குமாரனிடம் ஆசாரியாரைக் கொல்லாதே, கொல்லாதே, உயிரோடு கொண்டு வா என்று கூவிக் கொண்டிருக்கும்போதே த்ருஷ்டத்யும்னன் அந்த பாதகச் செயலை செய்துவிட்டார். துரோணரின் உடல் தேரில் இருந்து சரிந்து விழுந்தது. அவரது துண்டிக்கப்பட்ட தலை த்ருஷ்டத்யும்னனால் திருதராஷ்டிரன் புதல்வர்கள் முன் வீசப்பட்டது. துரோணர் ஓரிடத்தில் இருந்து மற்றொரு இடத்திற்குச் செல்லும் எரி நட்சத்திரத்தைப் போல வானை நோக்கிச் சென்றுவிட்டார். த்ருஷ்டத்யும்னன் உள்ளிட்ட பாஞ்சால ராஜகுமாரர்கள் போரின் முடிவில், உறங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது அஸ்வத்தாமாவால் மிதித்தே கொல்லப்பட்டனர். துரோணருக்காக அவரது குமாரன் பழி தீர்த்துக் கொண்டார்.

அஸ்வத்தாமா

1. ஆதி பர்வம்

1.1 அஸ்வத்தாமாவின் பிறப்பு

ஒப்பற்ற வீரரான துரோணாச்சாரியாரின் மகன் துரோணர் கிருபாசாரியார் சகோதரி கிருபியை மணக்கிறார். இவர்களது மகனே அஸ்வத்தாமா ஆவான். குழந்தை பிறந்ததுமே உச்சைஸ்ரவா என்னும் குதிரையைப்போல் கனைத்தது. அதைக் கேட்ட அசுரீரி “இவன் குதிரை கனைப்பது போல் குரல் பெற்றதினால் அஸ்வத்தாமா என்ற பெயரில் அழைக்கப்படுவான்” என ஒலித்தது. அதனால் அஸ்வத்தாமா என்றே பெயர் பெற்றான். துரோணர் ஹஸ்தினாபுரம் சென்று கௌவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் குருவாய் விளங்கி அவர்களுக்கு அஸ்திர சஸ்திர வித்தைகளைக் கற்றுக் கொடுத்தபோது அவர்களுடன் இருந்து தானும் அனைத்து வித்தைகளையும் தன் தந்தையிடம் கற்றான். மஹாரதியாக விளங்கிய அஸ்வத்தாமா விராடபர்வம் அத் 51-இல் முதன் முதலாகக் கர்ணனிடம் உரையாடுவதைக் காண்கிறோம்.

2. விராட பர்வம்

2.1 அஸ்வத்தாமா தன் உள்ளத்து உணர்வைக் கர்ணனிடத்தில் வெளிப்படுத்தியமை.

துரியோதனன் தனது படையுடன், மஹாரதிகளுடன் விராடதேசத்தின் மீது படையெடுத்து வந்து அவரது பசுக்களைக் கவருகிறான். அப்போது விராடர் தன் சேனையுடன் சுசர்மாவைத் துரத்திச் சென்றுவிட்டார். நகரில் இருந்த விராடரின் மகன் உத்தரன் அர்ஜுனுடன் பசுக்களை மீட்க வருகிறான். அஞ்ஞாத வாசகாலமான 13-ஆம் ஆண்டு கழித்து விட்ட நிலையில் அர்ஜுனன் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு உத்தரனைச் சாரதியாக்கி, தன்னுடைய ஆயுதங்களை வன்னி மரத்தில் இருந்து மீண்டும் எடுத்துக் கொண்டு சங்கநாதம் எழுப்பி போருக்கு வருகிறார். அர்ஜுனன் மிகுந்த கோபத்தோடு வருவதைக் கண்டு துரோணர், கிருபர், பீஷ்மர், முதலியோர் கவலையடைகின்றனர். கர்ணன் தான் ஒருவனே அர்ஜுனனைக் கொன்று விட முடியும் என்று ஆணவத்துடன் பேசுகிறான். துரோணர், கிருபர் முதலியோர் அர்ஜுனனது ஒப்பற்ற வீரத்தையும், வீரச் செயல்களையும் பட்டியலிட்டுக் கர்ணனால் ஒருபோதும் அர்ஜுனனைத் தனியாக வெல்ல முடியாது என்று கூறுகின்றனர். அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து அர்ஜுனனை எதிர்க்கலாம் எனச் சொல்லுகின்றனர்.

இச்சமயம் துரோணரின் மகனான அசுவத்தாமா தனது கருத்தைத் தெரிவிக்கிறார். அஸ்வத்தாமா கூறலானார். “கர்ணா! இதுவரை நாம் பசுக்களையும் வெல்லவில்லை விராட தேசத்தின் எல்லைக்குள்ளும் செல்லவில்லை. அஸ்தினாபுரத்தையும் அடையவில்லை. பிறகு ஏன் நீ வீணாக உளறிக் கொண்டிருக்கிறாய்? நெருப்பு சொல்லாமலே கேட்காமல் எரித்துச் சாம்பலாக்குகிறது. சூரியன் மௌனமாக இருந்தே பிரகாசிக்கிறார். பூமி பேசாமல் இருந்தே அனைத்தையும் தரிக்கிறது. பிராமணன் வேதம் படித்து யக்கும் செய்யட்டும், செய்விக்கட்டும். கூத்திரியன் வில்லின் உதவியோடு செல்வம் சம்பாதிக்கட்டும், யக்கும் செய்யட்டும். ஆனால் அவன் தானாகச் செய்யக்கூடாது. வைசியன் விவசாயம், வியாபாரம் மூலம் பணம் சம்பாதித்து பிராமணன் மூலம் யக்கும் செய்யட்டும், சிறந்த புருஷர்கள் சாஸ்திரப்படி நடந்து, நியாயத்தோடு இந்த பூமியை அடைந்தும் நியாயமற்ற குருஜனங்களை உபசரிக்கிறார்கள். சூதால் ராஜ்யத்தைப் பெற்று எந்த கூத்திரியன் மகிழ்ச்சியடைவான். ஆனால் கொடியவனும் இரக்கமற்றவனுமான துரியோதனன் சூதாடி ராஜ்யத்தைப் பெற்று

மகிழ்ச்சியோடு இருக்கிறான். கபடம் நிறைந்த செயலால் செல்வத்தைப் பெற்று எந்த அறிவுடையவன் தன்னைப் புகழ்ந்து கொள்ளுவான்? துரியோதனா! நீ பாண்டவர்களின் செல்வத்தைச் சூதினால் அபகரித்துள்ளாய். அவர்களில் தனஞ்ஜயன், நகுலன், சகாதேவன் யாரை எப்போது போரில் தோற்கடித்துள்ளாய்? தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் அல்லது பீமனை எப்போதாவது தோற்கடித்துள்ளாயா? இன்று நீ அதிகாரம் செலுத்தும் இந்திரப்பிரஸ்தத்தை முன்பு நீ எந்தப் போரில் வென்றுள்ளாய்? தீய கர்மங்களைச் செய்த பாவியே! நீங்கள் காரணமின்றி ஒரு ஆடை தரித்த வகையற்ற திரௌபதியை ரஜஸ்வலையாய் இருந்தபோது அரசவைக்குள் இழுத்து வந்தீர்கள்.

சூதபுத்திரா! பணத்தை விரும்பும் மனிதன் சந்தன மரத்தை வெட்டுவது போல நீயும் துரியோதனனும் கபட சூதாலும் திரௌபதிக்கு செய்த அவமானத்தாலும் இந்த பாண்டவர்களை வேரோடு அழித்தீர்கள். நீங்கள் பாண்டவர்களை அடிமைப்படுத்தியபோது விதுரர் கூறியது நினைவிருக்கிறதா? எல்லாவற்றிற்கும் தத்தம் சக்திக்கேற்ப பொறுமைக்கு ஒரு எல்லை இருக்கிறது. திரௌபதிக்கு அளிக்கப்பட்ட கஷ்டங்களைப் பார்த்தனால் ஒருபோதும் மன்னிக்க முடியாது. திருதராஷ்டிரனின் புதல்வர்களைச் சம்ஹாரம் செய்வதற்காகவே தனஞ்ஜயன் தோன்றியுள்ளார். கர்ணா! அர்ஜுனன் பராக்கிரமத்தில் உன்னை விட உயர்ந்தவர். வில் அம்பு விடுவதில் இந்திரனுக்குச் சமமானவர். போர்க்கலையில் சாக்ஷாத் வாசுதேவனுக்கு நிகரானவர். அத்தகைய குந்தி மைந்தனை யார் புகழ மாட்டார்கள்? தர்மம் அறிந்தவர்கள் குருவிற்கு புத்திரனுக்குப் பிறகு சிஷ்யனே பிரியமானவன் என்று கருதுகிறார்கள். இதனாலும் அர்ஜுனன் ஆசாரியார் துரோணருக்குப் பிரியமானவர்.

துரியோதனா! நீங்கள் சூதாட்டம் ஆடியதைப் போல, இந்திரப்பிரஸ்தத்தை அபகரித்ததுபோல, திரௌபதியை இழுத்து வந்ததுபோல அர்ஜுனனோடு யுத்தமும் செய்யுங்கள். உன்னுடைய மாமாவான மிகவும் அறிவுடைய கூடித்திரிய தர்மத்தை அறிந்த பெரும் பண்டிதனான, சூதாடும் சகுனியே போர் புரியட்டும். மரணமும் யமராஜனும் கூட வேரோடு அழிப்பதில்லை. ஆனால் அர்ஜுனன் கோபித்தால் சிறிதளவும் விடமாட்டார். மன்னா! நீ ராஜசபையில் சூதாடியது போல போர்க்களத்திலும் உன் மாமா சகுனியோடு பாதுகாப்பாக இருந்து போர்புரி மற்ற வீரர்கள் விரும்பினால் அவர்கள் யுத்தம் செய்யட்டும். ஆனால் நான் அர்ஜுனனோடு போரிட மாட்டேன். மத்ஸ்ய மன்னர் இங்கு வந்தால் நான் அவரோடு போர் புரிவேன்” என்று அஸ்வத்தாமா கர்ணனிடமும் துரியோதனனிடமும் கூறினார். கர்ணனும், சகுனியும் துணைபுரிய துரியோதனன் சூதாக நாட்டை அபகரித்ததால்

ஏற்பட்ட கோபமும், கர்ணன் தன் தந்தை துரோணாச்சாரியாரை அவமானப்படுத்திப் பேசியதால் ஏற்பட்ட கோபமும் அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களில் வெளிப்படுகின்றன.

2.2 பீஷ்மர் கூற்று

அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்ட பீஷ்மர் படையில் அமைதி குலைவதை உணர்ந்து கொண்டார். எனவே துரியோதனனுடையவும், கர்ணனின் உடையவும் ஆன ஆசார்ய நிந்தனச் சொற்களை மன்னிக்குமாறு அவர்களிடம் வேண்டுகிறார். துரோணர், கிருபரிடம், பிரம்மபலமும், கூடித்திரிய பலமும் உள்ளன. இவர்களைத் தவிர வேறு யாரிடமும் இவ்விரண்டும் இணைந்து இருப்பதில்லை. ஆசாரிய புத்திரனும் துரியோதனனது சொற்களை மன்னிக்கட்டும் என்று வேண்டினார். அஸ்வத்தாமா, பீஷ்மரிடம் “ஆண்களில் சிறந்தவரே! துரோணாச்சாரியார் பாண்டவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதியை நினைத்தே அர்ஜுனனுடைய வீரத்தைப் பாராட்டினார். பேதப்படுத்துவதற்காக அல்ல; பகைவனின் குணங்களையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். குருவிடமும் குற்றம் கூறுவதில் தயக்கம் காட்டக்கூடாது. குருவும் புத்திரனுக்கும் சிஷ்யனுக்கும் நன்மையளிக்கும் சொற்களையே கூற வேண்டும்” என்று கூறினார். இதனையடுத்து துரியோதனன் அனைவரிடமும் மன்னிப்பை வேண்டினான்.

2.3. அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனன் போர்

பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர் ஆகிய ஆசாரியர்களைப் புகழ்ந்து மதிப்புடன் பேசி அவர்களை அமைதிப்படுத்தினார். செய்ய வேண்டுவது பற்றி ஆலோசனை கூறினார். துரியோதனனை கால்பங்கு சேனையுடன் அஸ்தினாபுரம் திரும்புமாறும், கால்பங்கு சேனையுடன் பசுக்கள் செல்லட்டும் என்றும் எஞ்சிய அரைபங்கு சேனையுடன் தாங்கள் அனைவரும் அர்ஜுனை எதிர்கொள்வோம் என்று முடிவெடுத்தார். அதன்படி துரியோதனன் அஸ்தினாபுரம் நோக்கிப் புறப்பட்டான். பீஷ்மர் தலைமையில் கௌரவசேனை வியூகம் அமைக்கப்பட்டது. போர் முனைக்கு வந்த அர்ஜுனன் முதலில் கர்ணனைத் தாக்கி ஓடச் செய்தபின் கிருபரோடு மோதி அவரையும் வென்றார். அடுத்து அஸ்வத்தாமாவுடன் அர்ஜுனன் போர் தொடங்கினார். அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனன் மீது மிகுந்த வேகத்தோடு கணைகளைச் செலுத்தினான். அர்ஜுனன் வாயுவேகத்தில் அவற்றைத் தடுத்தார். இருவரும் இந்திரனையும் விருத்தாசுரனையும் போலப் போர் புரிந்தனர்.

அம்புகள் பரவி வானம் இருண்டது. போரின் காரணமாக ஏற்பட்ட ஒலி மூங்கில்கள் வெடித்துச் சிதறி எரிவதைப் போல் இருந்தது. அர்ஜுனன் அசுவத்தாமாவின் குதிரைகளை அடித்துக் காயப்படுத்தினார். அர்ஜுனன் சற்று கவனக்குறைவாக இருந்த நேரத்தில் அசுவத்தாமா ஷர்ப்ரம் என்ற அம்பால் அர்ஜுனனின் வில்லின் நாணை வெட்டிவிட்டான். இச்செயலைக் கண்டு தேவர்கள் அசுவத்தாமாவைப் புகழ்ந்தனர். துரோணர், பீஷ்மர், கிருபர், கர்ணன் ஆகியோர் பாராட்டினர். அசுவத்தாமா தன் வில்லை இழுத்து அர்ஜுனன் மீது பாணங்கள் விடுத்து மார்பில் காயப்படுத்தினார். அர்ஜுனன் பலமாகச் சிரித்தபடி, காண்டிபத்தில் வேறு நாணைக்கட்டி அசுவத்தாமாவோடு போர் புரிந்தார். இருவரும் பாம்பின் விஷம் போன்ற கூரிய அம்புகளால் தாக்கிக் கொண்டனர். தன் இரண்டு தூண்களில் இருந்தும் இடைவெளியின்றி அர்ஜுனன் அம்புகளைப் பொழிந்தார். அசுவத்தாமாவின் அம்புகள் தீர்ந்துவிட்டன. இச்சமயம் போர்க்களத்தில் கர்ணன் தோன்றினான். அர்ஜுனன் அசுவத்தாமாவை விட்டு கர்ணனிடம் கவனம் செலுத்தலானார். பாண்டவர்க்கும் கௌரவருக்குமிடையே சமாதான முயற்சி செய்யப்படுகிறது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தூது முயற்சியும் தோல்வியில் முடிகிறது. பாரதப்போர் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. குருக்ஷேத்திரத்தில் சேனைகள் அணி வகுக்கின்றன. கௌரவப் படை பீஷ்ம பிதாமகரின் தலைமையில் பாண்டவர்களின் சேனையைத் தாக்குகின்றது.

3. பீஷ்ம பருவம்

3.1. அஸ்வத்தாமா - அர்ஜுனன் போர்; அர்ஜுனன் புகழ்ச்சி

துரோணாசாரியாரின் புதல்வன் அஸ்வத்தாமா, கௌரவர்களும், பாண்டவர்களும் துரோணாசாரியாரைக் குருவாகக் கொண்டு அஸ்திர சஸ்திர வித்தைகளைக் கற்றுத் தேர்ந்தபோது அஸ்வத்தாமாவும் அதனை கற்றுத் தேர்ச்சியடைகிறான். துரோணர் தன் மகன் மீது மிகுந்த அன்பும், பாசமும் கொண்டவர். தன்னுடைய மற்ற சிஷ்யர்களுக்கு கற்றுத் தராத முக்கியமான அஸ்திர சஸ்திர வித்தைகளை அவர்கள் அறியாமல் அஸ்வத்தாமாவிற்குக் கற்பிக்கிறார். மகாபாரதப் போரில் அஸ்வத்தாமாவும் துரோணருக்கு இணையான வீரராகத் திகழ்கின்றான். அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவால் தாக்கப்பட்டபோதும் அவர் தன்னுடைய குருவின் மகன் என்பதால் அஸ்வத்தாமாவைத் தாக்கிக் காயம் செய்யவில்லை. அவரை விட்டு விலகி மற்றவர்களையே தாக்குகிறார்.

பாரதப்போர் நடைபெற்றபோது அஸ்வத்தாமா தன் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்துகிறான். அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனனை ஆறு அம்புகளால் அடித்தான். அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவின் வில்லை வெட்டிவிட்டார். இதனை சகிக்க முடியாத அஸ்வத்தாமா கோபத்துடன் வேறு வில்லை ஏந்தி அர்ஜுனனையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும் காயப்படுத்தினான். அர்ஜுனன் பதில் தாக்குதல் செய்தார். இதனால் அஸ்வத்தாமாவின் கவசம் பிளந்தது. உடலில் உதிரம் பெருகியது. ஆனாலும் கவலைப்படாத அஸ்வத்தாமா தொடர்ந்து போர் செய்து கொண்டிருந்தான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும். அர்ஜுனனையும் அஸ்வத்தாமா எதிர்த்ததைக் கௌரவர்கள் புகழ்ந்தனர். அர்ஜுனனும் அஸ்வத்தாமாவைப் புகழ்ந்தார். அஸ்வத்தாமா தன் ஆசாரியரின் புதல்வன் என்பதால் அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவை விட்டுவிடுகிறார். இச்சம்பவம் ஐந்தாம் நாள் போரில் நடந்தது.

3.2 ஏழாம் நாள் போரில் சிகண்டி அஸ்வத்தாமாவை எதிர்த்தல்

ஏழாம் நாள் போரில் சிகண்டி அஸ்வத்தாமாவுடன் போர் செய்தான். அஸ்வத்தாமாவின் நெற்றியில் காயப்படுத்தினான். அஸ்வத்தாமா சிகண்டியின் குதிரைகள், கொடி சாரதியையும் வெட்டி வீழ்த்தினான். தேரிழந்த சிகண்டி கத்தியையும் கேடயத்தையும் ஏந்திப் போர் புரிந்தான். அஸ்வத்தாமா எய்த பாணங்களைச் சிகண்டி தன் கத்தியால் வெட்டிவிட்டான். அஸ்வத்தாமா மீண்டும் அம்புகளை எய்து சிகண்டியின் கத்தி,

கேடயங்களையும் உடைத்துவிட்டான். பிறகு சிகண்டியின் மீதும் அம்பு எய்தான் சிகண்டி வெட்டப்பட்ட கத்தியையே அஸ்வத்தாமாவின் மீது வீசினார். அதனைத் தடுத்த அஸ்வத்தாமா இரும்பு அம்புகளால் சிகண்டியைக் காயப்படுத்தினார். சிகண்டி காயமுற்றுச் சாத்யகியின் தேரில் ஏறிக் கொண்டான்.

3.3 எட்டாம் நாள்; போர் அஸ்வத்தாமா, நீலன் மற்றும் கடோத்கஜனுடன் போரிடுதல்

எட்டாம் நாள் நடைபெற்ற போரில் துரியோதனன் கடோத்கஜனாலும் பீமசேனனாலும் தாக்கப்பட்டான். பீஷ்மரின் ஆணையால் துரோணர், அஸ்வத்தாமா பூரிச்ரவா, விகர்ணன், ஐயத்ருதன் முதலிய கௌரவ மகாரதிகள் அனைவரும் துரியோதனன் உதவிக்கு வந்தனர். பீமசேனனுக்கும் துரோணருக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போரில் துரோணர் காயமடைந்து தேரில் அமர்ந்து கொண்டார். நீலமன்னன் நினைவிழந்ததைக் கண்ட கடோத்கஜன் மிகவும் சினம் கொண்டான். அஸ்வத்தாமாவை கடோத்கஜனும் அவனது அரக்க நண்பர்களும் தாக்கினர். அஸ்வத்தாமா எதிர்த்துப் போரிட்டான். கடோத்கஜனின் அரக்க நண்பர்கள் அஸ்வத்தாமாவின் அம்புகளால் காயமுற்று ஓடலாயினர். உடனே கடோத்கஜன் போர்க்களத்தில் அஸ்வத்தாமா மயங்கும்படிக் கோரமான மாயையைச் செய்தான். போர்க்களத்தில் துரோணர், துரியோதனன், சல்யன், அஸ்வத்தாமா அனைவரும் சின்னாபின்னமாகித் துடிப்பது போலவும், கௌரவர்களின் பிரதான வீரர்கள் அழிந்ததுபோலவும், மன்னர்கள் அனைவரும் கொன்று வீழ்த்தப்பட்டதைப் போலவும் ஆயிரக்கணக்கான குதிரைகளும் வீரர்களும் துண்டு துண்டாகக் கிடப்பது போலவும் காட்சிகள் தென்பட்டன. அனைத்தும் கடோத்கஜன் ஏற்படுத்திய மாயத் தோற்றம். இதைக் கண்டு கௌரவசேனை சிதறி ஓடியது.

3.4 ஒன்பதாம் நாள் போர்

சாத்யகி கிருபாசாரியருடன் செய்த போரைக் கண்ட அஸ்வத்தாமா சாத்யகி கிருபர் மீது செலுத்திய பாணத்தை வெட்டிவிட்டான். சாத்யகி கிருபாசாரியாரை விட்டுவிட்டு அஸ்வத்தாமாவோடு போரிடலானார். அஸ்வத்தாமா சாத்யகியின் வில்லை உடைத்துவிட்டான். சாத்யகி வேறு வில்லை எடுத்து 60 பாணங்களைச் செலுத்தி அஸ்வத்தாமாவின் மார்பிலும் புஜத்திலும் காயம் ஏற்படுத்தினார். மூர்ச்சையடைந்த அஸ்வத்தாமா சிறிது நேரம் தேரின் மீது அமர்ந்திருந்தான். பின்னர் போருக்கு திரும்பி சாத்யகியை நாராசத்தால் காயப்படுத்தினான். அவரது கொடியை வெட்டிவிட்டான்.

மீண்டும் சாத்யகி மீது பாணங்களையும் பொழிந்தான். சாத்யகி அவற்றை அழித்துவிட்டார். அஸ்வத்தாமாவின் மீது பல வகையான பாணங்களைத் தொடுத்தார். இச்சமயம் யுத்தானும் அஸ்வத்தாமாவைத் தாக்கினார். இதனைக் கண்ட துரோணர் சாத்யகியுடன் போரிட்டார். சாத்யகி அஸ்வத்தாமாவை விட்டுவிட்டு துரோணரைத் தாக்கலானார். பத்தாம் நாள் போர் தொடங்கியது. பீஷ்மர் முழு சக்தியையும் வெளிப்படுத்தி போர் புரிந்து கொண்டிருந்தார். பாண்டவர்கள் சிகண்டியை முன்னிறுத்திப் பீஷ்மரை வீழ்த்த முயற்சி செய்தனர். கௌரவ மகாரதிகள் தம் சேனையுடன் பீஷ்மரைப் பாதுகாத்தவாறு அர்ஜுனனை வதைக்க விரும்பிப் போர் புரிந்தனர்.

இச்சமயத்தில் துரோணாசாரியார் போர்க்களத்தில் பாண்டவசேனையுடன் போரிடத் தொடங்கியபோது தீய சகுனங்களைக் கண்டார். அஸ்வத்தாமாவிடம் தான் கண்ட தீய சகுனங்களைத் தெரிவிக்கிறார். எனவே அர்ஜுனனால் பீஷ்மருக்குத் துன்பம் நேரக்கூடும் என்றும், விரைவில் பீஷ்மரைக் காப்பாற்றுவதற்காகச் செல் என்றும் கூறுகிறார். போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனின் ஆற்றல் அளவிட முடியாததாக இருக்கிறது. எனவே நீ துருபத குமாரன் திருஷ்டத்யும்னனை எதிர்க்கச் செல் என்று துரோணர் அஸ்வத்தாமாவிற்குக் கட்டளையிட்டார். அஸ்வத்தாமாவும் தந்தையின் கட்டளையை ஏற்று பாண்டவ சேனாதிபதி திருஷ்டத்யும்னனை எதிர்க்கச் சென்றான்.

பத்தாம் நாள் போரில் பீஷ்மர் வீழ்த்தப்பட்டார். பதினோராம் நாள் முதல் துரோணாசாரியார் கௌரவ சேனையின் சேனாதிபதியாக்கப்பட்டார். அவர் யுதிஷ்டிரரைச் சிறைப்பிடிப்பதாக சபதம் செய்தார். அந்த முயற்சியில் தன் தந்தைக்குத் துணையாக அஸ்வத்தாமாவும் பாண்டவ சேனையுடன் பெரும் போர் செய்தான். பன்னிரண்டாம் நாள் போரில் யுதிஷ்டிரரின் புதல்வன் பிரதிவிந்தியன் துரோணரைத் தாக்க வந்தபோது அஸ்வத்தாமா அவனைத் தடுத்து நிறுத்தினான். தன் மீது அம்புகளைச் செலுத்திய பிரதிவிந்தியன் மீது அஸ்வத்தாமா விவசாயி வயலில் விதைகளைத் தூவுவது போலப் பாணங்களைச் சொரிந்தான்.

4. துரோண பருவம்

4.1 அஸ்வத்தாமா நீல மன்னனை வதம் செய்தல்

கௌரவ - பாண்டவசேனைகளுக்கிடையே கடும்போர் நிகழ்ந்தது. பாஞ்சால வீரர்கள் துரோணரைப் பிடிக்க முயல்கின்றனர். கௌரவர்கள் துரோணரைப் பாதுகாத்தனர். துரோணாசாரியார் பாண்டவசேனையைப் பாணங்களால் அடித்து தோல்வியுறச் செய்தார். அச்சமயம் திருஷ்டத்யும்னன் துரோணருக்கு எதிரில் வந்து தாக்கினான். துரோணருக்கும், திருஷ்டத்யும்னனுக்கும் இடையில் உக்கிரமான போர் நடந்தது. அனுபதேச மன்னன் நீலன் திருஷ்டத்யும்னனின் உதவிக்கு வந்தார். கௌரவ சேனையை தீ வைக்கோல் போரை எரிப்பது போல அழித்தார். துரோணபுத்திரன் அஸ்வத்தாமா நீலமன்னனைத் தன்னோடு தனியாகப் போருக்கு வருமாறு வலிய அழைத்தார். நீலன் தன் பாணங்களால் அடித்து அஸ்வத்தாமாவிற்குக் காயம் ஏற்படுத்தினார். அஸ்வத்தாமா நீலமன்னன் கொடி, குடை, வில் அனைத்தையும் வெட்டிவிட்டான். நீலன் தேரிழந்து கத்தியையும், கேடயத்தையும் எடுத்து தேரில் இருந்து குதித்துவிட்டார். அஸ்வத்தாமா அவர் மீது பல்லம் என்னும் பாணத்தைச் செலுத்தி நீலனின் தலையினை வெட்டிவிட்டான். உயரமான உருவமும் அழகிய அங்கங்களும் கொண்ட நீலமன்னன் அஸ்வத்தாமாவால் கொல்லப்பட்டு பூமியில் விழுந்து விட்டார். அப்போது பாண்டவசேனை மிகவும் கவலையும், துயரமும் அடைந்தது.

4.2 அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனனிடமிருந்து கர்ணனைக் காப்பாற்றியது.

கௌரவ சேனைக்குள் அர்ஜுனனை நோக்கி வந்த பீமன் துரியோதனன் சகோதரர்கள் பலரைக் கொன்று வீழ்த்தினார். கர்ணன் பீமரைத் தடுத்தான். பலமுறை அவரோடு போரிட்டுத் தோல்விடைந்தான். இறுதியாக பீமனைத் தாக்கி தேரிழக்கச் செய்த கர்ணன் பீமனின் பராக்கிரமத்தைக் கேலி செய்ததோடு, தன்னைத்தானே வெகுவாகப் புகழ்ந்து கொண்டான். இதனைக் கண்ணுற்ற அர்ஜுனன் தன் பாணங்களால் சூதபுத்திரனைத் துளைத்துவிட்டார். ஒரு நாராசத்தைக் கர்ணனை நோக்கிக் குறிவைத்து செலுத்தினார். அது கர்ணனை நோக்கிச் செல்லும் முன்பே அஸ்வத்தாமா வானத்திலேயே வெட்டிவிட்டான். கர்ணனைக் காப்பாற்றிவிட்டான். இதனால் சினம் கொண்ட பார்த்தன் 64 பாணங்களால் அஸ்வத்தாமாவை அடித்தார். ஓடாதே, நில் என்றார். ஆனால் அஸ்வத்தாமா தனது தேரை யானைகள் நிறைந்த சேனைக்குள் விரைந்து செலுத்தி விலகிவிட்டான்.

4.3 அஸ்வத்தாமா - கடோக்கஜன் போர்

பூரிச்ரவாவின் மரணத்தால் அஸ்வத்தாமா மிகவும் கோபம் கொண்டான். பூரிச்ரவாவைக் கொன்ற சாத்யகியைக் கொன்றுவிடத் தீர்மானித்து அவருடன் போரிட்டான். கடோக்கஜன் அஸ்வத்தாமாவைத் தடுத்துவிட்டான். கடோக்கஜனின் தேர் கருப்பு இரும்பால் ஆனது. அதன்மேல் கரடித்தோல் போர்த்தப்பட்டிருந்தது. அத்தேரில் யானை போன்ற பெரிய விலங்குகள் பூட்டப்பட்டிருந்தன. ஆனால் அவை யானையும் அல்ல; குதிரையும் அல்ல; கண்களை விரித்துக் கூவும் ஒரு பெரிய கழுகுச் சின்னம் கொண்ட கொடி அவன் தேர்மீது பறந்தது. எட்டுச் சக்கரங்கள் கொண்ட பெரிய தேரில் ராக்ஷஸர்களின் ஒரு அக்ஷௌஹிணி சேனை சூழக் கடோக்கஜன் வந்தான். அவனுடைய சேனை தம் கைகளில் சூலம், முத்தகலம், பாறை, மரங்கள் அனைத்தையும் வைத்திருந்தன.

பிரளய காலத்து யமனைப் போலத் தோற்றமளித்த கடோக்கஜனைக் கண்ட மன்னர்கள் கவலை கொண்டனர். அவன் மலைபோலத் தோற்றமளித்தான். அவன் முகம் பெரியது; வாய் பெரியது; தெற்றுப்பற்கள் காரணமாக அது மேலும் பயங்கரமாகத் தோற்றமளித்தது. அவன் தலைமுடி மேல்நோக்கி எழும்பியிருந்தது. கண்கள் அச்சுறுத்தின. வாய் நெருப்பைப் போல் ஜொலித்தது. கழுத்தின் துளை மிகப் பெரிய பள்ளத்தைப் போலத் தோன்றியது. பார்த்தவர்கள் மனத்தில் பயத்தைத் தோற்றுவித்த கடோக்கஜனைக் கண்ட கௌரவ சேனை கலங்கித் துயருற்றது. வாகனங்கள் மலமுத்திரத்தைப் பெருக்கின. சந்தியா காலத்தில் அதிகப் பலம் பெறும் அரக்கர்கள் இரும்பு சக்கரங்கள், பூஷாண்டி, பிராசம், சூலம், தோமரம், சதக்னி, பட்டிசம் ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்து சொரிந்தனர். பாறைகளை மழைபோலப் பொழிந்தனர். அஸ்வத்தாமாவைத் தவிர மற்ற அனைவரும் எல்லாத் திசைகளிலும் ஓடலாயினர்.

அஸ்வத்தாமா கடோக்கஜன் அமைத்த மாயையைத் தன் பாணங்களால் அழித்தான். தான் ஏற்படுத்திய மாயைகள் அழிந்ததால் கோபம் கொண்ட கடோக்கஜன் மிகப் பயங்கரமான பாணங்களைத் தொடுத்தான். அவை அஸ்வத்தாமாவின் சரீரத்தில் தைத்துவிட்டன. அஸ்வத்தாமா பலமான பத்து பாணங்களால் கடோக்கஜனைக் காயப்படுத்தினான். மர்ம ஸ்தானங்களில் கடும் காயமடைந்த கடோக்கஜன் ஒரு லக்ஷம் ஆரங்களைக் கொண்ட சக்கரத்தை அஸ்வத்தாமாவின் மீது ஏவினான். அஸ்வத்தாமா தன் அம்புகளால் அந்த சக்கரத்தைத் தூரத்தில் வீசிவிட்டான்.

4.4 அஸ்வத்தாமா - அஞ்சனபர்வா போர்; அஞ்சன பர்வா வதம்

இச்சமயம் கடோத்கஜனின் புதல்வன் அஞ்சனபர்வா தன்னை நோக்கி வந்த அஸ்வத்தாமாவைத் தடுத்துவிட்டான். அஞ்சனபர்வா கருப்பு மலையைப் போன்றவன் அவன் தன் பாணங்களால் அஸ்வத்தாமாவை மறைத்துவிட்டான். ருத்ரன், விஷ்ணு மற்றும் இந்திரனைப் போன்ற பராக்கிரமம் கொண்டவனாகிய அஸ்வத்தாமா சிறிதும் பயப்படவில்லை. அஸ்வத்தாமா ஒரு பாணத்தால் அஞ்சனபர்வாவின் கொடியையும், இரண்டால் சாரதியையும், மூன்றாம் தேரின் திரிவேணுவையும், ஒன்றால் வில்லையும், நான்கு பாணங்களால் நான்கு குதிரைகளையும் வெட்டிவிட்டான். அத்துடன் தேரிழந்த அஞ்சனபர்வாவின் கைகளில் இருந்த கத்தியையும் வெட்டிவிட்டான். அஞ்சனபர்வா கதையைச் சுழற்றி அஸ்வத்தாமாவை அடித்தான்.

அஸ்வத்தாமா தான் பாணங்களால் அஞ்சனபர்வாவின் கதையையும் உடைத்துவிட்டான். அப்போது ஆகாயத்தில் எழும்பிய அஞ்சனபர்வா மரமழை பொழிந்தான். அஸ்வத்தாமா மாயாவியான அஞ்சனபர்வானவப் பாணங்களால் காயப்படுத்தினான். இதன்பின் அவன் மீண்டும் தேரில் ஏறி அஸ்வத்தாமாவின் முன் நின்று கொண்டான். அவன் பூமியில் மையாலான மலையைப் போலத் தோற்றமளித்தான். அஸ்வத்தாமா இரும்புக்கவசம் அணிந்திருந்த பீமனின் பேரனை, சிவன் அந்தகாசுரனை வதம் செய்ததுபோல வதம் செய்துவிட்டான்.

4.5 கடோத்கஜன் அஸ்வத்தாமாவை எதிர்க்க வருதல்

தன் புதல்வன் அஸ்வத்தாமாவால் கொல்லப்பட்டதைக் கண்ட கடோத்கஜன் அஸ்வத்தாமாவிடம் வந்து கூறினான். “துரோணபுத்திரா! நில் இன்று நீ என்னிடமிருந்து உயிரோடு தப்பிச் செல்ல முடியாது. கார்த்திகேயன் கிரௌஞ்ச மலையைப் பிளந்ததுபோல் நான் இன்று உன்னை அழிக்கப் போகிறேன்.” என்றான். அஸ்வத்தாமா, கடோத்கஜனிடம் “தேவர்களுக்கு நிகரான வீரனே! நீ போ மற்றவர்களோடு போர் செய். புதல்வனுக்குத் தந்தையே தொல்லை செய்வது சரியல்ல; உன்னிடம் என் மனத்தில் சிறிதும் கோபமில்லை. கோபம் கொண்ட மனிதன் தன்னைத்தானே அழித்துக் கொள்கிறான் என்பதை நீ அறிய வேண்டும்.” என்று சொன்னான். ஆனால் அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்டுக் கோபம் கொண்ட கடோத்கஜன் “அஸ்வத்தாமா! நான் போர்க்களத்தில் நீசர்களைப் போன்ற கோழையா? நான் கௌரவர்கள் குலத்தில் பீமசேனனிடம் தோன்றியவன். போர்க்களத்தில் புறமுதுகிடாத பாண்டவர்களின் புதல்வன். ராவணனுக்குச் சமமான

பலமுடையவன். அஸ்வத்தாமா நில், நீ என்னிடமிருந்து விடுபட முடியாது. உயிரோடு போக முடியாது” என்று கூறிய கடோத்கஜன் அஸ்வத்தாமாவோடு போரிடலானான்.

கடோத்கஜன் தேரின் அச்சைப்போலப் பருமனான அம்புகளைப் பொழியலானான். அஸ்வத்தாமா அவற்றைத் தன்னிடம் வருவதற்கு முன்பே தன் பாணங்களால் அழித்துவிட்டான். தன் மாயையை அஸ்வத்தாமா அழித்ததைக் கண்ட கடோத்கஜன் கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் மறைந்து மறுபடி வேறொரு மாயையைச் சிருஷ்டித்தான். மரங்கள் நிறைந்த ஒரு மலையை உருவாக்கினான். அதுபெரும் பாறைகளையும், சூலம், பிராசம், கத்தி, முசலம் போன்ற சஸ்திரங்களையும் அருவி நீர் போல் பெருக்கியது. இவற்றால் காயப்பட்டுத் தன் அஸ்வத்தாமா கலங்கவில்லை. அவன் வஜ்ராஸ்திரத்தைத் தோற்றுவித்தான். அதனால் கடோத்கஜன் உருவாக்கிய மாயமலை மறைந்து போனது. கடோத்கஜன் உடனே நீல மேகங்களைத் தோற்றுவித்து, பாறை மழை பொழியச் செய்தான். அஸ்வத்தாமா வாய்வயாஸ்திரத்தால் நீலமேகத்தை அழித்துவிட்டான்.

4.6 அஸ்வத்தாமா - கடோத்கஜன் கடும்போர்

அந்த இரவுப் பொழுதில் துரோண குமாரன் அஸ்வத்தாமாவும் ராக்ஷஸ கடோத்கஜனும் மிகப் பயங்கரமாகப் போரிட்டனர். கடோத்கஜன் விஷம் போன்ற பத்து பாணங்களால் அஸ்வத்தாமாவின் மார்பில் காயப்படுத்தினான். இதனால் அஸ்வத்தாமா காயமடைந்து துன்புற்றான். கடோத்கஜன் ஒரு அஞ்சலிகத்தால் அஸ்வத்தாமாவின் வில்லை வெட்டிவிட்டான். துரோணரின் புதல்வன் வேறு வில்லைக் கையில் எடுத்தான். தங்கச் சிறகுவைய பாணங்களால் அரக்கர்களை அடித்தான். அரக்கர்களின் கூட்டம் அப்பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டுத் துயருற்றது.

பிரளய காலத்து அக்னியைப் போல, அஸ்வத்தாமா தன் பாணங்களால் அரக்கர்களை அவர்களது யானை, குதிரை, தேர், சாரதிகளோடு எரித்து சாம்பலாக்கிவிட்டான். அப்போது கடோத்கஜன் தன் அரக்க சேனைக்கு அஸ்வத்தாமாவைக் கொன்று விடுமாறு கட்டளையிட்டான். அதனை ஏற்று கோர ரூபமுடைய அரக்கர்கள் பலவித அஸ்திரங்களை ஏந்தி அஸ்வத்தாமாவின் மீது பாய்ந்தனர். அவர்கள் அஸ்வத்தாமாவின் மீது சக்தி, சதக்னி, பாறைகள் ஆகியவற்றைப் பொழிந்தனர். அஸ்வத்தாமா தன் கூறிய பாணங்களால் அங்கு தோன்றிய அஸ்திர மாயையை அழித்துவிட்டான். தைரியம் மிகுந்த அஸ்வத்தாமா திவ்யாஸ்திரத்தால் மந்திரித்த பாணங்களால் அரக்கர்களை அக்கணமே காயப்படுத்தினான். பெரும் அஸ்திர வேதாவான

அஸ்வத்தாமா, தனியாகவே, கடோத்கஜனின் கண் முன்பே தன் தகிக்கும் பாணங்களால் அந்த அரக்கப் படையைச் சாம்பலாக்கிவிட்டான். பாண்டவ சேனையில் கடோத்கஜனைத் தவிர வேறு யாரும் அஸ்வத்தாமாவைப் பார்க்கவும் துணியவில்லை. கடோத்கஜன் கோபத்துடன் கண்கள் சிவக்கத் தன் தேரோட்டியிடம் தன்னை அஸ்வத்தாமாவிடம் அழைத்துச் செல்லுமாறு கூறினான்.

அஸ்வத்தாமாவின் அருகில் சென்ற கடோத்கஜன் அஸ்வத்தாமாவுடன் த்வைரதப் போரில் ஈடுபட்டான். கடோத்கஜன் சிங்கம் போன்ற கர்ஜனையுடன் மகாபயங்கரமான வஜ்ராயுதத்தைச் செலுத்தினான். அஸ்வத்தாமா தேரில் இருந்து எழும்பி அந்த வஜ்ரத்தைப் பிடித்துக் கடோத்கஜனின் தேர் மீதே அடித்தான். ஒளி மிக்க அந்த வஜ்ரம், குதிரைகள், சாரதி மற்றும் கொடியுடன் கடோத்கஜனின் தேரையே எரித்து சாம்பலாக்கிவிட்டது. அப்போது பீமனின் புதல்வன் திருஷ்டத்யும்னன் தேரில் ஏறி, பெரிய வில்லைக் கையில் எடுத்து அஸ்வத்தாமாவின் மார்பில் பாணங்களால் அடித்தான். கடோத்கஜன் மீது அஸ்வத்தாமாவும் அப்போது நாரசங்களைச் செலுத்தினான். அவற்றைக் கடோத்கஜன் வெட்டிவிட்டான்.

அப்போது ஆயிரம் தேர், 300 யானை, 6000 குதிரை வீரர்களோடு பீமசேனன் அங்கு வந்தார். அஸ்வத்தாமா அவர்கள் அனைவரிடமும், த்ருஷ்டத்யும்னனுடனும் தனியாகவே போர் புரிந்தான். கண்ணிமைப்பதற்குள் அஸ்வத்தாமா தன் கூரிய பாணங்களால் அரக்கர்களின் மிகப் பெரும் சேனையை அழித்துவிட்டான். இது பீமன், த்ருஷ்டத்யும்னன், கடோத்கஜன், நகுல-சகதேவர், த்ரம்புத்திரர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனன் அனைவரும் பார்க்கும்போதே நடைபெற்றது. போர்க்களத்தில் உதிரநதியைப் பெருகச் செய்தான். அதில் கொடிகள் தவளைகளைப் போலவும், தேரின் குடைகள் அன்னங்களைப் போலவும், சடலங்கள் படகைப் போலவும், கொடிகள் மரங்களைப் போலவும் தோன்றின. வீரர்களின் அவலக்குரல் அந்நதியின் ஒலியாக இருந்தது. அந்நதி யமராஜனின் ராஜ்யம் என்ற பெருங்கடலைச் சென்று அடைந்தது. அரக்கர்களை வதம் செய்த அஸ்வத்தாமா கடோத்கஜனை மிகவும் துன்புறுத்தினான்.

4.7 அஸ்வத்தாமா பாண்டவ வீரர் பலரை வதம் செய்தல்

அஸ்வத்தாமா சினத்துடன் பீமசேனன், த்ருஷ்டத்யும்னன், ஏனைய குந்தி குமார்கள் அனைவரையும் காயப்படுத்தினான். பிறகு துருபதனின் மகன் சுரதன், சிருஞ்ஜயன், பலாநீகன், ஜயாநீகன், ஜயாஸ்வன் ஆகியோரைக் கொன்று வீழ்த்தினான். சிருதாஹ்வ மன்னன் ஹேமமாலி, ப்ருஷத்ரன்

சந்திரசேனனையும் யமனுலகு அனுப்பினான். பிறகு பத்து பாணங்களால் குந்தி போஜனின் பத்து புதல்வர்களைப் பரலோகம் அடையச் செய்தான். இதன்பின் அஸ்வத்தாமா பயங்கரமான பாணத்தைக் குறிவைத்து வில்லைக் காதுவரை இழுத்துக் கடோக்கஜனை நோக்கிச் செலுத்தினான். யமதண்டத்தைப் போன்ற கோரமான அந்தப்பாணம் கடோக்கஜனின் இதயத்தைப் பிளந்து பூமியில் உறைந்துவிட்டது. பாண்டவசேனை போரிலிருந்து விலகிவிட்டது. பெரும் வெற்றியைப் பெற்ற அஸ்வத்தாமா கர்ஜிக்கலானான். கௌரவசேனை அஸ்வத்தாமாவை மிகவும் மதித்துப் பாராட்டியது. வானில் இருந்த சித்த, கந்தர்வ, பூத, அப்ரசஸ், சுபர்ண, தேவகணங்கள் அஸ்வத்தாமாவின் வீரத்தைப் புகழ்ந்தனர்.

4.7 அஸ்வத்தாமா கோபம்; கர்ணனைக் கொல்ல விரைதல்;

துரியோதனனும், கிருபரும் தடுத்து விடுதல்

இதே சமயம் பீமசேனன் சோமதத்தனின் தந்தை வாஹ்லிகனைக் கொன்றார். அத்துடன் திருதராஷ்டிர புதல்வர்கள் பத்து பேரையும், சகுனியின் மகாரதிகள் ஏழு பேரையும், சகோதரர்கள் ஐவரையும் யமனுலகு அனுப்பிவிட்டார். கௌரவ சேனை பின்னடைந்ததைக் கண்ட துரியோதனன் கர்ணனிடம் பாண்டவர்களை முயற்சி செய்து அழித்து விடுமாறு கூறினான். கர்ணனும் தான் இந்திரனளித்த அமோக சக்தியால் அர்ஜுனனைக் கொன்று ராஜ்யத்தைத் துரியோதனனுக்களிப்பேன் என்று உறுதியளித்தான். கர்ணனின் உறுதிமொழியைக் கேட்ட கிருபாசாரியார் அவனிடம் நீ ஏன் இவ்வாறு வெற்றுச் சொற்களைப் பேசுகிறாய்? இதுவரை எந்தப் போரிலும் நீ வெற்றி பெற்றதில்லை என்று பலவாறு கூறி கேலி செய்தார். கர்ணன் கோபத்துடன் கிருபாசாரியாரை அவமதித்து, நாக்கை வெட்டிவிடுவேன் என்று ஏசினான்.

தன் மாமனாகிய கிருபாசாரியாரிடம் கர்ணன் கடுஞ்சொற்களை கூறுவதைக் கேட்ட அஸ்வத்தாமா கர்ணனைக் கொல்ல விரும்பிக் கத்தியுடன் பாய்ந்தான். அஸ்வத்தாமா, கர்ணனிடம் கூறலானான், “நரஅதமா! சிறந்த வில்லாளியும், சூரவீரருமான என் மாமன் அர்ஜுனனின் உண்மையான குணத்தையே கூறினார். நீ துவேஷத்துடன் தற்பெருமை பேசியபடி இவரை ஏசிக் கொண்டிருப்பதற்கு என்ன காரணம்? அர்ஜுனன் உன் கண் முன்னே ஐயத்ருதனைக் கொன்றபோது உன் பராக்கிரமம் எங்கு போனது? நீ கூறும் உன் அஸ்திரங்கள் எங்கு சென்றுவிட்டன? மகாதேவனோடு போரிட்ட சவ்யசாசியை மனக் கோட்டையாலேயே நீ வெல்ல விரும்புகிறாய். இந்திரனாலும் வெல்ல முடியாத அர்ஜுனனை வெல்லுவதற்கு உனக்கு என்ன சக்தி இருக்கிறது? கர்ணா! நில். இப்போதே உன்னுடைய உடம்பிலிருந்து தலையை நீக்கிவிடுகிறேன் என்றவாறு வேகமாக எழுந்த அஸ்வத்தாமாவைக் கிருபரும், துரியோதனனும் தடுத்துவிட்டனர். இச்சமயம்

கர்ணன் அஸ்வத்தாமாவுடன் போர் புரிய விரும்பினான். அஸ்வத்தாமா கர்ணனிடம் “நாங்கள் உன்னுடைய குற்றத்தை மன்னிக்கிறோம். உன்னுடைய இந்தப் பெரிய கர்வத்தை அர்ஜுனன் அழிக்கப் போகிறான்” என்றான்.

இச்சமயம் துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவிடம் “நீ சூதபுத்திரன் மீது கோபம் கொள்ள வேண்டாம். நீ கர்ணனை மன்னிக்க வேண்டும். உங்கள் அனைவர் மீதும் போரின் பாரம் உள்ளது” என்று கூறினான். அஸ்வத்தாமாவும், இனிய இயல்புடைய கிருபாசாரியாரும் துரியோதனன் சொற்களைக் கேட்டு அமைதியாயினர்.

4.8 கிருபாசாரியார் துரியோதனைப் போரிலிருந்து தடுக்குமாறு

அஸ்வத்தாமாவிடம் கூறுதல்

அதன்பின்னர் கர்ணன் பாண்டவசேனையுடன் வேகமாகப் போர் புரிந்தான். அர்ஜுனன் கர்ணனை எதிர்க்க வந்தார். இருவருக்கிடையில் நடைபெற்ற போரில் அர்ஜுனன் கர்ணனைத் தேரிக் கச்சு செய்தார். கௌரவ சேனை பயந்து ஓடத் தொடங்கியது. தன் சேனை ஓடுவதைக் கண்ட துரியோதனன் சேனையைத் தடுத்தான். தான் குந்தி புதல்வர்களுடன் போரிட்டு அர்ஜுனனைக் கொன்று விடுவதாகக் கூறித் தன் பெருஞ்சேனையை திருப்பி அர்ஜுனனோடு போர்புரிய விரைந்தான். இதனைக் கண்ட கிருபாசாரியார் அஸ்வத்தாமாவிடம் சென்று கூறலானார். “கோபம் கொண்ட துரியோதனன் தன் அறிவை இழந்து அர்ஜுனனுடன் போர் புரிய விரும்புகிறான். இவன் அர்ஜுனனோடு போர் செய்து உயிரை இழப்பதற்குள் நீ அவனைப் போரில் இருந்து தடுத்துவிடு. நாம் இருக்கும் போது மன்னனான துரியோதனன் உதவியாளர் இன்றி அர்ஜுனனோடு போரிடச் செல்வது சரியாகாது. அர்ஜுனனோடு போரிட்டால் துரியோதனனின் உயிர் தப்பாது என்று கருதுகிறேன்” எனக் கூறினார்.

4.9 அஸ்வத்தாமாவின் வாக்குறுதி

தன்னுடைய மாமனின் சொற்களைக் கேட்டு உடனே அஸ்வத்தாமா துரியோதனனிடம் விரைந்தான். அவனிடம் சென்று “காந்தாரி மைந்தா! நான் உயிருடன் இருக்கும்போது என்னை அவமதித்து நீ போரிடச் செல்லாதே, சுயோதனா! நான் அர்ஜுனனை வெல்வதைப் பற்றி நீ எந்த ஐயமும் கொள்ள வேண்டாம். நீ நில்: நான் அர்ஜுனனைத் தடுப்பேன்” என்றான்.

4.10 துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவிடம் பாஞ்சாலர்களை வதம் செய்யக்

கட்டளை

அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் “சிறந்த பிராமணனே! நம் ஆசாரியார் தம் புதல்வர்களைப் போலப் பாண்டவர்களைக்

காப்பாற்றுகிறார். நீயும் இப்போது அதையே செய்கிறாய். என்னுடைய துரதிர்ஷ்டத்தால் போரில் உன்னுடைய பராக்கிரமம் மங்கிவிட்டது. நீ தர்மராஜர் அல்லது திரௌபதியின் விருப்பத்திற்காக இவ்வாறு செய்கிறாயா? என்னால் என்னுடைய சுகப்படத்தக்க சகோதரர்கள் பெரும் துயரம் அடைகிறார்கள். அஸ்வத்தாமா! மகிழ்ச்சியுடன் என்னுடைய பகைவர்களைப் போரில் அழித்துவிடு. உன்னுடைய அஸ்திரங்கள் வேத தானவர்களையும் அழிக்கவில்லை.

துரோணரின் புதல்வா! நீ உன் படையுடன் பாஞ்சாலர்களையும், சோமகர்களையும் அழித்துவிடு. பிறகு நாங்கள் மீதியுள்ளவரை அழித்துவிடுவோம். பாஞ்சாலர்களும், சோமகர்களும் அர்ஜுனனால் காக்கப்பட்டு என் சேனையைக் காட்டுத் தீயைப்போல அழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பாஞ்சாலர்களை வதம் செய்வதற்காகவே பிறந்தவன் நீ. சித்தர்கள் உன்னைப் பற்றி இவ்வாறே கூறியுள்ளார்கள். உன்னிடம் சத்தியத்தையே கூறுகிறேன். மகாபாஹு! போ; இந்தக் காரியத்தில் தாமதம் வேண்டாம். விரைவாக உன்னுடைய அஸ்திரங்களால் பாஞ்சாலர்களையும், சோமகர்களையும் அழித்துவிடு” என்று கூறினான்.

4.11 அஸ்வத்தாமாவின் மறுமொழி

அஸ்வத்தாமா துரியோதனனுக்கு மறுமொழி உரைத்தான். “குருசிரேஷ்டா நீ கூறுவது சரியே! பாண்டவர்கள் எனக்கும் என் தந்தைக்கும் பிரியமானவர்கள். நாங்களும் அவர்களுக்குப் பிரியமானவர்கள். ஆனால், போர்க்களத்தில் இதை நினைக்காமல் எங்களால் முடிந்த வரை உயிரின் மேல் பயமின்றிப் போரிடுகிறோம். மன்னா! நான், கர்ணன், சல்யன், கிருபர், க்ருதவர்மா, அனைவரும் நொடிப் பொழுதில் பாண்டவர்களை அழிக்க முடியும். நாங்கள் இல்லையென்றால் பாண்டவர்களும் அரைக்கணத்தில் கௌரவ சேனையை அழித்துவிட முடியும். ஆனால் நாங்கள் பரஸ்பரம் போரிட்டு அமைதியாகி விடுகிறோம். மன்னா? நான் உன்னிடம் சத்தியமாகக் கூறுகிறேன். பாண்டவர்கள் உயிருடன் இருக்கும் வரை அவர்களுடைய சேனையை வெல்ல முடியாது. சக்திசாலிகளான பாண்டவர்கள் தமக்காகப் போர் புரிகிறார்கள். பிறகு ஏன் அவர்கள் உன் சேனையை அழிக்காமல் இருப்பார்கள்? கௌரவா! நீ லோபி, கபடம் கொண்டவன். கர்வி: எல்லோர் மீதும் சந்தேகம் கொண்டவன். இதனாலேயே எங்கள் மீதும் சந்தேகம் கொள்ளுகிறாய்.

பாவம் நிரம்பிய உள்ளமுடையவன் நீ. இதனாலேயே எங்களையும் மற்றவரையும் சந்தேகப்படுகிறாய். இப்போதே உயிரின் ஆசையை விட்டுவிட்டு போர்க்களம் செல்கிறேன். நீ விரும்பியதைச் செய்வதற்காகக்

கேகய, பாஞ்சால, சோமக, பாண்டவர்களுடன் போரிடுவேன். இன்று சோமகர்களையும், பாஞ்சாலர்களையும் நான் போரில் கொன்றதைக் கண்டு தர்மபுத்திரர் மனத்தில் பெரும் துயரம் உண்டாகும். பாரதா? போர்க்களத்தில் என்னுடன் போரிட வந்தவர்கள் உயிருடன் திரும்ப முடியாது” என்று கூறிப் பகைவருக்கு முன் துணிந்து நின்றான். பிறகு கேகயர்களையும், பாஞ்சாலர்களையும் தன்னுடன் போரிட அழைத்தான்.

4.12 அஸ்வத்தாமா - திருஷ்டத்யும்னன் போர்

பாஞ்சாலர்களையும், சோமகர்களையும் த்ருஷ்டத்யும்னன் கண் முன்பே அஸ்வத்தாமா கொன்று வீழ்த்தினான். பாஞ்சால வீரர்கள் பயந்து ஓடுவதைக் கண்டு த்ருஷ்டத்யும்னன் அஸ்வத்தாமாவுடன் போரிட வந்தான். அவன் ஆசாரிய புத்திரனைத் தன்னுடன் போரிட அழைத்தான். த்ருஷ்டத்யும்னனின் பாணங்கள் அஸ்வத்தாமாவின் உடலில் புதைந்தன. அஸ்வத்தாமா. பாஞ்சால ராஜகுமாரனிடம் இருநாழிகைப் போதில் உன்னைக் கொன்றுவிடுவேன் என்றுக் கூறித் தன் பாணங்களால் அவனை மறைத்துவிட்டான். த்ருஷ்டத்யும்னன், அஸ்வத்தாமாவிடம், “துர்புத்தி பிராமணா! நீ என்னுடைய பிறப்பையும் சபதத்தையும் அறியாயா? நான் முதலில் துரோணரை வதம் செய்து பிறகு உன்னை அழிக்க வேண்டும். அதனாலேயே உன்னைக் கொல்லவில்லை. இன்று இரவுப்பொழுது கழிந்து பொழுது விடிவதற்கு முன்பே உன் தந்தையை வதம் செய்து உன்னையும், யமனுலகு அனுப்பிவிடுவேன். இன்று நீ என் கைகளில் இருந்து உயிரோடு தப்ப முடியாது. நீ பிராமணத் தன்மையைத் துறந்து கூடித்திரிய தர்மத்தில் ஈடுபட்டுள்ள அதமனாவாய்” என்று கடுமையாகக் கூறினான்.

த்ருஷ்டத்யும்னனின் கடும் சொற்களைக் கேட்டுச் சினம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா. “அடே! நில் நில்” என்று கூறியவாறு பாம்பைப் போலச் சீறிப் பாணங்களைப் பொழிந்தான். திருஷ்டத்யும்னன் அஞ்சவில்லை. அஸ்வத்தாமாவின் மீது தானும் பலவகை பாணங்களை அடித்தான். இருவரும் பரஸ்பரம் துன்புறுத்தி உயிரைப் பணயம் வைத்துப் போரில் துணிந்து நின்றனர். இருவரும் அம்புக் கூட்டத்தால் ஆகாயத்தையும், திசைகளையும் நிரப்பிப் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். வீரர்கள் அவர்களுடைய போரைப் புகழ்ந்தனர். சித்தசாரணரும். கருடனும் கூட அவர்கள் போரைப் பாராட்டினர். இருவரும் இரு காட்டு யானைகளைப் போலச் சளைக்காமல் இரு நாழிகை நேரம் சமமாகப் போர் புரிந்தனர். முடிவாக அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனின் கொடி, வில், குடை, காவலர், சாரதி மற்றும் குதிரைகளையும் அழித்து மிகுந்த வேகத்துடன் தாக்கினான். ஆயிரக் கணக்கான பாஞ்சாலர்களை அடித்து விரட்டிவிட்டான்.

அஸ்வத்தாமாவின் கடும் போரைக் கண்டு பாண்டவ சேனை கவலையுற்றது. அஸ்வத்தாமா நூறு அம்புகளால் நூறு பாஞ்சாலர்களை அழித்தான். மூன்று அம்புகளால் மூன்று மகாரதிகளை வெட்டினான். பாஞ்சால, சிருஞ்ஜய, வீரர்கள் அஸ்வத்தாமாவை விட்டு ஓடிவிட்டனர். இவ்வாறு பகைவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்த துரோணபுத்திரன் கௌரவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டுக் கௌரவிக்கப்பட்டான். இச்சமயம் பீமசேனனும் யுதிஷ்டிரரும் அஸ்வத்தாமாவைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கினர்.

4.13 இரவுப்போர் தொடக்கம், அஸ்வத்தாமா கடோத்கஜனை வெல்லுதல்

அதிகம் இருள் சூழ்ந்துவிட்டதால் இருதரப்பு சேனையிலும் காலாட்படைவீரர்கள் அனைவரும் தீப்பந்தங்களைப் பிடித்துப் போர்க்களத்திற்கு ஒளியூட்டினர். தேர்களில் விளக்குகள் ஏற்றப்பட்டன. தீவட்டிகள் மற்றும் தீப்பந்தங்களின் ஒளியில் போர்க்களம் பிரகாசித்தது. இருதரப்பு மகாரதிகளுக்குள்ளும் த்வந்த யுத்தம் நடைபெற்றது. கடோத்கஜன் அஸ்வத்தாமாவை முன்னேறாமல் தடுத்தான். சிம்மநாதம் செய்தவாறு, “துரோணபுத்திரா! நில். நீ என்னிடமிருந்து உயிருடன் தப்ப முடியாது! என்று கூறிச் சிங்கம் யானையைத் தாக்குவது போலத் தாக்கினான். கடோத்கஜன் பொழிந்த பருமனான அம்புகளை அழித்த அஸ்வத்தாமா நூற்றுக் கணக்கான கூரிய பாணங்களைத் கடோத்கஜன் மீது செலுத்தினான். கடோத்கஜன் ஷூரப்ரம், அர்த்தசந்திரம், நாராசம், சிலீமுகம், வராக கர்ணம், நாலீகம், விகர்ணம் முதலிய அஸ்திரங்களை அஸ்வத்தாமாவின் மீது செலுத்தினான். அஸ்வத்தாமா திவ்யாஸ்திரங்களை மந்திரித்த பாணங்களால் கடோத்கஜனின் ஆயுதங்கள் அனைத்தையும் அழித்துவிட்டான். அந்த நள்ளிரவு நேரத்தில் அஸ்வத்தாமாவிற்கும், கடோத்கஜனுக்கும் இடையே கோரப்போர் நடந்தது.

கடோத்கஜன் அஸ்வத்தாமாவின் மீது தொடர்ந்து பாணங்களை அடித்து அவனை உணர்விழக்கச் செய்தான். கௌரவ சேனை அஸ்வத்தாமா கடோத்கஜனால் கொல்லப்பட்டு விட்டதாகவே எண்ணியது. சற்று நேரத்தில் உணர்வு பெற்ற அஸ்வத்தாமா கடோத்கஜன் மீது யமதண்டத்தைப் போன்ற பயங்கர பாணத்தை விடுத்தான். அதனால் மிகுந்த காயமடைந்த ஹிடம்பாவின் குமரன் மயக்கமடைந்து தேரின் பின்பகுதியில் அமர்ந்துவிட்டான். கடோத்கஜனின் சாரதி அவனை அஸ்வத்தாமாவிடமிருந்து விலக்கி அழைத்துச் சென்றான். அஸ்வத்தாமா வெற்றி முழக்கம் செய்தான்.

4.14 துரோணரின் மரணம்; அஸ்வத்தாமாவின் வினா

இதற்கிடையில் அஸ்வத்தாமா சிகண்டியின் தலைமையில் இருந்த ப்ரபத்ர, பாஞ்சால, சேதி, கேகய கணங்களுடன் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தால்

செய்தி எதையும் அறியவில்லை. துரோணர் கொல்லப்பட்டபின் கௌரவ சேனை பலத்தையும் உற்சாகத்தையும் இழந்து ஓடிக் கொண்டிருந்தபோது அஸ்வத்தாமா துரோணர் பாண்டவருடன் போரிட்ட பக்கம் வந்து கொண்டிருந்தான். பாண்டவர்களின் பலவகைச் சேனையை அழித்துத் திரும்பிய அஸ்வத்தாமா கௌரவ சேனை பயத்துடன் ஓடிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். அவன் துரியோதனனிடம் “பாரதா! இந்த சேனை ஏன் பயந்து ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது? ஏன் தாங்கள் சேனையைத் தடுத்து நிறுத்தவில்லை? நீரும் நலமாகக் காணப்படவில்லையே? என்று கேட்டான்.

தொடர்ந்து பேசிய அஸ்வத்தாமா “மன்னா! கர்ணன் முதலிய வீரர்களும் ரணபூமியில் காணப்படவில்லை. இதற்கு என்ன காரணம்? இதற்கு முன் சேனை இவ்விதம் ஓடவில்லையே. எந்த ரதி கொல்லப்பட்டதால் உங்கள் சேனை இந்த வருந்தத் தக்க நிலையினை அடைந்துள்ளது என்று கூறுங்கள்” எனக் கேட்டான். துரோண குமாரனின் வினாக்களுக்கு துரியோதனனால் விடையளிக்க முடியவில்லை. துரோணரின் மரணச் செய்தியை அஸ்வத்தாமாவிடம் அவனால் கூற முடியவில்லை. தேரில் அமர்ந்திருந்த அஸ்வத்தாமாவைக் கண்டு அவன் கண்கள் கண்ணீரால் நிரம்பின. இந்நிலையில் துரியோதனன் கிருபாசாரியாரிடம், “தாங்களே செய்தி அனைத்தையும், இந்த சேனை ஓடுவதற்கான காரணத்தையும் கூறிவிடுங்கள்” என்று சொன்னான்.

4.15 கிருபர் கூறிய துரோணரின் மரணச் செய்தி

துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்ட கிருபாசாரியார் அஸ்வத்தாமாவிடம் துரோணரின் மரணச் செய்தியைக் கூறலானார். “குழந்தாய்! துரோணரின் தலைமையில் பாஞ்சாலர்களோடு மட்டுமே போரைத் தொடங்கினோம். போரில் கௌரவ வீரர்களின் பின்னடைவு ஏற்பட்ட நிலையில் உன் தந்தை பிரம்மாஸ்திரத்தை வெளியிட்டு ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களையும், யானைகளையும், மரண தேவனிடம் அனுப்பிவிட்டார். 400 வயதைக் கடந்த அவர் 16 வயது இளைஞனைப் போலச் சஞ்சரித்தார். பாஞ்சாலர்கள் நஷ்டமடைந்து போரில் இருந்து விலகினர். அவர்கள் உற்சாகம் இழந்து உணர்வற்றவர்களைப் போலாயினர்.

இச்சமயம் பாண்டவர்களின் வெற்றியை விரும்பிய மதுகுதனன், “துரோணாசாரியாரை யாரும் போரில் வெல்ல இயலாது. எனவே, பாண்டவர்களே! நீங்கள் தர்மத்தைக் கைவிட்டு வெற்றி பெற முயற்சியுங்கள். அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டால் இவர் போர் புரிய மாட்டார் என்பது என்

நம்பிக்கை. ஆகவே யாராவது பொய்யாகப் போரில் அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டான் என்று கூற வேண்டும்” என ஆலோசனை கூறினார். அர்ஜுனுக்கு இந்த விஷயம் பிடிக்கவில்லை. ஆனால் மற்றவர் அனைவருக்கும் பிடித்தது. யுதிஷ்டிரர் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு இதனை ஏற்றுக் கொண்டார். அப்போது பீமசேனன் உன் தந்தையிடம் சென்று, அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டான் என்று கூறினார். ஆனால் உன் தந்தை இதனை நம்பாமல் யுதிஷ்டிரரிடம் அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டானா, இல்லையா என்று கேட்டார்.

யுதிஷ்டிரர் பொய்யுரைக்கப் பயந்தாலும் போரில் வெற்றியை விரும்பினார். ஆகவே மாளவமன்னன் இந்திரவர்மாவின் யானை அஸ்வத்தாமா பீமனால் கொல்லப்பட்ட செய்தியை, “ஆசாரியாரே! நீர் யாருக்காக உயிர் வாழ்கிறீரா, அந்த அன்பு மகன் ரணபூமியில் கொன்று வீழ்த்தப்பட்டான் என்ற செய்தியை உரத்த குரலிலும், பின் தெளிவற்ற குரலால் உண்மையில் அந்த பெயருடைய யானை கொல்லப்பட்டது என்றும் கூறினார். இவ்வாறு போரில் நீ கொல்லப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டதைக் கேட்டு உன் தந்தை போரிடுவதை நிறுத்திவிட்டார். இச்சமயம் த்ருஷ்டத்யுமனன் அவரை நோக்கி ஓடினான். அவனை எதிரில் கண்டு இறக்கும் வரை உபவாச நியமத்தை ஏற்று ஆசாரியார் ரணபூமியில் அமர்ந்துவிட்டார்.

அப்போது, துருபதகுமாரன், வீரர்கள் அனைவரும் கூவித் தடுத்தும் கூட அதனைச் செவி சாய்க்காமல், இடது கையால் உன் தந்தையின் கேசத்தைப் பற்றி, வலது கையால் அவருடைய தலையைத் துணிக்க முற்பட்டான். வீரர்கள் அனைவரும் கொல்லாதே, கொல்லாதே என்று தடுத்தும், அர்ஜுனன் தன் தேரில் இருந்து இறங்கி ஓடி ஆசாரியாரை உயிரோடு கொண்டுவா, கொல்லாதே என்று கூறியும் த்ருஷ்டத்யுமனன் உன் தந்தையின் தலையைத் துணித்துவிட்டான். அதனால் வீரர்கள் பயந்து ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். நாங்கள் உற்சாகம் இழந்து திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறோம்” என்று துரோணரின் மரணம் எவ்வாறு நிகழ்த்தப்பட்டது என்பதை அஸ்வத்தாமாவிடம் தெரிவித்தார்.

4.16 அஸ்வத்தாமாவின் கோபம்; துரியோதனனிடம் சபதம் உரைத்தல்

தன் தந்தை கபடமாகக் கொல்லப்பட்டார் என்பதைக் கேட்டு அஸ்வத்தாமாவின் கண்களில் கண்ணீர் பெருகியது. கோபத்தால் அவன் சரீரம் கொழுந்துவிட்டு எரிவது போல் காணப்பட்டது. தன் கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்ட அஸ்வத்தாமா துரியோதனனிடம் இவ்வாறு

சுறலானான். “மன்னா என் தந்தை எவ்வாறு ஆயுதத்தைத் துறந்தார். எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார், யுதிஷ்டிரர் எத்தகைய பாவச் செயலைச் செய்துள்ளார் என அனைத்தையும் நான் அறிந்து கொண்டேன். போரில் வெற்றியோ, தோல்வியோ கிடைத்தாலும் போரில் மரணமடைவது புகழுக்குரியதாகிறது. என் தந்தை வீரகதியடைந்தார் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் வீரர்கள் கண்முன்னே அவர் கேசம் பற்றப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அவமானம் என் மர்மஸ்தானத்தைப் பிளந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் உயிரோடு இருக்கும்போது என் தந்தை அவமானப்படுத்தப்பட்டார் என்றால் மனிதன் புத்திரர்களை விரும்புவது எதற்காக?

தீயவனான துருபதகுமாரன் என்னை அவமதித்து இந்தப் பாவ காரியத்தைச் செய்துள்ளான். இதன் பயங்கர விளைவை அவன் அனுபவிக்க நேரிடும். அத்துடன் பொய் கூறிய யுதிஷ்டிரரும் மிக நீச கர்மத்தைச் செய்ததால் பயங்கர விளைவைக் காண நேரிடும். மன்னா! நான் என் புண்ணிய கர்மங்களின் மேல் சபதமிட்டுக் கூறுகிறேன். பாஞ்சாலர்கள் அனைவரையும் வதம் செய்யாமல் நான் உயிரோடு இருக்கமாட்டேன். த்ருஷ்டத்யும்னனை அவசியம் கொன்றுவிடுவேன். இகலோகத்திலும், பரலோகத்திலும் பெரும் பயத்திலிருந்து காப்பாற்றுவார்கள் என்பதற்காகவே மனிதர்கள் புதல்வர்களை விரும்புகிறார்கள். என் போன்ற புதல்வனைப் பெற்றும், துரோணாசாரியார் தலைமுடி பற்றப்படும் அவமானத்தைப் பெற்றுள்ளார். பாரதா! பரலோகம் சென்ற தந்தையின் கடனிலிருந்து விடுபட நான் முயற்சிப்பேன்.

மன்னா! சிறந்த புருஷர்கள் தங்களைப் புகழ்ந்து கொள்ளக்கூடாது என்றாலும் இன்று நான் செய்யப் போவதைக் கேள். இன்று பிரளய காலத்தின் காட்சியை நான் முன்னிறுத்தப் போகிறேன். இன்று என் பராக்கிரமத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் பாண்டவர்கள் அனைவரும் பார்க்கட்டும். இன்று என்னைத் தேவ, அசுர, கந்தருவர் யாரும் தோற்கச் செய்ய முடியாது. இவ்வுலகில் என்னை அல்லது அர்ஜுனனை விடச் சிறந்த அஸ்திர வேதா யாரும் கிடையாது. புயல் மரங்களை வீழ்த்துவதுபோல் இன்று நான் பகைவர்களைக் கொன்று வீழ்த்தப் போகிறேன்.

4.17 அஸ்வத்தாமா நாராயணாஸ்திரத்தைத் தோற்றுவித்தல்

மன்னா! இன்று நான் பிரயோகிக்கும் அஸ்திரத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அறியமாட்டார். அர்ஜுனனும் அறியமாட்டார். பீமசேனன், நகுல-சகதேவர் யாரும் அதனை அறியார். முன்பு என் தந்தை பகவன் நாராயணனை வணங்கி அவருக்கு விதிப்படி வேத சொருப காணிக்கையைச் சமர்ப்பித்தார்.

தானே எழுந்தருளி அந்தப் பரிசை ஏற்றுக் கொண்ட பகவான் என் தந்தைக்கு வரமளித்தார். வரத்தின் பலனாக என் தந்தை மிக உத்தமமான நாராயணாஸ்திரத்தை யாசித்தார். நாராயணன் அவ்வஸ்திரத்தை என் தந்தைக்களித்தார். மேலும் அவரிடம் “பிரம்மன்! இனிப் போரில் உனக்குச் சமமானவன் யாரும் இல்லை. இந்த அஸ்திரம் பகைவனை வதைக்காமல் திரும்பாது. வதம் செய்ய முடியாதவனையும் இது வதம் செய்யும்.

பரந்தபா! போர்க்களத்தில் தேரை விட்டுக் கீழிறங்குதல், தன் ஆயுதங்களைத் துறத்தல், உயிர்ப்பிச்சை கேட்டல் பகைவரைச் சரணடைதல் ஆகியவை இப்பெரும் அஸ்திரத்தை அமைதிப்படுத்தும் உபாயங்களாகும். போரில் வதம் செய்யப்படக்கூடாத மனிதன் மீது இதனைப் பிரயோகித்தால் இதனைச் செலுத்துபவனும் துன்பத்திற்காளாவான்” என்று பகவான் ஸ்ரீமந் நாராயணன் என் தந்தையிடம் இவ்வஸ்திரத்தின் குணங்களையும் தெரிவித்துள்ளார். இவ்வாறு என் தந்தை நாராயணாஸ்திரத்தைப் பெற்றார். பூஜைக்குரிய அவர் அதனை எனக்கு உபதேசித்தார். என் தந்தையிடமிருந்து நான் பெற்ற நாராயணாஸ்திரத்தால் இன்று நான் ரணபூமியில் பாண்டவ, பாஞ்சால, மதஸ்ய, கேகய வீரர்களை வதம் செய்யப் போகிறேன்.

நாராயணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து அனைவரையும் அழித்துவிடுவேன். நண்பன், பிராமணன் மற்றும் குருவிற்குத் துரோகம் செய்யும் நிந்தைக்குரிய பாஞ்சால குல களங்கமான திருஷ்டத்யும்னன் இன்று என்னிடமிருந்து உயிரோடு செல்லப் போவதில்லை” என்று அவ்வத்தாமா கூறினான். அவ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்ட கௌரவ சேனை திரும்பி வந்தது. கௌரவ சேனையில் வீரர்கள் ரணபேரிகைகளை முழக்கி ஆயிரக்கணக்கான முரசுகளைக் கொட்டினர். அந்தப் பெரும் ஒலி ஆகாயத்தையும், வானத்தையும், பூமியையும் எதிரொலித்தது. அந்த ஒலியைக் கேட்டு பாண்டவ மகாரதிகள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ரகசிய ஆலோனை நடத்தினர். அவ்வத்தாமா நீரால் ஆசமனம் செய்து திவ்யமான நாராயணாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினான்.

4.18 நாராயணாஸ்திரத்தின் விளைவுகள்

அவ்வத்தாமாவால் நாராயணாஸ்திரம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அதன் விளைவாக நீர்த்துளிகளோடு தீவிரமான காற்று வீசியது. மேகங்கள் இன்றியே ஆகாயத்தில் மேக கர்ஜனை கேட்கலாயிற்று. பூமி நடுங்கியது. கடலில் பெரும் அலைகள் எழுந்தன. பெரும் நதிகள் தம் பிரவாகத்திற்கு

எதிர்த்திசையில் ஓடலாயின. மலைச் சிகரங்கள் உடைந்து விழலாயின. மான் கூட்டங்கள் பாண்டவை சேனையைத் தனக்கு வலமாக்கிச் சென்றன. திசைகள் எங்கும் இருள் பரவியது. சூரியன் மங்கிவிட்டான். மாமிசம் உண்ணும் ஜீவஜந்துக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் ஓடலாயின. தேவ, தானவ, கந்தர்வர்கள் கூடத் துன்புற்றனர். எல்லோரும் இப்போது என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சர்ச்சை செய்யலானார்கள். அஸ்வத்தாமாவின் அந்த கோரமான பயங்கர அஸ்திரத்தைக் கண்ட மன்னர்கள் கவலையும், பயமும் அடைந்தனர்.

4.19 அஸ்வத்தாமா மீண்டும் துரியோதனனிடம் சபதம் உரைத்தல்

அஸ்வத்தாமா பிரளயகாலத்து யமராஜனைப் போலப் பகைவரை அழிக்கத் தொடங்கினான். பகைவர்களைப் பல்லங்களால் அடித்து அவர்களுடைய சடலங்களை மலைபோலக் குவித்துவிட்டான். அஸ்வத்தாமா மிகுந்த வேகத்தோடு கர்ஜனை செய்து, துரியோதனனிடம் மீண்டும் தன் சபதத்தைக் கூறினான். “யுதிஷ்டிரன் ஆசாரியரைத் தன் அஸ்திரத்தைத் துறக்கச் செய்தான். இதனால் நான் தர்மராஜன் கண் முன்பே அவன் சேனை முழுவதையும் அடித்து விரட்டப் போகிறேன். நீசனான பாஞ்சாலப் புதல்வனைக் கொன்றுவிடப் போகிறேன். போர்க்களத்தில் நான் அனைவரையும் வதம் செய்துவிடுவேன். உன்னிடம் உண்மையாகச் சபதம் செய்கிறேன். ஆகவே நீ உன் சேனையைத் திருப்பு” என்று உரைத்தான். துரியோதனனும் பயத்தை விலக்கித் தன் சேனையை மறுபடி போருக்குத் திருப்பினான். நிறைந்த இரு கடல்களைப் போல கௌரவ, பாண்டவ சேனையின் கோரப் போர் மீண்டும் தொடங்கியது. ஒரு மலை மற்றொரு மலையுடன் மோதுவதைப் போலவும், ஒரு கடல் மற்றொரு கடலோடு மோதுவதைப் போலவும் கௌரவ-பாண்டவ சேனை மோதியது. ஆயிரக்கணக்கான சங்குகளும், ரணபேரிகைகளும் முழக்கம் செய்யப்பட்டன.

4.20 அஸ்வத்தாமா நாராயணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தல்

அஸ்வத்தாமா பாண்டவ, பாஞ்சால சேனையைக் குறிவைத்து நாராயணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். அதிலிருந்து தோன்றிய அம்புகள் வானில் இருந்து விழலாயின. சூரிய கிரணங்கள் இரு நாழிகைப் போதில் உலகம் முழுவதும் பரவி விடுவதைப் போல அந்த அஸ்திரத்தில் இருந்து பாணங்கள் எல்லாத் திசைகளிலும், ஆகாயத்திலும், சேனை முழுவதும் பரவிவிட்டன. கருப்பு இரும்பாலான குண்டுகள் தோன்றி விழலாயின. பிறகு இரண்டு, நான்கு சக்கரங்கள உடைய பீரங்கிகளும், கதைகளும், சூரியனைப் போன்ற சக்கரங்களும் தோன்றலாயின. வானம் பல்வேறு சஸ்திரங்களால்

வியாபிக்கப்பட்டதைக் கண்டு பாஞ்சால, பாண்டவ, ச்ருஞ்ஜய வீரர்கள் மனம் கலங்கினர். பாண்டவ மகாரதிகள் எவ்வாறு போரிட்டனரோ, அதற்கேற்றவாறு அந்த அஸ்திரத்தின் வேகம் அதிகரித்துக் கொண்டே சென்றது. நாராயணாஸ்திரத்தால் காயமடைந்த வீரர்கள் நெருப்பால் தகிக்கப்பட்டது போலாயினர். அஸ்வத்தாமா வெளிப்படுத்திய அந்த அஸ்திரம் பாண்டவ சேனையைப் பொசுக்கலாயிற்று.

4.21 ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் ஆலோசனையால் நாராயணாஸ்திரம் அமைதியடைதல்

நாராயணாஸ்திரத்தைக் கண்டு பயந்த யுதிஷ்டிரர் தன் சேனையிடம் போர்க்களத்தை விட்டு ஓடி விடுமாறு கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தான் விரும்பியதைச் செய்யட்டும் என்றும் தான் தன் சகோதரர்களுடன் தீயில் பிரவேசித்து விடுவதாகவும் உரைத்தார். அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சைகையால் ஓடிக் கொண்டிருந்த சேனையைத் தடுத்து நிறுத்தினார். அத்துடன், நாராயணாஸ்திரம் தன்னை எதிர்ப்பவர்களை மட்டுமே அழிக்கும் என்றும், ஆயுதங்களைத் துறந்து, வாகனங்களில் இருந்து இறங்கிப் பூமியில் நின்று கைகூப்பி வணங்குபவர்களை ஒன்றும் செய்யாது, தாக்காது என்றும் தெரிவித்தார். அவர் கூறியவாறு வீரர்கள் ஆயுதங்களைத் துறக்க முற்பட்டனர். அப்போது அவர்களைத் தடுத்த பீமசேனன் தான் தன் பராக்கிரமத்தை அவ்வஸ்திரத்திற்கு எதிராக வெளிப்படுத்தப்போவதாகவும் கூறினார். அர்ஜுனனிடம் காண்டிபத்தைப் பூமியில் வைக்காதே என்றார். ஆனால் அர்ஜுனன் நாராயணாஸ்திரத்திற்கு எதிராகக் காண்டிபத்தை ஏந்த மாட்டேன் என்று சபதம் ஏற்றிருப்பதாகச் சொல்லி வில்லைக் கீழே வைத்துவிட்டார்.

பீமன் மட்டும் தான் தனியாகவே அவ்வஸ்திரத்தை எதிர்க்கப் போவதாகக் கூறி அம்புகளைப் பொழியலனார். எதிர்ப்பவர் ஒருவருமின்றிப் பீமன் மட்டுமே தன்னை எதிர்த்ததால் நாராயணாஸ்திரத்தின் சக்தி முழுவதும் பீமன் மீதே வெளிப்பட்டது. அதன் தீ நாக்குகள் பீமனை அவருடைய தேர், குதிரைகள், சாரதியுடன் மறைத்துவிட்டன. அவர் யார் கண்ணுக்கும் புலப்படவில்லை. இதனைக் கண்ட சக்திசாலி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் தேரிலிருந்து இறங்கி ஓடித் தம் மாயையால் அந்த அக்னிக்குள் பிரவேசித்தனர். பீமனைத் தேரிலிருந்து இறங்க வேண்டினார்கள். ஆனால் பீமன் இறங்க மறுத்தார்.

இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பீமனிடம் நாங்கள் கௌரவர்களைப் போர்புரிந்து வெல்ல முடியும் என்றால் அவ்வாறே செய்திருப்போம். பீமா! நீ மட்டும் போரிலிருந்து ஏன் விலக மறுக்கிறாய்? உன்னுடைய வீரர்கள்

அனைவரும் தேரில் இருந்து இறங்கிவிட்டனர். நீயும் தேரில் இருந்து இறங்கிப் போரில் இருந்து விலகு என்றார். பின்னர் பலவந்தமாக அவ்விருவரும் பீமசேனைத் தேரில் இருந்து இறக்கிப் பூமியில் நிற்கச் செய்தனர். அவருடைய ஆயுதங்களையும் பூமியில் வைத்தனர். தன்னை எதிர்ப்பாரில்லாததால் நாராயணாஸ்திரமும் அமைதியடைந்தது. இவ்வாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன்னுடைய முயற்சியினால் நாராயணாஸ்திரத்தை அமைதிப்படுத்திவிட்டார்.

4.22 துரியோனன் அஸ்வத்தாமாவிடம் மறுபடி நாராயணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்கக் கூறுதல்

நாராயணாஸ்திரத்தின் தேஜஸ் வீரர்கள் எதிர்க்காமையால் அமைதியடைந்துவிட்டது, திசைகள் நிர்மலமாயின. குளிர்ந்த சுகமான காற்று வீசியது. பசு, பறவைகளின் துயரக்குரல் அடங்கியது. அந்த பயங்கர தேஜஸ் விலகியதும், பீமசேனை சூரியனைப் போலப் பிரகாசிக்கலானார். இறப்பில் இருந்து தப்பிய அந்த பாண்டவசேனை கௌரவர்களை அழிப்பதற்காக மகிழ்ச்சியுடன் மலர்ந்தது. துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவிடம் “நீ மறுபடியும் விரைவாக இந்த அஸ்திரத்தைப் பிரயோகம் செய். ஏன் எனில் பாஞ்சாலர்கள் மீண்டும் போருக்குத் துணிந்து வந்துள்ளனர் என்று கூறினான்.

4.23 அஸ்வத்தாமாவின் இயலாமை; மீண்டும் போருக்குத் துணிதல்

துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்ட அஸ்வத்தாமா “மன்னா! இந்த அஸ்திரம் மறுபடியும் பிரயோகிக்க இயலாதது. இரண்டாம் முறை இதைப் பிரயோகித்தால் இது ஏவுகின்றனவையே அழித்துவிடும். மன்னா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இந்த அஸ்திரத்தை அமைதிப்படுத்தும் உபாயத்தைக் கூறி அதைப் பிரயோகித்து நாராயணாஸ்திரத்தை அமைதிப்படுத்திவிட்டார். இல்லை எனில் இன்று போரில் அனைவருடைய வதமும் நிகழ்ந்திருக்கும். போரில் தோல்வியடைவதைக் காட்டிலும் மரணமடைவதே சிறந்ததாகும். இன்று பகைவர் அனைவரும் தோற்று ஆயுதங்களைத் துறந்து பிணத்திற்குச் சமமாகிவிட்டனர்” என்றான். துரியோதனன் மீண்டும் “ஆசாரிய புத்திரனே! குருவைக் கொன்ற இவர்களை வேறு அஸ்திரங்களால் வதம் செய்துவிடு. சிவபெருமானின் திவ்யாஸ்திரங்கள் அனைத்தும் உன்னிடம் நிலைபெற்றுள்ளன. நீ விரும்பினால் இந்திரனும் உன்னிடம் இருந்து தப்ப முடியாது” என்று உரைத்தான்.

துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்ட அஸ்வத்தாமா தந்தை கொல்லப்பட்டதை நினைத்து சினத்துடன் திருஷ்டத்யும்னனைத் தாக்கினான்.

ஷூத்ரக் என்னும் இருபது பாணங்களால் அடித்தான். பாஞ்சால ராஜகுமாரனும் அஸ்வத்தாமாவை 63 பாணங்களால் துளைத்தார். அஸ்வத்தாமாவின் சாரதியையும், குதிரைகளையும் காயப்படுத்தினார். இருவரும் பரஸ்பரம் கடுமையாகத் தாக்கிக் கொண்டனர். அஸ்வத்தாமா திருஷ்டத்யும்னனின் கொடியையும், வில்லையும் வெட்டியதுடன் குதிரைகள், சாரதி, தேர் அனைத்தையும் அழித்துவிட்டான். பாஞ்சாலர்களின் சேனையை அடித்து விரட்டினான்.

4.24 அஸ்வத்தாமா - சாத்யகி போர்

பாஞ்சால வீரர்கள் போரிலிருந்து விலகி ஓடுவதையும், திருஷ்டத்யும்னன் அம்புகளால் பீடிக்கப்பட்டதையும் கண்ட சாத்யகி அஸ்வத்தாமாவிடம் விரைந்தார். பலவகையான அம்புகளால் அஸ்வத்தாமாவைக் காயப்படுத்தினார். அவனுடைய சாரதியையும் துளைத்தார். குதிரைகளோடு தேரையும் சின்னாபின்னமாக்கினார். அஸ்வத்தாமாவின் மார்பில் ஆழமாகக் காயம் செய்தார். அஸ்வத்தாமா அம்பு வலையில் சிக்கித் துன்புற்றான். அதனைக் கண்ட துரியோதனன், கர்ணன், கிருபர் இருவருடனும் வந்து சாத்யகியைப் பாணங்களால் முடினான். அம்புகளைத் தொடுத்துச் சாத்யகியைக் காயப்படுத்தினான். சாத்யகி, துரியோதனன், க்ருதவர்மா, கிருபாசாரியார், கர்ணன், விருஷசேனன், துச்சாதனன் ஆகிய மகாரதிகள் அனைவருடனும் போரிட்டுத் தேரிழக்குமாறு செய்தார்.

இதற்குள் தேறிய அஸ்வத்தாமாவின் தேரினை அழித்து, அவனைப் போரில் இருந்து விலகச் செய்தார். சாத்யகி வருஷசேனனின் 3000 தேர்களையும், கிருபரின் சேனையில் 15000 யானைகளையும், சகுனியின் படையில் 50000 குதிரைகளையும் கொண்டு வீழ்த்தினார். சாத்யகி கௌரவர்களை அழித்ததால் பாண்டவர்கள் சங்கொலி செய்து சிம்மநாதம் புரிந்தனர். இச்சமயம் மீண்டும் இன்னொரு தேரில் ஏறி அஸ்வத்தாமா போருக்கு வந்தான். யுயுதான் மீண்டும் அம்புகளால் அவனைக் காயப்படுத்தினார்.

4.25 அஸ்வத்தாமாவின் அறைகூவல்

அஸ்வத்தாமா சாத்யகியிடம், “சினிபௌத்ரா! ஆசாரியனைக் கொன்ற த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் உனக்கு தனியான பாசம் உண்டு என்பதை நான் அறிவேன். ஆனால் என்னிடமிருந்து உன்னையும் த்ருஷ்டத்யும்னனையும் நீ காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியாது. சைனேயா! சத்தியத்தையும், தவத்தையும் முன்வைத்துப் பாஞ்சாலர்கள் அனைவரையும் வதம் செய்யாமல் எனக்கு ஒருபோதும் அமைதி கிடைக்காது” என்று சபதம் உரைத்தான். பாண்ட,

வ்ருஷ்ணி குலத்தவர் அனைவரும் பாதுகாத்தாலும் சோமகர்களைச் சம்ஹாரம் செய்துவிடுவேன் என்று கூறிய அஸ்வத்தாமா, சாத்யகியின் மீது சூரிய கிரகணங்கள் போன்ற பாணங்களைச் செலுத்தினான். அந்த பாணம் சாத்யகியின் உடலைக் கவசத்துடன் பிளந்ததால் வேதனையுற்ற சாத்யகி, தேரின் இருக்கையில் அமர்ந்துவிட்டார். அவருடைய சாரதி அவரைப் போர்க்களத்திலிருந்து விலக்கி அழைத்துச் சென்றுவிட்டான்.

இந்நிலையில் அஸ்வத்தாமா மீண்டும் த்ருஷ்டத்யும்னனின் புருவங்களுக்கிடையில் வளைந்த முடிச்சுள்ள பாணத்தால் காயப்படுத்தினான். முதலிலேயே மிகுந்த காயமடைந்திருந்த பாஞ்சால ராஜகுமாரன் வேதனையுடன் தேரின் இருக்கையில் அமர்ந்து கொடிமரத்தின் மீது சாய்ந்து கொண்டான். த்ருஷ்டத்யும்னன் துன்புறுவதைக் கண்ட பாண்டவ மகாரதிகள் ஐவர் அங்கு விரைந்து வந்தனர்.

4.26 அஸ்வத்தாமா மகாரதிகள் மூவரை அழித்தல்

இச்சமயத்தில், அர்ஜுனன், பீமசேனன், பௌரவ வ்ருத்தஷத்ரன், சேதி நாட்டு யுவராஜன், மாளவ தேச சுதர்சனன் ஆகிய ஐவரும் குரு புதல்வனைச் சூழ்ந்து கொண்டு காயப்படுத்தினர். அஸ்வத்தாமா தனியாகவே அனைவரையும் எதிர்த்துக் காயம் செய்தான். பீமசேனனின் சாரதியைத் துளைத்துக் கொடியையும், வில்லையும் வெட்டிவிட்டான். அம்பு மழையால் அர்ஜுனனைத் துளைத்தான். மாளவ மன்னன் சுதர்சனனின் இரு புஜங்களையும், தலையையும் மூன்று பாணங்களால் ஒரே சமயத்தில் வெட்டிவிட்டான். பௌரவனை ரத சக்தியால் காயப்படுத்தி ஒரு பல்லத்தால் தலையைத் துண்டித்துவிட்டான். வாலிபனான சேதி இளவரசனைக் குதிரைகளோடும், சாரதியோடும் மரண தேவனிடம் ஒப்படைத்துவிட்டான்.

4.27 அஸ்வத்தாமா - பீமசேனன் போர்; அஸ்வத்தாமா வெற்றி

மாளவ சுதர்சனன், பௌரவ வ்ருத்தஷத்ரன், சேதி நாட்டு இளவரசன் ஆகியோர் தன் கண் முன்னே, கொல்லப்பட்டதைக் கண்ட பீமன், மிகுந்த சினம் கொண்டார். விஷம் போன்ற நூற்றுக் கணக்கான பாணங்களால் அஸ்வத்தாமாவை மூடிவிட்டார். அவற்றை அழித்த அஸ்வத்தாமா பீமன் மீது கூரான பாணத்தை விடுத்தான். பீமசேனன் அஸ்வத்தாமாவின் வில்லை வெட்டினார். குருவின் புதல்வன் வேறு வில்லை எடுத்தான். பல பராக்கிரமசாலிகளான இருவரும் பரஸ்பரம் அம்பு மழை பொழிந்தனர். இருவரும் கணக்கற்ற பாணங்களை ஒருவர் மீது ஒருவர் செலுத்தினர். பீமனின் பாணங்களால் காயமுற்று உணர்விழந்த அஸ்வத்தாமா விரைவில்

தெளிவடைந்து நூறு பயங்கர பாணங்களைப் பீமன் மீது ஏவினான். பீமனும் பயங்கர அம்பு மழை பொழிந்தார்.

அஸ்வத்தாமா கோபத்துடன் பீமனின் வில்லை வெட்டி அவரது மார்பில் காயப்படுத்தினான். பீமனும் அஸ்வத்தாமாவின் மார்பில் காயம் செய்தார். இருவரும் மழைக்கால மேகம் போல அம்பு மழை பொழிந்து ரோஷத்துடன் போரிட்டனர். அஸ்வத்தாமா கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் கணிக்க முடியாமல் அம்பை எடுப்பதும் வில்லில் தொடுப்பதும் பீமன்மேல் விடுப்பதுமாக இருந்தான். வெட்டுக்கிளி கூட்டம்போல அவன் பாணங்கள் நிரம்பிக் காணப்பட்டன. அங்கு பீமசேனனின் அற்புதமான பராக்கிரமும், பலமும், ஆற்றலும் வெளிப்பட்டன. அஸ்வத்தாமாவை வதம் செய்ய விரும்பிய பீமன் ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களை இடைவெளியின்றிச் செலுத்தினார். அவ்விருவருக்கும் இடையில் காற்றும் செல்லவில்லை. அஸ்வத்தாமா பீமனை வதம் செய்ய விரும்பிச் செலுத்திய பாணங்களைப் பீமன் வானத்திலேயே வெட்டிவிட்டார்.

பீமன் அஸ்வத்தாமாவை வதைக்க விரும்பித் தீவிர அம்பு மழையைத் தொடங்கினார். அஸ்வத்தாமா பீமனின் வில்லை வெட்டிவிட்டான். வில் வெட்டுப்பட்டதால் பீமன் ஒரு பயங்கர ரத சக்தியை சுழற்றி அஸ்வத்தாமாவின் தேரின் மீது வீசினார். அஸ்வத்தாமா தன் பாணங்களால் அதனை வெட்டிவிட்டான். வேறு வில்லை எடுத்து மீண்டும் பீமன் பாணங்களைத் தொடுத்தார். அஸ்வத்தாமா பீமனின் தேரோட்டியின் நெற்றியை அம்புகளால் துளைத்துவிட்டான். இதனால் மயக்கமடைந்த சாரதியின் கைகளில் இருந்து கடிவாளங்கள் விடுபட்டன. பீமனின் குதிரைகள் தறிகெட்டு வெகுதூரம் பீமனை இழுத்துச் சென்றுவிட்டன. பீமன் விலகி விட்டதால் அஸ்வத்தாமா வெற்றி முழக்கம் செய்தான். த்ருஷ்டத்யும்னனை விட்டு விட்டுப் பாஞ்சால வீரர்களும் ஓடிவிட்டனர். அஸ்வத்தாமா பயந்து ஓடியவர்களை விரட்டியடித்தபடி பின் தொடர்ந்தான். அஸ்வத்தாமாவால் அடிக்கப்பட்ட மன்னர்கள் பயத்துடன் பல திசைகளிலும் ஓடினர்.

4.28 அர்ஜுனன் - அஸ்வத்தாமா போர்; ஆக்னேயாஸ்திரப் பிரயோகம்.

சேதி தேச யுவராஜன், மாளவ சுதர்சனன், பெளரவ வருத்தகூதர்ன் ஆகியோர் கொல்லப்பட்டதாலும், த்ருஷ்டத்யும்னன், சாத்தியகி, பீமசேனன் ஆகியோர் தோல்வியடைந்ததாலும் அர்ஜுனன் மிகுந்த மனத்துன்பம் கொண்டார். அத்துடன் யுதிஷ்டிரருடைய பேச்சும் பார்த்தன் மனத்தில் வேதனையை ஏற்படுத்தின. அதிக துயரத்தின் காரணமாக அர்ஜுனனுடைய உள்ளத்தில் மிகுந்த கோபம் ஏற்பட்டது. அதனால் அர்ஜுனன்

அஸ்வத்தாமாவிடம் சென்று, “உன்னுடைய சக்தி, பலபராக்கிரமம் கௌரவர்களிடம் உள்ள பிரேமை, எங்களிடம் உள்ள துவேஷம், உன்னுடைய தேஜஸின் பிரபாவம் அனைத்தையும் என்னிடம் காட்டு.

துரோணனை வதைத்த திருஷ்டத்யும்னனே உன்னுடைய கர்வம் அனைத்தையும் பொடியாக்கிவிடுவான். காலாக்கி போன்ற பாஞ்சால குமாரன் த்ருஷ்டத்யும்னன் மீதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனோடும், என்னோடும் நீ போர் செய். இன்று போரில் நான் உன்னுடைய கர்வம் அனைத்தையும் விலக்கிவிடப் போகிறேன்” என்று ஆசாரியாரின் புதல்வரிடம் சொல்லத்தகாத கடுமையான சொற்களைக் கூறினார். அர்ஜுனனின் சொற்களைக் கேட்ட அஸ்வத்தாமா கோபத்தால் பெருமூச்சு விடலானான்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் மீது அதிக கோபம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா எச்சரிக்கையோடு தேரின் மீது நின்று ஆசமனம் செய்து தேவர்களும் வெல்ல முடியாத ஆக்னேயாஸ்திரத்தைக் கையில் எடுத்தான். தீயைப் போல ஒளி மிகுந்த அம்பைக் கையில் எடுத்து மந்திரித்து அதனைப் பகைவர் மீது செலுத்தினான். அதன்பின் வானத்தில் பயங்கரமான அம்பு மழை பொழிந்தது. தீ நாக்குகள் அர்ஜுனன் மீதே பாய்ந்தன. ஆகாயத்தில் இருந்து எரி நகூத்திரங்கள் விழுந்தன. திசைகளில் ஒளி மங்கியது. சேனையின் மீது இருள் பரவியது. ராக்ஷஸ, பிசாசுகள் கர்ஜித்தன. வெப்பக்காற்று வீசியது. பறவைகளும் பசுக்களும் கத்தத் தொடங்கின. விரதங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் சாதுக்கள் அமைதியற்றவராயினர். பூமியில் இருந்த நாகங்கள் ஆக்னேயாஸ்திரத்தின் தேஜஸால் தாக்கப்பட்டுச் சீறிக் குதித்தன. ஜல ஜந்துக்களும் அமைதியடையவில்லை. எல்லா திசைகளிலும் சிறிய, பெரிய அம்புகளின் மறை பொழியலாயிற்று.

அஸ்வத்தாமா செலுத்திய வஜ்ரம் போன்ற பாணங்களால் பகை வீரர்கள் தீயால் எரிக்கப்பட்டு மரங்களைப் போலத் தகிக்கப்பட்டு விழலாயினர். யானைகள் பிளிறியபடி தரையில் விழலாயின. குதிரைகளும் காட்டுத் தீயால் எரிக்கப்பட்ட மரங்களைப் போலாயின. தேர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் விழுந்து கிடந்தன. பிரளய காலத்து சம்வர்த்தக அக்னியைப் போல ஆக்னேயாஸ்திரம் பாண்டவர்களின் சேனையை எரிக்கத் தொடங்கியது. அந்தப்போரில் எல்லோரும் இருளால் மூடப்பட்டிருந்தனர். அர்ஜுனன் உட்பட பாண்டவர் சேனை முழுவதும் கண்ணுக்குத் தென்படாமல் மறைக்கப்பட்டது.

அப்போது அர்ஜுனன் பிரம்மாஸ்திரத்தைத் தோற்றுவித்தார். இரண்டே நாழிகையில் இருள் விலகிவிட்டது. குளிர்ந்த காற்று வீசியது. திசைகள்

தூய்மையடைந்தன. பாண்டவசேனை ஆக்னேயாஸ்திரத்தால் எரிந்து அழிந்து போயிருந்தது. அந்த அஸ்திரத்தில் இருந்து விடுபட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் வானத்தில் சந்திரனும், சூரியனும் ஒன்றாகத் தோன்றியது போல் காட்சியளித்தனர். இரு தரப்பு சேனையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் கொல்லப்பட்டு விட்டனர் என்றே எண்ணியிருந்தனர். இச்சமயம் அவ்விருவரும் சிறிதும் தகிக்கப்படாமல், தம் தேர், கொடி, குதிரை, சிறந்த ஆயுதங்கள் அனைத்துடனும், சிறிதும் காயமின்றி வந்ததைக் கண்டு பாண்டவர்கள் அனைவரும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தனர். பாண்டவர்கள் மகிழ்ந்ததைக் கண்டு கௌரவர்கள் கவலை கொண்டனர்.

4.29 அஸ்வத்தாமா ஆயுதம் துறத்தல்; மகரிஷி வியாசரிடம் பேசுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும், அர்ஜுனனும் ஆக்னேயாஸ்திரத்தால் சிறிதும் பாதிக்கப்படாமல் இருந்ததைக் கண்ட அஸ்வத்தாமா மிகுந்த துயரம் கொண்டான். இது எவ்வாறு இப்படி நடந்தது என்று கவலையில் மூழ்கினான். பெரும் விரக்தியில் ஆழ்ந்தான். தேரில் இருந்து குதித்து வில்லைத் துறந்தான். பின் இவையனைத்தும் பொய் என்று கூறியவாறு ரணபூமியில் இருந்து ஓடிவிட்டான். அவன் தன் எதிரில் வேதத்திற்கும், சரஸ்வதிக்கும் இருப்பிடமானவரும், பாவமற்ற மகரிஷியுமான வியாசரைக் கண்டான். கண்களில் கண்ணீர் பெருக, அவரை வணங்கி அவரிடம் கேட்கலானான். “மகரிஷியே! இது மாயையா? அல்லது தெய்வத்தின் விருப்பமா? அந்த அஸ்திரம் எவ்வாறு பொய்யானது? அவ்விரண்டு கிருஷ்ணர்களும் எதனால் உயிரோடு தப்பிவிட்டனர்? என்னால் பிரயோகிக்கப்பட்ட அந்த அஸ்திரம் அசுர, கந்தர்வ, பிசாசு, சர்ப்ப, யக்ஷ, பக்ஷி, மனிதர் யாராலும் வீணாக்க முடியாதது. ஆனால் பிரகாசமான அந்த அஸ்திரம் ஒரு அக்ஷௌஹிணி சேனையை மட்டும் எரித்துவிட்டு அமைதியடைந்துவிட்டது. எல்லோரையும் அழிக்கக்கூடிய மிக பயங்கரமான அந்த அஸ்திரம் ஏன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை வதம் செய்யவில்லை? எனக்குத் தாங்கள் உண்மையான பதிலைக் கூறுங்கள்” என்று கேட்டான்.

4.30 வியாசர் சிவ-கிருஷ்ணர்; நர-நாராயணன் மகிமையைக் கூறுதல்

வியாசபகவான் அஸ்வத்தாமாவிற்கு, ஆக்னேயாஸ்திரம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும் அர்ஜுனனையும் வதம் செய்யாததற்கான காரணத்தைக் கூறலானார். “நீ கேட்கும் அந்த வினாக்களுக்கான பெருமை மிக்க விஷயத்தை மன ஒருமையுடன் கேள். நம்முடைய முன்னோர்களுக்கும் முன்னோரான பகவான் நாராயணனே ஆதி தேவன், ஐகந்நாதன்: உலகின் ஆதிகாரணம்; முதலும் முடிவும் அற்றவர். தன் நிலையிலிருந்து ஒருபோதும்

பிறழாததால் அச்சுதன் என்று அழைக்கப்படுபவர். விஸ்வவிதாதாவான அந்த பகவான் ஒரு சமயம் ஒரு விசேஷ காரியத்திற்காகத் தர்மத்தின் புதல்வன் உருவின் அவதரித்தார். ஹிமாலய மலையில் இருந்து தன் இரு கரங்களையும் மேலே உயர்த்தியபடி கடுமையான தவம் புரிந்தார். அந்த ஸ்ரீஹரி 61000 ஆண்டுகள் காற்றை மட்டுமே பருகினார். பின் மேலும் இருமடங்கு காலம் தவம் புரிந்து தன் தேஜஸை பூமிக்கும் ஆகாயத்திற்கும் இடையில் நிரப்பினார். அவர் பிரம்மஸ்வரூபத்தில் நிலைத்தபோது, பகவான் விஸ்வேஸ்வரனின் தரிசனம் உண்டாயிற்று.

பகவான் விஸ்வேஸ்வரன் ரு-துக்கத்தை விலக்குபவர் ஆதலால் ருத்ரன் என்று அழைக்கப்படுகிறார். லோக பாலகர்கள் அனைவரிலும் சிறந்தவர். பாவத்தை அழிப்பவர். மங்களத்தை அருளுபவர், ஜடாதாரி, அவரே ஸ்தாவர ஜங்கம் பிராணிகளின் காரணமானவர். அவர் தீயவர்களைக் கோபிப்பவர். துயரங்களைப் போக்குபவர். திவ்ய வில்லையும் இரண்டு தூணீர்களையும் தரிப்பவர். மிகவும் கஷ்டப்பட்டால் மட்டுமே அவருடைய தரிசனம் கிடைக்கும். அளவற்ற பராக்கிரமம் நிரம்பிய அவர் தன் கைகளில் பிளாகமும், வஜ்ரமும் தரிக்கிறார்.

திரிசூலம், பரசு, கதை, நீண்ட கத்தி, முசலம், பரிகம், தண்டம் ஆகியவையும் அவர் கைகளில் சோபிக்கின்றன. அவர் தலைமீது ஜடையும், அதன் மீது சந்திரனின் மகுடத்தையும் தரிக்கிறார். மேனியில் புலித்தோல் பொலிவுறுகிறது. கைகளில் அங்கதமும், கழுத்தில் நாகமும் திகழ்கின்றன. அவர் இரண்டல்லாத ஒரே பரமேஸ்வரர். தவத்தின் நிதி, நீர், திசை, வானம், பூமி, சந்திரன், சூரியன், வாயு, அக்னி, காலன் அனைத்தும் இவருடைய சொருபங்களேயாகும். தீயவர்கள் அவரைத் தரிசிக்க முடியாது. அத்தகைய பரமேஸ்வர் நாராயணனின் தவத்தின் பலனாக அவர்முன் தோன்றினார்.

ருத்திராக்ஷ மாலையணிந்த விஸ்வவிதாதாவைத் தரிசனம் செய்த பகவான் நாராயணன் அவரை வணங்கினார். வரமளிக்கும் அந்தப் பிரபு பார்வதிதேவியுடன் பார்ஷத கணங்கள் சூழ வந்திருந்தார். ஸ்ரீ ஹரி தலைமீது கரங்களைக் கூப்பி ருத்ரனை வணங்கித் துதிக்கலானார். “ஆதி தேவா! பிரஜாபதி கணங்களும், தேவர், அசுரர், நாகர், ராக்ஷஸர், பிசாசர், மனிதர், கருடன் முதலிய பறவைகள், கந்தர்வர், யக்ஷர் முதலிய தனித்தனி சமுதாயங்கள் அனைத்தும் தங்களிடமிருந்தே தோன்றின. இதேபோல, இந்திரன், யமன், வருணன், குபேரன், பித்ருக்களின் உலகம், விஸ்வகர்மாவின் சிற்பக்கலை அனைத்தும் உங்களிடமிருந்தே தோன்றின. ஒளி, வானம்,

ஸ்பரிசம், வாயு, ரூபம், தேஜஸ், ரசம், நீர், கந்தம், புவி அனைத்தும் உங்களிடமிருந்தே தோன்றின. காலம், வேதம், பிரம்மா, பிராமணன் மற்றும் சராசர உலகனைத்தும் உங்களிடமிருந்தே தோன்றின.

பூதங்கள் அனைத்தும் உங்களிடமிருந்தே தோன்றி உங்களிடமே லயமாகின்றன. ஜீவனும், ஈஸ்வரனும், ஏழு தாதுக்களும், பத்துப் புலன்களும் இவை தாக்கும் பஞ்ச பெளதீக சரீரமும் தாங்கள் அமைத்தவையே. முக்காலமும் உங்களுடைய சொரூபமே நான் தங்களைப் பூஜிக்கும் பக்தன். துதிக்குத் தகுந்தவரான பரமேஸ்வரனே! என்னிடம் மாயையை விலக்கி நான் விரும்பும் கிடைத்ததற்கரிய வரத்தை அளியுங்கள் என்று நாராயணரிஷி சிவபிரானைத் துதித்தார்.

சிவபிரான் நாராயணரிஷிக்கு வரமளித்தார். “நாராயணா! நீ என் கிருபையால் மனித, தேவ, கந்தர்வர்களைக் காட்டிலும் எல்லையற்ற பல பராக்கிரமம் பெறுவாய். தேவர், அசுரர் முதலிய யாராலும் உன்னைப் போர்க்களத்தில் வெல்ல முடியாது. சஸ்திரம், வஜ்ரம், அக்னி, வாயு, உலர்ந்த ஈரமான பொருட்கள் மற்றும் ஸ்தாவர, ஜங்கம பொருட்களால் உனக்குக் காயம் ஏற்படாது. நீ போர்க்களத்தில் என்னை விட அதிகப் பலசாலியாவாய்” என்று சிவபிரான் நாராயண ரிஷிக்கு வரமளித்தார்.

“அஸ்வத்தாமா! இவ்வாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் முன்பே சிவபிரானிடமிருந்து பல வரங்களைப் பெற்றுவிட்டார். பகவான் நாராயணனே ஸ்ரீ கிருஷ்ண உருவில் இவ்வுலகில் தோன்றியுள்ளார். நாராயணனின் தவத்தில் இருந்து தோன்றிய நரனின் அவதாரமே அர்ஜுனன். இவ்விரு ரிஷிகளும் விஷ்ணு சொரூபமானவர்கள். தவத்தில் சிறந்தவர்கள் மக்கள் தத்தம் தர்ம மரியாதையில் இருந்து மீறாமல் அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அவதரிக்கிறார்கள். நீயும் பகவான் நாராயணனைப் போன்று ஞானமுடன் மிகப்பெரிய தவம் செய்து ருத்ரனின் பக்தனாக ஆனாய்.

உலகம் முழுவதும் சிவமயமாக அறிந்து கடுமையான நியமங்களுடன் ஹோமம், ஜபம் மூலம் சங்கரனை ஆராதித்துள்ளாய். சிவபிரான் உன்னால் பூஜிக்கப்பட்டு உனக்கு மனம் விரும்பும் வரங்களை அளித்துள்ளார். இவ்விதம் உன்னுடையதும், நரநாராயணர்களுடையதும், பிறப்பு, செயல், தவம் அனைத்தும் ஒன்றானவை. நர-நாராயணன் சிவலிங்கத்திலும் நீ உருவத்திலும் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் மகாதேவனை ஆராதித்துள்ளீர்கள். தேவ, சித்த, மகரிஷி கணங்கள் உலகில் பகவான் சங்கரனிடமிருந்தே

விருப்பமானவற்றைப் பிரார்த்திக்கிறார்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பகவான் சங்கரனின் பக்தர்; அவரிடமிருந்து தோன்றியவர். ஆதலால் யக்ஞங்களால் சனாதன புருஷனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை ஆரதிக்க வேண்டும்” என்று வியாசர் அஸ்வத்தாமாவிற்குப் பதிலளித்தார்.

வியாசரின் சொற்களைக் கேட்ட அஸ்வத்தாமா மனத்தால் சிவபிரானை வணங்கினான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் மகிமையை ஏற்றுக் கொண்டான். மெய் சிலிர்த்தான். பணிவுடன் வியாசமகரிஷியை வணங்கினான். தன் சேனையிடம் கூடாரம் திரும்பக் கட்டளையிட்டான். போர்க்களத்தில் துரோணர் கொல்லப்பட்டபின் பாண்டவ கௌரவ சேனைகள் கூடாரம் திரும்பின. துரோணாசாரியார் ஐந்து நாட்கள் பாண்டவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்து பிரம்மலோகம் அடைந்தார். குருக்ஷேத்திரப் போரின் பதினைந்து நாட்கள் கடந்தன.

5. காண் பருவம்

5.1 துரியோதனனின் ஆலோசனை; அஸ்வத்தாமாவின் கருத்து

சேனை படைவீடு திரும்பியதும், துரியோதனன் தன் தரப்பு மன்னர்கள் அனைவருடனும் ஆலோசனையில் ஈடுபட்டான். இப்போது நாம் செய்ய வேண்டியது என்ன என்பதை விரைந்து கூறுமாறு கேட்டான். அப்போது துரோண குமாரன் அஸ்வத்தாமா தனது ஆலோசனையைத் துரியோதனனிடத்தில் எடுத்துரைத்தான். “பாரதா! வித்வான்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றவல்ல நான்கு வகை உபாயங்களைக் கூறியுள்ளனர். ராகம், யோகம், திறமை, நீதி என்ற அவை தெய்வத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவை. நமது தரப்பில் இருந்த தேவர்களுக்கு நிகரான வீரர்களும், புகழ்பெற்ற மகாரதிகளும், நீதிமான்களும், தலைவனிடம் அன்பு கொண்டவர்களுமான பலர் கொல்லப்பட்டுவிட்டனர்.

ஆனாலும், நாம் நமது வெற்றியில் அவநம்பிக்கை கொள்ளக்கூடாது. ஆதலால், மன்னா! நாம் எல்லா நற்குணங்களும் நிரம்பிய மனிதரில் சிறந்த கர்ணனைச் சேனாபதி பதவியில் அபிஷேகம் செய்வோம். இவர் மிகுந்த பலவான், சூர வீரர், அஸ்திரங்களை அறிந்தவர். யமராஜனைப் போலப் பகைவரால் சகிக்க முடியாதவர் எனவே ரணபூமியில் இவர் நமக்கு வெற்றியைத் தேடித் தருவார்” என்றான்.

அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் மகிழ்ச்சியடைந்தான். கர்ணனின் சம்மதத்தைப் பெற்றான். கர்ணனும் முறைப்படி கௌரவ சேனாதிபதி பதவியில் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டான். துரியோதனன் தன் காரியம் கைகூடியதெனக் களித்தான்.

5.2 அஸ்வத்தாமா பீமன் போர்; இருவரும் மயக்கம்

அதிகாலைப் பொழுதிலேயே வியூகத்தில் நின்ற இரு சேனைகளும் போரைத் தொடங்கின. துரோண குமாரன் அஸ்வத்தாமா பீமசேனனுடன் போரிட முனைந்தான். பீமனைத் தன் பாணங்களால் துளைத்தான். பீமசேனன் ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளை அஸ்வத்தாமாவின் மீது செலுத்திச் சிம்மநாதம் புரிந்தார். பீமனின் பாணங்களை விலக்கிய அஸ்வத்தாமா அவரது நெற்றியில் ஒரு நாராசத்தை அடித்தான். பீமன் பதிலுக்கு மூன்று நாராசங்களால் அஸ்வத்தாமாவின் நெற்றியைத் துளைத்தார். பீமன் நூற்றுக் கணக்கான பாணங்களை அடித்தும் அஸ்வத்தாமாவை வெற்றி கொள்ள முடியவில்லை. தேர்களில் அமர்ந்திருந்த அவ்விருவரும் பயங்கரமான பாணங்களால் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக் கொண்டனர். இருவரும் அம்புகளால் மூடப்பட்டனர். அஸ்வத்தாமா பீமனைத் தன்வலமாக்கினான். பீமனும் அஸ்வத்தாமாவைத் தனக்கு வலமாக்கிக் பழி தீர்த்துக் கொண்டார்.

மக்களின் அழிவு காலத்தில் கிரகங்களிடையே கோரப்போர் நடைபெற்றதைப் போல அவ்விருவரிடையே அஸ்திரப்போர் தொடர்ந்தது. அவர்களின் அம்புகளால் நிறைந்த ஆகாயம் பிரஜைகளின் சம்ஹார காலத்தில் தூமகேதுவால் வியாபிக்கப்பட்டதைப் போலக் காணப்பட்டது. அவர்களின் போரைக் காண வந்த சித்தர்கள், இந்த இரு ஆண் சிங்கங்களும், போர்க்களத்தில் இரு ருத்ரர்களையும், இரு சூரியர்களையும் அல்லது இரு யமராஜர்களையும் போலத் தோன்றியுள்ளனர் எனப் பேசிக் கொண்டனர். வேத, சித்த, மகரிஷி கணங்கள் அவ்விருவரையும் புகழ்ந்து பாராட்டினர். அவர்கள் பரஸ்பரம் கொடி, சாரதி மற்றும் குதிரைகளைத் துளைத்து ஒருவரை ஒருவர் படுகாயப்படுத்திக் கொண்டனர். பரஸ்பரம் செலுத்தப்பட்ட பாணங்களால் அவ்விரு வீரர்களும் தத்தம் தேரின் இருக்கையில் நினைவிழந்து விழுந்தனர். இருவரையும் அவர்களுடைய சாரதிகள் இருவரும் ரணபூமியில் இருந்து விலக்கி அழைத்துச் சென்றனர்.

5.3 அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனனுடன் போரிடுதல்

சம்ஷப்தக வீரர்களுடன் போரிட்டு அவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்த அர்ஜுனனிடம், அஸ்வத்தாமா இன்று போரின் மூலம் விருந்துபசாரம் செய் என்று வலியப் போருக்கு அழைத்தான். அஸ்வத்தாமாவின் போர் அழைப்பைக் கேட்டு அர்ஜுனன் குருவின் புதல்வனிடம் போரிட வந்தார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அஸ்வத்தாமாவிடம் விரும்பியவாறு தனஞ்ஜயனோடு போரிடு என்று கூறினார். அஸ்வத்தாமா ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும், அர்ஜுனனையும் அம்புகளால் காயப்படுத்தினான். கணக்கற்ற பாணங்களைப் பொழிந்தான். அப்போது அஸ்வத்தாமாவின் தூணர், வில், நாண், கை, புஜம், மார்பு, வாய், மூக்கு, காது, கண், தலை, அங்கங்கள், ரோமம், கவசம், தேர் மற்றும் கொடிகளில் இருந்தும் கூட அம்புகள் வெளிவந்தது போலத் தோன்றின. ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைச் செயலற்றவராகச் செய்தான். இரண்டு மகா புருஷர்களையும் அம்புகளால் மறைத்துவிட்டான். பினாக பணியான ருத்ரனைப் போலவே காணப்பட்டான். துரோண புத்திரன் போரில் முன்னேறினான். குந்தி குமாரனின் பராக்கிரமம் குறையலாயிற்று.

இதனைக் கண்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனை உற்சாகப்படுத்தி அஸ்வத்தாமாவை உடனே வதம் செய்துவிடுமாறு கூறினார். அர்ஜுனனும் அஸ்வத்தாமா செலுத்திய பாணங்கள் அனைத்தையும் அழித்துவிட்டார். மறுபடியும் அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனனுடன் போரிட முனைந்தான். ஒரு கிருஹஸ்தன் தகுதியுள்ள விருந்தினனுக்குத் தன் வீடு அனைத்தையும் ஒப்படைப்பது போல அஸ்வத்தாமா தன் பாணங்கள் அனைத்தையும் அர்ஜுனனுக்கு அர்ப்பணம் செய்தான்.

5.4 அஸ்வத்தாமாவின் தோல்வி

ஆகாயத்தில் நகூத்திர மண்டலத்திற்கு அருகில் போரிடும் சுக்கிராசாரியாரையும், பிருகஸ்பதியையும் போல் அஸ்வத்தாமாவிற்கும் அர்ஜுனனுக்கும் இடையில் போர் நடைபெற்றது. அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவின் நெற்றியில் ஒரு பாணத்தை அடித்துக் காயப்படுத்தினார். சூரியனைப் போலச் சோபையுற்ற குருவின் புத்திரன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை நூற்றுக் கணக்கான பாணங்களால் ஆழமாகக் காயப்படுத்தினான். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் காயமடைந்ததைக் கண்ட அர்ஜுனன் வஜ்ரம், யமதண்டம் போன்ற பாணங்களால் அஸ்வத்தாமாவைக் காயப்படுத்தினார். அஸ்வத்தாமாவும் வேகமான பாணங்களால் நர-நாராயணர்களான அவ்விருவரையும் தாக்கினான். அர்ஜுனன் தன் பாணங்களால் அஸ்வத்தாமாவை குதிரைகள், சாரதி மற்றும் தேரோடு மறைத்துவிட்டார். பின்னர் சம்ஷப்தகர்களுடன் போரிடச் சென்றார்.

சற்றுநேரம் கழிந்தபின் அஸ்வத்தாமா மீண்டும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைத் தாக்கலானான். அர்ஜுனன் மிக விரைவாகச் செயல்பட்டு அஸ்வத்தாமாவையும், கௌரவ சேனையையும் தன் பாணங்களால் மறைத்துவிட்டார். அஸ்வத்தாமா ஐந்து ஐந்து அஸ்திரங்களால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும், அர்ஜுனனையும் காயப்படுத்தினான். இருவரின் உடலிலும் குருதி பெருகியது. அனைவரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் கொல்லப்பட்டதாகவே கருதினர். அதன்பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மீண்டும் அர்ஜுனனிடம் அஸ்வத்தாமாவை விரைவில் வதம் செய்யுமாறு கூறினார். அர்ஜுனனும் அவ்வாறே செய்வதாகக் கூறி, ஆட்டுக்கால் போன்ற முனையையுடைய அம்புகளைத் தொடுத்து அஸ்வத்தாமாவைப் பிளந்துவிட்டார். அவனுடைய குதிரைகளை அதிகக் காயப்படுத்திக் கடிவாளத்தை வெட்டிவிட்டார். அதனால் அக்குதிரைகள் அஸ்வத்தாமாவைப் போர்க்களத்திலிருந்து வெகு தூரத்திற்கு இழுத்துச் சென்றுவிட்டன. அஸ்வத்தாமா மீண்டும் திரும்பி வந்து போரிட விரும்பவில்லை. அங்கிராவின் கோத்திரத்தை சேர்ந்த மிகச் சிறந்த பிராமணனான அஸ்வத்தாமா ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் வெற்றி நிச்சயம் என்பதை அறிந்துவிட்டான்.

5.5 அஸ்வத்தாமா பாண்டிய மன்னனுடன் போர் புரிதல்

பாண்டிய மன்னன் மலயத்துவஜன் உலகப் புகழ் பெற்ற விசித்திர வீரன். பீஷ்ம, துரோண, கிருபர், அஸ்வத்தாமா, கர்ணன், அர்ஜுனன்,

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஆகிய தனுர் வேதத்தில் சிறந்த ஏழு வில்லாளிகளையும் துச்சமாகக் கருதியவன். வேறு எந்த மன்னனையும் தனக்குச் சமமாகக் கருதாதவன். துரோணர் பீஷ்மரோடு தான் சமமாக இருப்பதைச் சகிக்க முடியாதவன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜூனர்களை விடச் சிறிதும் குறைவாக இருப்பதை விரும்பாதவன். சஸ்திரதாரிகளில் சிறந்தவன். இப்பாண்டியன் கர்ணனின் சேனையை வதைக்கத் தொடங்கினான். கௌரவ சேனையின் நால்வகைப் படைகளும், பாண்டியனால் பலமாகத் தாக்கப்பட்டுச் சக்கரத்தைப் போலச் சுற்றி வந்தனர். தன் அம்புகள் மூலம் வீரர்கள் அனைவரையும், குதிரைகள், சாரதி, கொடி, தேர் அனைத்தையும் இழக்கச் செய்தான்.

குதிரைகளையும், குதிரை வீரர்களையும், சக்தியாலும், பிராசத்தாலும், அம்புகளாலும் யமலோகம் அனுப்பிவிட்டான். புலிந்த, கச, வாஹ்லீக, நிஷாத, ஆந்திர, குந்தல தேச வீரர்கள் உயிரிழக்கும்படிச் செய்துவிட்டான். பாண்டிய மன்னன் பயமின்றிக் கௌரவர்களின் சதுரங்கிணி சேனையை அழிப்பதைக் கண்ட அஸ்வத்தாமா பாண்டியனுடன் போரிட முனைந்தான். அவன் பாண்டியனிடம், “உன்னுடைய குலமும், சாஸ்திர ஞானமும், எல்லோரைக் காட்டிலும் மிகவும் சிறந்தது உன் கட்டுமஸ்தான சரீரம் வஜ்ரம் போன்றது. உன் பகைவர் மீது நீ அம்பு மழை பொழியும்போது, நான் என்னைத் தவிர வேறு யாரும் உன்னை எதிர்க்க முடியும் என்று கருதவில்லை. நீ தனியாகவே, பல தேர்கள், யானைகள், குதிரைகள் மற்றும் காலாட்படையினரைக் கலக்கி வருகிறாய். நீ என்னோடு மட்டும் போரிடு” என்று கூறினான். பாண்டிய மன்னன் அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டு “முதலில் நீ அடி” என்றான்.

5.6 அஸ்வத்தாமா மலயத்துவச பாண்டியனை வதைத்தல்

இத்தகைய ஆட்சேபமான சொற்களைப் பாண்டியன் கூறக் கேட்ட அஸ்வத்தாமா தன் பாணங்களால் பாண்டியனை அடித்தான். பாண்டியன் கர்ணன் என்னும் பாணத்தால் அஸ்வத்தாமாவைத் துளைத்தான். அஸ்வத்தாமா மிகவும் பயங்கரமான கூரிய மர்மபேதி நாராசங்களைப் பத்தாவது கதியில் செலுத்தினான். அம்பு செலுத்துவதில் உள்ள பத்து கதிகளில், பத்தாவது கதி என்பது பகைவனின் தலையை வெட்டி அத்துடன் தூரத்தில் சென்று விழுவதாகும். ஆனால் பாண்டிய மன்னன் ஒன்பது பாணங்களை விடுத்து அஸ்வத்தாமாவின் பாணங்கள் அனைத்தையும் துண்டாக்கிவிட்டான். பிறகு அஸ்வத்தாமாவின் குதிரைகளைக் காயப்படுத்தி வில்லின் நாணையும் வெட்டிவிட்டான். தேரில் வேறு குதிரைகளைப் பூட்டி, வேறு வில்லை எடுத்த அஸ்வத்தாமா எண்ணற்ற அம்புகளால் ஆகாயத்தை மறைத்துவிட்டான்.

பாண்டியன் அழிக்க முடியாத அஸ்வத்தாமாவின் இரு சக்கர காவலர்களையும் கொன்றுவிட்டான். துரோணகுமாரன் தன் வில்லை வட்டமாக வளைத்து, பூஷாவின் சகோதரன் பர்ஜன்யன் மழை பொழிவது போல் அம்புகளைப் பொழிந்தான். எட்டு காளைகள் பூட்டப்பட்ட எட்டு வண்டிகள் சுமந்த ஆயுதங்களைப் பகலின் எட்டாவது பகுதிக்குள் அஸ்வத்தாமா விடுத்துவிட்டான். அவன் அப்போது காலனுக்கும் காலனைப் போலக் காணப்பட்டான். அஸ்வத்தாமா என்ற மேகம் பொழிந்த சகிக்க முடியாத அம்பு மழையைப் பாண்டிய மன்னன் என்னும் காற்று சின்னாபின்னமாக்கிப் பறக்கச் செய்தது.

குருபுத்திரன், பாண்டியனின் மலயாசலத்தைப் போன்ற, உயரமான, அகிலும் சந்தனமும் பூசப்பட்ட கொடியை வெட்டி, நான்கு குதிரைகளையும் கொன்றுவிட்டான். ஒரு பாணத்தால் சாரதியைக் கொன்று வில்லையும் வெட்டிவிட்டான். பாண்டியனின் தேரையும் பொடிப் பொடியாக்கிவிட்டான். ஆனாலும் அஸ்வத்தாமா பாண்டியனுடன் மேலும் போர் புரிய விரும்பியதால் அவனைக் கொல்லவில்லை. இச்சமயம் போர்க்களத்தின் வேறு திசையிலிருந்து வேகமாக விடுபட்டு வந்த யானை மீது பாய்ந்து ஏறிய மலயத்துவஜ பாண்டியன், யானையை வேகமாகச் செலுத்தி ஒளிமிக்க தோமரம் ஒன்றை அஸ்வத்தாமாவின் மீது விரைவாகத் தொடுத்தான். அது அஸ்வத்தாமாவின் மகுடத்தை அடித்துப் பெரும் ஒலியுடன் கீழே விழுந்தது. கோபம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா 14 பாணங்களைக் கையில் எடுத்தான். 5 பாணங்களால் பாண்டியன் ஏறியிருந்த யானையின் கால்களையும், துதிக்கையையும் வெட்டிவிட்டான். மூன்று பாணங்களால் பாண்டியனின் இரு கைகளையும் துண்டித்து, தலையையும் துணித்துவிட்டான். 6 பாணங்களால் பாண்டியனின் பின்னால் வந்த 6 மகாரதிகளையும் யமனிடம் சேர்த்துவிட்டான்.

பலமான, பெரிய, சந்தனம் பூசிய, தங்கம், முத்து. மணி, வைரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பாண்டியனின் இரு கரங்களும் பூமியில் விழுத்து துடி துடித்தன. குண்டலம் அணிந்த பாண்டியனின் தலை இரு விசாக நட்சத்திரங்களின் இடையில் உள்ள சந்திரனைப் போலச் சோபித்தது. அத்துடன் நில்லாத அஸ்வத்தாமா யானையை ஆறு துண்டாக்கினான். மன்னரின் உடலை மூன்று பாணங்களால் நான்கு துண்டாக்கினான். இவ்வாறு பத்து பாகங்களாக்கி, புரோகிதன் ஹவிர்தான யக்ஞத்தில், இந்திரன் முதலிய பத்து தேவர்களுக்கு ஹவிஸ்யத்தின் பத்து பாகங்களை அளிப்பது போலச் செய்தான். பாண்டிய மன்னர் குதிரைகளையும், யானைகளையும்

துண்டுகளாக்கி, அவற்றை அரக்கர்களுக்குப் போஜனமளித்து இறுதியில் அஸ்வத்தாமாவின் பாணங்களால் நிரந்தர அமைதியடைந்துவிட்டார். துரியோதனன் மகிழ்ச்சியுடன் வந்து மகாபலியைத் தோற்கடித்த இந்திரன் விஷ்ணுவைப் பூஜை செய்தது போல அஸ்வத்தாமாவைப் பெரிதாகப் பூஜித்தான்.

5.7 17-ஆம் நாள் போர்

17-ஆம் நாள் சல்யமன்னர் கர்ணனுக்குச் சாரதியானார். இருதரப்பு சேனைகளும் வியூகத்தில் நின்றன. வீரர்கள் உற்சாகத்துடனும், உல்லாசத்துடனும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தனர். கர்ணன் பாஞ்சாலர்களையும், பீமன் கௌரவ சேனையையும் அழிக்கத் தொடங்கினர். அர்ஜுனன் சம்ஷப்தக சேனையோடு போரிட்டார். கர்ணனிடம் தோல்வியுற்ற யுதிஷ்டிர மன்னரைச் சாத்யகியும், திரௌபதியின் புதல்வர்களும் பாதுகாத்தனர். அஸ்வத்தாமா அச்சமயம் யுதிஷ்டிரரை எதிர்க்கச் சென்றான்.

5.8 அஸ்வத்தாமாவின் கோரப் போர்

துரோண குமாரன், போரின் பலவகை வழிகளையும், பயிற்சிகளையும் வெளிப்படுத்தினான். திவ்யாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்தான். யுதிஷ்டிரரைத் தடுத்து வானத்தைப் பாணங்களால் நிரப்பினான். அப்போது சாத்யகி, யுதிஷ்டிரர், மற்ற வீரர்கள் யாரும் தம் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்த முடியவில்லை. அஸ்வத்தாமாவின் சுறுசுறுப்பைக் கண்ட அனைவரும் வியந்தனர். பாண்டவசேனை கொல்லப்படத் தொடங்கியது. இச்சமயம், திரௌபதியின் புதல்வர்கள் தர்மராஜர், சாத்யகி அனைவரும் பாஞ்சால வீரர்களுடன் மரண பயத்தை விட்டு அஸ்வத்தாமாவை எதிர்க்கத் தொடங்கினர்.

சாத்யகி அஸ்வத்தாமாவை 26 பாணங்களாலும், 7 நாராசங்களாலும் அடித்தார். யுதிஷ்டிரர் 73, ப்ரதிவிந்த்யன் 7, ச்ருதகீர்த்தி 7, சுதசோமன் 9, சதாநீகன் 7, சிருதகேது 3 என்ற கணக்கில் அஸ்வத்தாமாவின் மீது பாணங்களை அடித்தனர். அஸ்வத்தாமா சாத்யகியின் மீது 23, ச்ருதகீர்த்தி மேல் 9, சுதசோமனுக்கு 5, சிருதகேதுவிற்கு 8, ப்ரதிவிந்த்யனுக்கு 3, சதாநீகன் மேல் 9, தருமபுத்திரர் மீது ஐந்து பாணங்களைச் செலுத்தித் துன்புறுத்தினான். ச்ருதகீர்த்தியின் வில்லை வெட்டிவிட்டான். ச்ருதகீர்த்தி வேறு வில்லை எடுத்துத் துரோண குமாரனைத் துளைத்தான்.

5.9 அஸ்வத்தாமா - யுதிஷ்டிரர் போர்; யுதிஷ்டிரர் தோல்வி

அஸ்வத்தாமா தர்மராஜரின் வில்லை வெட்டி அவரைக் காயப்படுத்தினான். தருமபுத்திரர் வேறு வில்லை எடுத்து அஸ்வத்தாமாவின் புஜங்களிலும், மார்பிலும் 70 பாணங்களை அடித்தார். இச்சமயம் சாத்யகி அஸ்வத்தாமாவின் வில்லை வெட்டிவிட்டார். அஸ்வத்தாமா ஒரு சக்தியைச் செலுத்திச் சாத்யகியின் சாரதியைக் கொன்று விட்டான். அத்துடன் சாத்யகியை அம்பு மழையால் மூடிவிட்டான். சாத்யகியின் குதிரைகள் சாரதியின்றி ஓடலாயின.

யுதிஷ்டிரர் முதலியோர் அஸ்வத்தாமாவின் மீது வேகமாக அம்பு மழை பொழிந்தனர். அஸ்வத்தாமா சிரித்தபடி, காட்டுத் தீ உலர்ந்த மரங்களை எரிப்பது போல தன் அம்புகளாகிய தீயில் பாண்டவ சேனை என்னும் விறகுகளையும், துரும்புகளையும் எரிக்கலானான். திமி என்னும் மீன் நதிப்பிரவாகத்தைக் கலக்குவது போல் அஸ்வத்தாமா பாண்டவ சேனையைக் கலக்கினான். இச்சமயம் துரோணாசாரியாரின் சிஷ்யரான யுதிஷ்டிரர் அஸ்வத்தாமாவிடம் கோபத்துடன் பேசலானார்.

“துரோண குமாரா! நீ போரில் வீரன், பலமிருந்தவன், அஸ்திரங்களை அறிந்தவன், வெல்ல முடியாத சிறந்த பராக்கிரமி என்பதை நான் அறிவேன். ஆனால் நீ உன் பலம் முழுவதையும் துருபத குமாரனிடம் காட்ட முடிந்தால் நீ அஸ்திர வித்தையில் சிறந்தவன் எனலாம். நீ இன்று என்னையே கொல்ல விரும்புகிறாய். இது அன்புமல்ல; நன்றியுமல்ல; பிராமணன் தவம், தானம் வேத அத்யயனம் ஆகியவற்றைச் செய்ய வேண்டும். வில்லை வளைப்பது கூடித்திரியர்களின் தர்மமாகும். நீ பெயரளவிற்குத்தான் பிராமணன். இன்று நான் உன் கண் முன்பே, போரில் கௌரவர்களை வெல்லுவேன். நீ உன் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்து, நீ ஒரு சுயதர்மத்திலிருந்து பிறழ்ந்த பிராமணன் ஆவாய்” என்றார்.

யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட அஸ்வத்தாமா சிரித்தான். அவருடைய சொற்கள் உண்மையானவை என்பதால் அவன் பதில் ஏதும் கூறவில்லை. அஸ்வத்தாமா யுதிஷ்டிரரைத் தொடர்ந்து அம்பு மழையால் மறைக்கலானான். அஸ்வத்தாமாவை எதிர்கொள்ள முடியாத யுதிஷ்டிரர் தன் சேனையை விட்டு விரைந்து அங்கிருந்து ஓடிவிட்டார். தர்மபுத்திரர் போரில் இருந்து விலகியதும், அஸ்வத்தாமா வேறு பக்கம் சென்றுவிட்டான். தருமபுத்திரர் மீண்டும் கௌரவ சேனையை நோக்கி முன்னேறினார்.

5.10 அஸ்வத்தாமா - அர்ஜுனன் போர்; அஸ்வத்தாமா தோல்வி

அர்ஜுனன் சம்ஷப்தக சேனையை அழித்தார். காம்போஜ மன்னன் சுதகூழிணனின் தம்பியைக் கொன்றார். மீண்டும் கோரமான போரைத் தொடங்கினார். அப்போது அஸ்வத்தாமா தன் தங்கமயமான வில்லை அசைத்தவாறு அர்ஜுனனின் முன் வந்தான். சினத்துடன் சிவந்த கண்களை உடைய அஸ்வத்தாமா கொடிய அம்புகளைக் கூட்டம் கூட்டமாக அர்ஜுனன் மீது செலுத்தினான். அவனது பாணங்களால் பாண்டவ சேனை துன்புற்றது. தேரில் அமர்ந்திருந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் மீது அஸ்வத்தாமா பயங்கரமான பாணங்களைப் பொழிந்து அவர்களை மூடிவிட்டான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் அம்புகளால் மறைக்கப்பட்டதைக் கண்ட கௌரவ சேனை ஆரவாரம் செய்தது. அஸ்வத்தாமா அதற்கு முன் வெளிப்படுத்தாத பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தினான். போரில் சுறுசுறுப்பு கொண்ட அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவைப் பார்த்து மோகமடைந்தார். தன்பராக்கிரமம் அடிக்கப்பட்டதாகக் கருதினார்.

அஸ்வத்தாமா - அர்ஜுனன் இடையில் நடைபெற்ற பெரும் யுத்தத்தில் அஸ்வத்தாமாவின் கை ஓங்கியது. அர்ஜுனன் மந்தமாகக் காணப்பட்டார். அதைக் கண்டு கோபம் கொண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம், அஸ்வத்தாமாவிடம் குருவின் புதல்வன் என இரக்கம் காட்டும் சமயம் இதுவல்ல என்று கூறித் தூண்டினார். பகவானின் சொற்களைக் கேட்ட பார்த்தன் 14 பல்லங்களைக் கையில் எடுத்தார். அஸ்வத்தாமாவின் வில்லை வெட்டினார். அத்துடன் அவன் கொடி, குடை, கொடி மரம், கத்தி, சக்தி, கதை ஆகிய அனைத்தையும் துண்டாக்கினார். அஸ்வத்தாமாவின் கழுத்து எலும்பில் ஆழமான காயத்தை ஏற்படுத்தினார். அதனால் மூர்ச்சையுற்ற அஸ்வத்தாமா கொடி மரத்தின் உதவியுடன் தேரில் புரண்டுவிட்டான். அவனுடைய சாரதி அஸ்வத்தாமாவைப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கி அழைத்துச் சென்றான்.

5.11 அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கொல்லச் சபதம் ஏற்றல்

இச்சமயம் துரியோதனன் கர்ணனிடமும், மற்ற மன்னர்களிடமும் போர்க்களத்தில் பாண்டவர்களைக் கொன்று ராஜ்யத்தை அடைவோம் அல்லது போரில் கொல்லப்பட்டு வீரசவர்க்கத்தை அடைவோம் எனக்கூறி அவர்களை உற்சாகப்படுத்தலானான். கௌரவ வீரர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் சிம்மநாதம் புரிந்தனர். அப்போது அஸ்வத்தாமா அவர்களின் மகிழ்ச்சியை மேலும் அதிகரித்தவாறு கூறினான். “வீரர்கள் அனைவரும் பார்க்கும்போதே ஆயுதத்தை துறந்த என் தந்தை த்ருஷ்டத்யும்னன் மூலம் கொல்லப்பட்டார்.

மன்னர்களே! அதனால் உண்டான கோபத்தாலும், நண்பனான துரியோதனனின் வெற்றிக்காகவும், நான் சபதமிட்டுக் கூறுகிறேன். நான் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கொல்லாமல் என்னுடைய கவசத்தைக் கழற்ற மாட்டேன். ஒருவேளை என்னுடைய இந்தச் சபதம் பொய்க்குமானால் எனக்கு சொர்க்க லோகம் கிடைக்காது. அர்ஜுனன், பீமன் முதலிய வீரர்கள் போர்க்களத்தில் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காப்பாற்றினாலும், நான் நிச்சயம் என் பாணங்களால் துருபத குமாரனைக் கொன்றுவிடுவேன்” என்று சபதம் ஏற்றான்.

அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்ட கௌரவ சேனை மேலும் மகிழ்ச்சியடைந்தது. மீண்டும் பாண்டவர்களுடன் போரைத் தொடங்கியது.

5.12 அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னன் போர்

த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கொல்லுவதாகச் சபதம் செய்த அஸ்வத்தாமா கர்ணனிடம் போரிட்டுக் கொண்டிருந்த த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் விரைந்து வந்தான். துருபத குமாரனிடம் “பிரம்மஹத்யா செய்த பாவி நில்; இன்று நீ என்னிடமிருந்து உயிரோடு தப்ப முடியாது” என்று கூறியவாறு ஒளிமிக்க பாணங்களால் த்ருஷ்டத்யும்னனை மறைத்துவிட்டான். துரோணர் போரில் தன்முன் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கண்டு மனத்திற்குள் அவனைத் தன் மரணமென்று கருதியது போலவே த்ருஷ்டத்யும்னனும் அஸ்வத்தாமாவைத் தன் மரணமாகக் கருதினார். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் கண்டதுமே சினம் மிக்கவர்களாயினர். அஸ்வத்தாமா தன்னருகில் வந்து நின்ற த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் “பாஞ்சால குலகளங்கமே, இன்று நான் உன்னை மரணத்தின் வாய்க்குள் அனுப்பப் போகிறேன். நீ முன்பு துரோணாசாரியாரை வதம் செய்து பாவத்தைச் செய்துள்ளாய். அது ஒரு அமங்கலமான கர்மத்தைப் போல இன்று உனக்குப் பலனளிக்கப் போகிறது.

ஓ முட்டாளே! இன்று நீ அர்ஜுனனால் காக்கப்படாமல், போர்க்களத்தில் ஓடாமல் நிற்பாயாகில் நான் உன்னை அவசியம் கொண்டு விடுவேன் என்று சத்தியம் செய்கிறேன்” என்றான். அதனைக் கேட்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் அஸ்வத்தாமாவிடம், “அடே! உன் பேச்சிற்கான பதிலைப் போர்க்களத்தில் உன் தந்தைக்குப் பதிலளித்த அதே வான் தரும். பெயரளவில் பிராமணனான துரோணாசாரியாரை முதலில் கொன்றுவிட்டு, இப்போது உன்னை எவ்வாறு கொல்லாமல் இருக்க முடியும்? என்று கூறித் துரோண புத்திரனை மிகக் கூரிய பாணத்தால் துளைத்துவிட்டார்.

இதனால் மிகவும் கோபம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தன் பாணங்களால் மூடிவிட்டான். பாஞ்சால ராஜகுமாரனும் கர்ணனின் கண் முன்பே துரோண குமாரனைப் பாணங்களால் மறைத்துவிட்டார். ராதேயன் பாண்டவர்களையும், பாஞ்சாலர்களையும், சாத்யகியையும் த்ருஷ்டத்யும்னனின் உதவிக்கு வரமுடியாமல் தடுத்துவிட்டான். த்ருஷ்டத்யும்னன் அஸ்வத்தாமாவின் வில்லை வெட்டிவிட்டார். வேறு வில்லை எடுத்த அஸ்வத்தாமா, விஷப் பாம்புகளுக்குச் சமமான அம்புகளைச் செலுத்தி த்ருஷ்டத்யும்னனின் வில், சக்தி, கதை, கொடி, குதிரை, சாரதி, தேர் அனைத்தையும் அழித்துவிட்டான். வில் வெட்டப்பட்டுச் சாரதியும் குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டதால், த்ருஷ்டத்யும்னன் கத்தியையும், கேடயத்தையும் கையில் எடுத்துக் கொண்டார். ஆனால் அவர் தேரிலிருந்து இறங்கும் முன்பே அஸ்வத்தாமா துருபதகுமாரனின் கத்தியையும், கேடயத்தையும் வெட்டிவிட்டான்.

த்ருஷ்டத்யும்னன் தேரை இழந்தார். அவர் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டன. அவருடைய வில்லும் வெட்டப்பட்டது. அம்புகளால் தொடர்ந்து காயப்படுத்தப்பட்டார். தளர்ந்து போனார். ஆனாலும் லக்ஷம் முறை முயன்றும் அஸ்வத்தாமாவால் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கொல்ல முடியவில்லை. அதனால் வில்லை வீசிய அஸ்வத்தாமா பாம்பைப் பிடிக்க விரையும் கருடனைப் போலத் த்ருஷ்டத்யும்னனை நோக்கி ஓடினான். இதனைக் கண்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனனிடம் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காப்பாற்றுமாறு கூறித் தேரை த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் செலுத்தினார்.

5.13 அர்ஜுனனிடம் தோல்வி

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் தேரின் மூலம் விரைந்து வருவதைக் கண்ட அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கொல்ல மேலும் முயற்சிக்கலானான். த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கைகளால் பற்றி இழுத்தான். அதனைக் கண்ட அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமா மீது ஏராளமான அம்புகளைச் செலுத்தினார். காண்டீவத்தில் இருந்து விடுபட்ட தங்கமயமான அம்புகள் அஸ்வத்தாமாவின் உடலில் தைத்தன. அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனை விட்டுவிட்டுத் தன் தேரில் ஏறித் தானும் அர்ஜுனன் மீது பாணங்களைச் செலுத்தினான். இதற்கிடையில் சகதேவன் தன் தேரின் மூலம் த்ருஷ்டத்யும்னனை வேறு இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார்.

அஸ்வத்தாமாவும், அர்ஜுனனும் அம்புகள் மூலம் ஒருவரை ஒருவர் காயப்படுத்திக் கொண்டனர். அஸ்வத்தாமா கோபத்துடன் அர்ஜுனனின்

மாப்பிலும் இரு புஜங்களிலும் பாணங்களால் அடித்தான். பார்த்தன் அஸ்வத்தாமாவின் மீது செலுத்திய கால ஸ்வருபமான நாராசம் அந்த பிராமணரின் தோளைத் தாக்கியது. அதன் வேகத்தால் தாக்கப்பட்ட அஸ்வத்தாமா தேரில் இருக்கையில் மூர்ச்சையடைந்து விழுந்துவிட்டான். அவனுடைய சாரதி அவனைத் தேரின் மூலம் போர்க்களத்திலிருந்து விலக்கி அழைத்து சென்றுவிட்டான்.

5.14 மீண்டும் அர்ஜுனனிடம் போரிட்டுத் தோல்வியடைதல்

அதன்பிறகு, கர்ணன் யுதிஷ்டிரரைக் கடுமையாகத் தாக்கிக் காயப்படுத்தி தேரிழக்கச் செய்ததால், தருமபுத்திரர் நகுல-சகதேவருடன் கூடாரம் திரும்பிவிட்டார். அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரைக் காண விரும்பி அங்கு வந்து சேர்ந்தார். அச்சமயம் துரோண குமாரன் அஸ்வத்தாமா பெரும் தேர்ப்படையுடன் அந்த இடத்திற்கு வந்தான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைச் சாரதியாகப் பெற்ற குந்தி குமாரன் கரை கடலைத் தடுப்பது போல அஸ்வத்தாமாவைத் தடுத்துவிட்டார். அஸ்வத்தாமா ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுனர்களைப் பாணங்களால் மூடினான். கௌரவ மகாரதிகள் இதனை வியப்புடன் பார்த்தனர். அச்சமயம் அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவை வதம் செய்ய விரும்பித் திவ்யாஸ்திரங்களை தோற்றுவித்தார். பார்த்தன் செலுத்திய அனைத்து அஸ்திரங்களையும் அஸ்வத்தாமா வெட்டிவிட்டான். இந்த பயங்கரமான அஸ்திரப் போர் நடைபெற்றபோது துரோண குமாரன் யமராஜனைப் போலவே காட்சியளித்தான்.

அஸ்வத்தாமா ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் வலது புஜத்தில் அம்புகளால் அடித்துக் காயப்படுத்தினான். கோபம் கொண்ட அர்ஜுனன் அவனுடைய சேனையின் குதிரைகள் அனைத்தையும் கொன்றுவிட்டார். அஸ்வத்தாமாவின் உடன் வந்த ரதிகளும் கொல்லப்பட்டனர். அதனால் உதிரநதி பெருகிறது. அஸ்வத்தாமாவும் தன் அஸ்திரங்களால் வீரர்களைக் கொன்று குவித்துப் பரலோகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் அந்த உதிரநதியை மேலும் பெருகச் செய்தான். இருவருக்கும் இடையில் நடைபெற்ற அந்தப் போர் ஒழுங்கின்றி நடைபெற்றது. வீரர்கள் எல்லாப் பக்கங்களிலும் ஓடினர். தேரின் குதிரைகளும் சாரதியும் கொல்லப்பட்டனர். வீரர்கள் கொல்லப்பட்டு யானைகள் தப்பின. யானைகள் கொல்லப்பட்டு பாகர்கள் தப்பினர்.

இவ்வாறு போர்க்களத்தில் அர்ஜுனன் மக்களின் பேரழிவைச் செய்தார். அர்ஜுனனின் அருகில் வந்த அஸ்வத்தாமா, தன் பாணங்களால் தனஞ்ஜயனை

மூடிவிட்டான். அர்ஜுனனின் மார்பில் சிறகுடைய பாணங்களால் இரக்கமின்றி வேகமாக அடித்தான். காயமடைந்த காண்டீவதாரி தன் அம்புகளால் அஸ்வத்தாமாவை மூடி அவனுடைய வில்லை வெட்டிவிட்டார். வில் வெட்டப்பட்டதால், அஸ்வத்தாமா வஜ்ரம் போன்ற ஒரு பரிகத்தை எடுத்துக் கிரீடதாரியின் மீது அடித்தான். அர்ஜுனன் சிரித்தபடி அதனைப் பந்தாடி விட்டார். தான் செலுத்திய பரிகம் துண்டுகளாக்கப்பட்டதால் சினம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா ஐந்திராஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். அந்த இந்திரஜாலத்தை மகேந்திரன் மூலம் அமைக்கப்பட்ட உத்தம அஸ்திரப் பிரயோகத்தால் அர்ஜுனன் சம்ஹாரம் செய்துவிட்டார்.

அர்ஜுனன் ஒரு நொடியில் அஸ்வத்தாமாவின் தேரை மூடிவிட்டார். துரோண புத்திரன் தன் பாணங்களால் அர்ஜுனனின் அம்பு மழையை விலக்கி விட்டான். அத்துடன் தன் பெயர் பொறிக்கப்பட்ட நூறு பாணங்களை ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மீதும், நூறு பாணங்களை அர்ஜுனன் மீதும் அடித்தான். அர்ஜுனனும் நூறு பாணங்களால் குருபுத்திரனின் மர்மஸ்தானங்களைப் பிளந்துவிட்டார். ஒரு பல்லத்தால் அஸ்வத்தாமாவின் சாரதியைத் தேரில் இருந்து வீழ்த்திவிட்டார். அர்ஜுனனோடு போரைத் தொடர்ந்தான். அர்ஜுனன் விரைந்து அஸ்வத்தாமாவின் குதிரைகளின் லகானை வெட்டிவிட்டார். அவனுடைய குதிரைகள் தேரை இழுத்துக் கொண்டு ஓடிவிட்டன. அஸ்வத்தாமா விலகிச் சென்றுவிட்டதால் கௌரவ சேனையில் பயங்கர குழப்பம் ஏற்பட்டது. பாண்டவ சேனை உல்லாசத்துடன் துரியோதனனின் சேனையைத் தாக்கியது. சகுனியும், காணனும் பார்க்கும்போதே இவையனைத்தும் நடந்தன.

5.15 அஸ்வத்தாமா துரியோதனனிடம் சமாதானம் செய்து கொள்ளுமாறு கூறுதல்.

தொடர்ந்து நடந்த பயங்கரப் போரில் பீமசேனன் துச்சாதனனைக் கோரமாக வதம்புரிந்து அவன் குருதியைக் குடித்தார். துரியோதனனையும் இதேபோலக் கொல்வேன் என்று சபதம் ஏற்றார். அர்ஜுனன் கர்ணனின் புதல்வன் வருஷசேனனை கர்ணன் மற்றும் கௌரவ மகாரதிகளின் கண் முன்பேயே கொன்று வீழ்த்தினார். இச்சமயம் துரோண புத்திரன் அஸ்வத்தாமா துரியோதனனுடைய கைகளைத் தன் கைகளால் அழுத்தி ஆறுதல் கூறியவாறு பேசலானான்.

“துரியோதனா! சந்தோஷப்படு. பாண்டவர்களுடன் சமாதானம் செய்து கொள். பகையால் எந்தப் பயனுமில்லை நீங்கள் உங்களுக்குள் இவ்வாறு சண்டையிடுவது நிந்தைக்குரியது. அஸ்திர வித்தையின் பெரும் பண்டிதரான உன்னுடைய குருதேவர் கொல்லப்பட்டார். பீஷ்மர் போன்ற மகாரதிகளுக்கும் இதே கதிதான் நேர்ந்தது. நானும் என்னுடைய மாமா கிருபாசாரியாரும் வதைக்கப்பட முடியாதவர்கள். ஆகவே நீ பாண்டவர்களுடன் சேர்ந்து நீண்ட காலம் அரசாட்சி செய்.

நான் தடுத்தால் அர்ஜுனன் அமைதியாகிவிடுவார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் உங்களுக்குள் பகையை விரும்பவில்லை. யுதிஷ்டிரர் எல்லோருடைய நன்மையையும் விரும்புபவர். அவரும் என் சொல்லை ஏற்றுக் கொள்வார். பீமன், நகுல, சகதேவர் அனைவரும் யுதிஷ்டிரரின் சொல்லுக்கு கட்டுப்படுவார்கள். இவ்வாறு பாண்டவர்களோடு சமாதானம் செய்து கொண்டால் மக்களுக்கு நன்மை உண்டாகும். பின் உன் விருப்பப்படி மீதமுள்ள சகோதரர்களோடும், உறவினர்களோடும் அவரவர் நகரத்திற்குச் செல்லலாம் என்னுடைய பேச்சைக் கேட்காவிட்டால் நிச்சயம் பகைவர்களால் கொல்லப்படுவாய்.

முதுமையடைந்த த்ருதராஷ்டிரனையும், தாய் காந்தாரியையும் பார்த்து இரக்கமுடைய தருமபுத்திரர் என்னுடைய வேண்டுகோளை ஏற்றுச் சமாதானம் செய்து கொள்வார். சாமார்த்தியசாலியும், வித்வானும், சிறந்த அறிவுடையவரும், சாஸ்திரங்களை நன்கறிந்தவருமான யுதிஷ்டிரர் உனக்காக ராஜ்யத்தின் உசிதமான பங்கை நீ ஆளுவதற்கு அனுமதியளிப்பார். தர்மகர்த்தா யுதிஷ்டிரர் பகையை விலக்கிவிடுவார். ஏன் எனில் சொந்தமானவர்கள் ஏதேனும் தவறு செய்தால் அவர் அதை மன்னிக்க முடியாத குற்றமாகக் கருதவில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் கலகத்தை விரும்பவில்லை. அவர் சொந்தமானவர்களை எப்போதும் திருப்தியாக வைப்பவர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், யுதிஷ்டிரரின் சொற்படி மற்ற பாண்டவர்கள் போரில் இருந்து விலகிவிடுவர்.

துரியோதனா! நீ உன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள் நீ உயிரைக் காத்துக் கொள்ள முயற்சி செய். உயிரோடு இருக்கும் மனிதன் தான் நன்மையைப் பார்க்க முடியும். நீ உயிருடன் இருந்தால்தான் ராஜ்யத்தையும், லக்ஷ்மியையும் அடைய முடியும்.

பாரதா! பாண்டவர்களோடு சமாதானம் செய்து கொள். கௌரவ குலத்தை மீதமிருக்கச் செய். நான் என் விருப்பப்படி உன்னிடம் தீய

சொல்லைக் கூறும் சமயம் ஒருபோதும் வராது. ஆகவே நீ என் சொல்லை அவமதிக்காதே. என் சொல் தர்மத்திற்கு அனுகூலமானது. மன்னனுக்கும், அவன் குலத்திற்கும் நன்மையை அளிக்கக் கூடியது. கௌரவ வம்சத்தை வளர வைக்கக் கூடியது. காந்தாரி மைந்தா! என்னுடைய சொல் மக்களுக்கு நன்மையையும், கௌரவ குலத்திற்கு சுகம், லாபம் இரண்டையும் எதிர்காலத்திற்கு மங்களமும் தரக்கூடியது. கர்ணன் அர்ஜுனனை ஒரு போதும் வெல்ல முடியாது என்பது என் உறுதியான எண்ணமாகும். என்னுடைய சுபமான சொல்லை நீ ஏற்காவிடில் மிகப் பெரிய அழிவு உண்டாகும்.

துரியோதனா! அர்ஜுனன் தனியாகச் செய்த பராக்கிரமங்களை நீயும் பிரத்யக்ஷமாகப் பார்த்திருக்கிறாய். அர்ஜுனனின் பராக்கிரமத்தை, இந்திரனும், யமராஜனும், குபேரனும், தாதாவும் கூடச் செய்ய முடியாது. அர்ஜுனன் மிகச் சிறந்த குணங்களையுடைவர் என்றாலும் நான் கூறும் விஷயத்தை ஒருபோதும் மறுக்கமாட்டார். உன்னை அவர் எப்போதும் பின்பற்றுவார் என்பதும் என் நம்பிக்கை. உன்னிடம் எனக்கு எப்போதும் மரியாதை உள்ளது. நம்மிடையே உள்ள நட்பு காரணமாகவே நான் இதனைக் கூறுகிறேன். நீ அன்புடன் சம்மதித்தால் நான் கர்ணனையும் போரிலிருந்து தடுத்து விடுவேன்.

அறிவாளிகள் நான்கு வகை நண்பர்களைக் கூறுகிறார்கள். 1. இயல்பான நண்பர்கள், 2. சமாதானம் செய்து அமைத்துக் கொண்ட நண்பர்கள், 3. செல்வம் கொடுத்து நட்பாக்கிக் கொண்டவர்கள், 4. ஒருவனுடைய வீரத்தால் ஈர்க்கப்பட்டு தானாகச் சரணடைபவர்கள். பாண்டவர்களோடு உனக்கு மேற்கூறிய நான்கு வகையாலும் நட்பு நிகழலாம். வீரனே! அவர்கள் பிறப்பிலிருந்தே உன்னுடைய சகோதரர்கள். எனவே இயல்பான நண்பர்களாவர். நீ சமாதானம் செய்து அவர்களுடன் நட்பை ஏற்றுக் கொள். இதனால் உலகின் உவமையற்ற நன்மை உண்டாக முடியும்” என்று நண்பனாக நின்று அஸ்வத்தாமா துரியோதனனிடம் சமாதானம் செய்து கொள்ள அறிவுறுத்தினான்.

5.16 துரியோதனனின் மறுமொழியும் மறுப்பும்

அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் பெருமூச்சு விட்டான். மனத்திற்குள் துயரமடைந்தான். பிறகு யோசனை செய்து கூறலானான்; “நண்பனே! நீ விரும்புவது முற்றிலும் சரியாகும். ஆனால் இந்த விஷயத்தில் நானும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பீமசேனன் துச்சாதனனை வதம் செய்து கூறிய விஷயம் உனக்கு தெரியாததல்ல. அது

இப்போதும் என் இதயத்தில் வேதனையை அளித்துக் கொண்டிருக்கும்போது சமாதானம் எவ்வாறு உண்டாகும்?

இதைத் தவிர இன்னொன்றும் உள்ளது. பயங்கரமான காற்று மேரு பர்வதத்தை எதிர்க்க முடியாது. அதைப்போல அர்ஜுனனும் ரணபூமியில் கர்ணனுடைய வேகத்தைச் சகித்துக் கொள்ள முடியாது. நாங்கள் தொடர்ந்து செய்த பகையை யோசித்து குந்தி குமாரர்கள் என்னை நம்ப மாட்டார்கள். குரு புத்திரா! இப்போது நீ கர்ணனிடம் போரை நிறுத்தும்படிக் கூற வேண்டாம். ஏன் எனில் இப்போது மிகவும் களைத்துள்ள அர்ஜுனனை ராதேயன் எளிதாகக் கொன்று விடுவான்” என்று துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவிடம் கூறினான். அஸ்வத்தாமாவைப் பணிவுடன் வேண்டி மகிழ்வித்தான்.

5.17 கர்ணவதம்; அஸ்வத்தாமாவின் ஆலோசனை

17-ஆம் நாள் போரில் கர்ணவதம் நிகழ்ந்தேவிட்டது, மரண நேரம் வந்துற்றபோது, பிராமணனின் சாபத்தால் கர்ணனின் தேர்ச்சக்கரம் பூமியில் புதையுண்டது. பரசுராமர் அளித்த பார்கவாஸ்திரமும் நினைவிற்கு வரவில்லை. இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் உற்சாகமளிக்கப்பட்ட அர்ஜுனன் கர்ணனின் தலையைத் துணித்து வீழ்த்தினார். கௌரவ சேனை குழப்பமடைந்தது. சல்யன் போர்க்களத்தை விட்டு ஓடிவிட்டார். துரியோதனன் சோகத்தில் ஆழ்ந்தான். இச்சமயம் கிருபாசாரியார் துரியோதனனிடம் சமாதானம் செய்து கொள்ளுமாறு ஆலோசனை கூறினார். துரியோதனன் பாண்டவர்களுடன் சமாதானத்தை விரும்பவில்லை. போரையே தீர்மானித்தான். அப்போது ஒன்று கூடிய வீரர்கள் துரியோதனனிடம் யாரையாவது சேனாதிபதியாக்குங்கள் என வேண்டினர்.

அப்போது துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவிடம் சென்றான். அஸ்வத்தாமா மகாரதிகளில் சிறந்தவன். போர் பற்றிய எல்லா விஷயங்களையும் அறிந்தவன். மேருபர்வதத்தைப் போலப் பெருமையுடையவன். ஒளியில் சூரியனையும், அறிவில் சக்ராசாரியாரையும் நிகர்த்தவன். தனுர் வேதங்களை நன்கு அறிந்தவன். பகைவர்களை வெல்லுவதில் வல்லவன். ஆனால் பகைவரால் வெல்லப்பட முடியாதவன். ஆறு அங்கங்களோடு, நான்கு வேதங்களையும், இதிகாச புராணங்களையும் நன்கு அறிந்தவன். அயோநிஜரான துரோணாசாரியார், கடுமையான விரதங்களை மேற்கொண்டு சிவபிரானை ஆராதித்து அயோநிதியான க்ருபியின் கர்ப்பத்திலிருந்து அஸ்வத்தாமாவைத் தோற்றுவித்தார். எல்லா வித்தைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்ற, குணக்கடலான, நிந்தையற்ற அஸ்வத்தாமாவிடம் வந்த துரியோதனன் அவனிடம் கூறினான்.

“பிரம்மன்! நீ எங்களுடைய குருவின் புத்திரன். இப்போது எங்களின் துணை நீயேயாவாய். ஆதலால் நான் உன்னுடைய கட்டளைப்படி சேனாதிபதியைத் தேர்ந்தெடுக்க விரும்புகிறேன். யாரை முன்னால் வைத்து நாம் பாண்டவர்களை வெல்ல முடியும் என்று கூறு” என்றான். அஸ்வத்தாமாவும், துரியோதனனிடம், “சல்ய மன்னர் உத்தம குலமும், அழகிய உருவமும், தேஜஸ், புகழ், ஸ்ரீ முதலிய எல்லா நற்குணங்களும் நிரம்பியவர். சொந்த மருமகனை விட்டு விட்டு நம் தரப்பிற்கு வந்த நன்றியுடையவர், தேவர்கள் யாரிடமும் தோற்காத ஸ்கந்தனை சேனாதிபதியாக்கி அசுரர்களை வென்றது போல், நாமும் சல்ய மன்னரைச் சேனாதிபதியாக்கிப் பகைவரை வெல்லுவோம்” எனச் சல்யரைச் சேனாதிபதியாக்க ஆலோசனை கூறினான். துரியோதனனும் அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டான்.

6. சல்ய பருவம்

பதினெட்டாம் நாள் போர்

6.1 அஸ்வத்தாமா - அர்ஜுனன் போர்; அஸ்வத்தாமா சுரதனை வதம்புரிதல்

அஸ்வத்தாமாவின் ஆலோசனைப்படி சல்யன் கௌரவ சேனையின் சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டார். 18-ஆம் நாள் காலை மீண்டும் போர் தொடங்கியது. சல்யன் போரில் அற்புதமான பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தினார். பீமசேனன், யுதிஷ்டிரர், நகுல-சகதேவர் அனைவருடனும் தனியே போரிட்ட சல்யன் யுதிஷ்டிரைக் கவலையுறச் செய்தார்.

ரணபூமியில் ஒரு புறத்தில் அஸ்வத்தாமா திரிகர்த்தர்களுடன் அர்ஜுனனை எதிர்த்துப் போர் புரிந்தான். அஸ்வத்தாமாவும் திரிகர்த்தர்களும் செலுத்திய பாணங்களால் அர்ஜுனனின் தேர் இருக்கை நிரம்பிவிட்டது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் சரீரங்கள் முழுவதும் பாணங்கள் தைத்துவிட்டன. அங்கு அப்போது அர்ஜுனனுக்கு இதுவரை காணாததும், கேட்காததுமான நிலையை அஸ்வத்தாமா செய்துவிட்டான்; கோபத்தால் கனன்ற அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் தன் தேர் சென்ற வழி எங்கும் உடல்களாலும், உறுப்புக்களாலும் தேர், கயிறு, நுகத்தடி முதலிய பொருட்களாலும் நிரப்பிவிட்டார்.

அஸ்வத்தாமாவும் அர்ஜுனனுடன் கடுமையாகப் போரிட்டான். இருவரும் பரஸ்பரம் வதத்தை விரும்பிப் போரிட்டனர். வெகுநேரம் அவர்களுடைய போர் ஒரே மாதிரியாக நடந்தது. அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனனைப் பன்னிரண்டு பாணங்களாலும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பத்து அம்புகளாலும் காயப்படுத்தினான். இருநாழிகை நேரம் குருபுத்திரனை மதித்துப் போரிட்ட அர்ஜுனன் பின் தன் காண்டிபத்தை வேகமாக இழுக்கத் தொடங்கினார். அஸ்வத்தாமாவின் குதிரைகளையும், சாரதியையும் அழித்துவிட்டார். சாரதியற்ற தேரின் மீது நின்ற அஸ்வத்தாமா முசலம் என்னும் இரும்பு உலக்கையை அர்ஜுனன் மீது செலுத்தினான். அர்ஜுனன் அதனை ஏழு துண்டுகளாக்கிவிட்டார். பின்னர் அஸ்வத்தாமா செலுத்திய பரிகத்தையும் அர்ஜுனன் பாணங்களால் வெட்டி வீழ்த்தினார். அர்ஜுனனால் மிகவும் காயமடைந்தபோதும் துரோண புத்திரன் சிறிதும் கலங்கவில்லை. அப்போது பாஞ்சால மகாரதி சுரதன் தன்னை அம்புகளால் தாக்கிய அஸ்வத்தாமாவைப் பாண மழையால் மறைத்துவிட்டான். அஸ்வத்தாமா கூரிய நாராசத்தால் சுரதனின் மார்பைப் பிளந்து கொன்றான்.

6.2 அஸ்வத்தாமா கிருபர், க்ருதவர் மாவடன் துரியோதனனைத் தேடுதல்

அன்று நடைபெற்ற போரில் சல்ய மன்னர் யுதிஷ்டிரரால் கொல்லப்பட்டார். துரியோதனனின் தரப்பில் போரிட்ட சால்வ மன்னனும், கேஷமதூர்த்தி மன்னனும், சாத்யகியால் உயிரிழந்தனர். கௌரவர்களின் ரதப்படையின் பெரும்பகுதி அர்ஜுனனால் எரித்து சாம்பலாக்கப்பட்டது. பாண்டவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்ட துரியோதனனின் யானைப்படையும் வதைக்கப்பட்டது. இச்சமயம் எங்கும் துரியோதனனைக் காணாமல், அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா மூவரும் வீரர்களிடம் துரியோதனன் எங்கே என்று கேட்டனர். வீரர்கள் அவர்களிடம் துரியோதனன் சகுனி இருக்கும் இடம் சென்றுவிட்டதாகக் கூறினர்.

அத்துடன் அந்த வீரர்கள் “துரியோதனனால் இங்கு என்ன பயன்? அவர் உயிருடன் இருந்தால் அப்போது அவரைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். இப்போது நீங்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து யுத்தம் செய்யுங்கள்” என்று கூறினர். படுகாயமுற்ற வீரர்கள் “பாண்டவ சேனை முழுவதையும் கொன்று விடுங்கள்” என்றனர். கௌரவ சேனையின் பெரும் பகுதி அழிந்துவிட்டது. யானைப் படையை அழித்துவிட்ட பாண்டவர்கள் ஆயுதங்களற்ற கௌரவ சேனை வீரர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். இதற்குள் சஞ்ஜயன் மற்ற மகாரதிகளுடன் கிருபாசாரியரிடம் சென்று போரிட்டார். ஆனால் அர்ஜுனனிடம் துன்புற்றுத் தருஷ்டத்யும்னனிடம் சென்றனர். அங்கும் கௌரவ வீரர்கள் தோல்வியே கண்டனர்.

6.3 மூவரும் சஞ்ஜயனைச் சந்தித்தல்

திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களில் துரியோதனனைத் தவிர அனைவரும் பீமசேனனால் கொல்லப்பட்டனர். கௌரவ சேனையின் பெரும் பகுதியும் அவரால் அழிக்கப்பட்டது. அர்ஜுனன் சம்ஷப்தக சேனையின் கசர்மா மற்றும் அவன் புதல்வர்களையும் கொன்று அச்சேனையை முற்றிலுமாக அழிந்துவிட்டார். சகுனியும், அவன் மகன் உலூகனும் சகதேவனால் கொல்லப்பட்டனர். சகுனியின் படை முழுவதும் பாண்டவர்களால் அழிக்கப்பட்டது. சகுனியின் படையுடன் இருந்த துரியோதனன் வீரர்கள் யாருமின்றி வாகனமின்றித் தனியாகவே கிழக்குத் திசை ஓடிவிட்டான்.

இதே நேரத்தில் சாத்யகியால் கைது செய்யப்பட்ட சஞ்ஜயன் வியாச மகரிஷியின் அறிவுரையின்படி விடுதலை செய்யப்பட்டான். சஞ்ஜயன் குருதி பெருகும் சரீரத்துடன் ஹஸ்தினாபுரம் நோக்கிச் சென்றான். வழியில் ஒரு கோச தூரத்தில் துரியோதனன் கையில் கதையுடன், வெறுங்காலுடன் பூமி மீது நிற்பதைக் கண்டான்; இப்புவி முழுவதையும் ராஜ்ய பரிபாலனம்

செய்த, எதிரிகளே இல்லாத துரியோதனனின் நிலையைக் கண்டு துயரம் கொண்டான். இருவரும் கண்ணீர் பெருக்கினர். கௌரவ சேனை முற்றிலும் அழிந்துவிட்டதையும், அஸ்வத்தாமா, கிருபர், க்ருதவர்மா ஆகிய மூன்று மகாரதிகள் மட்டுமே உயிருடன் இருப்பதாகத் தன்னிடம் வியாசர் தெரிவித்ததைச் சஞ்ஜயன் துரியோதனனிடம் கூறினான். தன்னைப் பற்றிய செய்திகளைத் தன் தந்தை திருதராஷ்டிர மகாராஜாவிடம் தெரிவிக்குமாறு கூறிய துரியோதனன் அங்கிருந்த குளத்தில் பிரவேசித்து விட்டான்.

துரியோதனன் தன் மாயையால் நீரைக் கட்டிக் குளத்திற்குள் உறைந்துவிட்டான். சஞ்ஜயன் அங்கேயே தனியாக நின்றிருந்தான். அச்சமயம் அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா ஆகிய மூன்று மகாரதிகளும் படுகாயங்களுடன் குதிரைகளின் மீதமர்ந்து சஞ்ஜயன் இருந்த இடத்திற்கு வந்தனர். சஞ்ஜயன் உயிருடன் இருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ந்தனர். பிறகு அவனிடம் துரியோதனன் உயிருடன் இருக்கிறாரா என்று கேட்டனர். சஞ்ஜயன் துரியோதனன் பற்றிய விவரங்களை அஸ்வத்தாமா முதலியோருக்குத் தெரிவித்தார். சஞ்ஜயன் கூறிய செய்திகளைக் கேட்ட அஸ்வத்தாமா துரியோதனன் மறைந்திருந்த குளத்தைப் பார்த்து அமுதார். பின் “அஹோ! திக்காரம்? நாம் உயிருடன் இருப்பதைத் துரியோதன மன்னன் அறியவில்லை. அவருடன் இருந்த பகைவர்களுடன் போரிட நாம் போதுமானவர்கள்” என்று கூறினான். அவர்கள் அங்கிருந்து நீண்ட நேரம் அமுதனர். அப்போது ரணபூமியில் பாண்டவர்கள் வருவதைக் கண்டனர். உடனே தயாரான ஒரு தேரில் கிருபாசாரியாரையும், சஞ்ஜயனையும் கூடாரத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர்.

6.4 ராஜகுலப் பெண்கள் அஸ்திநாபுரம் புறப்படுதல்

இதற்குள் சூரியன் அஸ்தமித்துவிட்டார். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களின் அழிவைக் கேட்டுக் கூடார்க் காவலர்கள் விம்மி விம்மி அமுதனர். பிறகு பெண்களைக் காப்பதற்காக நியமிக்கப்பட்ட முதியவர்கள், ராஜகுலப் பெண்களை உடன் அழைத்துக் கொண்டு நகரத்தை நோக்கிப் புறப்படத் தயாராயினர். அப்போது அங்கு தங்கள் கணவர்களை அழைத்தவாறு அமுத அரசகுலப் பெண்களின் பெரும் துயரக்குரல் எங்கும் எதிரொலித்தது. அவர்கள் குராரி பகூதியைப் போல அமுதனர். கைகளால் தலையிலும் மார்பிலும் அடித்துக் கொண்டனர்.

கணவரை இழந்த ராணிகளின் அழுகுரல் கேட்டு மந்திரிகளும் மிகுந்த துயரமுற்றனர். பின்பு கையில் பிரம்புத்தடி எடுத்த காவலருடன் அவர்கள் நகரத்தை நோக்கிச் சென்றனர். சேவகர்களும், மற்ற அரச புருஷர்களும்

தத்தம் பாதுகாப்பில் இருந்த பெண்களுடன் அஸ்தினாபுரம் நோக்கிப் புறப்பட்டனர். மாளிகையில் இருந்தபோது சூரியனும் பார்க்காத அரச குலப்பெண்களை, நகரத்தை நோக்கிச் செல்லும்போது சாதாரண மக்களும் பார்த்தனர். அப்போது பீமனை எண்ணிப் பயந்து பசுக்களுடனும், ஆடுகளுடனும் அவற்றை மேய்ப்போர் நகரத்தை நோக்கி ஓடிக் கொண்டிருந்தனர்.

6.5 அஸ்வத்தாமா கிருபர், க்ருதவர்மாவடன் துரியோதனனிடம் உரையாடுதல்

ராஜகுலப் பெண்களும், சேவகர்களும் சென்றுவிட்டதால் கூடாரங்கள் சூன்யமாகிவிட்டன. அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா மூவருக்கும் அங்கு தங்க விருப்பமில்லை. அவர்கள் குளக்கரைக்குச் சென்று துரியோதனனைக் காண விரும்பினர். அதே நேரத்தில் பாண்டவர்கள் துரியோதனனை வதைக்க விரும்பித் தேடலானார்கள். ஆனால் அவன் குளத்தில் பிரவேசித்து விட்டதால் அவர்களுக்குத் தென்படவில்லை. துரியோதனனைத் தேடித் தேடிக் களைத்த பாண்டவர்கள் சேனையுடன் கூடாரம் திரும்பினர். அங்கு அனைவரும் ஓய்வெடுக்கலானார்கள்.

இச்சமயம் பாண்டவர்களின் பார்வையில் படாமல் அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா மூவரும் மெல்ல மெல்ல அந்தக் குளக்கரையை அடைந்தனர். அவர்கள் துரியோதனனிடம், “மன்னா! எழுந்திரு. எங்களுடன் வந்து யுதிஷ்டிரருடன் போரிட்டு வெற்றி பெற்று ராஜ்யத்தை அனுபவி அல்லது கொல்லப்பட்டுச் சொர்க்க உலகம் செல். பாண்டவசேனை முழுவதையும் ஸ்ரீ சம்ஹாரம் செய்துவிட்டாய். மீதமுள்ள வீரர்கள் மிகவும் காயமடைந்துள்ளனர், இப்போது அவர்களைத் தாக்கினால் அவர்களால் உன் வேகத்தைச் சகிக்க முடியாது. ஆகவே நீ போருக்கு எழுந்திரு” என்றனர். துரியோதனன் அவர்கள் போரில் உயிருடன் தப்பியதற்காகத் தன் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தான். அனைவரும் இன்று ஓய்வெடுத்துக் கொண்டு நாளைக் காலை போரிடலாம் என்றான்.

6.6 அஸ்வத்தாமாவின் சபதம்

அப்போது துரோண குமாரன் துரியோதனனிடம், “மகாராஜா! எழுந்திரு. உனக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். நாம் பகைவர்களை வென்றுவிடுவோம். நான் என்னுடைய தானம், சத்தியம் மற்றும் வெற்றியின் மீது சபதம் செய்கிறேன். இன்று சோமகர்களை அழித்துவிடுவேன். இரவு கழிந்ததும் காலையில் போர்க்களத்தில் பகைவர்களை நாம் கொல்லாவிட்டால் எனக்கு

நல்லவர்களுக்குத் தகுந்த, யக்ஞகர்த்தாக்கள் அடையும் மகிழ்ச்சி கிடைக்காமல் போகட்டும். நான் பாஞ்சாலர்களைக் கொல்லாமல் என்னுடைய கவசத்தைக் கழற்ற மாட்டேன்” என்று சபதம் செய்தான். அப்போது மாமிசத்தை தேடிக் களைத்த பல வேடர்கள் நீர் பருகுவதற்காக அந்தக் குளக்கரைக்கு வந்து சேர்ந்தனர். அவர்கள் துரியோதனனுக்கும் அவனுடைய மகாரதிகளுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற உரையாடல் அனைத்தையும் கேட்டுவிட்டனர். அதனை பீமனிடம் தெரிவித்துவிட்டனர். பாண்டவர்கள் துரியோதனனிடம் வந்தனர்.

6.7 பாண்டவர்கள் வருகை; அஸ்வத்தாமா முதலியோர் விலகதல்

குளிர்ச்சியாகவும் நிர்மலமாகவும் இருந்த கடலைப் போன்ற த்வைபாயன் குளத்தில் தெய்வ யோகத்தாலும், அற்புதமான முறையாலும், மாயையால் நிரை ஸ்தம்பிக்கச் செய்து துரியோதனன் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்தான். அப்போது யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரர்களோடும், சேனையுடனும் வரும் ஒலியை, அஸ்வத்தாமா, கிருபர், க்ருதவர்மா மூவரும் கேட்டனர். அவர்கள் துரியோதனனிடம் “பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் இங்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நாங்கள் இங்கிருந்து விலகுவதற்கு அனுமதி அளி” என்று கேட்டனர். துரியோதனனும் அவ்வாறே ஆகட்டும் என்று கூறி அனுமதியளித்தான். சோகத்தில் மூழ்கிய அம் மகாரதிகள் அங்கிருந்து விலகிச் சென்றனர். வெகுதூரம் சென்ற அவர்கள் ஒரு ஆலமரத்தைக் கண்டனர். மிகவும் களைத்திருந்த அவர்கள் அதன்கீழ் அமர்ந்து கொண்டனர். அவர்கள் இப்போது போர் எவ்வாறு நடக்கும்? துரியோதனனின் நிலை என்னவாகும்? பாண்டவர்கள் துரியோதனனைப் பற்றி எவ்வாறு அறிவார்கள் என்று பலவிதமாக யோசித்த அவர்கள் அங்கு அமர்ந்து ஓய்வெடுக்கலாயினர்.

இதேசமயம் பாண்டவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் துரியோதனன் மறைந்திருந்த த்வைபாயன் குளக்கரைக்கு வந்து சேர்ந்துவிட்டனர். யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனைப் போருக்கு அழைத்தார். துரியோதனனும், பீமனும் கதாயுத்தம் செய்வது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. அப்போது தீர்த்த யாத்திரைக்காகச் சென்றிருந்த பலராமர் நாரதமகரிஷியின் வாயிலாக தனது இரு சிஷ்யர்களின் கதாயுத்தத்தைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு அதனைக் காண அக்குளக்கரைக்கு வந்து சேர்ந்தார். அவருடைய ஆலோசனையின்பேரில் சமந்த பஞ்சக புண்ணியக்ஷேத்திரத்தில் போர் செய்ய முடிவு செய்து அனைவரும் அங்கு சென்றனர். துரியோதன, பீம கதைப்போர் தொடங்கியது. துரியோதனனின் கை ஓங்கியிருப்பதைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் துரியோதனனை அதர்மமாகவே வெல்ல முடியும் எனக் கூறினார். அதனை

ஏற்றுக் கொண்ட அர்ஜுனன் பீமனுக்கு சங்கேதம் செய்ய, பீமசேனன் போர் தர்மத்தை மீறித் துரியோதனனின் தொடைகளில் அடித்து வீழ்த்தினார். பீமன் தன் சபத்தினை நிறைவேற்றி வெற்றி பெற்றார். புகழ் பெற்ற துரியோதனன் பூமியில் வீழ்ந்தான். பின்னர் பாண்டவர்கள் கௌரவர்களின் கூடாரம் நோக்கிச் சென்றனர். அங்கு வந்த சஞ்ஜயனிடத்தின் தன் விஷயத்தை மன்னருக்குத் தெரிவிக்குமாறு துரியோதனன் கூறினான். அஸ்வத்தாமா முதலியோருக்குத் தூதுவர்களை அனுப்பினான்.

6.8 மூவரும் மீண்டும் துரியோதனனிடம் வருதல்; அவன் நிலை கண்டு துயரம் கொள்ளுதல்

துரியோதனனால் அனுப்பப்பட்ட செய்தியாளர்கள் துரோணபுத்திரன் அஸ்வத்தாமாவைக் கண்டு செய்தி அனைத்தையும் தெரிவித்தனர். துரியோதனன் பீமசேனனால் வீழ்த்தப்பட்டதைக் கேட்ட அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா மூவரும் போரில் மிகவும் காயப்பட்டிருந்தாலும், விரைந்து செல்லும் குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் ஏறித் துரியோதனனிடம் வந்தனர். பெரிய சாலமரம் காற்றின் வேகத்தால் உடைந்து பூமியில் கிடப்பது போலத் துரியோதனன் குருதியில் நனைந்து துடிதுடித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டனர்.

வேடன் கொன்று வீழ்த்திய மிகப்பெரிய மதயானையைப் போல ரத்ததாரையில் மூழ்கியிருந்த அவன் அடிக்கடி புரண்டு படுத்தான். மத யானையைப் போன்ற பராக்கிரமியும், பெரும் கைகளை உடையவனுமான அந்த வீரன் மண்ணில் நனைந்து கிடந்தான். மனிதர்கள் செல்வத்தை விரும்பி ஒரு மன்னனைச் சூழ்ந்திருப்பது போல, மாமிசம் உண்ணும் பிராணிகள் அவனைச் சூழ்ந்திருந்தன. புருவங்கள் நெறித்துக் கண்கள் கோபத்துடன் இருக்கச் சிங்கம் போல வீழ்ந்து கிடந்தான். துரியோதனனின் நிலை கண்ட அவர்கள் மூவரும் தேரிலிருந்து இறங்கி மன்னன் அருகில் ஓடிவந்தனர். தரையில் துரியோதனன் அருகில் அமர்ந்து கொண்டனர்.

6.9 அஸ்வத்தாமா துரியோதனன் உரையாடல்

அஸ்வத்தாமா கண்ணீர் பெருக விம்மியவாறு துரியோதனனிடம் பேசலானான். “ஆண் சிங்கமே! நிச்சயம் இந்த மனித உலகத்தில் எதுவும் சத்தியமில்லை. உலக மக்கள் மீது அதிகாரம் செலுத்திப் புவி முழுவதையும் ஆட்சி செய்த நீங்கள் இன்று இந்த மக்களற்ற காட்டில் எவ்வாறு தனியாகக் கிடக்கிறீர்கள்? பாரதா? நான் துச்சாதனனையும், மகாரதி கர்ணனையும் காணவில்லை. மற்ற நண்பர்கள் யாரையும் பார்க்கவில்லை. என்ன விஷயம்?

நிச்சயம் காலன் மற்றும் உலகின் கதியை அறிவது மிகக் கடினம். மன்னர்களுக்கு முன் செய்யும் பகைவரை வருத்தும் மகாராஜா துரியோதனன் துரும்புகளோடு மண்ணில் கிடப்பது காலத்தின் மாறுதல் ஆகும்.

மகாராஜா! உங்களுடைய தூய்மையான குடை எங்கே? எங்கே விசிறி? எங்கு சென்றது உங்கள் சேனை! உலகில் மதிப்பிற்குரிய மன்னர் அனைவரும் இருந்தும், இன்று இந்த நிலையை அடைந்துவிட்டீர்கள். இந்திரனை நிகர்த்த உங்களுக்கு இந்தச் சங்கடம் வந்ததைக் கண்டு எந்த மனிதனின் செல்வமும் எப்போதும் நிலையாகக் காணப்பட முடியாது என்ற தீர்மானம் உண்டாகிவிட்டது” என்றான். அஸ்வத்தாமா மிகவும் துயரத்துடன் கூறிய சொற்களைக் கேட்டதும் துரியோதனன் துயரக் கண்ணீர் பெருக்கினான்.

அந்த மூன்று மகாரதிகளிடமும் சமயத்துக்கேற்ற சொற்களைக் கூறினான். “நண்பர்களே! இந்த மண்ணுலகின் நியமம் இத்தகையது. காலவரிசைப்படி ஒருநாள் இல்லாவிட்டால் ஒருநாள் பிராணிகள் அனைத்தின் அழிவிற்கான நேரம் வந்துவிடுகிறது. அந்த அழிவின் சமயம் இப்போது எனக்கும் கிடைத்துவிட்டது. இதை நீங்கள் நேருக்கு நேர் காண்கிறீர்கள். ஒருநாள் நான் புவி முழுவதையும் ஆண்டு கொண்டிருந்தேன். ஆனால் இப்போது இந்த நிலையில் அடைந்தபோதும் போரிலிருந்து விலகவில்லை என்பதால் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

பாவிகள் என்னைக் கபடத்தால் வென்றுவிட்டார்கள். ரணபூமியில் உற்சாகத்தோடு போரிட்டு உற்றார், உறவினர் கொல்லப்பட்டதும் நானும் போரில் உயிரைத் தியாகம் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். இதில் எனக்குச் சிறப்பான திருப்தி உள்ளது. உங்களை நலமுடன் காண்பது சௌபாக்கியமான விஷயமாகும். என் மீது உங்களுக்கு இயல்பான அன்பு உண்டு. ஆதலால் என்னுடைய மரணத்தால் நீங்கள் துயரமும், தாபமும் கொள்ள வேண்டாம். நான் அகூஷய லோகங்களில் அதிகாரம் பெற்றுவிட்டேன். நான் அளவற்ற தேஜஸ்வியான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் தூண்டப்பட்டும் கூடித்திரிய தர்மத்தில் இருந்து விலகவில்லை. அதன் பலனை அடைந்துவிட்டேன்.

ஆகவே, நான் எந்த வகையிலும் சோகத்திற்குத் தகுந்தவனல்ல. நீங்கள் உங்களுக்கேற்றவாறு பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தி எனக்கு வெற்றியளிக்க முயன்றீர்கள். என்றாலும் தெய்வத்தின் சட்டத்தை மீறுவது யாருக்கும் முற்றிலும் கடினமாகும். “இவ்வாறு கூறிய துரியோதனன் கண்ணீர் பெருக்கினான். மிகுந்த வேதனையால் அவனால் பேச முடியவில்லை. மன்னனின் கண்ணீரைக் கண்ட அஸ்வத்தாமா பிரளய கால அக்னியைப் போலக் கனன்றான்.

6.10 அஸ்வத்தாமாவின் சபதமும், சேனாபதி அபிஷேகமும்

அஸ்வத்தாமா, ரோஷத்துடனும், ஆவேசத்துடனும் தன் கையைத் துரியோதனன் கைமீது வைத்து இவ்வாறு கூறினான். “மன்னா! நீச பாண்டவர்கள் மிகவும் குருரமான கர்மத்தின் மூலம் என்னுடைய தந்தையை வதம் செய்தபோது கூட நான் இவ்வளவு துயரமடையவில்லை. உன் வதத்தால் இன்று எனக்குக் கஷ்டம் உண்டாகிறது. நான் சத்தியமாகச் சபதமிட்டுக் கூறும் விஷயத்தை நீ கேள்; நான் என்னுடைய இஷ்ட, ஆபூர்த்தி, தான, தர்ம மற்றும் சப கர்மங்களின் மீது சபதமிடுகிறேன். இன்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பார்க்கும் போதே பாஞ்சாலர்கள் அனைவரையும் எல்லா உபாயங்களாலும் யமனுலகு அனுப்பிவிடுகிறேன். மகாராஜா! எனக்கு இதற்கு அனுமதி கொடு” என்றான்.

அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் கிருபாசாரியாரிடம் நீர் நிரம்பிய கலசத்தைக் கொண்டு வரக் கூறினான். அவர் அதனைக் கொண்டு வந்ததும் “தாங்கள் என் கட்டளைப்படி துரோண புத்திரனை சேனாபதி பதவியில் அபிஷேகம் செய்யுங்கள். மன்னனின் கட்டளையால் பிராமணர்கள் கூஷத்திரிய தர்மத்தை ஏற்றுப் போரிட வேண்டும் என்று தருமம் அறிந்தவர்கள் கருதுகிறார்கள்” என்றான். கிருபாசாரியாரும் துரியோதனன் கட்டளைப்படி அஸ்வத்தாமாவை சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்தார்.

அபிஷேகம் நடத்தும் அஸ்வத்தாமா துரியோதனனை அணைத்துக் கொண்டான். சிம்மநாதம் புரிந்தான். உடனே அந்த மூன்று மகாரதிகளும் ரணகளத்திலிருந்து உடனே புறப்பட்டுச் சென்றுவிட்டான். குருதியில் குளித்த துரியோதனனும் பயங்கரமான அந்த இரவை அங்கேயே கழித்தான்.

7. ஸௌப்திக பருவம்

7.1 மூன்று மகாரதிகளும் ஒரு காட்டில் ஓய்வெடுத்தல்

அஸ்வத்தாமாவை சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்தபின் கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா, துரோணகுமாரன் மூவரும் தென்திசை நோக்கிச் சென்றனர். சூரியன் அஸ்தமிக்கும் வேளையில் கூடாரங்களுக்கு அருகில் இருந்த ஒரு காட்டில் பாண்டவர்களுக்குத் தெரியாமல், பயந்தவாறு சென்று, மறைவான ஒரு இடத்தில் அமர்ந்தனர். சேனை இருந்த கூடாரங்களுக்கு அருகிலேயே சற்றுத் தொலைவில் ஓய்வெடுத்தனர். அப்போது பாண்டவர்களின் வெற்றி முழக்கத்தைக் கேட்டனர். பாண்டவர்கள் தங்களைத் தொடர்ந்து வருகிறார்களோ என அஞ்சினர். அதனால் குதிரைகளைத் தேரில் பூட்டிக் கிழக்குத் திசையை நோக்கிச் சிறிது தூரம் சென்றனர். களைத்துபோன குதிரைகளுடன் மிகுந்த தாகம் கொண்டு, துரியோதனன் கொல்லப்பட்டதை எண்ணித் துயருற்று ஒரு முகூர்த்த காலம் பேசாமல் அங்கு அமர்ந்திருந்தனர்.

பிறகு மேலும் சிறிது தூரம் சென்று மரங்களும், கொடிகளும் நிறைந்த காட்டின் நீர் நிலையில் குதிரைகளின் தாகம் தணித்தனர். தாமரை மலர்களும், நீலங்களும், நிறைந்த பல நீர் நிலைகள் அங்கு காணப்பட்டன. அங்கே ஆயிரக்கணக்கான கிளைகளைக் கொண்ட ஒரு பெரும் ஆலமரத்தைக் கண்டனர். தேரிலிருந்து இறங்கித் தத்தம் குதிரைகளை அவிழ்த்துவிட்டனர். பின்னர் குளத்து நீரில் நீராடி சந்தியோபாசனை செய்தனர். இச்சமயம் சூரியன் மறைந்துவிட்டான். இரவு தேவியின் அதிகாரம் எல்லா இடங்களிலும் உண்டாயிற்று. ஆகாயத்தில் நகூத்திரங்கள் ஒளிர்ந்தன. இரவு நேரத்துப் பிராணிகள் சஞ்சாரம் ஏற்பட்டது. இரவின் முதல் ஜாமப் பொழுதில் அருகருகே அமர்ந்திருந்த அம்மூவரும் கழிந்து போன விஷயங்களுக்காகத் துயரம் கொண்டனர். உடல் தளர்ந்து உறக்கத்தை நாடி, பூமியிலேயே படுத்துக் கொண்டனர். படுகாயமுற்ற உடலுடன் கிருபாசாரியாரும், க்ருதவர்மாவும் ஆழ்ந்த உறக்கம் கொண்டனர்.

விலையுயர்ந்த படுக்கைகளும், சுகப் பொருட்களும் நிரம்பியவர்களாக இருந்தாலும் அவ்விருவரும் துயரத்தாலும், சிரமத்தாலும் பீடிக்கப்பட்டு அநாதைகளைப் போலப் பூமியில் தூங்குவதைக் கண்டு அஸ்வத்தாமா மிகுந்த சினம் கொண்டான். மிகுந்த சினத்தின் காரணமாகப் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டிருந்த அவனுக்கு உறக்கம் வரவில்லை. அப்போது ஆலமரத்தின் மீது காகங்கள் நிரம்பியிருப்பதைக் கண்டான். அவை தனித்தனியாகக் கூடுகளில் சுகமாகத் தூங்கி கொண்டிருந்தன. காகங்கள் தூங்கிய பின்னர் ஒரு பயங்கரமான ஆந்தை திடீரென்று அங்கு வந்ததை

அஸ்வத்தாமா கண்டான். பயங்கரமான உருவுடன், கோரமான குரலுடன் பெரிய அலகுடனும், மிகப்பெரிய கைகளுடனும் அந்த ஆந்தை காணப்பட்டது.

7.2 ஆந்தை காகங்களைத் தாக்குதல்; அஸ்வத்தாமா சங்கல்பம்

அது மிக மென்மையான குரலுடன், ஆலமரத்தின் அந்தக் கிளையின் மீது மறைவாக வந்து அமர்ந்தது. காக்கைகளின் காலன் உருவில் இருந்த அந்த ஆந்தை காகங்கள் இருந்த கிளையின் மீது வேகமாகத் தாக்கியது. தூங்கிக் கொண்டிருந்த பல காகங்களைக் கொன்றுவிட்டது. பல காகங்களின் சிறகைப் பிடுங்கியது. தன்னுடைய உள்ளங்கைகளையே ஆயுதமாக வைத்து பல காகங்களின் தலையைத் துளைத்தது. கால்களை வெட்டிவிட்டது. பலசாலியான அந்த ஆந்தை தன் பார்வையில் பட்ட காகங்கள் அனைத்தையும் விரைவில் கொன்றுவிட்டது. இதனால் அந்த ஆலமரம் முழுவதும் காகங்களின் இறந்த உடல்கள் நிரம்பிக் காணப்பட்டது. அந்தக் காகக் கூட்டங்களை முற்றிலும் அழித்து மகிழ்ச்சியடைந்தது.

ஆந்தை தனியாகக் காகக் கூட்டத்தைக் கொன்றதைக் கண்ட அஸ்வத்தாமா தானும் அவ்வாறே செய்யச் சங்கல்பித்து தனியாகவே யோசித்தான். இந்தப் பறவை போரில் என்ன செய்ய வேண்டும் என்ற உபதேசத்தை எனக்கு அளித்துவிட்டது. நான் இதேபோல் பகைவரைச் சம்ஹாரம் செய்ய சந்தர்ப்பம் கிடைத்துவிட்டது. பாண்டவர்கள் இப்போது வெற்றியின் உல்லாசத்தில் இருக்கிறார்கள். பலசாலிகளும், அடிப்பதில் தேர்ந்தவர்களுமான பாண்டவர்கள் தங்கள் லட்சியம் நிறைவேறிவிட்ட மகிழ்ச்சியில் இருக்கிறார்கள். இந்நிலையில் நான் எனது சக்தியால் அவர்களை வதம் செய்ய முடியாது.

நான் துரியோதனனிடம் பாண்டவரை வதம் செய்யச் சபதம் செய்துள்ளேன். ஆனால் அந்தச் செயல் விட்டில்பூச்சி தீயில் குளிப்பதைப் போன்றது. நான் நியாயப்படி போரிட்டால் என் உயிரை இழக்க நேரிடும். கபடமாகச் செயல்பட்டால் என் விருப்பம் நிறைவேறிவிடும். பகைவர்களின் பெரும் அழிவும் அப்போதுதான் சம்பவிக்க முடியும். வெற்றி பெறுவதில் ஐயமுள்ள இடத்தில் சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத உபாயத்தைக் கடைப்பிடிப்பதே சிறந்தது. சாதாரண மக்களும், சாஸ்திரம் அறிந்தவர்களும் கூட அதையே மதிக்கிறார்கள். இந்த உலகில் அனைவராலும் நிந்திக்கப்படும் காரியம் கூட கூடித்திரிய தர்மத்தைக் கடைப்பிடிப்பவனுக்கு ஏற்றதாகக் கருதப்படுகிறது.

தூய்மையற்ற உள்ளம் கொண்ட பாண்டவர்கள் கூட ஒவ்வொரு அடியால் முழுதும் நிந்தைக்குரிய அருவருக்கத்தக்க காரியங்களைச்

செய்துள்ளனர். பல கபடம் நிறைந்த செயல்களைச் செய்துள்ளனர். இவ்விஷயத்தில் நியாயமறிந்த தர்மவாதிகளும், தத்துவதரிசிகளும் பழைய காலத்தில் தாத்விகப் பொருளை விளக்கும் பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். “பகைவரின் சேனை களைத்துவிடும்போதும், சிதறிவிடும்போதும், உணவு உண்ணும்போது எங்காவது செல்லும்போதும் கூட அதைத் தாக்கலாம். பாதி இரவில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் போதும், தலைவன் அழிந்த நிலையிலும், வீரர்களுக்குள் கலகம் ஏற்பட்டபோதும், அதனை அவசியம் தாக்கலாம்” என்று பல விஷயங்களை யோசித்த அஸ்வத்தாமா, உறங்கும் வேளையில், இரவுப் பொழுதில் பாஞ்சாலர்களையும், பாண்டவர்களையும் கொன்றுவிடத் தீர்மானித்தான். உறங்கிக் கொண்டிருந்த தன் மாமன் கிருபாசாரியாரையும், க்ருதவர்மாவையும் எழுப்பித் தன் எண்ணத்தை வெளியிட்டான். அஸ்வத்தாமா இரவில் உறங்கும்போது பாஞ்சாலர்களையும், பாண்டவர்களையும் கொல்லத் தீர்மானித்ததைக் கேட்ட அவ்விருவரும் மிகவும் வெட்கம் அடைந்தனர். அவர்களால் எந்தப் பதிலும் அளிக்க முடியவில்லை.

7.3 அஸ்வத்தாமா கிருபர், க்ருதவர்மா இருவரிடமும் ஆலோசனை கேட்டல்

சற்று நேரம் யோசனையில் ஆழ்ந்த அஸ்வத்தாமா, துக்கத்துடன் அவர்களுடன் பேசலானான். “யாருக்காக நாம் பாண்டவர்களோடு பகை கொண்டோமோ அந்த இணையற்ற வீரன் துரியோதனன் கொல்லப்பட்டான். ஒருநாள் 11 அக்ஷௌஹிணி சேனைக்கு தலைவனாக இருந்த துரியோதனன் பராக்கிரமத்துடன் தனியாகப் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தபோது பல நீசர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பீமசேனன் மூலம் அவனைத் தரையில் சாய்த்துவிட்டனர். பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்ட ஒரு சாம்ராட்டின் தலைமீது காலால் எட்டி உதைத்துப் பீமசேனன் குரூரமான செயலைச் செய்துவிட்டான். பாஞ்சால வீரர்கள் சிம்மநாதத்துடன் அட்டகாசம் செய்து சிரித்து, முரசறைந்து சங்கொலி செய்கின்றனர்.

பாண்டவர்கள் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களையும், படைவீரர்களையும் அழித்து 100 யானைகளுக்குச் சமமான பலமுடைய எத்தனையோ வீரர்களையும் அஸ்திரசஸ்திரக் கலையின் வித்வான்களையும் கொன்றுவிட்டனர். நான் இதைக் காலத்தின் சுழற்சி என்றே கருதுகிறேன். உங்கள் இருவரின் அறிவும் மயக்கமின்றித் தெளிவாக இருக்குமானால், கெட்டுவிட்ட காரியத்தைச் செய்யும் உத்தேசத்துடன் நாம் எதைச் செய்தால் நன்மையாகும் என்பதைக் கூறுங்கள்” எனக் கேட்டான்.

7.4 கிருபாசாரியார் அறிவுரை கூறுதல்

அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்ட கிருபாசாரியார் அவனிடம் கூறலானார், “சக்திசாலியே! நீ கூறியது அனைத்தையும் நான் கேட்டேன். நான் கூறுவதையும் சிறிது கேள். மனிதர்கள் அனைவரும் விதி, புருஷார்த்தம் என்னும் இருவகையான கர்மங்களால் கட்டுண்டிருக்கின்றனர். அஸ்வத்தாமா தெய்வத்தால் மட்டுமோ, அல்லது ப்ராப்தத்தாலோ, அல்லது புருஷார்த்தம் ஒன்றினால் மட்டுமோ காரியங்களில் வெற்றி உண்டாவதில்லை. அவை இரண்டோடுமே உத்தம, அதம காரியங்கள் அனைத்தும் கட்டுண்டுள்ளன. மலை மீது பொழியும் மழை பலனளிப்பதில்லை. அதுவே உழுத வயலில் பெய்தால் எந்தப் பலனைத் தோற்றுவிக்க முடியாது? தெய்வம் இல்லாத புருஷனின் புருஷார்த்தம் வீணாகும். புருஷார்த்தமற்ற தெய்வமும் பலனளிப்பதில்லை. இவ்விரண்டில் முதலாவதே சிறந்தது. தெய்வத்தின் ஒத்துழைப்பின்றிப் புருஷார்த்தம் பயனளிப்பதில்லை.

மேகம் நன்றாக மழை பொழிந்து, வயலும் நன்றாக உழப்பட்டிருந்தால் அதில் நட்ட விதை அதிக லாபம் அளிக்கும். இதேபோல மனிதர்களின் சித்தி முழுவதும் தெய்வ-புருஷார்த்தத்தின் ஒத்துழைப்பின் மீதே ஆதாரமாக உள்ளது.

தெய்வம், புருஷார்த்தம் இரண்டிலும் தெய்வமே பலசாலியாகும். புருஷார்த்தம், தெய்வத்தின் உதவியாலேயே வெற்றியடைகின்றது. தெய்வத்தின் அனுகூலத்தாலேயே செய்பவனுக்கு அவனுடைய கர்மத்தின் பலன் கிடைக்கிறது.

காரியத்தில் தேர்ந்தவன் ஒரு செயலைத் தொடங்கி அதற்கான பலனைப் பெறாவிட்டால் அதற்காக அவனை யாரும் நிந்திப்பதில்லை. அல்லது அவன் தன் லக்ஷியத்தை அடைந்து விடுகிறான். ஆனால் இவ்வுலகில் எந்த வேலையும் செய்யாமல் உட்கார்ந்தவாறு பலனை அடைபவன் நிந்திக்கப்படுகிறான். மற்றவர்களின் துவேஷத்திற்குப் பாத்திரமாகிறான். தெய்வம், அல்லது புருஷார்த்தம் இரண்டின் உதவியையும் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் ஒன்றையே நம்பி உட்கார்ந்திருப்பவன் தனக்கே அனர்த்தத்தைச் செய்து கொள்ளுகிறான். புருஷார்த்தமின்றி தெய்வம், தெய்வமின்றிப் புருஷார்த்தம் என்னும் இரண்டு காரணங்களினாலேயே மனிதனின் உழைப்பு-முயற்சி பலனின்றிப் போகிறது.

பெரியவருக்கும், முதியவருக்கும் சேவை செய்து, அவர்களிடம் தன் நன்மைக்கான விஷயத்தைக் கேட்டு அவர்கள் கூறும் நன்மையளிக்கும் சொற்படி நடந்து கொள்ளும் மனிதனின் செயல்களே நல்லவையென்று

கருதப்படுகின்றன. முதியவர்களின் சொல்லைக் கேட்டு அதன்படி காரியத்தை தொடங்குவன். அந்தக் கர்மத்தின் சிறந்த பலனை விரைவிலேயே பெற்று விடுகிறான்.

லோபியும், அதுரதர்சியுமான துரியோதனன் தன்னுடைய முட்டாள்தனத்தால் யாருடைய ஆமோதிப்பையும் பெற்றதில்லை. தானும் அதிகம் ஆலோசித்ததில்லை. அவன் தன் நன்மையை விரும்பியவர்களை அவமதித்துக் துஷ்டர்களோடு ஆலோசனை நடத்தினான். எல்லோரும் தடுத்தும், மறுத்தும் அதிக நற்குணைங்களைக் கொண்ட பாண்டவர்களுடன் பகையை ஏற்படுத்திக் கொண்டான். முதலிலேயே துஷ்டனான அவன் தான் வீண் தைரியத்துடன் இருப்பதை அறியவில்லை. அவன் நண்பர்களின் பேச்சையும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் இப்போது காரியம் கெட்டதும் பச்சாதாப்பப்படுகிறான். பாவியைப் பின்பற்றும் நாமும் இப்போது பயங்கர அனர்த்தத்தை அடைந்துள்ளோம். இந்த சங்கடத்தினால் முற்றிலும் வருந்தி, எவ்வளவு ஆலோசனை செய்தும், என்னால் நன்மை தரும் காரியத்தை நிர்ணயிக்க முடியவில்லை.

மனிதன் மோக வசப்பட்டு நன்மை, தீமையை நிர்மாணிப்பதில் திறனற்றுப் போவானேயாகில் அவன் தன் நண்பர்களுடன் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். அறிவுமிக்க, நன்மையை விரும்புகிறவர்கள் கூறும் ஆலோசனைப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, நாம் திருதராஷ்டிரார், காந்தாரிதேவி, விதுரர் ஆகியோரிடம் சென்று ஆலோசனை கேட்டு அவர்கள் கூறுவதையே செய்ய வேண்டும். காரியத்தைத் தொடங்காமல் காரியம் வெற்றி பெறுவதில்லை. ஆனால் புருஷார்த்தம் செய்தும், காரியம் சித்தியடையாதவர்கள் தெய்வத்தால் மறுக்கப்பட்டவர்களாவர். இதில் வேறு வகையான கருத்து ஏதும் வேண்டாம்,; என்று கிருபசாரியார் அஸ்வத்தாமாவிடம் எடுத்துரைத்தார்.

7.5 அஸ்வத்தாமாவின் பதிலும், குரூரமான தீர்மானமும்

தர்ம அர்த்தமுடைய, நன்மை தரும் கிருபாசாரியாரின் சொற்களைக் கேட்ட அஸ்வத்தாமா துயரத்தில் மூழ்கினான். துயரத்தீவில் எரிந்த குருபுத்திரன் தன் மனத்தைக் கடுமையாக்கிக் கொண்டு கிருபாசாரியார் மற்றும் க்ருதவர்மாவிடம் கூறலானான். “மாமா! ஒவ்வொரு மனிதரிடமும் தனித்தனி அறிவுள்ளது. அனைவரும் தத்தம் அறிவால் தாங்களே திருப்தியடைகிறார்கள். எல்லோரும் மற்றவரின் அறிவை நிந்தித்துத் தன் அறிவை அடிக்கடி புகழ்ந்து கொள்ளுகிறார்கள். ஏதோ ஒரு காரணத்தால், ஒரு சமுதாயத்தில் பரஸ்பரம் ஒத்த கருத்துக்கள் உடையவர்கள்

ஒருவருக்கொருவர் மகிழ்ச்சி கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் காலச் சுழற்சியால் அதே அறிவு விபரீதமாகிப் பரஸ்பரம் விரோதத்தை உண்டுபண்ணுகிறது.

மனிதர்களின் உள்ளம் ஒன்றுக் கொன்று வேறுபடுகிறது. அலாதியாக இருக்கிறது. பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளால் உள்ளத்தில் தோன்றும் கவலைக்கேற்ப பல்வேறு வகையான அறிவு உண்டாகிறது. சிறந்த வைத்தியன் நோயை அறிந்து தகுதியான மருந்தினால் அதைக் குணப்படுத்துவது போல மனிதன் தன் காரிய சித்திக்காக விவேகத்துடன் யோசித்து முடிவான அறிவைப் பெறுகிறான். ஆனால் மற்றவர்களால் நிந்திக்கப்படுகிறான். மனிதன் இளமையில் ஒருவகை அறிவுடனும், நடுவயதில் வேறு வகையான அறிவுடனும், முதுமையடையும்போது மற்றொரு வகையான அறிவுடனும் செயல்படுகிறான். பெரும் துன்பத்தை அடையும்போது, அல்லது பெரும் ஐஸ்வர்யம் கிடைக்கும்போது அவனுடைய அறிவில் சோகம், மகிழ்ச்சி போன்ற மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன.

ஒரே மனிதனிடம் சமயத்திற்கேற்ப வேறு வகையான யோசனை அறிவின் மூலம் தோன்றுகிறது. எந்த அறிவை நல்லதென்று நினைக்கிறானோ, அதன் மூலமே காரிய சித்திக்காக முயற்சி செய்கிறான். அந்த அறிவே அவனுடைய உழைப்பிற்குப் பயனளிக்கிறது. க்ருதவர்மா! எல்லோரும் நல்ல காரியம் எனத் தீர்மானித்துக் காரியத்தை மகிழ்வுடன் தொடங்கிப் பின்னர் இம்சையிலும் ஈடுபடுகின்றனர். இன்று சங்கடத்தில் இருப்பதால் என் அறிவிற்குத் தோன்றியதை நான் உங்கள் இருவரிடமும் கூறுகிறேன். அதுவே என் துயரத்தை விலக்குகிறது.

பிரஜாபதி ப்ரம்மா மக்களை சிருஷ்டித்து ஒவ்வொரு வர்ணத்திற்கும் ஒவ்வொரு சிறப்பு குணத்தை ஸ்தாபித்துள்ளார். பிராமணர்களிடம் வேதத்தையும், கூஷத்திரியர்களிடம் உத்தமமான தேஜஸையும், வைசியரிடம் வியாபாரத் திறமையும் குத்திரர்களுக்கு எல்லா வர்ணங்களுக்கும் அனுகூலமாச் செல்லும் குணத்தையும் அமைத்துள்ளார். புலனடக்கமில்லாத பிராமணன் நல்லவனாகக் கருதப்படுவதில்லை. தேஜஸை (வீரம்) இழந்த கூஷத்திரியன் அதமனாகக் கருதப்படுகிறான். நான் மிகச் சிறந்த பிராமணர்களின் குலத்தில் தோன்றியபோதும் துர்பாக்கியத்தால் இந்த கூஷத்திரிய தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறேன். கூஷத்திரிய தர்மமறிந்த நான் மற்றொரு பிராமணன் உதவியுடன் வேறு பெருங்கர்மம் செய்தால் நல்லவர்கள் மத்தியில் என்னுடைய காரியம் மதிக்கப்படாது.

நான் திவ்ய வில்லையும், அஸ்திரங்களையும் தரித்துப் போரில் அநியாயமாகக் கொல்லப்பட்ட என் தந்தைக்காகப் பழி வாங்காவிடில்,

வீரர்களின் சபையில் என்ன கூறுவேன்? ஆகவே, இன்று நான் என் விருப்பத்திற்கேற்ப கூடித்திரிய தர்மத்தைப் பின்பற்றி, எனது தந்தை மற்றும் துரியோதனன் பாதையில் செல்லப் போகிறேன். இன்று என்னை வென்றதாகக் கருதி, கவசங்களைக் கழற்றி, கவலையின்றித் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் பாஞ்சாலர்களின் கூடாரத்தில் புகுந்து அவர்கள் அனைவரையும் சம்ஹாரம் செய்யப் போகிறேன். எரியும் தீ உலர்ந்த காட்டைச் சாம்பலாக்குவது போல், ஒன்றாகத் தூங்கும் திருஷ்டத்யும்னன் முதலிய பாஞ்சாலர் அனைவரையும் தாக்கிக் கொன்றுவிடப் போகிறேன். அவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்தால்தான் எனக்கு அமைதி கிடைக்கும்.

இன்று ரணபூமியில் பாஞ்சாலர் அனைவரையும் கொன்று என் தந்தையின் கடனிலிருந்து விடுபடுவேன். இன்று அவர்களைத் துரியோதனன், கர்ணன், பீஷ்மர், ஐயத்ருதன் ஆகியோர் சென்ற கடக்க அரிதான பாதையில் அனுப்பியே தீருவேன். இன்றிரவு பாஞ்சால மன்னன் த்ருஷ்டத்யும்னனின் தலையைத் துணித்துவிடுவேன். இன்றிரவுப் போரில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் பாஞ்சால, பாண்டவர்களின் புதல்வர்களைத் துண்டு துண்டாக்கப் போகிறேன். அறிஞரே! இன்றிரவு தூங்கும்போது அந்தப் பாஞ்சால சேனையை வதம்புரிந்து, காரியம் கைகூடப் பெற்றுச் சுகமானவனாகி விடுவேன்” என்று அஸ்வத்தாமா கூறினான்.

7.6 கிருபாசாரியார் காலையில் போரிடக் கூறுதல்

அஸ்வத்தாமா சொற்களைக் கேட்ட கிருபாசாரியார் அவனிடம் கூறலானார், “மதிப்புடையவனே! நீ உன் பிடிவாதத்தில் இருந்து விலகுவனல்ல. உன் மனத்தில் பழிவாங்கும் உறுதியான யோசனை தோன்றியுள்ளது நல்ல விஷயமே. இந்திரனும் இந்தக் காரியத்திலிருந்து உன்னைத் தடுக்க முடியாது. இன்றிரவு கவசத்தைக் களைந்து ஓய்வெடு. நாளை நாங்கள் உன் பின் வருவோம். நாளைக் காலை போரில் எங்கள் இருவரோடும் சேர்ந்து நீ உன் பகைவரான பாஞ்சாலர்களைக் கொன்றுவிடு. நீ வீரத்தால் பகைவரை வதம் செய்யும் திறமையுடையவன். ஆகவே, இன்று இரவு ஓய்வெடு. வெகு நேரமாக விழித்துள்ளாய். இப்போது தூங்கு. களைப்பு நீங்குமாறு உறங்கி விழித்தால் உன் உள்ளம் நலம் பெறும். பிறகு நீ போர்க்களத்தில் பகைவரை நிச்சயம் வென்று விடுவாய்.

ரதிகளில் சிறந்த நீ உத்தமமான ஆயுதங்களை ஏந்திக் க்ருதவர்மாவால் காக்கப்பட்டுக் கிருபாசாரியான என்னோடு போருக்குப் புறப்பட்டால் எந்த வீரன் உன்னை எதிர்க்க முடியும்? ஆகவே இரவில் ஓய்வெடுத்துக் காலையில்

நாம் பகைவரைச் சம்ஹாரம் செய்வோம். நம் இருவரிடமும் திவ்யாஸ்திரங்கள் உள்ளன. க்ருதவர்மா போர்க்கலையில் தேர்ந்தவர். நாம் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து போர்க்களத்தில் பகைவரை அழித்துவிட்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அடைவோம். பெரும் ஆர்வத்தோடு போரை விரும்பும் உன்னோடு நானும் க்ருதவர்மாவும் தேரில் ஏறிப் பகைவரின் கூடாரத்திற்குச் சென்று, போருக்கு அழைத்து அவர்களை அழித்துவிடுவோம். இந்திரன் பெரும் அசுரர்களை அழித்தது போல், நீயும் நாளைக்காலை புனிதமான பகலில் பகைவரை அழித்து விருப்பப்படி சஞ்சரிப்பாய்.

போர் பூமியில் நானும் க்ருதவர்மாவும் பாண்டவர்களை வதம் செய்யாமல் ஒருபோதும் பின் வாங்க மாட்டோம். போரில் பகைவர்களைக் கொன்ற பின்னரே ரணபூமியிலிருந்து விலகுவோம். அல்லது நாமே கொல்லப்பட்டுச் சுவர்க்கம் அடைவோம். நாளைக் காலை எல்லா உபாயங்களாலும் போரில் உனக்கு உதவி செய்வோம்” என்று பகலில் போரிட ஆலோசனை கூறினார்.

7.7 அஸ்வத்தாமா இரவில் உறங்கும் பகைவர்களைக் கொல்லப் பிடிவாதம்

தன் மாமன் கிருபாசாரியாரின் சொற்களைக் கேட்டு அவருடைய நன்மை தரும் வாக்கினை மறுத்துக் கண்கள் சிவக்க, அஸ்வத்தாமா சினத்துடன் பேசத் தொடங்கினான். “மாமா அவர்களே! சோகமும், சினமும் கொண்டு பலவகையாகக் காரியங்களைச் சிந்திப்பவன் எவ்வாறு உறக்கம் வரப் பெறுவான்? என் தந்தையின் வத நிகழ்ச்சியை அடிக்கடி நினைத்து இவ்வுலகில் அனுபவிக்காத துயரத்தை நான் அடைந்துள்ளேன். அந்தத் துயரமான தீ இரவும், பகலும் என் இதயத்தை எரித்தவாறு அணையாமல் இருக்கிறது. துரோணாசாரியார் த்ருஷ்டத்யும்னனின் கையால் கொல்லப்பட்டார் என்ற சொற்களைப் பாஞ்சாலர்கள் வாயால் கேட்டதால் நான் த்ருஷ்டத்யும்னனை வதம் செய்யாமல் உயிர் வாழ முடியாது. என் தந்தையை வதைத்ததற்காகத் திருஷ்டத்யும்னன் என்னால் கொல்லப்பட வேண்டியவன். அவனுக்குத் துணை போன பாஞ்சாலர்களும் கொல்லப்படுவார்கள். தொடைகள் உடைக்கப்பட்ட துரியோதனனின் அழுகையைக் கேட்டு யார் சோகம் கொள்ளாமலிருக்க முடியும்?

நான் உயிரோடிருக்கும்போது, என்னுடைய நண்பன் தரப்பினர் தோல்வியடைந்துவிட்டனர். அது என் துயரத்தை அதிகரிக்கும்போது எவ்வாறு எனக்கு உறக்கம் வரும்? சத் புருஷர்களில் சிறந்த மாமா அவர்களே! பாண்டவரும், பாஞ்சாலர்களும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களால்

பாதுகாப்போடு இருக்கும் சமயம் நான் அவர்களை வெல்ல முடியாதவர்களாகக் கருதுகிறேன். இப்போது எனக்கு உண்டாகியுள்ள கோபத்தை என்னாலும் அடக்க முடியாது. என்னை சினத்திலிருந்து அமைதிப்படுத்தும் மனிதன் யாருமில்லை. அதேபோல் சம்ஹாரத்தை நான் உறுதியாகத் தீர்மானித்துவிட்டேன். செய்தி தந்த தூதர்கள் என் நண்பர்களின் தோல்வியையும், பாண்டவர்களின் வெற்றியையும் கூறியபோதே என் இதயம் தகித்தது. நான் இன்று உறங்கும் பகைவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்து கவலை நீங்கியே ஓய்வெடுப்பேன். உறக்கம் கொள்வேன்.” என்றான்.

7.8 கிருபாசாரியார் மீண்டும் அஸ்வத்தாமாவைத் தடுக்க முயற்சி

அஸ்வத்தாமாவின் பிடிவாதமான சொற்களைக் கேட்ட கிருபர் மீண்டும் அவனுக்கு நன்மை தரும் சொற்களைக் கூறத் தொடங்கினார். “அஸ்வத்தாமா! தீய அறிவுடன், புலன்களை வசப்படுத்தாதவன் தர்ம, அர்த்த விஷயங்களைக் கேட்டாலும் அவற்றை அறிய இயலாது. மேதாவியாக இருந்தாலும், விநயம் இல்லாதவன். தர்ம, அர்த்தங்களை அறிவதில்லை. அவன் கரண்டி பருப்பில் இருந்தாலும், ஐடத்தன்மை காரணமாக அதன் ருசியை அறியாததுபோல தர்மங்களின் ருசியை அறிவதில்லை. நாக்கு பருப்பின் ருசியை அறிவதுபோல் அறிவுள்ளவன் சிறிது நேரம் விவேகம் உடையவன் சேவையில் இருந்தாலும் தர்மங்களை அறிந்துவிடுகிறான்.

யாரை நல்வழிக்குக் கொண்டு செல்ல முடியாதோ, எவன் மற்றவரை அவமதிக்கிறானோ, யாருடைய உள்ளம் களங்கமுற்றதோ, அவன் தர்மத்தின் வழியை விட்டுப் பாவ கர்மங்களைச் செய்யத் தொடங்குகிறான். அவனுடைய நன்மையை விரும்பும் நண்பர்கள் அவனைத் தடுக்கும்போது பாக்கியமுடையவன், பாவ காரியத்திலிருந்து விலகி விடுகிறான். ஆனால் பாக்கியமில்லாதவன் அதிலிருந்து விலகுவதில்லை.

நண்பர்கள், சொந்தமானவர்களுக்கு நன்கு எடுத்துரைத்தும், அதட்டியும், மிரட்டியும் வசப்படுத்த முயற்சி செய்கிறார்கள். வசப்படுபவன் சுகமடைகிறான். வசப்படாதவன் துயரமடைகிறான். அஸ்வத்தாமா? நீயும் உன் மனத்தை வசப்படுத்தி, என் சொற்களைக் கேள். அதனால் நீ பச்சாதாபப்படாமல் இருக்க முடியும். உறங்கியவர்கள் அஸ்திர சஸ்திரங்களை வைத்து விட்டவர்கள். தோல் இருந்து இறங்கியவர்கள், சரணடைந்தவர்கள், தலைமுடி அவிழ்ந்தவர்கள். வாகனங்கள் அழிந்துவிட்டவர்கள் ஆகியவர்களைக் கொல்வது தர்மமாகக் கருதப்படவில்லை. இன்றிரவு கவசத்தைக் களைந்து, கவலையின்றிப் பிணம் போல் நினைவிழந்து தூங்கும் பாஞ்சாலர்களைக் குரூரமாகக் கொன்றால், கொல்லுபவன் நரகம் என்னும் பெரிய கடலில் மூழ்கிவிடுவான்.

நீ உலகிலுள்ள அஸ்திர வேதாக்கள் அனைவரிலும் சிறந்தவன். உன் புகழ் எல்லா இடங்களிலும் மண்டியுள்ளது. இதுவரை உன்னுடைய மிகச் சிறிய குற்றம் கூடக் காணக் கிடைக்கவில்லை. இத்தகைய சிறந்த நீ நாளைக் காலை சூரியன் உதித்ததும், சூரியனைப் போல் பிரகாசித்துப் போரைத் தொடங்கி அனைவரின் முன்னும் பகைவரை வெற்றி கொள்ள வேண்டும். வெள்ளைத் துணியில் சிவப்பு நிறக்கரை பட்டுவிடுவது போல், நீ நிந்தைக்குரிய காரியத்தைச் செய்வது நடக்க முடியாத விஷயம் என்பது என் நம்பிக்கை” என்று கிருபாசாரியார் அஸ்வத்தாமாவின் மனத்தை மாற்ற முயற்சி செய்து பல விஷயங்களை எடுத்துரைத்தார்.

7.9 அஸ்வத்தாமா மீண்டும் பிடிவாதத்தை விடாமல் பேசுதல்

அஸ்வத்தாமா கிருபரிடம் “மாமா அவர்களே! நீங்கள் கூறுவது அனைத்தும் சரிதான். ஆனால் பாண்டவர்களே இந்த தர்மத்தின் மரியாதையைத் துண்டு துண்டாக்கிவிட்டனர். அஸ்திர சஸ்திரங்களைக் துறந்த என் தந்தை திருஷ்டத்யும்னனால் வீழ்த்தப்பட்டார். கர்ணனின் தேர்ச்சக்கரம் பூமியில் புதைந்தபோதுதான் அர்ஜுனன் அவரைக் கொன்றார். இதேபோல் பீஷ்மர் ஆயுதங்களைப் போட்ட பின்னரே, சிகண்டியை முன்வைத்து அர்ஜுனன் அவரை வதம் புரிந்தார். பூரிச்ரவா உபவாச விரதம் கொண்டு அமர்ந்தபோது அனைவரும் தடுத்தும் சாத்யகி அவரைக் கொன்றார் தனியாக இருந்த துரியோதனன் பீமசேனன் மூலம் தொடையில் அடித்து வீழ்த்தப்பட்டார். இவ்வாறு எல்லோரும் பாவிகள்; அதர்மிகள்; தர்ம மரியாதை மீறியவர்கள். அந்தப் பாஞ்சாலர்களையும், பாண்டவர்களையும் நீங்கள் ஏன் நிந்திக்கவில்லை?

தந்தையைக் கொன்ற பாஞ்சாலர்களை இரவில் தூங்கும்போது வதம் செய்து, நான் அடுத்த பிறவியில் புழுவாகவோ, பூச்சியாகவோ ஆனாலும் சரி. எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இப்போது நான் செய்ய விரும்புவதைச் செய்து முடிக்க ஆவல் கொண்டுள்ளேன். அவ்வளவு அவசரத்தோடு இருக்கும் எனக்கு உறக்கம் ஏது? சுகம் ஏது? என்று கூறிய அஸ்வத்தாமா தனியாகத் தேரில் குதிரைகளைப் பூட்டிப் பகைவரை நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

அப்போது க்ருதவர்மாவும், கிருபாசாரியாரும் அஸ்வத்தாமாவிடம், “நீ எதற்காகத் தேரைப் பூட்டுகிறாய்? நாங்கள் இருவரும் உன்னுடைய உதவிக்காக வந்துள்ளோம். உன்னுடைய சுக-துக்கத்தில் எங்களுக்கும் சமமான பங்கு உண்டு. நீ எங்களைச் சந்தேகப்படக்கூடாது” என்றனர்.

மிகுந்த சினம் கொண்டிருந்த அஸ்வத்தாமா, “தர்மத்தைத் துறந்த பாஞ்சால ராஜகுமாரனைப் பாவ கர்மத்தின் மூலமே நானும் கொன்றுவிடப் போகிறேன். என் கையால் கொல்லப்படும் அவனுக்குப் போரில் கொல்லப்படுவதால் கிடைக்கும் புண்ணிய லோகங்கள் கிடைக்கக்கூடாது. நீங்கள் இருவரும் கவசமணிந்து, ஆயுதங்களுடன் விரைவில் தேரில் ஏறுங்கள்” என்று கூறிப் பாஞ்சாலர்களை நோக்கிச் செல்ல முற்பட்டான். கிருபரும், க்ருதவர்மாவும் அவனைப் பின் தொடர்ந்தனர். அவர்கள் மூவரும், பாஞ்சாலர்களும், பாண்டவர்களும் உறங்கிக் கொண்டிருந்த கூடாரங்களுக்குச் சென்றனர்.

7.10 அஸ்வத்தாமா கூடாரத்தின் வாசலில் ஒரு அற்புத புருஷனைத் தாக்குதல்

அஸ்வத்தாமா கிருபரோடும், க்ருதவர்மாவுடனும் பாஞ்சாலர்களின் கூடார வாசலின் முன் வந்தான். அங்கு சந்திர-சூரியர்களைப் போன்ற தேஜஸ் உடைய பெரும் சரீரம் கொண்ட அற்புத புருஷன் வாயிலைத் தடுத்தபடி நிற்பதைக் கண்டான். ரத்தம் ஒழுகிக் கொண்டிருந்த புலித்தோலை ஆடையாகத் தரித்து கருப்பு மான் தோல் போர்த்தி, சர்ப்பங்களை அவன் பூணூலாக அணிந்திருந்தான். நாகங்களே தோள் வளையாக இருந்தன. பலவகை ஆயுதங்களை ஏந்திப் பிரயோகிக்கத் தயாராக இருந்தான். ஆயிரக்கணக்கான கண்களைக் கொண்டிருந்தான். அவனுடைய வாய், மூக்கு, காது ஆயிரக்கணக்கான கண்கள் அனைத்திலிருந்தும் ஆயிரக்கணக்கான தீ நாக்குகள் வெளிவந்தன. அவனது ஒளியின் கிரணங்களிலிருந்து சங்கு, சக்கரம், கதை ஏந்திய ஆயிரக்கணக்கான விஷ்ணுக்கள் வெளிபட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

உலகையே அச்சுறுத்தக் கூடிய தோற்றத்தைக் கொண்ட அந்த அற்புத புருஷனைக் கண்டு அஸ்வத்தாமா சிறிதும் பயப்படவில்லை. மாறாக, அவன் மீது திவ்யாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்தான். ஆனால் படவானல் (கடலில் உள்ள தீ) கடல்நீரைக் குடிப்பது போல அஸ்வத்தாமாவின் அம்புகள் அனைத்தையும் அது கவளமாக்கி கொண்டது. துரோண புத்திரன் தன் அம்புகள் வீணானதைக் கண்டு, ஒளிர்கின்ற ஒரு ரதசக்தியைப் பிரயோகித்தான். அந்த ரதசக்தி, அந்த மனிதனோடு மோதி சூரியனோடு மோதிய எரி நகூத்திரத்தைப் போலப் பிளக்கப்பட்டுவிட்டது. தொடர்ந்து அஸ்வத்தாமா பிரயோகித்த வான், இந்திரக் கொடி போன்ற கதை அனைத்தையும் அது விழுங்கிவிட்டது. அஸ்வத்தாமாவின் அஸ்திரங்கள் அனைத்தும் தீர்ந்துவிட்டன. அப்போது வானம் முழுவதும் எண்ணற்ற விஷ்ணுக்கள் நிரம்பிக் காணப்பட்டனர்.

7.11 அஸ்வத்தாமா சிவபிரானைச் சரணடைதல்

ஆயுதங்கள் இன்றி நின்ற அஸ்வத்தாமா கிருபாசாரியாரின் சொற்களை நினைத்தான், தன் மனத்திற்குள்ளாகவே இவ்வாறு எண்ணலானான். “எந்த மனிதன் தனக்கு விருப்பமில்லாத, ஆனால் நண்பர்களின் நன்மை தரும் சொல்லைக் கேட்பதில்லையோ, அவன் நான் என் நண்பர்களின் ஆணையை மீறிக் கஷ்டப்படுவது போலக் கஷ்டப்படுகிறான். சாஸ்திரங்களின் ஆணையை மீறி மற்றவர்களை இம்சிக்க விரும்பும் முட்டாள் தர்மத்திலிருந்து விலகித் தீய வழியில் சென்று தானாகவே கொல்லப்படுகிறான்.

பசு, பிராமணன், மன்னன், பெண், தாய், நண்பன், குரு, பலவீனமாவன், ஜடம், குருடு, தூங்கியவன், பயந்தவன், பித்தன், உன்மத்தன், கவனமற்றவன் ஆகியோர் மீது ஆயுதத்தைப் பிரயோகிக்கக் கூடாது என்று பெரியவர்கள் கூறியுள்ளனர். சாஸ்திரம் கூறிய அந்த சனாதன வழியை மீறிப் பாதையில்லாமலே சென்று, இத்தகைய உசிதமற்ற காரியத்தைக் தொடங்கிப் பயங்கர ஆபத்தில் மாட்டிக் கொண்டேன். மனிதன் ஒரு காரியத்தைத் தொடங்கிப் பயத்தால் அதிலிருந்து விலகிவிட்டால் அறிஞர்கள் அதனை அறியாமை அல்லது முட்டாள்தனம் என்று கூறுகிறார்கள்.

இப்போது என் தீய செயலிலேயே இத்தகைய பயம் வந்துள்ளது. எவ்வாறாயினும், போரிலிருந்து பின் வாங்க முடியாது. ஆனால் இந்த மகாபுதம் என் வழியில் இடையூறு செய்ய தெய்வ தண்டம் போல் எழுந்து நிற்கிறது. எப்படி யோசித்தும் இது யார் என்று அறிய முடியவில்லை. என் அறிவு அதர்மத்தில் ஈடுபட்டதைத் தடுப்பதற்காகவே இந்த இடையூறு என்முன் தோன்றியுள்ளது. ஆகவே இப்போது போரிலிருந்து விலகுவது தெய்வத்தின் சட்டத்தினாலேயே நிகழ்ந்துள்ளது. தெய்வத்தின் அனுசூலமில்லாமல் மறுபடி இங்கு போருக்கு முயற்சி செய்வதற்கான வேறு வழியில்லை, எனவே எங்கும் நிறைந்த பரமேஸ்வரனைச் சரணடைகிறேன். தவத்திலும், பராக்கிரமத்திலும் தேவர் அனைவரிலும் சிறந்த ஜடாதாரி, தேவதேவன், உமாவல்லபன், கபாலி, பாபஹரி, த்ரிசூலதாரி, கிரீசன், ருத்ரதேவனைச் சரணடைகிறேன்” என்று மனத்தில் சிவனைச் சரணடைந்தான்.

7.12 அஸ்வத்தாமாவின் சிவஸ்துதி

சிவபெருமானைத் துதிக்க விரும்பிய அஸ்வத்தாமா தேரிலிருந்து இறங்கினான் - மகேஸ்வரனைத் தியானித்து துதி செய்யலானான்; “பிரபோ! தாங்கள் உக்ரமானவர். ஸ்தானு, சிவன், ருத்ரன், ஈஸ்வரன், கிரீசன் என்று

பலவாறு அழைக்கப்படும் வரமளிக்கும் பிரசித்தி பெற்ற தெய்வம். உலகனைத்தையும் தோற்றுவித்தவர். நீலகண்டன்; பிறவியற்றவர்; தாங்களே சம்ஹாரம் செய்யும் ஹரன். உமாதேவியின் நாயகன்; மயானத்தில் வசிப்பவர், பெரும் கணங்களுக்குத் தலைவர். எங்கும் வியாபித்தவர், கட்வாங்கதன்: உபாசிப்பவரின் துயரங்களை விலக்கும் ருத்ரன்: ஐடாமுடி தரித்தவர். திரிபுர அசுரர்களை அழித்தவர். நான் தூய இதயத்துடன் என்னை நானே உங்களுக்குப் பலியாக அளிப்பேன்.

தாங்கள் முற்காலத்திலும் துதிக்கப்பட்டீர்; எதிர்காலத்தில் துதிக்கப்படுவீர்; நிகழ்காலத்திலும் துதிக்கப்படுகிறீர்கள். உங்கள் சங்கல்பம் வீணாவதில்லை. தாங்கள் புலித்தோலாடை அணிந்தவர்; சகிக்க இயலாத வேகம் கொண்டவர். தடுக்க இயலாதவர், பிரம்மாவைச் சிருஷ்டித்தவர், பிரம்மச்சாரி, விரததாரி, தபோநிஷ்டர், எங்கும் முடிவு இல்லாதவர். தாங்களே தவசிகளின் புகலிடம். பல உருவம் தரிக்கும் கணங்களின் தலைவர். முக்கண்ணன். செல்வத்தின் அதிபதி, உங்கள் அருளையே எப்போதும் நாடுகிறார். கிரிராஜனின் புதல்வி கௌரியின் இதயதனம் ஆவீர். தாங்களே கார்த்திகேயனின் தந்தை; ரிஷப வாகனம் உடையவர்.

பிரம்மா முதலிய தேவர்களிலும் சிறந்தவர். உத்தமமான வில்லைத் தரிப்பவர். தேசங்களின் ரக்ஷகன். தங்கமயமான கவசம் அணிந்தவர். சந்திரமகுடத்துடன் திகழ்பவர். நான் எனது உள்ளத்தை ஒருமுகப்படுத்திப் பரமேஸ்வரனான தங்களைச் சரணடைகிறேன். நான் இன்று கடினமான பயங்கர விபத்திலிருந்து கரையேறிவிட்டால், சர்வபூதமய பவித்திரமான காணிக்கையை அர்ப்பணம் செய்து பரமேஸ்வரரான தங்களைப் பூஜிப்பேன்” என ஒருமுகப்பட்ட மனத்துடன் பகவான் சிவபிரானைத் துதி செய்தான்.

7.13 அஸ்வத்தாமாவின் முன் அக்னிவேதியும் பூத கணங்களும்

தோன்றுதல்

அவனது யோகத்தால் அஸ்வத்தாமாவின் முன் ஒரு தங்க மயமான வேதி தோன்றியது. அக்கணமே அக்னிபகவான் அதன் மீது தன் ஒளிரும் ஜ்வாலைகளுடன் தோன்றிவிட்டார். அங்கே மலைகளைப் போன்ற பளபளக்கும் கண்களையும், பல தலைகள், பல கைகள், பல கால்கள் கொண்ட உயரமான கணங்கள் தோன்றின. அவை நாய், பன்றி, ஒட்டகம் போன்ற பல்வேறு உருவங்களில் இருந்தன. மற்றும் பல கணங்கள் குதிரை, நரி, மாடு, ஆமை, முதலை, மயில், புறா, க்ரௌஞ்சம், யானை இவற்றைப் போன்ற முகங்களுடன் இருந்தன. கைகளில் காதுகளைக் கொண்டவையும், பெரும் வயிறுடையவையும் வெறும் எலும்புக் கூடாக இருந்தவையும் தலையற்ற உடலுடையவையும் இருந்தன.

சில கணங்கள் நான்கு கைகளுடனும், சில கணங்கள் ஐடாமுடியுடனும், சில ஐந்து குடுமிகளுடனும், சில நான்கு நாக்குகள் மற்றும் நான்கு தெற்றுப்பற்களுடனும் இருந்தன. சில பார்ஷதங்கள் மகுடத்தையும், சில தலைப்பாகையும், சில கிரீடத்தையும் அணிந்திருந்தன. அற்புத மகிமை பொருந்திய ஆயிரக்கணக்கான அந்தப் பூத கணங்கள் கைகளில் சதக்னி, வஜ்ரம், முசலம், பாசம், புஷ்ணடி, தண்டம் போன்ற ஆயுதங்களை ஏந்தியிருந்தன. சில பாம்பிலான மகுடங்களையும், தோள் வளையையும் அணிந்திருந்தன. பல பார்ஷத கணங்கள் மொட்டைத் தலையுடனும் காணப்பட்டன. அவை அனைத்தும் மகிழ்ச்சியுடன் பேரிகை, சங்கு, மிருதங்கம், டோல் முதலிய இசைக் கருவிகளை இசைத்துக் கொண்டிருந்தன. பல பார்ஷதர்கள் ஆடிப் பாடிக் கொண்டிருந்தனர். அந்த பூத கணங்கள் எழும்பியும், தாவியும், குதித்தும், தாண்டியும் வேகமாக ஓடிக் கொண்டும் இருந்தன. பல வண்ண ஆடையணிந்து விசித்திர மாலைகளைச் சூடி, சந்தனம் பூசியிருந்த அவை கைகளை மேலே உயர்த்தியிருந்தன.

சில பார்ஷதர்கள் மிகவும் குள்ளமாகவும், சிலர் பருமனாகவும், சிலர் மிக உயரமாகவும், சிலர் பயங்கரத் தோற்றத்துடனும் இருந்தனர். அவர்கள் சூரிய, சந்திரர்களுடன் ஆகாயத்தையே பூமியில் வீழ்த்த வல்லவர்கள். நால்வகைப் பிராணிகளையும் சம்ஹாரம் செய்யக் கூடியவர்கள். தன்னிச்சையாகச் செயல்பட்டு மூவுலக ஈஸ்வரர்களையும் ஆளவல்லவர்கள். அவர்கள் எப்போதும் ஆனந்தத்தில் ஆழ்ந்திருந்தனர். யாரிடமும் அகூயையும், துவேஷமும் அற்றவர்கள். அணிமா, மஹிமா போன்ற அஷ்டமா சித்திகளைப் பெற்றும் கர்வமில்லாதவர்கள். சிவபிரானே அவர்களுடைய காரியங்களைக் கண்டு வியப்படைந்துள்ளனர், அவர்கள் மனம், வாக்கு, செயலால் எப்போதும் கவனமாக மகாதேவனை ஆராதித்து வந்தவர்கள். சிவனின் ஆத்மஸ்வரூபமானவர்கள். அவருடைய ஸாயுஜ்யத்தைப் பெற்றவர்கள். சிவன் அவர்களுடனும், உமாதேவியுடனுமே யக்ஞபாகத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறார்.

7.14 அஸ்வத்தாமா தன்னையே யக்ஞத்தில் அர்ப்பணித்தல்

அந்த பூத கணங்கள் சிரித்தும், இசைக் கருவிகளை இசைத்தும், சிம்மநாதம் செய்தும், அறைகூவியும், அஸ்வத்தாமாவின் மஹிமையை அதிகரிக்க விரும்பி வந்தன. அஸ்வத்தாமாவின் தேஜஸையும், உறங்கும்போது நிகழப்போகும் உயிரழிவையும் காண விரும்பின. மகாதேவனைத் துதித்தபடி ஆயுதங்களை ஏந்தி வந்த அவற்றைக் கண்டு அஸ்வத்தாமா கவலைப்படவில்லை. அவன் கையில் வில்லேந்தி, உடும்புக்

கையுறை அணிந்து தன்னைத்தானே சிவனின் பாதங்களில்
காணிக்கையாக்கினான்.

அந்த யக்ஞத்தில் ஆத்ம பலம் மிக்க அஸ்வத்தாமாவின் வில்லே
சமிதா, அம்புகளே குசம், உடலே ஹவிஸ்யமாயிற்று. தன் உடலையே
காணிக்கையாக அர்ப்பணித்து, அஸ்வத்தாமா தன்னை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி
ஈசனிடம் வேண்டினான். “பகவன் இங்கு அங்கிரஸ குலத்தில் தோன்றிய
நான் என் உடலைக் கொழுந்துவிட்டு எரியும் தீயில் ஆஹுதி அளிக்கிறேன்.
தாங்கள் என்னை ஹவிஸ்ய ரூபத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். பக்தி
பாவத்துடன் ஒருமுகப்பட்ட உள்ளத்துடன் உங்களுக்கு இந்தக் காணிக்கையை
அளிக்கிறேன். விபோ! தாங்கள் பூதங்கள் அனைத்திற்கும் ஆதாரமாவீர்.
என்னால் பகைவர் தோற்காவிடில், தாங்கள் அஸ்வத்தாமாவாகிய என்னை
ஹவிஸ்யமாக ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்” என்று கூறிக் கொழுந்து விட்டெரியும்
அக்னியின் நடுவில் அமர்ந்துவிட்டான்.

7.15 சிவபெருமான் வாக்கும், அஸ்வத்தாமாவிற்கு வாள் அளிப்பதும்

செயலற்று, கைகளை மேலே உயர்த்தியபடி அமர்ந்த அஸ்வத்தாமாவைக்
கண்டு மகாதேவன் சிரித்தவாறு கூறினார். “அனாயாசமாக, மிகப்பெரிய
காரியங்களைச் செய்யும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சத்யம், சௌசம், எளிமை,
தியாகம், தவம், நியமம், பொறுமை, பக்தி, தைரியம் அறிவு மற்றும்
வாக்கால் என்னை ஆராதித்துள்ளார். ஆகவே ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைக் காட்டிலும்
எனக்குப் பிரியமான வேறு ஒருவர் கிடையாது. அவருடைய
மரியாதைக்காகவும், உன்னைப் பரீகஷ செய்யவும் நான் பாஞ்சாலர்களைக்
காப்பாற்றினேன். பாஞ்சாலர்களைக் காப்பதன் மூலம் நான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு
மதிப்பளித்தேன். ஆனால் அவர்கள் இப்போது காலத்திடம் தோற்றுவிட்டனர்.
இனி அவர்களின் உயிர் மீதம் இல்லை,” என்று கூறிய சிவபிரான்
அஸ்வத்தாமாவின் உடலில் பிரவேசித்தார். அவனுக்கு ஒரு தூய வாளையும்
அளித்தார்.

பகவானின் ஆவேசம் உண்டானதும், மிகுந்த ஒளியுடன் பிரகாசித்த
அஸ்வத்தாமா. பகைவரின் கூடாரத்தை நோக்கிச் சென்றான். கண்ணுக்குப்
புலப்படாத பூதங்களும், அரக்கர்களும் அஸ்வத்தாமாவுடன் ஓடிச் சென்றனர்.

7.16 அஸ்வத்தாமா கூடாரங்களில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த

அனைவரையும் வதம் செய்தல்

பெரும் தைரியமுடைய அஸ்வத்தாமா கூடாரத்திற்குச் சென்றான்.
கிருபாசாரியாரும், க்ருதவர்மாவும் அதன் வாயிலருகில் நின்று கொண்டனர்.

அஸ்வத்தாமா தன் நண்பர்கள் இருவரிடமும், “நீங்கள் இருவரும் எச்சரிக்கையுடன் இருங்கள். நான் கூடாரத்தில் நுழைந்து காலனைப் போல் சஞ்சரிப்பேன். தப்ப நினைக்கும் ஒரு மனிதன் கூட, உங்கள் கைகளில் இருந்து உயிரோடு தப்பிவிடக்கூடாது.” என்று கூறிக் கூடாரத்திற்குள் நுழைந்தான். கௌரவர்களின் கூடாரத்தின் ஒவ்வொரு இடத்தையும் அறிந்தவன். ஆதலால் தன் உயிர் மீது பயமின்றித் த்ருஷ்டத்யும்னனின் இடத்திற்குச் சென்றான். போரில் களைத்துப் போயிருந்த பாஞ்சால ராஜகுமாரன், விலைமிக்க பட்டு விரிப்புடைய பெரிய படுக்கையில் உறங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

உறங்கிக் கொண்டிருந்த த்ருஷ்டத்யும்னனை அஸ்வத்தாமா காலால் எட்டி உதைத்து எழுப்பினான். கால்பட்டதும் விழித்துக் கொண்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் படுக்கையிலிருந்து எழுந்திருக்க முயன்றான். ஆனால் அதற்குள் அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனின் தலை முடியை இரு கைகளாலும் பற்றி, அவனைப் பூமியின் மீது அடித்துத் தேய்த்தான். உறக்கக் காலத்தில் இருந்த பாஞ்சால ராஜகுமாரனால் ஏதும் செய்ய முடியவில்லை. அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனின் மார்பில் தன் காலால் அழுத்தினான். அவனுடைய கழுத்தையும் தன் காலால் மிதித்து அழுத்தி விலங்கைப் போல் கொல்லத் தொடங்கினான். கதறித் துடித்த த்ருஷ்டத்யும்னன், தன் நகங்களால் அஸ்வத்தாமாவைக் கீறி, “குருவின் புதல்வா? என்னை ஆயுதத்தால் கொன்றுவிடு. உன்னால் நான் புண்ணிய லோகத்திற்கு சென்று விடுகிறேன்” என்று கூறினான்.

த்ருஷ்டத்யும்னனின் தெளிவற்ற சொற்களைக் கேட்ட அஸ்வத்தாமா அவனிடம் “அடே! குல களிங்கமே! ஆசாரியனைக் கொல்பவர்களுக்குப் புண்ணியலோகம் கிடையாது. தீயவனே? நீ அஸ்திரத்தால் கொல்லப்படத் தகுந்தவனல்ல” என்று கூறி, அவனது மர்மஸ்தானத்தில் குதிகாலால் மிதித்துக் கொன்றான். த்ருஷ்டத்யும்னனின் துயரக்குரல் கேட்டுக் கூடாரத்திலிருந்த பெண்களும் காவலர்களும் விழித்துக் கொண்டனர். த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கொன்ற அஸ்வத்தாமா தன் தேரில் ஏறி நின்றான். பெண்களின் அழுகைக் குரலைக் கேட்ட அக்கம் பக்கத்தில் இருந்த வீரர்கள் கவசம் அணிந்து என்ன நடந்தது எனக் கேட்டனர். “பாஞ்சால மன்னனைக் கொன்றுவிட்டு அவன் தேரில் ஏறி நிற்கிறான். அவன் அரக்கனா, மனிதனா என்று புரியவில்லை. சீக்கிரம் ஓடு” என்று வீரர்களிடம் அந்தப் பெண்கள் கூறினர்.

உடனே விரைந்து வந்து அந்த வீரர்கள் அஸ்வத்தாமாவைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அவர்கள் அனைவரையும் குரு புதல்வன் ருத்ராஸ்திரத்தால்

கொன்று வீழ்த்தினான். பின் அருகிலிருந்து கூடாரத்தில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த உத்தமௌஜாவையும் கழுத்திலும், மார்பிலும் காலால் மிதித்துக் கொன்றான். உத்தமௌஜாவை அரக்கன் கொன்றதாக நினைத்த யுதாமன்யு அங்கு வந்து அஸ்வத்தாமாவின் மார்பில் கதையால் அடித்தான். அஸ்வத்தாமா துள்ளி விலகினான். யுதாமன்யுவைப் பிடித்துப் பூமியில் அடித்தான். விடுபட முயன்ற அவனையும் கழுத்தை அழுத்தி விலங்கைப் போல அஸ்வத்தாமா கொன்றுவிட்டான்.

பிறகு உறங்கிக் கொண்டிருந்த மற்ற மகாரதிகளையும் அவர்கள் பயந்து நடுங்கி துடிதுடித்தபோதும் விடாமல் பசுவைக் கொல்வது போல் கொன்று வீழ்த்தினான். நடுத்தர வகுப்பு வீரர்கள், காவலர்கள் அனைவரையும் கொன்று குவித்தான். மனிதனுக்கு அப்பாற்பட்டு மிகப் பயங்கரமாகத் தோற்றமளித்த அஸ்வத்தாமாவை மிக பயங்கரமான அரக்கன் என்றே அவர்கள் கருதினர். அனைத்துக் கூடாரங்களிலும் சஞ்சரித்த அஸ்வத்தாமா சோமகர்களையும், திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்களையும் கண்டான். த்ருஷ்ட்யும்னன் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டுக் கையில் வில்லுடன் முன்னேறிய அவர்கள் அஸ்வத்தாமாவின் மீது அம்பு மழை பொழிந்தனர். பேரொலியைக் கேட்டு விழித்துக் கொண்ட ப்ரபத்ர கணங்களும், சிகண்டியும் அவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டனர். அனைவரும் அஸ்வத்தாமாவைத் துன்புறுத்தினர்.

அம்புமழை பொழிந்த அந்த மகாரதிகளைக் கொல்ல விரும்பி, அஸ்வத்தாமா பெரிதாகக் கர்ஜித்தான். தந்தையின் வதத்தை நினைத்துக் கோபம் கொண்ட அவன் தேரிலிருந்து இறங்கிக் கேடயமும், வாளும் ஏந்தி, திரௌபதியின் புதல்வர்களைத் தாக்கினான். ப்ரதிவிந்தியனின் வயிற்றில் வாளைப் பாய்ச்சிக் கொன்றான். தன்னுடன் போரிட்ட சுதசோமனை விலாவில் அடித்துக் கையை வெட்டி வீழ்த்தினான். நகுலனின் புதல்வன் சதாநீகன் தேர்ச்சக் கரத்தால் அஸ்வத்தாமாவின் மார்பில் அடித்தான். அஸ்வத்தாமா அவனை மிகுந்த காயப்படுத்தி தரையில் வீழ்த்தி, தலையைத் துணித்து உயிரைப் பறித்தான்.

ச்ருதகர்மா அஸ்வத்தாமாவைத் தாக்குவதற்காகப் பரிகத்துடன் ஓடி வந்தான். அஸ்வத்தாமா அவன் முகத்தை வாளால் வெட்டிச் சிதைத்துக் கொன்றுவிட்டான். பிறகு தன்மீது அம்புமழை பொழிந்தச் ச்ருத கீர்த்தியின் தலையையும் வெட்டி வீழ்த்தி விட்டான். துரோணபுத்திரன் அத்துடன் நில்லாமல், கோப ஆவேத்துடன் சிகண்டியைக் கத்தியால் இரு துண்டாக்கிவிட்டான். பிறகு ப்ரபத்ரர்களையும், விராடரின் மீதமிருந்த

சேனையையும், துருபதரின் புத்ர பௌத்ரர்களையும் தேடித் தேடிக் கொன்றான். அப்போது பாண்டவ வீரர்கள் கருப்பு நிற உடலுடன், சிவப்பு மலர் மாலையணிந்து, சிவப்புச் சந்தனம் பூசி இருந்த காலராத்திரியைக் கண்டனர்.

கௌரவ-பாண்டவ சேனையின் போர் தொடங்கியதில் இருந்தே, அந்த வீரர்கள் சிவப்பு வண்ண ஆடையணிந்து, பாசத்தைக் கொண்டு, பாடியவாறே மனிதர்களையும், யானை குதிரைகளையும் கட்டி இழுத்துச் சென்ற கால ராத்திரியைக் கனவில் கண்டு வந்தனர். ஆயுதங்களைப் போட்டு உறங்கிய மகாரதிகளும், கன்னியான காலராத்திரியைக் கண்டனர். அவர்கள் துரோணகுமாரன் எல்லோரையும் சம்ஹாரம் செய்வதையும் கனவில் கண்டு வந்தனர். முதலிலேயே தெய்வத்தால் பீடிக்கப்பட்ட அவர்கள் அனைவரையும், அஸ்வத்தாமா கொன்று குவித்தான். அந்தக் கனவே இன்று உண்மையானது என்று அவ்வீரர்கள் கருதினர்.

அஸ்வத்தாமா மீண்டும் தன் தேரில் ஏறி, கையில் வில்லும், அம்பும், ஏந்தி மற்ற வீரர்களையும் யமலோகத்திற்கு அனுப்பினான். பிறகு மீண்டும் கத்தியையும், கேடயத்தையும் எடுத்து, யானை ஒரு குளத்தைக் கலக்குவது போல் பகைவர்களைக் கலக்கலானான். வீரர்கள் தலைவிரி கோலமாக ஓடினர். சிலர் தாவி ஓடிக் களைத்து விழுந்தனர். பலர் பயத்தால் மலம் சிறுநீர் கழித்துவிட்டனர். பூமியில் விழுந்து கிடந்த வீரர்களை அறுத்துக் கொண்ட ஓடிய யானைகளும், குதிரைகளும் மிதித்துக் கொன்றுவிட்டன. வாயில் காவலர்களும். கூடாரக் காவலர்களும் தன் பணியை விட்டுவிட்டு ஓடிவிட்டனர். தப்பிப் பிழைப்பதற்காக வெளியே வந்த கூடித்திரியர்களைக் க்ருதவர்மாவும், கிருபாசாரியாரும் கொன்று வீழ்த்தினர். கூடாரத்திலிருந்து வெளியே வந்த ஒரு வீரன் கூட உயிர் தப்ப முடியவில்லை.

கிருபாசாரியாரும், க்ருதவர்மாவும், அஸ்வத்தாமா விரும்பியதைச் செய்வதற்காகக் கூடாரத்தின் மூன்று புறமும் தீ வைத்து, வாயிலில் தாங்கள் இருவரும் நின்று கொண்டனர். அதனால் தீயின் வெளிச்சத்தில் தன்னைத் தாக்கியவர்களையும், தப்பி ஓடியவர்களையும், அஸ்வத்தாமா எளிதாக வாளால் வெட்டிக் கொன்றுவிட்டான். அஸ்வத்தாமா வீரர்களையும், யானை குதிரைகளையும் கொன்று குவித்ததால் அந்த இடமே கோரமாகக் காட்சியளித்தது. இறந்துபோன மற்றும் குற்றியிரும் குலை உயிருமாகக் கிடந்த மனிதர் மற்றும் விலங்குகளால் நிறைந்த பூமி அச்சமளித்தது.

அஸ்வத்தாமாவால் வெட்டப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்த கூடித்திரியர்கள்,

த்ருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் கூட ரணபூமியில் நமக்கு இத்தகைய துர்கதியைச் செய்யவில்லை. இந்த கொடிய ராக்ஷஸன் தூங்கிக் கொண்டிருந்த நம்மை இவ்வாறு செய்துவிட்டானே; இன்று பாண்டவர்களும், அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் இங்கு இருந்திருந்தால் நமக்கு இந்த நிலைமை உண்டாகி இருக்காது என்று அரற்றியவாறு உயிரிழந்தனர். இரு நாழிகைக்குப் பிறகு அந்த இடம் அமைதியாகிவிட்டது. பாதி இரவு கழியும்போதே, அஸ்வத்தாமா பாண்டவர்களின் பெரும் சேனை உறங்கிக் கொண்டிருந்த நிலையில் அவர்களை யமராஜனிடம் அனுப்பிவிட்டான். அன்று இரவு நிராசரர்களின் மகிழ்ச்சி பெருகியது. பலவகை உருவமுள்ள அரக்கர்களும், பிசாசுகளும் அங்கு மனித மாமிசம் சாப்பிட்டுக் குருதியைப் பருகின.

பொழுது விடியும் வேளையில், மனித சம்ஹாரத்தை முடித்து, தன் லட்சியத்தை அடைந்துவிட்ட அஸ்வத்தாமா கூடாரத்தில் இருந்து வெளியே வந்தான். கிருபாசாரியாரையும், க்ருதவர்மாவையும் சந்தித்து மகிழ்வுடன் தான் செய்த செயல் முழுவதையும் வருணித்தான். அவ்விருவரும், தாங்களும் ஆயிரக்கணக்கான பாஞ்சாலர்களையும், ச்ருஞ்ஜயர்களையும் துண்டாக்கிவிட்ட செய்தியைக் கூறினர். பிறகு மூவரும் மகிழ்ச்சியுடன் உரத்த குரலில் கர்ஜனை செய்து, தோள்தட்டி ஆனந்தம் கொண்டனர். இவ்வாறு கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்த மிகப்பெரும் வீரர்கள் இரவு வேளையில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த போது அதர்மமாகக் கொல்லப்பட்டனர்.

எப்போதும் பாண்டவர்களிடமும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மற்றும் சாத்யகியிடமும் பயம் கொண்டிருந்த அஸ்வத்தாமா அவர்கள் தொலைவில் சென்றுவிட்டபோது, இத்தகைய காரியத்தைச் செய்துவிட்டான். பாஞ்சாலர்கள் அனைவரையும் திரௌபதியின் புதல்வர்களையும் கொன்று அவன் க்ருதக்க்ருத்யனாகிவிட்டான். மகிழ்ச்சி கொண்ட மூவரும், ஒரு வேளை துரியோதனன் உயிருடன் இருந்தால் இச்செய்தியை அவனிடம் தெரிவிக்க வேண்டும் என விரும்பித் துரியோதனன் வீழ்ந்து கிடந்த இடத்திற்கு விரைந்தனர்.

7.17 மூவரும் துரியோதனனிடம் வருதல்; அழுது புலம்புதல்

அம்மூவரும் தொடைகள் உடைக்கப்பட்டுத் துரியோதனன் வீழ்ந்து கிடந்த இடத்திற்கு வந்து அடைந்தனர். துரியோதனன் சிறிது மூச்சு விட்டுக் கொண்டிருப்பதையும், தொடைகள் உடைந்ததால் மிகுந்த வேதனையுடன், வாயில் இருந்து உதிரம் பெருக உணர்விழந்து கிடப்பதையும் கண்டனர். அவனை அப்போதே உண்ணுவதற்காக நாய்களும் அருகில் சூழ்ந்து

நின்றிருந்தன. வேதனையில் துடித்துக் கொண்டிருந்த அவனைச் சுற்றி மூன்று புறமும் அவர்கள் மூவரும் அமர்ந்து கொண்டனர். மன்னன் இத்தகைய தகுதியற்ற நிலையில் கிடப்பதைக் கண்டு, அவன் முகத்திலிருந்து பெருகிய குருதியைத் துடைத்து அவர்கள் தீனக் குரலில் புலம்பலானார்கள். “இறைவனுக்கு எதைச் செய்வதும் கடினமல்ல; 11 (பதினொரு) அக்ஷௌணி சேனைக்கு தலைவனான துரியோதன மன்னன் இங்கு கொல்லப்பட்டு ரத்தத்தால் நனைந்து கிடக்கிறார். தங்கம் அலங்கரித்த கதை அன்பு மனைவியப் போல் இங்கு இவருடன் இருப்பதைப் பார். முன்பு பிராமணர்கள் செல்வத்தைப் பெறுவதற்காக இவரைச் சூழ்ந்து நின்றனர். இன்று இவருக்கு அருகில் மாமிசம் உண்ணும் ஐந்துக்கள் அமர்ந்துள்ளனர்” என்று கூறி அழுதனர்.

அஸ்வத்தாமா கருணையோடு பேசலானான், “அரச சிங்கமே! வில்லாளிகளில் சிறந்த, கதைப் போரில் குபேரனுக்கு ஈடான, சாக்ஷாத் சங்கர்ஷணரின் (பலராமர்) சீடரான தாங்கள் எவ்வாறு பீமசேனனால் அடிக்கப்பட்டீர்கள்? நீசனும், பாவிபுமான பீமசேனன் எவ்வாறு ஏமாற்றிக் கொன்றான்? உங்களை தர்ம யுத்தத்திற்கு அழைத்துவிட்டு அதர்மமாகக் கதை மூலம் உங்கள் தொடைகளை உடைத்துவிட்டான். அத்துடன் உங்கள் தலையைக் காலால் உதைத்தான். இதைக் கண்டு அவனுக்குத் தண்டனை அளிக்காத ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கும், யுதிஷ்டிரருக்கும் திக்காரம்.

பாரதா! வருஷணி குல பூஷணமான பலராமர் மன்னர்களின் சபையில், “குருராஜன் துரியோதனன் கதைப்போரில் என் சீடன் எனக் கூறிப் புகழ்ந்து வந்தார். கூத்திரியர்களுக்கு மகரிஷிகள் கூறியுள்ள உத்தம கதியைத் தாங்கள் பெற்றுவீட்டீர்கள். நான் உங்களுக்காகத் துயரப்படவில்லை. உங்கள் தாய் காந்தாரிக்காகவும், தந்தை திருத்ராஷ்டிரருக்குமாகவே கவலைப்படுகிறேன். இவ்வாறு அநியாயமான வதத்தைச் செய்யத் தூண்டிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கும், அர்ஜுனுக்கும் திக்காரம். மன்னா! பாண்டவர்கள் வெட்கம் இன்றி மக்கள் முன்னால், தாங்கள் துரியோதனனை எவ்வாறு கொன்றோம் என்று கூற முடியுமா?

காந்தாரி மைந்தா! தாங்கள் தன்யரானீர். போரில் தர்மப்படி பகைவரை எதிர்த்துக் கொல்லப்பட்டீர்கள். தாங்கள் நாங்கள் விரும்பிய பொருள் அனைத்தையும் அளித்து வந்தீர்கள். உங்கள் பல பராக்கிரமத்தாலேயே எனக்கும், என் தந்தைக்கும் பணியாட்களோடு ரத்தினங்கள் நிரம்பிய அழகிய மாளிகைகள் கிடைத்திருந்தன. உங்கள் அருளாலேயே அதிக தகஷிணைகள் நிரம்பிய பல முக்கிய யாகங்களை நாங்கள் செய்தோம். மன்னா!

பரமகதிக்குச் செல்லும்போது நாங்கள் மூவரும் உங்கள் பின்னால் வரவில்லை. அதனால் நாங்கள் சுவர்க்கம், அர்த்தம் இரண்டிலும் வஞ்சிக்கப்பட்டு உங்கள் நற்செயல்களை நினைத்தவாறே துயரத்தீயில் எரிந்து கொண்டிருப்போம்.

மன்னா! உங்கள் பின்னால் வராமல் இந்தப்புவிடில் நாங்கள் நிச்சயம் துக்கம் அனுபவிக்க நேரிடும். மன்னா! சுவர்க்கம் அடைந்து எல்லா மகாரதிகளையும் சந்தித்ததும் எனக்காகக் க்ரமப்படி அவர்களை மதித்து உபசரியுங்கள். பிறகு அனைவரிலும் சிறந்த ஆசாரியாரைப் பூஜித்து அவரிடம் அஸ்வத்தாமாவின் மூலம் த்ருஷ்டத்யும்னன் கொல்லப்பட்டான் என்று கூறுங்கள். வாஹ்லீகர், ஐயத்ருதன், சோமதத்தன், பூரிச்ரவா அனைவரையும் என் சார்பில் ஆலிங்கனம் செய்து கொள்ளுங்கள். சுவர்க்கம் சென்றுவிட்ட மற்ற மன்னர்களிடமும் என் சார்பில் ஆலிங்கனம் செய்து நலம் விசாரியுங்கள்.

மன்னா! தாங்கள் உயிரோடிருந்தால் சுகமளிக்கும் இந்தச் செய்தியைக் கேளுங்கள். பாண்டவர் தரப்பில் ஐந்து பாண்டவரும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், சாத்யகியும் மட்டுமே உயிர் தப்பியுள்ளனர். நம் பக்கத்தில் நானும், சரத்வானின் புதல்வர் கிருபாசாரியாரும், க்ருதவர்மாவும் ஆகிய மூவர் மட்டுமே உயிரோடுள்ளோம். பாரதா! திரௌபதியின் புதல்வர்களும், த்ருஷ்டத்யும்னனின் புதல்வர்களும், பாஞ்சாலர் அனைவரும் மதஸ்ய தேசத்தின் எஞ்சி இருந்த சேனையும் அழிக்கப்பட்டு விட்டனர். பகைவரின் செய்கைக்குப் பழி தீர்க்கப்பட்டுவிட்டது. இரவு தூங்கும்போது, மனிதர்களோடும், வாகனங்களோடும் அவர்கள் கூடாரம் முழுவதும் அழிக்கப்பட்டுவிட்டது. நானே, இரவில் கூடாரத்தில் புகுந்து பாவி த்ருஷ்டத்யும்னனை விலங்கைப் போல் கழுத்தை நெறித்துக் கொன்றுவிட்டேன்” எனக் கூறினான்.

7.18 துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவிடம் மகிழ்ந்து பேசி உயிர் விடுதல்

அஸ்வத்தாமா தன் மனத்திற்குப் பிரியமான சொற்களைக் கூறக் கேட்ட துரியோதனன் மீண்டும் நினைவு வரப் பெற்றான். அஸ்வத்தாமாவிடம், “நண்பரில் சிறந்தவனே! இன்று கிருபாசாரியாருடனும், க்ருதவர்மாவுடனும் நீ செய்த காரியத்தைப் பீஷ்மரும் செய்யவில்லை; கர்ணனும் செய்யவில்லை; உன் தந்தை கூடச் செய்ய முடியவில்லை. சிகண்டியுடன், நீச் சேனாதிபதியான த்ருஷ்டத்யும்னன் கொல்லப்பட்டதால் இன்று நிச்சயம் நான் என்னை இந்திரனுக்குச் சமமாகக் கருதுகிறேன். உங்கள் அனைவருக்கும் நன்மை உண்டாகட்டும். உனக்குச் சுகம் கிடைக்கட்டும். இனி சுவர்க்கத்தில் நாம்

மறுபடி சந்திக்கலாம்” என்று கூறிப்பின் மௌனமானான். அவன் உயிர் பிரிந்தது. இறப்பதற்கு முன் மூன்று வீரர்களையும் அவன் அணைத்துக் கொண்டான். அவர்களும் அவனை அணைத்துக் கொண்டு விடையளித்தனர். பிறகு மூவரும் தேரிலேறிச் சென்றுவிட்டனர். நடந்த விஷயங்கள் அனைத்தையும் அஸ்வத்தாமாவின் மூலம் சஞ்ஜயனும் தெரிந்து கொண்டார்.

7.19 அஸ்வத்தாமா பாண்டவர்களிடம் தன் உடன் தோன்றிய மணியை அளித்தல்

அஸ்வத்தாமா அங்கிருந்து சென்று கங்கைக் கரையில் பல மகரிஷிகளோடு அமர்ந்திருந்த வியாசரிடம் சேர்ந்தான். அவன் தன் உடலில் நெய் பூசி குசத்தாலான ஆடையை அணிந்திருந்தான்.

இதேசமயம் தன் புதல்வர்கள் அஸ்வத்தாமால் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு திரௌபதி துயரக் கடலில் மூழ்கினாள். அஸ்வத்தாமாவைப் பழிவாங்க விரும்பினாள். உண்ணா நோன்பிருந்து உயிர் துறக்கத் தீர்மானித்தாள். பீமசேனனிடம் முன்பு விராடநகரத்தில் கீசகனைக் கொன்று தன்னைப் பாதுகாத்ததுபோல் அஸ்வத்தாமாவைக் கொன்று தன் துயரத்தைத் தீர்க்கக் கூறினாள். பீமசேனனும் நகுலன் தேரைச் செலுத்த அஸ்வத்தாமாவின் தேர்த்தடத்தைப் பின்பற்றிக் கங்கைக் கரையை அடைந்தார். குருரமானவனான அஸ்வத்தாமாவால் பீமசேனனுக்கு ஏதேனும் துன்பம் நேரிடும் எனக்கருதிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், யுதிஷ்டிரர் மற்றும் அர்ஜுனனைத் தேரிலமர்த்தி பீமனைத் தொடர்ந்து வந்து கங்கைக் கரையை அடைந்தார். இவ்வாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், யுதிஷ்டிரர், பீமசேனன், அர்ஜுனன் அனைவரும் கங்கைக் கரையை அடைந்தனர்.

பீமன் கையில் வில்லோடு வருவதையும், அவருக்குப் பின்னால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் யுதிஷ்டிரரும் அர்ஜுனனும் தேரிலமர்ந்து வருவதையும் கண்ட அஸ்வத்தாமா கவலை கொண்டான். பயத்துடன் ஆபத்தில் சிக்கிய அவன் பிரம்மசிகர் என்னும் திவ்யாஸ்திரத்தைச் சிந்தித்தான். இடது கையால் ஒரு துரும்பை எடுத்து “இந்த அஸ்திரம் பாண்டவர்கள் அனைவரையும் அழிக்கட்டும்” என்று கூறி அதனைப் பிரயோகித்தான். அந்தத் துரும்பில் காலனையும், அந்தகனையும், யமராஜனையும் போன்ற பயங்கரமான தீ தோன்றியது.

அஸ்வத்தாமாவின் முயற்சியிலிருந்தே அவனது மனோபாவத்தை அறிந்துவிட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனனிடம், “ஆசாரியார் துரோணர் உனக்கு உபதேசம் செய்த பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகம் செய்து

உன்னையும் சகோதரர்களையும் காப்பாற்றிக் கொள். அஸ்வத்தாமாவின் அஸ்திரத்தை இதன் மூலமே நிவாரணம் செய்ய முடியும்” என்றார். அர்ஜுனன் தேவர்களையும், குருஜனங்களையும் வணங்கி ஆசாரிய புத்திரனுக்கு நன்மை உண்டாகட்டும் எனக்கூறி; இந்த பிரம்மாஸ்திரத்தால் பகைவனின் பிரம்மாஸ்திரம் அமைதியடையட்டும்” என்று சங்கல்பித்து, எல்லோருக்கும் நன்மையைக் கருதி தன் திவ்யாஸ்திரத்தைச் செலுத்தினார். அர்ஜுனன் மற்றும் அஸ்வத்தாமா இருவரும் விடுத்த பிரம்மாஸ்திரங்களினால் ஒளிமண்டலம் சூழ மிகப்பெரிய ஜ்வாலைகள் ஆகாயம் முழுவதும் பரவின. உலகங்கள் அனைத்தும் அஞ்சமாறு அவ்வஸ்திரங்கள் வானில் நிலைத்தன. அச்சமயம் எல்லா தர்மங்களையும் அறிந்தவர்களும் எல்லா உயிர்களின் நன்மையையும் விரும்புவவர்களுமான நாரதமகரிஷியும், வியாசமகரிஷியும் கொழுந்து விட்டெரியும் அஸ்திரங்களுக்கு நடுவில் நின்று கொண்டனர். உலகங்களின் நன்மையைக் கருதி அவ்வஸ்திரங்களை அமைதிப்படுத்த அவர்கள் அங்கு தோன்றினர்.

அவ்விரு மகரிஷிகளும் அர்ஜுனன் மற்றும் அஸ்வத்தாமாவிடம், “வீரர்களே! முற்காலத்திலும் பலவகை சாஸ்திரங்களை நன்கறிந்த ஏராளமான மகாரதிகள் இருந்தனர். அவர்கள் யாரும் மனிதர்கள் மீது இந்த அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்ததில்லை. பெரும் அழிவை உண்டாக்கும் இந்த காரியத்தை நீங்கள் இருவரும் ஏன் செய்தீர்கள்” என்று கேட்டார்கள். அர்ஜுனன் அவர்களிடம், “பகைவன் விடுத்த பிரம்மாஸ்திரத்தை அமைதிப்படுத்தவே நான் இதனை விடுத்தேன். நான் இதனைத் திரும்ப பெற்றுக் கொண்டால் அஸ்வத்தாமா எங்கள் அனைவரையும் சாம்பலாக்கி விடுவான். தேவர்களுக்கு நிகரான நீங்கள் இருவரும் எங்களுக்கும் மக்கள் அனைவருக்கும் நன்மை உண்டாகும் ஆலோசனையை அருள வேண்டும்” என்று வணங்கிக் கூறினார்.

இவ்வாறு கூறிய அர்ஜுனன் தன் அஸ்திரத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டார். அஸ்வத்தாமாவும் அந்த முனிவர்களை எதிரில் கண்டு அந்த கோர அஸ்திரத்தைத் திருப்பிக் கொள்ள முயற்சித்தான். ஆனால் அவனால் அது இயலவில்லை. மிகுந்த துக்கமடைந்த அவன், “முனிவரே! பீமனிடம் பயந்து, பெரும் சங்கடத்திலிருந்து என் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவே இந்த அஸ்திரத்தை விடுத்தேன். பீமசேனன் அதர்மமாகத் துரியோதனனை வதம் செய்துவிட்டார். நான் புலன்களை வென்றவனல்ல என்றாலும் இதனைப் பிரயோகித்து விட்டேன். இதனைத் திரும்பப் பெறும் சக்தி எனக்கில்லை. முனிவரே! பாண்டவர்களின் பெயரும், அடையாளமும் அழிந்துவிட வேண்டும் என்றே இதனைத் தொடுத்தேன். அவர்களின்

அழிவைச் சங்கல்பித்து விடப்பட்ட இந்த திவ்யாஸ்திரம் இன்று பாண்டு புதல்வர்களை உயிரற்றவர்களாக்கிவிடும். பாண்டவர்களின் வதத்திற்காக இதனைப் பிரயோகித்து மிகப்பெரும் பாவத்தைச் செய்துள்ளேன்” என்றான்.

7.20 வியாச மகரிஷி அஸ்வத்தாமாவிடம் கூறுபவை

அப்போது வியாசமுனிவர் அஸ்வத்தாமாவிடம், மகனே? தனஞ்ஜயனும் இந்த பிரம்மாஸ்திரத்தை அறிந்தவர்தான். ஆனால் அவர் கோபம் கொண்டு உன்னைக் கொல்வதற்காக அதனை விடவில்லை. உன் அஸ்திரத்தை அமைதி செய்வதற்காகவே அதனைப் பிரயோகித்தார். இப்போது அதனை திருப்பிக் கொண்டார். இந்த பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பெற்றும் தனஞ்ஜயன் உன் தந்தையின் உபதேசத்தை ஏற்று ஒருபோதும் கூடித்திரிய தர்மத்திலிருந்து விலகவில்லை. எந்த தேசத்தில் ஒரு பிரம்மாஸ்திரம் மற்றொரு உன்னதமான அஸ்திரத்தால் அழிக்கப்படுகிறதோ, அந்த தேசத்தில் 12 ஆண்டுகள் மழை பொழிவதில்லை.

மக்களின் நன்மையை எண்ணியே சக்திசாலியாக இருந்தும் அர்ஜுனன் உன் அஸ்திரத்தை அழிக்கவில்லை. நீ பாண்டவர்களையும், நாட்டையும், உன்னையும் காப்பாற்ற வேண்டும். ஆகவே உன் திவ்யாஸ்திரத்தைத் திருப்பிக் கொள். ராஜரிஷியான யுதிஷ்டிரர் யாரையும் அதர்மத்தால் வெல்ல விரும்புவதில்லை. உன் தலையிலுள்ள மணியை இன்று இவருக்கு அளித்துவிடு. பாண்டவர்கள் இந்த மணியைப் பெற்று பதிலுக்கு உனக்கு உயிர்ப்பிச்சை அளிக்கட்டும்” என்று கூறினார்.

வியாசரின் சொற்களைக் கேட்ட அஸ்வத்தாமா அவரிடம் கூறினான். “பகவன்? பாண்டவர்கள் இதுவரை பெற்ற ரத்தினங்களையும், கௌரவர்கள் பெற்ற செல்வத்தையும் விட இது அதிக மதிப்புடையது. இந்த மணியைத் தரித்தால், ஆயுதம், பிணி, பசி, தேவ, தானவர், நாகர் யாரிடமும் பயமிருக்காது. நான் இதை துறக்க விரும்பவில்லை என்றாலும் தங்கள் ஆணையை நிறைவேற்ற வேண்டும். ஆகவே இதோ உள்ளது என்னுடன் தோன்றிய மணி, ஆனால் திவ்யாஸ்திரத்தால் மந்திரித்த இந்தத் துரும்பு பாண்டவர்களின் கர்ப்பத்தில் உள்ள சிசுக்களின் மீது விழப் போகிறது. விடுத்த அஸ்திரத்தை மறுபடி திருப்பிக் கொள்ளும் திறமை எனக்கில்லை. எனவே இந்த அஸ்திரத்தை நான் பாண்டவர்களின் கர்ப்பத்தின் மீதே விடுகிறேன். நான் உங்கள் ஆணையை ஒருபோதும் மீறமாட்டேன்” என்றான். வியாசரும் “நல்லது அவ்வாறே செய். இனி உன் மனத்தில் வேறு கருத்தை நினைக்காமல் அமைதி அடைந்துவிடு” என்றார்.

7.21 அஸ்வத்தாமா ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சாபத்தைப் பெற்றுக் காட்டிற்குச் செல்லுதல்

பாவிமான அஸ்வத்தாமா தன் அஸ்திரத்தைப் பாண்டவர்களின் கர்ப்பத்தில் விட்டதையறிந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தார். அவர் அஸ்வத்தாமாவிடம் கூறினார், “முன்பு நடந்த விஷயம், விராடரின் மகனும் அர்ஜுனனின் மருமகளுமான உத்தராவிடம் உபப்லவ்ய நகரத்தில் விரததாரி பிராமணன் ஒருவன், “மகளே! கௌரவ வம்சம் பரிக்ஷணமாகி விடும்போது உனக்கு ஒரு மகன் கிடைப்பான். அதனாலேயே அவன் பரிக்ஷித் எனப் பெயர் பெறுவான்” என்று கூறியுள்ளான். அப்பிராமணரின் வாக்கு சத்தியமாகும். உத்தராவின் புதல்வன் பரிக்ஷித் மீண்டும் பாண்டவ வம்சத்தைத் தோற்றுவிப்பான்” என்று கூறினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இவ்வாறு கூறும்போதே அஸ்வத்தாமா சினம் கொண்டான். அவரிடம், “தாமரைக்கண்ணா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நீ இப்போது கூறியது ஒருபோதும் நடக்காது. என் வாக்கு பொய்யாகாது. நான் செலுத்திய அஸ்திரம் நீ காப்பாற்ற விரும்பும் உத்தராவின் கர்ப்பத்தின் மீதே விழப்போகிறது” என்றான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவனுக்குப் பதிலளித்தார்; “துரோண புத்திரா! அந்த அஸ்திரம் அமோகமாகத் தாக்கலாம். உத்தராவின் அந்த கர்ப்பம் இறந்தே பிறக்கும். பிறகு அதற்கு நீண்ட ஆயுள் கிடைத்துவிடும். ஆனால் அனைவரும் உன்னை கோழை, பாவி, சிசுவைக் கொன்றவன் என்றே கூறுவார்கள். இந்தப் பாவச் செயலின் பலனை நீ அடைவாய்.

இன்று முதல் 3000 ஆண்டுகள் வரை நீ இப்புவிவில் அலைந்து திரிவாய். உனக்கு ஒருபோதும், எங்கும், யாருடனும் உரையாடும் சுகம் கிடைக்காது. நீ தனியாகவே மக்கள் அற்ற இடங்களில் சுற்றிக் கொண்டிருப்பாய். நீசனே! நீ மக்கள் மத்தியில் தங்க முடியாது. உன் உடலிலிருந்து சீழ் மற்றும் உதிரத்தின் துர்மணம் வீசிக் கொண்டிருக்கும். பாவியே! நீ எல்லா வியாதிகளாலும் பீடிக்கப்பட்டு இங்கும் அங்கும் திரிவாய்.

‘பரிக்ஷித்’ நீண்ட ஆயுளைப் பெற்று வேத அத்யயனம் மற்றும் பிரம்மச்சரிய விரதம் ஏற்பான். அந்தப் பாலகன் கிருபாசாரியாரிடமே அஸ்திர ஞானத்தைப் பெறுவான். சிறந்த அஸ்திர ஞானத்தைப் பெற்று கூஷத்திரிய தர்மத்தில் நிலைத்து 60 ஆண்டுகள் இப்புவிவையே காப்பான். தீயவனே! உன் அஸ்திர அக்னியால் தகிக்கப்பட்ட அந்தப் பாலகனை நான் உயிர்ப்பித்து விடுவேன். அப்போது நீ என் தவம் மற்றும் சத்தியத்தின் பிரபாவத்தைப் பார்த்துக் கொள்” என்றார்.

7.22 வியாசர் அஸ்வத்தாமா உரையாடல்.

வியாச முனிவரும், “துரோண புத்திரா! நீ எங்களை அவமதித்து இந்தப் பயங்கர காரியத்தைச் செய்துள்ளாய். பிராமணனாக இருந்தும் உன் நடத்தை தவறிவிட்டது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறிய அனைத்தும் நடந்தே தீரும் என்பதில் ஐயமில்லை” என்று அஸ்வத்தாமாவிடம் கூறினார்.

அஸ்வத்தாமா வியாசரிடம், “பிரம்மன் மனிதர்களில் நான் தங்களோடு மட்டுமே இருப்பேன். இந்த புருஷோத்தமனின் சொல் சத்தியமாகட்டும்” என்று கூறி பாண்டவர்களிடம் தன்னுடன் தோன்றிய மணியை அளித்து விட்டுக் காட்டிற்குள் சென்றுவிட்டான். அஸ்வத்தாமாவின் நிலை இவ்வாறானது.